

Հարգելի՛ ընթերցող.

ԵՊՀ հրատարակչությունը, չհետապնդելով որևէ եկամուտ, ԵՊՀ հայագիտական հետազոտությունների ինստիտուտի համացանցային կայքերում ներկայացնում է իր հայագիտական հրատարակությունները: Գիրքը այլ համացանցային կայքերում տեղադրելու համար պետք է ստանալ հրատարակչության համապատասխան թույլտվությունը և նշել անհրաժեշտ տվյալները:

ՅՕՇԵԼ, նբ. Յօշատել, կտրատել, պատա-
ռել, գիշատել:

ՅՕՇՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Յօշումն:

ՅՕՇՈՒԱԾ, գ. Անդամաթիւ:

ՅՕՇՈՒՄՆ, տե՛ս ՅՕՇՈՏՈՒԹԻՒՆ:

ՅՕՍԱԿԱՆ, տե՛ս ՅՕՍԵԱԿԱՆ:

ՅՕՍԵԼ, նբ. 1. Հիւսել, հիւսուլ: 2. տե՛ս
ՅՕՍԵՈՒԼ:

ՅՕՍԵԱԿԱՆ, ա. Պոռնկական, գիջական,
ճականճան:

ՅՕՍԵՈՒԼ, հբ. Անառակել, խառնակել,
պոռնկել, շնալ, ապականել, պղծել:

ՅՕՏ, գ. Ուռ:

ՅՕՏԵԼ, տե՛ս ՅԱՏԱԵԼ, ՅԱՏԵԼ:

ՅՕՐԱՆ, տե՛ս ՈՐԱՅ:

ՅՕՐԱՆԱԼ, հբ. 1. Պարարտանալ, գիրա-
նալ, առաւելուլ: 2. Զեղիւնել, յղփանալ,
լիանալ, յազել: 3. Սոնքանալ, ճոխանալ,
պանծանալ:

ՅՕՐԱՆՁԵԼ կամ ՅՕՐԱՆՋԵԼ, հբ. Յո-
րոնջել:

ՅՕՐԱՅՈՒՄՆ, գ. Յղիուլիւն, գեղխու-
թիւն:

ՅՕՐԻՆԱԿԱՆ, ա. Կարգաւոր, բարեյար-
մար:

ՅՕՐԻՆԵԼ, նբ. Առնել, յարգարել, յերիւ-
րել, յարմարել, յօղել, կարգաւորել, ուղ-
ղել, տնօրինել, կարգել, յարադրել, յեղա-
նակել, շարադրել:

ՅՕՐԻՆԻՁ, ա. Հաստիչ, ստեղծիչ, տնօ-
րէն:

ՅՕՐԻՆՈՒԱԾ, գ. 1. Յօրինումն: 2. Կազ-
մութիւն, կազմուած, կազմած, գործած,
դրուազ, հանդերձանք, զարդ: 3. Կար-
գաւորութիւն, կարգ:

ՅՕՐԻՆՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բարեկար-
գութիւն, կարգաւորութիւն: 2. Տնտե-
սութիւն, հոգողութիւն, խնամակալու-
թիւն:

ՅՕՐԻՆՈՒՄՆ, տե՛ս ՅՕՐԻՆՈՒԱԾ:

Ն

ՆԱ¹, գ. Նէ:

ՆԱ², հբ. շ. Ահա, աւանիկ, ապաքէն, տի
նա, մանաւանդ թէ, բայց արդ, արդարեւ,
իսկ, այլ:

- ՆԱ ԵՒ, ՆԱԵՒ, շ. Ահա և, այլ և, ևս և,
և ևս:

- ՆԱ ԶԻ, հբ. Մանաւանդ զի, նա մա-
նաւանդ եթէ՝ թէ, տի նա:

- ՆԱ ՄԱՆԱԻԱՆԴ ԵԹԷ՝ ԹԷ, տե՛ս ՆԱ
ԶԻ:

- ՆԱ ՈՒՐԵՄՆ, հբ. Ապաքէն, բայց
արդ, այլ, անշուշտ:

ՆԱԲԱՂԵԼ, նբ. Անարգել:

ՆԱԶԱԲԱՆԵԼ, նբ. Պատուաբանել, ներ-
բողել:

ՆԱԶԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ներբող, փառա-
բանութիւն:

ՆԱԶԱԳՈՅՆ, ա. Նազելագոյն, արգոյ,
նուիրական, մեծահոշակ, մեծավայելուչ:

ՆԱԶԱՆՔ, գ. 1. Պանծանք, շուք, 2.
Քաղցրաբանութիւն, սեթեւեթ, պար-
ծանք:

ՆԱԶԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեծարանք,
յարգանք:

ՆԱԶԱՐԱՅԻ, ա. (կրօն) Ուխտաւոր:

ՆԱԶԵԼ, հբ. Պանծալ, պարծել, ճոխանալ,
փքանալ, սիգալ:

ՆԱԶԵԼԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՆԱԶԱԳՈՅՆ:

ՆԱԶԵԼԻ, ա. Պանծալի, շքեղ, արգոյ, մե-
ծարոյ, պատկառելի, պարկեշտ, պա-
տուական, հուշակելի, սրբազան, նուիրա-
կան, մեծավայելուչ:

ՆԱԶԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Մեծացուցանել,
վերապատուել, շքեղացուցանել:

ՆԱԺԻՇՏ, գ. Աղախին:

ՆԱԺՇՏԱԲԱՐ, մ. Աղախնապէս:

ՆԱԽ, մ. 1. Յառաջ, կանխաւ, նախաբար,
նախապէս, զառաջինն: 2. ա. Առաջին,
գլխաւոր, նախկին, հին:

- ՆԱԽ ԱՌԱՋԻՆ, ՆԱԽ ԵՒ ԱՌԱՋԻՆ, ՆԱԽ ԶԱՌԱՋԻՆ, տե՛ս ՆԱԽ (1):

- ՆԱԽ ՔԱՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋ ՔԱՆ:

ՆԱԽԱՐԱՆԵԼ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱՐԱՆԵԼ:

ՆԱԽԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԱՆԽԱՍԱՅՈՒԹԻՒՆ:

ՆԱԽԱՐԱՇԽՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱՐԱՇԻՆ:

ՆԱԽԱՐԱՐ, տե՛ս ՆԱԽ (1):

ՆԱԽԱՐԱՐԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախագահութիւն:

ՆԱԽԱՐԵՐԵԼ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱՐԵՐԵԼ:

ՆԱԽԱՐԺԻՇԿ, ա. գ. Բժշկապետ:

ՆԱԽԱՐԱՌՈՐԵԼ (իմ), չբ. Նախագոյնայ:

ՆԱԽԱ ԳԱՀ, ա. 1. Գահերէց: 2. Յառաջագահ, նախապատիւ, գլխաւոր, արքայանիստ: 3. գ. Նախագահութիւն, գահերէցութիւն:

ՆԱԽԱ ԳԱՀԱՆՍՏԵԱԼ, ա. Նախագահ, գահերէց:

ՆԱԽԱ ԳԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Գահերէցութիւն, աւագութիւն, գլխաւորութիւն, իշխանութիւն:

ՆԱԽԱ ԳԱՂԱՐԱՐ, գ. Նախատիպ, սկզբնատիպ:

ՆԱԽԱ ԳԷՏ, ա. Նախագիտակ, յառաջագէտ, կանխագէտ:

ՆԱԽԱ ԳԻԾ, ա. Նախանկար:

ՆԱԽԱ ԳԻՏԱԿ, տե՛ս ՆԱԽԱ ԳԷՏ:

ՆԱԽԱ ԳԻՏԱԿԱՆ, ա. Կանխագիտական:

ՆԱԽԱ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Յառաջգիտութիւն, կանխագիտութիւն, կանխատեսութիւն, նախագուշակութիւն:

ՆԱԽԱ ԳԻՐ, գ. Վերնագիր, նախադրութիւն, սկիզբն:

ՆԱԽԱ ԳԻՐՏ, ա. Գտակ, հաւակ, նախագրտակ:

ՆԱԽԱ ԳԼՈՒԽ, ա. Գլխաւոր, պետ, առաջնորդ:

ՆԱԽԱ ԳԾԵԼ, նբ. Նախանկարել, ստուերագրել:

ՆԱԽԱ ԳՆԱՅ, ՆԱԽԱ ԳՆԱՅԵԱԼ, ա. Յառաջընթաց:

ՆԱԽԱ ԳՈՒ, չբ. Նախագոյնայ:

ՆԱԽԱ ԳՈՅ, ա. Ինքնագոյ, անսկիզբն, ՆԱԽԱ ԳՈՅԱՆԱԼ, չբ. 1. Նախագոյ: 2. Նախաբնաւորել:

ՆԱԽԱ ԳՈՅՆ, ա. 1. Յառաջագոյն, նախկին, նախնի, առաջին, երիցագոյն, հնագոյն, վաղագոյն: 2. մ. Կանխաւ:

ՆԱԽԱ ԳՈՉԵԼ, տե՛ս ՆԱԽԱՋԱՅՆԵԼ:

ՆԱԽԱ ԳՈՒՇԱԿ, ա. 1. Յառաջագուշակ: 2. Նշանակական:

ՆԱԽԱ ԳՈՒՇԱԿԱԿԱՆ, ա. Մարգարէական:

ՆԱԽԱ ԳՈՒՇԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Կանխասացութիւն, մարգարէութիւն:

ՆԱԽԱ ԳՏԱԿ, տե՛ս ՆԱԽԱ ԳԻՐՏ:

ՆԱԽԱ ԳՐԵԼ, նբ. Յառաջագրել, նախաձագռել, նախանկարել, նկարագրել:

ՆԱԽԱ ԴԱՍ, ա. Յառաջադաս, նախապատիւ:

ՆԱԽԱ ԴԱՍԵԼ, նբ. Յառաջադասել, նախկարգել, նախադրել, նախաթուել:

ՆԱԽԱ ԴԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախապատուութիւն:

ՆԱԽԱ ԴԱՏ, ա. Նախադատական, նախընտրել:

ՆԱԽԱ ԴԱՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՆԱԽԱ ԴԱՏ:

ՆԱԽԱ ԴԻՐ, գ. Յառաջաբան, նախադրութիւն:

ՆԱԽԱ ԴՈՒՌՆ, գ. 1. Նախամուտք: 2. Սրահ, գաւիթ:

ՆԱԽԱ ԴՐԵԼ, տե՛ս ՆԱԽԱՍԵԼ:

ՆԱԽԱ ԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԱԽԱ ԴԻՐ:

ՆԱԽԱՋԵԿՈՅՑ, տե՛ս ԿԱՆԽԱՋԵԿՈՅՑ:

ՆԱԽԱՋՕՐԱՎԱՐ, տե՛ս ՀՐԵՇՏԱԿԱՊԵՏ:

ՆԱԽԱԹՈՒ, ա. գ. Նախագահ, գահերէց, առաջնորդ, գլխաւոր:

ՆԱԽԱԹՈՒՆԵԼ, տե՛ս ՆԱԽԱ ԴԱՍԵԼ:

ՆԱԽԱԺԱՄԱՆԵԼ, չբ. Կանխել, յառաջել, զառաջել:

ՆԱԽԱԽՆԱՄ, ա. 1. Յառաջախնամ, նա-

խախնամող, նախաճգազ, յառաջատես, նախատես: 2. Նախախնամական: ՆԱԽԱԽՆԱՄԱՐԱՐԱՐ, մ. Նախախնամապէս: ՆԱԽԱԽՆԱՄԱՐԱՐԱՐԱՐ, ա. Նախախնամ, նախախնամողական: ՆԱԽԱԽՆԱՄԱՐԱՐԱՐԱՐ, տե՛ս ՆԱԽԱԽՆԱՄԱՐԱՐԱՐ: ՆԱԽԱԽՆԱՄԱՐԱՐԱՐ, նբ. Յառաջախնամել, խնամարկել, տնտեսել, տնօրինել, ուղղել, ղեկավարել: ՆԱԽԱԽՆԱՄԱՐԱՐԱՐ, տե՛ս ՆԱԽԱԽՆԱՄ (1): ՆԱԽԱԽՆԱՄԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, տե՛ս ՆԱԽԱԽՆԱՄԱՐԱՐԱՐ: ՆԱԽԱԽՆԱՄԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, տե՛ս ՆԱԽԱԽՆԱՄԱՐԱՐԱՐԱՐ: ՆԱԽԱԽՆԱՄԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, գ. Յառաջախնամութիւն, նախախնամողութիւն, յառաջատեսութիւն, յառաջագիտութիւն, նախաճգազութիւն, խնամարկութիւն: ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, գ. 1. (յունական ոճով) տե՛ս ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐ: 2. Նախախորհրդութիւն, յառաջատեսութիւն: ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, գ. Հոգածութիւն: ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, գ. Նախախորհրդութիւն, յառաջատեսութիւն: ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, տե՛ս ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐ: ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, տե՛ս ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ: ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, ա. Նախածան, կանխածան, յառաջածանօթ, կանխածանօթ: ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, ա. 1. Նախծին, սկզբնածին, անդրանիկ, նախաստեղծ, առաջին, նախկին: 2. Նախածնող, նախահայր, նախամայր: - ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐ, գ. Նախնիք: ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, ա. գ. 1. Նախահայր, նախամայր: 2. Սկզբնապատճառ: ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, գ. Նախածնող: ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, ա. Գերակատար: - ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, երախայրիք:

ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐ, ա. Նախակարգեալ, նախապատրաստեալ, նախընթաց: ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, նբ. Վերակարգել: ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, գ. Յառաջակարգութիւն, կարգաւորութիւն: ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, ա. Նախաստեղծ: ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, ա. Նախահայր: ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, ա. Վաղափուլ: ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, ա. 1. Յառաջակրթական: 2. Նախակրթութիւն, տրամադրութիւն: ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, գ. Յառաջակրթութիւն: ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, գ. Ներդրութիւն, չարչարանք: ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, ա. Նախատես, յառաջատես, յառաջահայեաց: ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, գ. 1. Նահապետ: 2. Նախածնող: 3. Սկզբնապատճառ, արարիչ: ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, լիւնել, տե՛ս ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ: ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, նբ. Նախահաւակ լինել, սկսանել: ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, ա. Յառաջահոգալ, նախախնամող, յառաջատես: ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, գ. 1. Յառաջահոգութիւն: 2. Զգուշութիւն, փոյթ: ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, ա. Հրամայական, բռնութիւն: ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, ա. Յառաջահոգալ, նախակոչեալ, հրաւիրական: ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, ա. Յառաջածայն: ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, նբ. Յառաջածայնել, գուշակել: ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, գ. Կանխածայնութիւն, նախասացութիւն, գուշակութիւն: ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, ա. Առ ձեռն պատրաստ, նախալոյսար, ձեռներէց, մտադիւր: - ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, լիւնել, տե՛ս ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ: ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ, տե՛ս ՆԱԽԱԽՆԱՐԱՐԱՐԱՐԱՐ:

նԱհԱնՆԶԱՌՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախանձա-
կոծութիւն:

նԱհԱնՆԶԵԼ (իմ), չբ. Մախալ, յաչաղել,
չարակնել, խանդալ, քինալ:

նԱհԱնՆԶԵԼԻ, ա. Փափագելի:

նԱհԱնՆԶԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Նախանձ
արկանել, նախանձաբեկ առնել, նախան-
ձուկս արկանել:

նԱհԱնՆԶԸՆԴԻՄ, տե՛ս նԱհԱնՆԶԱ-
կիՅ:

նԱհԱնՆԶԿՈՏ, տե՛ս նԱհԱնՆՁՈՏ (1):

նԱհԱնՆՁՈՏ, ա. 1. Նախանձկոտ, յաչաղ-
կոտ, չարակն, մախող: 2. Նախանձա-
յոյգ, վրէժխնդիր, քինախնդիր:

նԱհԱնՆՁՈՐԴ, ա. 1. Նախանձոտ,
մախող: 2. Նախանձաւոր:

նԱհԱնՆՁՈՒԿՍ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս
նԱհԱնՆԶԵՅՈՒՅԱՆԵԼ:

նԱհԱնՆՇԱՆ, նԱհԱնՆՇԱՆԱԿ, տե՛ս
նԱհԱնՆԿԱՐ:

նԱհԱնՇԱՐ, ա. Նախադաս, նախապա-
տիւ, գլխաւոր:

նԱհԱնՇԱՒԻՂ, գ. 1. Յառաջաշաւիղ,
սկզբնաշաւիղ: 2. Յառաջաբան, ներա-
ծութիւն: 3. Առաջնորդ, կարապետ, հե-
ղինակ, հաւակ: 4. ա. Նախկին, առաջին:

նԱհԱՉԱՐ, ա. Սկզբնաչար:

նԱհԱՊԱՏԻԻ, ա. 1. Սկզբնապատիւ, նա-
խամեծար, նախապատուելի: 2. գ. Նա-
խապատուութիւն:

նԱհԱՊԱՏՃԱՌ, գ. Սկզբնապատճառ:

նԱհԱՊԱՏՄԵԼ, չբ. Յառաջապատմել,
նախաձայնել, ազդել:

նԱհԱՊԱՏՈՒԳՈՅՆ, ա. Նախապա-
տուեւագոյն, պատուականագոյն:

նԱհԱՊԱՏՈՒԵԼ, չբ. Յառաջապատուել,
նախամեծարել, նախադասել:

նԱհԱՊԱՏՈՒԵԼԻ, տե՛ս նԱհԱՊԱՏԻԻ
(1):

նԱհԱՊԱՏՈՒՄ, ա. Յառաջապատում:

նԱհԱՊԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Յառաջապա-
տութիւն, նախադասութիւն, նախա-

գահութիւն, աւագութիւն, յառաջամաս-
նութիւն:

նԱհԱՊԱՐԳԵԻ, ա. Յառաջապարգէ:
նԱհԱՊԱՐԻՍՊ, գ. Պատուար:

նԱհԱՊԵՏԱԲԱՐ, մ. Տիրաբար, իշխանա-
բար, նախասկզբնաբար, գլխաւորաբար,
սկզբնաբար, առաւելապէս:

նԱհԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. Գլխաւոր, առաջ-
նորդ, պետ:

նԱհԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Նահապետու-
թիւն, հայրապետութիւն, գլխաւորու-
թիւն, իշխանութիւն:

նԱհԱՊԷՍ, տե՛ս նԱհ (1):

նԱհԱՊՏՈՒՂ, տե՛ս ԵՐԱՀԱՅՐԻՔ:

նԱհԱՍԱԿԱՆ, ա. Յառաջասաց, նախա-
գուշակ, գուշակ:

նԱհԱՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս նԱ-
հԱՍԱՀՄԱՆՈՒԹԻՒՆ:

նԱհԱՍԱՀՄԱՆԵԱԼ, ա. Կանխասահմա-
նեալ:

նԱհԱՍԱՀՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախասահ-
մանադրութիւն:

նԱհԱՍԱՐԿԱՒԱԳ, գ. 1. Յառաջասար-
կաւագ: 2. Սարկաւագապետ:

նԱհԱՍԱՅ, նԱհԱՍԱՅԵԱԼ, նԱհԱՍԱ-
ՅԻԿ, ա. 1. Կանխասաց, նախասական,
յառաջասաց: 2. Կանխասացիկ, յառաջա-
սացեալ, նախաճառ, վերոյ գրեալ:

նԱհԱՍԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յառաջասա-
ցութիւն, կանխասացութիւն, նախաձայ-
նութիւն: 2. Նախերգութիւն, յառաջա-
բան, նախաշաւիղ:

նԱհԱՍԿԶԲՆԱԲԱՐ, տե՛ս նԱհԱՊԵՏԱ-
ԲԱՐ:

նԱհԱՍԿԻԶԲՆ, գ. 1. Հիմն, սկզբնաւո-
րութիւն, սկզբնապատճառ, հաւակ, հե-
ղինակ: 2. Առաջնորդ, կարապետ: 3. ա.
Նախեղակ, նախծին, նախաստեղծ, առա-
ջին: 4. մ. Նախ առաջին:

նԱհԱՍՏԱՅԵԱԼ, ա. (յունական ոճով)
Նախաստեղծեալ:

նԱհԱՍՏԵՂՄ, ա. Յառաջաստեղծ:

նԱԽԱՍՏԵՂԾԵԱԼ, նԱԽԱՍՏԵՂԾԻԿ,
տե՛ս նԱԽԱՍՏԵՂԾ:

նԱԽԱՎԱՂ, մ. Վաղ ուրեմն:

նԱԽԱՎԱՍՏԱԿ, ա. Յառաջավաստակ,
մեծավաստակ:

նԱԽԱՎԱՐԿԱՐԱՐ, նԱԽԱՎԱՐԿԱՆԵ-
ԼՈՎ, նԱԽԱՎԱՐԿԵԼՈՎ, մ. Նախապե-
տաբար, գլխաւորաբար:

նԱԽԱՎԿԱՅ, տե՛ս նԱԽԱՄԱՐՏԻՐՈՍ:

նԱԽԱՍ, գ. 1. Անարգանք, նախատինք:

2. Սողոմանք: 3. Նախատական, անարգ:

նԱԽԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս նԱՀԱՏԱԿՈՒ-
ԹԻՒՆ:

նԱԽԱՏԱՆՔ, տե՛ս նԱԽԱՏԻՆՔ:

նԱԽԱՏԱՐԱԾԵԼ, նբ. Առաջադրել:

նԱԽԱՏԵԼ, նբ. Նախատինս դնել, անար-
գել, անպատուել, յանդիմանել, լուտալ,
հայցոյել, յամօթ առնել:

նԱԽԱՏԵՍ, ա. 1. Յառաջատես, կանխա-
տես, յառաջահայեաց, նախահայեաց,
նախագէտ, նախահոգակ: 2. Մարդարէ:
նԱԽԱՏԵՍԱԿԱՆ, ա. Նախատես, յառա-
ջատես, նախահայեաց, նախահոգակ, խո-
հական:

նԱԽԱՏԵՍԵԼ, նբ. Յառաջատեսել, մար-
դարէանալ, գուշակել:

նԱԽԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յառաջատե-
սութիւն, կանխատեսութիւն, նախագի-
տութիւն, նախադուշակութիւն: 2. Նա-
խահոգութիւն:

նԱԽԱՏԻՆՔ, գ. Նախատանք, անար-
գանք, թշնամանք, պարսաւ, պարսա-
ւանք, լուտանք, անպատուութիւն, խայ-
տառակութիւն:

- նԱԽԱՏԻՆՍ ԴԵԼ, տե՛ս նԱԽԱՏԵԼ:

նԱԽԱՏԻՉ, ա. Նախատորդ:

նԱԽԱՏԻՊ, ա. գ. 1. Սկզբնաւոր, յառա-
ջատիպ, նախանկար, նախադադափար: 2.
մ. Գլխաւորապէս (իբրեւ նախատիպ):

նԱԽԱՏԻՐԵԼ, չբ. Յառաջել, կանխել:

նԱԽԱՏՈՐԴ, տե՛ս նԱԽԱՏԻՉ:

նԱԽԱՏՈՒՐ, ա. Նախապարգէ:

նԱԽԱՏՊԱԳՈՅՆ, ա. Իսկապոյն, նա-
խապաւորական:

նԱԽԱՏՊԱՌՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս նԱԽԱՏՊԱ-
ԳՈՅՆ:

նԱԽԱՏՊԱՌԵԼ, նբ. Նախապել, նա-
խանկարել:

նԱԽԱՏՊԵԼ, տե՛ս նԱԽԱՏՊԱՌԵԼ:

նԱԽԱՏՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախատիպ:

նԱԽԱՏՐԱՐԱՐ, տե՛ս նԱԽԱՏՐԱՊԵՍ:

նԱԽԱՏՐԱՊԵՍ, մ. Նախատրաբար:

նԱԽԱՏՕՆԱԿ, գ. Յառաջատօնակ:

նԱԽԱՐԱՐ, գ. Սատրապ, աւագ, իշխան,
շահագ, նահագետ, տանուէր:

նԱԽԱՐԱՐԱԳՈՒՆԴ, ա. Նախարարա-
կոյտ:

նԱԽԱՐԱՐԱԶՆ, գ. Նախարար:

նԱԽԱՐԱՐԱԿՈՅՏ, տե՛ս նԱԽԱՐԱՐԱ-
ԳՈՒՆԴ:

նԱԽԱՐԱՐԵԱՆ, գ. հաւաք. Նախարարք,
աւագորեար, աւագանի:

նԱԽԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Իշխանութիւն,
գաւառ, վիճակ (նախարարների):

նԱԽԱՐԿԵԼ, տե՛ս ՅԱՌԱՋԱՐԿԵԼ:

նԱԽԱՅՈՒՅԱԿ, ա. գ. Առաջնորդ:

նԱԽԱՌՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հնութիւն, 2.
Նախապատուութիւն:

նԱԽԳԻՏԱԿԱՆՆ, նԱԽԳԻՏՈՒԹԻՒՆ,
տե՛ս նԱԽԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:

նԱԽԳՈՅՆ, տե՛ս նԱԽԱԳՈՅՆ:

նԱԽԵՂԱԿ, ա. Նախադոյ:

նԱԽԵՆԹԱԿԱՅ, ա. Նախենթակացեալ:

նԱԽԵՆԹԱԿԱՅԵԱԼ, տե՛ս նԱԽԵՆԹԱ-
ԿԱՅ:

նԱԽԵՐԱԽԱՅՐԻՔ, տե՛ս ԵՐԱԽԱՅՐԻՔ:

նԱԽԵՐԳԱՐԱՐ, մ. Նախապէս, կանխաւ:

նԱԽԵՐԳԱԿ, գ. Նախերգութիւն, նա-
խաշաւիդ:

նԱԽԵՐԳԱՆ, գ. Նախերգութիւն, յառա-
ջաբան, նախաշաւիդ:

նԱԽԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս նԱԽԵՐԳԱՆ:

նԱԽԵՐԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Հայեցումս,
երեւոյթ:

նԱԽԵՐԵՒԱԿ, Կ. Նախայայտ:

նԱԽԵՐՋԱՆԻԿ, Կ. Գերերջանիկ, բարեբաստագոյն:

նԱԽԸՄՊԵԼ, Կ. ԿՈՇԱԿԵԼ (2):

նԱԽԸՆԹԱՆԱԼ, Կ. Կարապետիկ:

նԱԽԸՆԹԱՅ, Կ. 1. Յառաջընթաց, կարապետ, նախաշաւիկ: 2. Նախկին:

նԱԽԸՆԹԱՅԻԿ, Կ. Կ. ՆԱԽԸՆԹԱՅ:

նԱԽԸՆԹԱՅՈՒԹԻՒՆ, Կ. Յառաջընթացութիւն:

նԱԽԸՆԾԱՅ, Կ. 1. Յառաջընծայ: 2. Կանխաւ, նախկինաբար: 3. Կ. Երախայրիք:

նԱԽԸՆԾԱՅԵԱԼ, նԱԽԸՆԾԱՅԵՅԵԱԼ, Կ. Կ. ՆԱԽԸՆԾԱՅ (1):

նԱԽԸՆՁԵՌԵԼ, Կ. Նախաձեռնիկ:

նԱԽԸՆՏՐԵԱԼ, Կ. Յառաջընտրեալ:

նԱԽԻՄԱՅ, Կ. Յառաջիմաց, նախագէտ, կանխատես:

նԱԽԻՄԱՅԱԿԱՆ, Կ. Կ. ՆԱԽԻՄԱՅ:

նԱԽԻՄԱՅՈՒԹԻՒՆ, Կ. Յառաջգիտութիւն, նախատեսութիւն, նախախնամութիւն:

նԱԽԻՐ, Կ. Անդեայ, պաճար, ջուր, հօտ:

նԱԽԾԻՆ, Կ. 1. Նախածին, անդրանիկ, երէց: 2. Նախկին:

նԱԽԿԻ, Կ. Կ. ՆԱԽԿԻՆ:

նԱԽԿԻՆ, Կ. 1. Առաջին, հին, նախնի, նախագոյն, առաւելագոյն, գլխաւոր, սկզբնական: 2. Կ. Նախ, զառաջինն, յառաջագոյն, սկզբնաբար, նախկինաբար:

նԱԽԿԻՆԱԲԱՐ, Կ. Կ. ՆԱԽԿԻՆ (2):

նԱԽԿԻՆԳՈՅՆ, Կ. Յառաջագոյն, վերագոյն:

նԱԽԿԻՆՈՒԹԻՒՆ, Կ. Նախաւորութիւն:

- նԱԽԿԻՆՈՒԹԵԱՄԲ, Կ. Նախկինաբար:

նԱԽԸԱՄԵՋ ՊԱՐ, Կ. Որովայն:

նԱԽԸԻՐՔ, Կ. Կոտորած, վնաս, զեան, ոճիր, հարուած:

նԱԽԸՆԳՈՅՆ, Կ. Նախկին, նախագոյն, յառաջագոյն, հնագոյն:

նԱԽԸՆԿԱՆ, Կ. 1. Հին, վաղեմի, հայրե-

նի: 2. Նախկին, առաջին, նախագոյն, սկզբնական: 3. Անսկզբնական:

նԱԽԸՆԵԱԿ, նԱԽԸՆԵԿ, Կ. Նախնի, նախկին, առաջին:

նԱԽԸՆԻ, Կ. 1. Նախնական, նախկին, հին, հայրենի, գլխաւոր, աւագ, բուն: 2. Կ. Պետ, նահապետ, գլուխ, նախահայր, սկիզբն: 3. Կ. Նախկինաբար, ի բնէ:

- նԱԽԸՆԻՔ, Կ. 1. Նախածինք, նախահարք: 2. Երախայրիք:

նԱԽԸՆՈՒԹԻՒՆ, Կ. Աւագութիւն:

նԱԽՈՒՆԱԿ, նԱԽՈՒՆԱԿԱՆ, Կ. 1. Գերագոյն, գերունակ: 2. Նախկին, նախնական:

նԱԽՈՒՍՏ, ի նԱԽՈՒՍՏ, Կ. Կ. Յառաջընթաց, անդատին, յառաջագոյն, հին, նախկին:

նԱՀԱՆԳ, Կ. Գաւառ:

նԱՀԱՆՁ, Կ. Նահանջումն, կասումն:

նԱՀԱՆՁԵԼ, Կ. 1. Սանձել, կասեցուցանել, կաշկանդել, պնդել, արգելուլ, յետս ունել: 2. Դրդել, մղել, շարժել:

նԱՀԱՆՁՈՒՄՆ, Կ. Նահանջ:

նԱՀԱՊԵՏ, Կ. Նախահայր, հայրապետ, ցեղապետ, տոհմապետ, տանուտէր, նախարար, իշխան:

նԱՀԱՊԵՏԱԿԱՆ, Կ. (եկեղց.) Հայրապետական, քահանայապետական:

նԱՀԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, Կ. 1. Ցեղապետութիւն, նախարարութիւն, առաջնորդութիւն: 2. Հայրապետութիւն: 3. Նախաւորութիւն, յառաջամասնութիւն, նախապատուութիւն:

նԱՀԱՍԱԿ, Կ. Կ. 1. Նախամարտիկ, յառաջամարտիկ, ախոյեան: 2. Ծգնաւոր, մարտիրոս: 3. Քաջ, առաքինի:

նԱՀԱՍԱԿԱԲԱՐ, Կ. Նահատակապէս:

նԱՀԱՍԱԿԱԴԻՐ, Կ. Կ. Հանգիստադիր, մարտադիր, գուպարադիր:

նԱՀԱՍԱԿԱՋԳԵԱՅ, Կ. Կ. Ծգնազգեաց, յաղթազգեաց, առաքինի:

նԱՀԱՍԱԿԱԿԻՑ, Կ. Կ. Ծգնակից, մարտա-

կիրց, մրցակիրց, հանդիսակիրց:

ՆԱՀԱՏԱԿԱՆԱԼ, տե՛ս ՆԱՀԱՏԱԿԵԼ² (իմ):

ՆԱՀԱՏԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՆԱՀԱՏԱԿԱԲԱՐ:
ՆԱՀԱՏԱԿԵԼ¹, նբ. Նահատակեցուցանել,
հանդիսացուցանել:

ՆԱՀԱՏԱԿԵԼ² (իմ), չբ. 1. ձգնել, մրցել,
մարտնչել, հանդիսանալ, յարձակել, շա-
հատակել: 2. Մարտիրոսանալ:

ՆԱՀԱՏԱԿԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՆԱՀԱՏԱ-
ԿԵԼ¹:

ՆԱՀԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. ձիգն, ճգնու-
թիւն, մրցումն, ազոն, շահատակութիւն:
2. Մարտիրոսութիւն:

ՆԱՀԱՏԱԿՈՒՀԻ, գ. (եկեղց.) Վկայուհի,
մարտիրոսուհի:

ՆԱՀԱՏԱԿՈՒՄՆ, գ. Նահատակութիւն:

ՆԱՃԱ (յ), գ. Փսիաթ, պարբիս:

ՆԱՄԱԿ, գ. Թուղթ, հրովարտակ, ձեռա-
գիր:

ՆԱՄԱԿԱԳԻՐ, ա. Բանսարկու, մատնիչ,
գուշակ:

ՆԱՄԱԿԱԿԻՐ, ա. Թղթաբեր, թղթատար,
սուրհանդակ, նամակամատոյց:

ՆԱՄԱԿԱՄԱՏՈՅՑ, ա. Նամակակիր,
բանբեր:

ՆԱՄԱԿԱՆԻ, գ. յոգն. Նամակք,
թուղթք:

ՆԱՄԵԼ (իմ), չբ. Խոնաւանալ, թրջել,
ջրարբել, տամկանալ:

ՆԱՄԷՏ, ա. Խոնաւուտ, ջրի, գէջ:

ՆԱՄՓՈՐՏ, տե՛ս ՆԱՓՈՐՏ:

ՆԱՅ, ա. 1. Խոնաւ, գէջ, նամէտ: 2. գ. Խո-
նաւութիւն:

ՆԱՅԱՊԷՍ, տե՛ս ՆՈՅՆՊԷՍ:

ՆԱՅԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Խոնաւացուցա-
նել, տամկացուցանել, թանալ, ոռոգանել:
ՆԱՅԵԱՅ, գ. Նայեցուած, հայեցուած:

ՆԱՅԵԼ (իմ) չբ. Հայել, նկատել, գիտել,
ակնարկել, ակնկալառոյց լինել, ուշ ունել:
ՆԱՅԵԼԻՔ, գ. Տեսանելիք, ակնոցիք,
աչք:

ՆԱՅԵՑԱԾ, ՆԱՅԵՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՆԱՅԵ-
ՑՈՒԾ, գ. 1. Նայեաց, հայեացք, հայե-
ցուած, նկատումն, տես, տեսութիւն: 2.
Տեսիլ:

ՆԱՅԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Հայեցուցանել:

ՆԱՆԻՐ, ա. 1. Ունայն, ընդունայն, դա-
տարկ, սին, սնոտի: 2. գ. Ունայնութիւն:
- Ի ՆԱՆԻՐ, ա. մ. Նանրապէս, ի գուր,
ընդ վայր, ընդունայն, տարապարտ,
վայրապար, յանիրաւի:

ՆԱՆՐԱԼԵՁՈՒ, ա. Զրաբան, զրախօս,
ունայնաբան:

ՆԱՆՐԱԿԱՆ, ա. 1. Նանիր, ունայն, սնո-
տի: 2. Անիրաւ:

ՆԱՆՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Ունայնանալ, սնո-
տել, ի դերեւ ելանել: 2. Անմտանալ, անի-
րաւել:

ՆԱՆՐԱՊԷՍ, մ. Ի նանիր, ի գուր, յանի-
րաւի:

ՆԱՆՐԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Մնափառու-
թիւն, զրափառութիւն:

ՆԱՆՐԵԼ (իմ), տե՛ս ՆԱՆՐԱՆԱԼ:

ՆԱՆՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ունայնութիւն, ըն-
դունայնութիւն, սնոտիք: 2. Անիրաւու-
թիւն:

ՆԱՇԻ, տե՛ս ՆԱՇԻՀ:

ՆԱՇԻՀ, գ. Նաշի, սիղիգն:

ՆԱՍՏԻԿ, տե՛ս ԿԱՐԿԱՆԴԱԿ:

ՆԱՐԴ, ՆԱՐԴԱՆ, տե՛ս ՆԱՐԴՈՍ:

ՆԱՐԴԵԱՆ, տե՛ս ՆԱՐԴՈՍԱԿԱՆ:

ՆԱՐԴԷՍ, ՆԱՐԴԻՒՆ, տե՛ս ՆԱՐԴՈՍ:

ՆԱՐԴՈՍ, գ. (բար.) Նարդ, փաղանգա-
մուշկ:

ՆԱՐԴՈՍԱԿԱՆ, ա. Նարդեան:

ՆԱՐԿԱ, գ. (կենդբ.) Ներկէս:

ՆԱՐՄԱՇԱՐԺ, ա. Հանդարտազնաց
(գետ):

ՆԱՐՕՏԱՆԵՐԿ, գ. Ներկազործ, ներկիչ:

ՆԱԻ, գ. 1. Լաստափայտ, տապան: 2.
Լաստ: 3. Նաւակ, մակոյիկ, կուր:

ՆԱԻԱԲԱՇԽ, գ. Լիճ, ծովակ:

ՆԱԻԱԲԵԿԵԼ (իմ), չբ. Նաւաբեկ լինել:

ՆԱԻԱԲԵԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՆԱԻԱԲԵԿԵԼ
 (իմ):
 ՆԱԻԱԲԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծովակոծութիւն:
 ՆԱԻԱԳՆԱՅ, գ. ա. 1. Նաւորդ, ծովա-
 գնաց: 2. Նաւական:
 ՆԱԻԱԳՆԱՅԻ, ա. Նաւական:
 ՆԱԻԱԳՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Նաւարկու-
 թիւն, ծովագնացութիւն:
 ՆԱԻԱԳՈՐԾ, ա. գ. Նաւակառոյց, Նաւա-
 կառու, Նաւարար:
 ՆԱԻԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Նաւակառու-
 թիւն, Նաւակառուցութիւն, Նաւարարու-
 թիւն:
 ՆԱԻԱԶ, գ. Նաւավար, Նաւաստի, Նա-
 ւորդ:
 ՆԱԻԱԼԻԻՂ, ՆԱԻԱԼՈՒՂԱԿ, տե՛ս
 ՆԱԻԱՂՕՂԱԿ:
 ՆԱԻԱԿ, գ. 1. Նաւ, մակոյկ, կուր, վար-
 քայ: 2. Նուազ, բաժակ:
 ՆԱԻԱԿԱԼ, տե՛ս ԵՔԻՆՃԻՍ:
 ՆԱԻԱԿԱՄՈՒՐՋ, տե՛ս ՋՈՄ:
 ՆԱԻԱԿԱՅԻ, գ. Հանգրուան Նաւուց,
 Նաւահանգիստ:
 ՆԱԻԱԿԱՆ, ա. Նաւագնացիկ, ծովական:
 ՆԱԻԱԿԱՌՈՅՑ, տե՛ս ՆԱԻԱԳՈՐԾ:
 - ՆԱՎԱԿԱՌՈՅՑ ԼԻՆԵԼ, Նաւավարել:
 ՆԱԻԱԿԱՌՈՒ, տե՛ս ՆԱԻԱԳՈՐԾ:
 ՆԱԻԱԿԱՌՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԱԻԱԳՈՐ-
 ԾՈՒԹԻՒՆ:
 ՆԱԻԱԿԱՌՈՒԹՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԱԻԱ-
 ԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:
 ՆԱԻԱԿԱՏԻՔ, գ. (կրօն) Խթումն:
 ՆԱԻԱԿԻԿ, գ. Մակոյկ, կուր:
 ՆԱԻԱԿԻՅ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՆԱԻԱԿՅԵԼ
 (իմ):
 ՆԱԻԱԿՈԾԵԼ (իմ), չբ. Նաւակոծ լինել,
 Նաւաբեկ լինել, Նաւաբեկել:
 ՆԱԻԱԿՈԾ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՆԱԻԱԿՈԾԵԼ
 (իմ):
 ՆԱԻԱԿՈԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Նաւաբեկութիւն:
 ՆԱԻԱԿՈՒՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԱԻԱՄԱՐ-
 ՏՈՒԹԻՒՆ:

ՆԱԻԱԿՅԵԼ (իմ), չբ. Նաւակից լինել:
 ՆԱԻԱՀԱՆԳԻՍ, գ. 1. Հանգրուան Նա-
 ւուց, Նաւակայք: 2. փխբ. Հանգրուան:
 ՆԱԻԱՂՕՂԱԿ, ա. գ. Նաւալիւղ, Նաւա-
 լուղակ, Նաւագնաց, Նաւորդ:
 ՆԱԻԱՄԱԿՈՅ, գ. Մակոյկ, կուր:
 ՆԱԻԱՄԱՐՏ, տե՛ս 1. ՆԱԻԱՄԱՐՏԻԿ: 2.
 ՆԱԻԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ:
 ՆԱԻԱՄԱՐՏԱԿԱՆ, ա. Նաւամարտիկ:
 ՆԱԻԱՄԱՐՏԻԿ, ա. 1. Նաւամարտ, ծո-
 վամարտիկ: 2. Տե՛ս ՆԱԻԱՄԱՐՏԱԿԱՆ:
 3. գ. ՆԱԻԱՄԱՐՏՈՒԹՅՈՒՆ:
 ՆԱԻԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Նաւակառու-
 թիւն, Նաւամարտ, ծովամարտութիւն:
 ՆԱԻԱՄՈՒՏ, գ. 1. Նաւորդ: 2. Նաւա-
 նքստական:
 ՆԱԻԱՆՍՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՆԱԻԱՄՈՒՏ (2):
 ՆԱԻԱՋՈՒ, գ. 1. Նաւարկութիւն: 2. ա.
 Նաւագնաց, Նաւական:
 ՆԱԻԱՊԵՏ, գ. 1. Նաւավար, ծովակալ: 2.
 Նաւուղիղ, Նաւուղիղակ, ղեկավար:
 ՆԱԻԱՊԵՏԵԼ, նբ. Նաւաստել, ղեկավա-
 րել, առաջնորդել:
 ՆԱԻԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Նաւավարու-
 թիւն:
 ՆԱԻԱՍՏԱԿԱՆ, ա. Նաւաստիկ, Նաւա-
 վարական:
 - ՆԱԻԱՍՏԱԿԱՆ, գ. Նաւավարութիւն:
 ՆԱԻԱՍՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԱԻԱՍ-
 ՏՈՒԹԻՒՆ:
 ՆԱԻԱՍՏԵԼ, նբ. Նաւապետել, Նաւավա-
 րել, ղեկավարել:
 ՆԱԻԱՍՏԻ, ա. գ. Նաւավար, Նաւապետ:
 ՆԱԻԱՍՏԻԿ, տե՛ս ՆԱԻԱՍՏԱԿԱՆ:
 ՆԱԻԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Նաւաստականու-
 թիւն, Նաւապետութիւն, ղեկավարու-
 թիւն:
 ՆԱԻԱՎԱՐ, գ. 1. Նաւաստի, Նաւապետ:
 2. Ղեկավար, Նաւուղիղ: 3. Նաւազ, Նա-
 ւորդ:
 ՆԱԻԱՎԱՐԱԿԱՆ, ա. Նաւաստական:
 ՆԱԻԱՎԱՐԵԼ, նբ. և չբ. 1. Նաւարկել,

նաւել: 2. փխբ. Ղեկավարել, կառավարել:

ՆԱԽԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Նաւաստութիւն, նաւարկութիւն, նաւորդութիւն:

ՆԱԽԱՏՈՐՄ, տե՛ս ՆԱԽԱՏՈՐՄԻՂ:

ՆԱԽԱՏՈՐՄԻՂ, գ. Նաւատորմ, տորմիղ նաւաց:

ՆԱԽԱՐԱՐ, տե՛ս ՆԱՎԱԳՈՐԾ:

ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԱԽԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:

ՆԱԽԱՐԿԵԼ, չբ. Նաւել:

ՆԱԽԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Նաւորդութիւն, նաւավարութիւն, նաւաստութիւն, նաւելութիւն:

ՆԱԽԱՓԱՅՏ, գ. Լաստափայտ:

ՆԱԽԵԼ, չբ. Նաւարկել:

ՆԱԽԵԼԱՍՏԱՅ, ա. Նաւաստի, նաւավար:

ՆԱԽԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Նաւարկութիւն:

ՆԱԽԿԱՆԱՐ, գ. Նաւակք, նաւակիկք:

ՆԱԽՈՐԴ, ա. գ. Նաւազ, նաւավար:

ՆԱԽՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԱԽԱՐԿՈՒԹԻՒՆ:

ՆԱԽՈՒՂԻՂ, գ. Նաւուղղակ, նաւավար, ղեկավար:

ՆԱԽՈՒՂ ՂԱԿ, տե՛ս ՆԱԽՈՒՂԻՂ:

ՆԱՓՈՐՏ, ՆԱՓՈՐՏՆ, գ. (եկեղց.) Աղաբողոն, մեկնոց, թիկնոց, վերարկու, փիլոն, շուրջառ:

ՆԱՔԱՐԱԿԻՏ, գ. Բնիոն:

ՆԳԱԲԵԿԵԼ, ՆԳԱԽԱՐԽԱՐ ԱՌՆԵԼ, ՆԳԵԼ, նբ. Խախտել, խաբխալել, քայքայել, չարժել, չարժել, տապալել:

ՆԳՏԻԼ, չբ. Նեխել:

ՆԵԱՐԴ, գ. (կղմխս.) Զիլ, ջիղ, աճառ:

ՆԵԱՐԴԱՊԱՏ, ա. Աճառապատ, ջլուտ, ջղուտ, կարչնեղ:

ՆԵՆ, գ. 1. Նեխութիւն, ժաճ, ժաճահոտութիւն, շարաւ, փտութիւն, երբ: 2. ա. Նեխական, ժաճահոտ:

ՆԵՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՆԵՆ (2):

ՆԵՆԱՀՆՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժաճահոտութիւն, չարահոտութիւն, շարաւահոտութիւն:

ՆԵՆԵԼ¹, նբ. Փտել, հոտել, ապականել:

ՆԵՆԵԼ² (իմ), չբ. Փտել, հոտել, ժողխել:

ՆԵՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նեխ, նեխումն:

ՆԵՆՈՒՄՆ, տե՛ս ՆԵՆՈՒԹԻՒՆ:

ՆԵԿԱՔ, գ. Հոլիւ, խաշնարած, հօտարած:

ՆԵՂ, ա. 1. Անճուկ: 2. Նեղեալ, տառապեալ:

– Ի ՆԵՂ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ՀԱՍՈՒՑԱՆԵԼ՝ ՄԸՂԵԼ. Նեղել:

ՆԵՂԱԳՈՅՆ, ա. Անճկագոյն:

ՆԵՂԱՀԱԿԱՏ, ա. Դիւրափոփոխ:

ՆԵՂԱՆԱԼ, չբ. Անճկանալ:

ՆԵՂԱՍԻՐՏ, ա. Կարճամիտ, անհամբեր, ցասկոտ:

ՆԵՂԱՍՐՏԵԼ, չբ. Կարճ(ա)մտել, սրտնեղել, դժուարել, զայրանալ:

ՆԵՂԱՍՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարճ(ա)մտութիւն, սրտնեղութիւն, փոքրբոգութիւն, դժկամակութիւն, զայրոյթ, բարկութիւն:

ՆԵՂԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Նեղել (նեղութիւն պատճառել):

ՆԵՂԱՓՈՂՈՅ, տե՛ս ՆՐԱՓՈՂՈՅ:

ՆԵՂԵԼ, նբ. Նեղացուցանել, տառապեցուցանել, հարստահարել, ստիպել:

ՆԵՂԻՉ, ա. Տառապեցուցիչ:

ՆԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անճկութիւն: 2. Տառապանք, վիշտ, ճնշումն:

ՆԵՂՈՒՑ, գ. 1. Կիրճ: 2. (աշխարհ.) Պարանոց: 3. ա. Նեղ:

ՆԵՂՍՐՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԵՂԱՍՐՏՈՒԹԻՒՆ:

ՆԵՆԳ, գ. 1. Նեխութիւն, դաւ, դաւաճանութիւն, խարդաւանք: 2. ա. Նեխաւոր, խարդախ, պատիր, չարարուեստ:

ՆԵՆԳԱՐԱՐ, մ. Նեխութեամբ, նեխաւ, նեխանօք:

ՆԵՆԳԱՐԱՐՈՅ, ա. Կեղծաւոր, խարդախ:

ՆԵՆԳԱԳՈՐԾ, ա. Նեխաւոր, դաւաճան, դաւաղ, խարդախող, դարանագործ, դարանակալ, չարարուեստ:

ՆԵՆԳԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Դաւ, դաւաճանութիւն:

նեն ԳԱԺՈՏ, ա. Զարարուեստ, չարա-
 չնար, նենգաւոր, նենգոտ, խորամանկ:
 նեն ԳԱԽԵՌ, նեն ԳԱԽՈՂ, ա. նենգա-
 միտ, չարամիտ:
 նեն ԳԱԽՈՇՈՇ, ա. Դաւող:
 նեն ԳԱՄԻՏ, տե՛ս նեն ԳԱԽԵՌ:
 նեն ԳԱՆ, տե՛ս նեն Գ:
 – նեն ԳԱՆԱԻ, նեն ԳԱՆՕԲ, տե՛ս
 նեն ԳԱԲԱՐ:
 նեն ԳԱՊԱՏԻՐ, ա. Խաբեպատիր, խա-
 բէպկան, ստապատիր:
 նեն ԳԱԻՈՐ, ա. նենգիչ, դաւաճան,
 խարդախող, նենգաժող, նենգոտ:
 նեն ԳԱԻՈՐԱԳՈՐԾ, տե՛ս նեն ԳԱ-
 ԳՈՐԾ:
 նեն ԳԱԻՈՐԱԿԱՆ, ա. նենգաւոր:
 նեն ԳԱԻՈՐԵԼ, տե՛ս նեն ԳԵԼ:
 նեն ԳԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. նենգութիւն,
 նենգ:
 նեն ԳԵԼ, նր. չր. նենգաւորել, դաւել,
 դաւաճանել, պատրել, ստել, խարդախել,
 անիրաւել, զրկել, վնասել:
 նեն ԳԻԶ, ա. Դաւող, նենգաւոր:
 նեն ԳՈՏ, ա. նենգաժող, նենգաւոր:
 նեն ԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս նեն Գ:
 – նեն ԳՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս նեն ԳԱԲԱՐ:
 նեՌՆ, գ. (կրօն) Դերաքրիստոս, անտի-
 քրիստոս, մոլորականն:
 նեՍԱՐ, գ. (կրօն.) Դե, սատանայ:
 նեՏ, գ. Փքին, չերձակ:
 – նեՏ ԱՌԻ Ի ՅԱՍՏՈՒԾՈՅ. Շանթ, կայ-
 ծակն:
 նեՏԱԹԱՓ ԼԻՆԵԼ, նետաձիգ լինել:
 նեՏԱԿԱԼ, գ. Մանգղիոն, բաղիատը:
 նեՏԱՀԱՐԵԼ, նր. նետաձիգ առնել:
 նեՏԱԶԳՈՂ, ա. նետաձիգ, նետող, ա-
 ղեղնաւոր, կապարճաւոր:
 նեՏԱԶԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղեղնաւորու-
 թիւն:
 նեՏԱԶԻԳ, տե՛ս նեՏԱԶԳՈՂ:
 – նեՏԱԶԻԳ ԱՌԵԼ կամ ԼԻՆԵԼ, նետա-
 չարել, ձիգ դնել:

նեՏՈՂ, տե՛ս նեՏԱԶԳՈՂ:
 նեՐԱԲՆԱԿ, ա. Բնակ, բնիկ:
 նեՐԱԳՈՐԾԵԼ, տե՛ս նեՐԳՈՐԾԵԼ:
 նեՐԱԳՐԵԼ, նր. Աքճանագրել:
 նեՏԱԴԱՐՁԵԱԼ, տե՛ս նեՐՄԻԻՍԱՆ-
 ԳԱՄ:
 նեՐԱԴԻՏԵԼ, նր. Նայել, նկատել, նե-
 րակնել:
 նեՐԱԴՐԵԼ, նր. Հաստատել, սերտել, զե-
 տեղել, դրոշմել, պատուուստել, տնկել:
 նեՐԱԶԳԻ, ա. Առցեղ, առտնին, ընտանին,
 ներքին:
 նեՐԱԾԱԿԱՆ, ա. ներքսածական:
 նեՐԱԾԵԼ, նր. Մուծանել, Հետեցողցա-
 նել, նախակրթել, Հրահանգել:
 նեՐԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Մուտք, նախա-
 դուռն, նախաշաւիղ, նախակրթութիւն:
 նեՐԱԿԵՐՏԵԼ, տե՛ս նեՐԳՈՐԾԵԼ:
 նեՐԱԿՆԵԼ, տե՛ս նեՐԱԴԻՏԵԼ:
 նեՐԱԿՐԹԵԼ, նր. Կրթել, Հրահանգել:
 նեՐԱՄԻՋԱԿ, ա. Միջակ, միջին (մէջտե-
 ղը գտնուող):
 նեՐԱՄԻՏ, ա. 1. Մտաւոր, բանական: 2.
 Մտացի, Հանճարեղ:
 նեՐԱՄՍԵԱՅ, ա. Ամսական, ամսօրեայ:
 նեՐԱՄՏԵԼ, չր. Միջամուխ լինել,
 ներքսամտել:
 նեՐԱՆԻԹԵԼ, նր. Նիւթել, նիտալ, Հայ-
 թայթել, բաղՀիւսել:
 նեՐԱՆՁՆ, գ. Հոգի, անձն:
 նեՐԱՆՁՆԱԿԱՆ, ա. ներանձնաւոր,
 շնչաւոր, շնչական, Հոգեղէն, բանական:
 նեՐԱՆՁՆԱՅԵԱԼ, ա. ներանձնաւոր,
 առանձնաւոր, Հոգեւոր:
 նեՐԱՆՁՆԱԻՈՐ, ա. 1. ներանձնական,
 Հոգեւոր: 2. Շնչաւոր:
 նեՐԱՆՁՆԵԱՆ, ա. Անձնաւոր, Հոգեւոր,
 շնչաւոր:
 նեՐԱՆՁՆՈՒԹԻՒՆ, գ. ներանձն, անձ-
 նաւորութիւն, առանձնաւորութիւն:
 նեՐԱՆՈՒԱԳ, ա. Բարեյարմար:
 նեՐԱՌԱՍԱԿԱՆ, տե՛ս նեՐԲՈՂԱԿԱՆ:

ներԱռԱՍՈՒԹԻԻՆ, ներԱՍՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ներՔՈՂ:

ներԱԻԱՐՏ, ա. Վերջին, կատարեալ: ներԲԱԿ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ներԲԱԿԵԼ: ներԲԱԿԵԼ, նբ. ներբակ առնուլ, բակ առնուլ, բակառել, բագձածել, պարունակել, չուրջ արկանել՝ պատել, չըջափակել: ներՔՈՂ, տե՛ս ներՔՈՂԵԱՆ: ներՔՈՂԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ներՔՈՂԵԼ: ներՔՈՂԱԲԱՆՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ներՔՈՂԵԱՆ: ներՔՈՂԱԾԱՆՕԹ, ա. ներբողական: ներՔՈՂԱԿԱՆ, ա. 1. Գովասանական, դրուատական: 2. Գովելի: ներՔՈՂԱՆՈՒՆ, ա. Բարեհամբաւ: ներՔՈՂԵԱՆ, գ. 1. ներբող, ներբողաբանութիւն, ներբողութիւն, գով, գովաստ, գովասանութիւն, դրուատ, դրուատիք: 2. ա. ներբողական: ներՔՈՂԵԼ, նբ. ներբողաբանել, դրուատել, գովել: ներՔՈՂՈՒԹԻԻՆ, ներՔՈՂՈՒՄՆ, տե՛ս ներՔՈՂԵԱՆ: ներԳԵԻԵԼ (իմ), չբ. նուազել, նուաղել, հիւծանել, լքանել, վտտել: ներԳԵԻՈՒՄՆ, գ. Հիւծումն: ներԳՈՐԾԱԳՈՅՆ, ա. ներգործողագոյն: ներԳՈՐԾԱԿԱՆ, ա. 1. Ազդողական, ազդոյ, գործօնեայ, կարող, հզօր, աջող, աջողակ: 2. Ուժգին, սաստիկ: ներԳՈՐԾԵԼ, նբ. Ազդել, հաստել, առնել, կատարել, տպաւորել, կացուցանել: ներԳՈՐԾՈՂԱԳՈՅՆ, տե՛ս ներԳՈՐԾԱԳՈՅՆ: ներԳՈՐԾՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ներԳՈՐԾԱԿԱՆ: ներԳՈՐԾՈՂԱԿԱՆԱԲԱՐ, մ. ներգործութեամբ: ներԳՈՐԾՈՒԹԻԻՆ, գ. Ազդեցութիւն, յաջողութիւն, գորութիւն: ներԳՈՐԾՈՒՄՆ, գ. ներգործութիւն (ներգործելը):

ներԳՈՐԾՈՒՆ, ա. Գործուն, գործունեայ, գործական: ներԴԱՇՆԱԿԱՊԷՄ, մ. Դաշնակապէս, յարմարապէս, վայելչապէս, միաբանութեամբ: ներԴԱՇՆԱԿՈՒԹԻԻՆ, գ. Չափակցութիւն, համաչափութիւն: ներԴԵԱՅ, ա. Ջղեայ: ներԵԼ, նբ. և չբ. 1. Տեղի տալ, թոյլ տալ, թողուլ, թողացուցանել, զիջանել, անսալ, խնայել: 2. Տոկալ, հանդուրժել, համբերել, յանձն առնուլ, տանել: ներԸՂՁԱԿԱՆ, ա. Ըղձական, ըղձալի, յօժարական: ներԸՆԴՈՒՆԱԿ, տե՛ս ԸՆԴՈՒՆԱԿ: ներԸՆԴՈՒՆԱԿԱՆ, ա. ներքնդունելի, հաւանական, հնարաւոր, կարելի: ներԸՆԴՈՒՆԵԼ (իմ), հբ. Ընդունել (ընդունակ ընդունող լինել): ներԸՆԴՈՒՆԵԼԻ, տե՛ս ներԸՆԴՈՒՆԱԿԱՆ: ներԼԻՆԵԼՈՒԹԻԻՆ, գ. Լինելութիւն, եղանութիւն, ծնունդ: ներԽՈՂԵՄ, ներԽՈՂԵՄԱԿԱՆ, ա. Խոհական, զգաստ, զգայուն: ներԿԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԱՐՕՏԱՆԵՐԿ: ներԿԱԶՄԵԼ, տե՛ս ԿԱԶՄԵԼ: ներԿԱՅ, գ. ներկուած, բիծ: ներԿԱՅ, ա. Առաջիկայ, այժմու, արդի: ներԿԱՆԵԼ, նբ. ներկել, գունաւորել, թաթաւել: ներԿԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Կացուցանել, հաստել: ներԿԵԼ, տե՛ս ներԿԱՆԵԼ: ներԿՈՒԱԾ, տե՛ս ներԿԱՅ: ներԿՈՒԹ, ա. 1. Կուռ, հոծ, խիտ: 2. փխբ. Կիրթ, հմուտ: ներԿՐԵԼ, նբ. Պարունակել: ներՀԱԿ, ա. 1. Հակառակ, ընդդէմ, ընդդիմակ: 2. Հակառակորդ: ներՀԱԿԱԲԱՆԵԼ, նբ. չբ. Ընդդիմաբանել, հակաճառել:

ներհնչակնաբար, մ. Հակառակաբար, ներհակապէս:
 ներհնչակնաբար, տե՛ս ներհնչակնաբար:
 ներհնչակնաբար, ա. Հակապիտ:
 ներհնչակնաբար, մթ. ներհակապիտ:
 ներհնչակնաբար, ա. ներհակապիտ, ներհակ, հակառակ:
 ներհնչակնաբար, տե՛ս ներհնչակնաբար:
 ներհնչակնաբար, տե՛ս ներհնչակնաբար-
 թիտի:
 ներհնչակնաբար, տե՛ս ներհնչակնաբար:
 ներհնչակնաբար, ա. Հակառակապիտ (մակ-
 դիրք սատանայի):
 ներհնչակնաբար, գ. ներհակապիտ:
 հակառակապիտ, դիմամարտութիւն,
 ընդդիմութիւն, հակառակութիւն:
 ներհնչակնաբար, նթ. Բարձրագոյն, յօրինել:
 ներհնչակնաբար, ա. 1. Կիրթ, հմուտ,
 փորձ: 2. Կրթական, փորձական:
 ներհնչակնաբար, մ. Հմուտաբար, հնարաւո-
 րապէս:
 ներհնչակնաբար, չթ. (կրօն.) Մարդա-
 նայ, մարմնական:
 ներհնչակնաբար, գ. (կրօն.) Մարդե-
 ղութիւն:
 ներհնչակնաբար, ա. Մեղանշական:
 ներհնչակնաբար, ԳԱՄ, մ. Երարարձեպ:
 ներհնչակնաբար, ա. Մտածական:
 ներհնչակնաբար, գ. Մտածութիւն:
 ներհնչակնաբար, ԳԱՄ, ա. Յարմարա-
 ցոյն:
 ներհնչակնաբար, ա. ներանձնաւոր, շն-
 չաւոր:
 ներհնչակնաբար, տե՛ս ներհնչակնաբար:
 ներհնչակնաբար, ա. Շրջաբերական,
 ներշնչական:
 - ներհնչակնաբար ԽՍՀՄ, տե՛ս ներ-
 շնչակնաբար:
 ներհնչակնաբար, տե՛ս ներհնչակնաբար:
 ներհնչակնաբար, գ. ներշնչականութիւն,
 ներշնչական խրատ (բոլոր գի-

տութիւնների ամփոփում՝ շրջանակ):
 ներհնչակնաբար, գ. Շրջում:
 ներհնչակնաբար, ա. ներշնչական:
 ներհնչակնաբար, ա. Մարդասէր, մարդասի-
 րական:
 ներհնչակնաբար, գ. ներշնչական, ներշն-
 ժութիւն, գիշում:
 ներհնչակնաբար, տե՛ս ներհնչակնաբար:
 ներհնչակնաբար, տե՛ս ներհնչակնաբար:
 ներհնչակնաբար, ա. Ընդունակ:
 ներհնչակնաբար, (իմ), չթ. Ընդունել, վերըն-
 ղունել:
 ներհնչակնաբար, տե՛ս ՉԱՐԱՆԵԼԻ:
 ներհնչակնաբար, տե՛ս ներհնչակնաբար:
 վանդակ:
 ներհնչակնաբար, ա. Պտղաւոր, բեղաւոր,
 բարեբար:
 ներհնչակնաբար, միայն՝
 - Ի ներհնչակնաբար, Ի ներհնչակնաբար (ներհնչակնաբար-
 տակ):
 ներհնչակնաբար, չթ. Ընդունել:
 ներհնչակնաբար, ԳԱՄ, ա. Ստորագրա-
 կան:
 ներհնչակնաբար, գ. Կրթութիւն, հմուտ-
 ժութիւն, հրահանգ:
 ներհնչակնաբար, չթ. Երարար, շիւ, շիւ:
 ներհնչակնաբար, (իմ), չթ. Տարաւորել,
 բնակել:
 ներհնչակնաբար, ա. Տարաւորական, նիւթե-
 ղէն, նիւթական:
 ներհնչակնաբար, ԳԱՄ, ա. ներտրամադ-
 րեալ, ներքին, բնական (մտքի՝ խորհրդի
 մասին):
 ներհնչակնաբար, տե՛ս ներհնչակնաբար:
 ՄԱՄ, ԳԱՄ:
 ներհնչակնաբար, տե՛ս ներհնչակնաբար:
 Տրամախո-
 հութիւն, մտածութիւն:
 ներհնչակնաբար, նթ. Փարփակել, շրջափակել:
 ներհնչակնաբար, նթ. Փառաւորել, ներբողել:
 ներհնչակնաբար, չթ. Ընդունել:
 ներհնչակնաբար, տե՛ս ՔԱՄԱՆԵԼ:
 ներհնչակնաբար, ա. ներքնային, ներքնական,

ստորին, խորին:

ՆԵՐՔԻՆԱՊԵՏ, գ. Մարգարես:

ՆԵՐՔԻՆԻ, ա. գ. Կուբա, գալլոս:

ՆԵՐՔՆԱԿ, գ. Բաճկոն, ստորինակ, վտաւ-ակ:

ՆԵՐՔՆԱԿԱՆ, ա. Ներքնային, ներքին, ստորին:

ՆԵՐՔՆԱՅԱՐԿ, տե՛ս ՆԵՐՔՆԱՏՈՒՆ:

ՆԵՐՔՆԱՅԻՆ, տե՛ս ՆԵՐՔՆԱԿԱՆ:

ՆԵՐՔՆԱՏՈՒՆ, գ. 1. Ներքնայարկ: 2. Շտեմարան: 3. Ալք, խորք:

ՆԵՐՔՈՅ, ի ՆԵՐՔՈՅ, ա. 1. Ներքին, խորին, ներքսագոյն, ստորին: 2. մ. ի ներքս, ի ներքուստ: 3. նիւթ. ի ստորե:

– ի ՆԵՐՔՈՅ ԱՆԿԵԱԼ. Հպատակ:

ՆԵՐՔՈՅԱՐԱԿԻՔ, գ. յոգն, Հակոտ-նեայք:

ՆԵՐՔՈՒՍ, ի ՆԵՐՔՈՒՍ, մ. ի ներքոյ, ի ստորուստ:

ՆԵՐՔՍ, ա. գ. 1. Ներքին: 2. Ընդերք:

– ի ՆԵՐՔՍ, մ. ի մէջ, ի միջի:

ՆԵՐՔՍԱԳՈՅՆ, ա. մ. խորին, խորագոյն, խորագոյն:

ՆԵՐՔՍԱԳՐԵԼ, նբ. Տպաւորել:

ՆԵՐՔՍԱԴՐԵԼ, նբ. Մուծանել:

ՆԵՐՔՍԱԾԱԿԱՆ, ա. Ներածական:

– ի ՆԵՐՔՍԱԾԱԿԱՆ, տե՛ս ՆԵՐՔՍԱԾՈՂԱԿԱՆ:

ՆԵՐՔՍԱԾՈՂԱԿԱՆ, ա. Յետամտական, օտար:

ՆԵՐՔՍԱՄՏԵԼ, տե՛ս ՆԵՐԱՄՏԵԼ:

ՆԵՅՈՒԿ, գ. Մոյթ, Հաստատութիւն, պատուանդան, խէչ:

ՆՁԱՐ, ա. Վտիտ, նիհար, ազագուհի, արուգ:

ՆՁՈՎ, ՆՁՈՎՔ, գ. 1. Բանադրութիւն, անաթիմայ: 2. Անէծք:

ՆՁՈՎԱԾ, գ. 1. Նզով: 2. ա. Նզովեալ:

ՆՁՈՎԱՆՔ, տե՛ս ՆՁՈՎ:

ՆՁՈՎԵԼ, նբ. Բանադրել, անիծանել:

ՆԷՆՂԱՍ, ՆԷՆՍԱ, տե՛ս ՋԱՅԼԱՄՆ:

ՆԺԱՐ, գ. Կշիռ:

ՆԺԴԵՀ, ա. գ. 1. Պանդուխտ, օտարական, տարաշխարհիկ: 2. Պանդխտական:

ՆԺԴԵՀԱԿԻՅ, ա. գ. Պանդխտակից, ուղեկից:

ՆԺԴԵՀԱՆԱԼ, ՆԺԴԵՀԵԼ (իմ), չբ. Պանդխտանալ, պանդխտել:

ՆԺԴԵՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Պանդխտութիւն, տարաքնակութիւն:

ՆԺՈՅԳ, գ. Երիվար, ձի:

ՆԻԱԶ, ա. Նուազ, պակաս, կարօտ:

ՆԻԱԶՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Նուազութիւն, սակաւութիւն: 2. Սակաւապիտութիւն, կարօտութիւն, կարիք:

ՆԻԳ, գ. Փակաղակ, աղիւս, պարզունակ, զոնափակ, լծակ:

ՆԻՋԱԿ, գ. Գեղարդն, աշտեայ, աշտէ, գայիսոն, տէգ:

ՆԻՋԱԿԱՐՈՒՆ, գ. Տիգարուն:

ՆԻՋԱԿԱԿԻՅ, ա. Պատերազմակից, մարտակից, զինուորակից, զինակից:

ՆԻՋԱԿԱՅԵԻ, տե՛ս ՆԻՋԱԿԱԿԱՌՈՐ (2):

ՆԻՋԱԿԱԿԱՌՈՐ, ա. 1. Տիգաւոր: 2. Նիգակաձև:

ՆԻՀԱՐ, ա. Վտիտ, նզար:

ՆԻՆՋ, գ. Ննջումն, ննջիւն, նիրհումն, նիրհ, Հանգիստ:

ՆԻՇ, գ. Կէտ, հետք, նշան, նշանակ:

– ԲԱՆԻՅ ՆԻՇ. Նշանաբան:

ՆԻՍ, գ. 1. Զետեղումն, կայք, դիրք, Հանգիստ, տեղի, յատակ: 2. Մայրաքաղաք, արքունիք: 3. Ստացուած, կալուած, զիճակ:

ՆԻՏԱԼ, նբ. Նիւթել (չարիք):

ՆԻՐՀ, տե՛ս ՆԻՆՋ:

ՆԻՐՀԱԼ, տե՛ս ՆԻՐՀԵԼ:

ՆԻՐՀԵԼ, չբ. Ննջել:

ՆԻՐՀԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Ննջեցուցանել:

ՆԻՐՀՈՒՄՆ, գ. Նիրհ:

ՆԻԻԹ, գ. Տարբ, հիւղէ:

ՆԻԻԹԱԳՈՅՆ, ա. Նիւթեղինագոյն:

ՆԻԻԹԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Նիւթել, մանել, Հիւսել:

ՆԻԻԹԱԿԱՅ, գ. Նիւթ, մարմին:
 ՆԻԻԹԱԿԱՆ, ա. Նիւթեղէն, նիւթաւոր,
 տարրաւոր, տարրեղէն, մարմնեղէն, ըզ-
 դալի, զգայական, երկրաւոր:
 ՆԻԻԹԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մարմնատեսա-
 կութիւն, տարրաւորութիւն:
 ՆԻԻԹԱԿԻՑ, ա. Համանիւթ:
 ՆԻԻԹԱՀԱԿԱՔ, ա. Ընչաքաղց:
 ՆԻԻԹԱՊԱՇՏ, ա. Տարրապաշտ, կռա-
 պաշտ:
 ՆԻԻԹԱԿՈՐ, ա. 1. Նիւթական, նիւթե-
 դէն: 2. Ջրի, լոյծ:
 ՆԻԻԹԵԼ, նբ. 1. Նիւթագործել, մանել,
 ոլորել, հիւսել, հենուլ: 2. Հայթաթել,
 նօթճել, կազմել, պատրաստել, մեքենա-
 յել, հնարել, ջանալ, ճարտարել, յարմա-
 րել, յերկրել, կարկատել, կցկցել:
 ՆԻԻԹԵՂԷՆ, տե՛ս ՆԻԻԹԱԿԱՆ:
 ՆԻԻԹԵՂԻՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՆԻԻԹԱԳՈՅՆ:
 ՆԻԻԹԵՂԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. ՆԻԻԹԱԿԱՆՈՒ-
 ԹԻՒՆ:
 ՆԻԻԹԾՈՒՆ, ա. Թրծուն, թուրծ:
 ՆԻԻԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Նիւթ, տարր, գոյա-
 ցութիւն:
 ՆԻԻՍ, տե՛ս ՆՈՒՍ:
 ՆԻՈՒԹԵԼ կամ ՆԻՈՒԹԻԼ, նբ. Ընխութիւ,
 միւսի:
 ՆԿԱՆ, ՆԿԱՆԱԿ, գ. Գրտակ, չօթ, պլա-
 կինդի, պղակունդ:
 ՆԿԱՏԵԼ, նբ. Նայել, դիտել, ախնարկել,
 զննել, լրտեսել, նշմարել:
 ՆԿԱՏ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՆԿԱՏԵԼ:
 ՆԿԱՏՈՒԹԻՒՆ, ՆԿԱՏՈՒՄՆ, գ. Դիտու-
 մըն, դիտաւորութիւն, մտադրութիւն,
 նպատակ:
 ՆԿԱՐ, գ. 1. Պատկեր, կենդանագիր: 2.
 Անկուած (գունագոյն):
 ՆԿԱՐԱԳԵՂ, ա. Նկարէն:
 ՆԿԱՐԱԳԻՐ, գ. 1. Պատկեր, նմանութիւն,
 կնիք, տիպ, կերպարան: 2. Բնագիր: 3. ա.
 Նկարագրեալ, կենդանագրեալ, օրինա-
 կեալ: 4. Նկարիչ:

ՆԿԱՐԱԳՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նկարագ-
 րութիւն:
 ՆԿԱՐԱԳՐԵԼ, նբ. 1. Կենդանագրել,
 նկարել: 2. Փորագրել, դրոշմել, քանդա-
 կել: 3. Գծագրել, տպաւորել, ստորագրել,
 ստուերագրել:
 ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Նկարագրա-
 կանութիւն: 2. Նկարագիր, պատկեր: 3.
 Ստուերագրութիւն, գծագրութիւն, ստո-
 րագրութիւն:
 ՆԿԱՐԱԴՐՈՇՄ, գ. Նշանագիր, տառ:
 ՆԿԱՐԱԿԵՐՊ, ա. 1. Նկարակերտ, նկա-
 րէն: 2. գ. Նկար, պատկեր:
 ՆԿԱՐԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԿԱՐԱԳ-
 ՐՈՒԹԻՒՆ:
 ՆԿԱՐԱԿԵՐՏ, ա. 1. Նկարիչ, կենդանա-
 գիր: 2. Նկարակերպ:
 ՆԿԱՐԱԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անկուած,
 կիտուած, ասղնագործութիւն: 2. Նկար:
 ՆԿԱՐԱՊԱՃՈՅԾ, ա. Բազմագունի, բազ-
 մագոյն, գունագոյն:
 ՆԿԱՐԱՊԱՏԿԵՐ, գ. Պատկեր (նկարու-
 ած):
 ՆԿԱՐԵԼ, նբ. 1. Կենդանագրել: 2. Կեր-
 պարանել, տպաւորել, դրոշմել: 3. Գրել:
 4. Ստուերագրել, ստորագրել, օրինա-
 կել:
 ՆԿԱՐԵՂԷՆ, տե՛ս ՆԿԱՐԷՆ:
 ՆԿԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ձևացուցանել:
 ՆԿԱՐԷՆ, ա. Նկարեղէն, նկարակերպ,
 խայտախարիւ, պիտակ, պէսպէս:
 ՆԿԱՐԻՁ, ա. գ. Պատկերագործ, պատկե-
 րահան, կենդանագիր, նկարակերտ:
 ՆԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Նկարումն: 2.
 Նկար:
 ՆԿԱՐՈՒՄՆ, տե՛ս ՆԿԱՐՈՒԹԻՒՆ (1):
 ՆԿԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գծագրութիւն: 2.
 Քանդակ, դրուագ:
 ՆԿՆԱԽՈՒՄ, ա. Յետադիտ:
 ՆԿՆԱՀԱՍԱԿ, ա. Կարճահասակ, կար-
 ճիկ, թղուկ (բոյս):
 ՆԿՆԱՁԵՒ, ա. Փոքրիկ, նուստ:

ՆԿՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նուսաստուծոթիւն, յետ-
 նուծիւն:
 ՆԿՈՒՂ, գ. Խորք, խորափիտ:
 ՆԿՈՒՆ, ա. Նուսաստ, ստորին, չնչին,
 ցած:
 ՆԿՐՏԵԼ (իմ), չբ. Զգտել, ճգնել, թեւակո-
 խել, գուն գործել, ջանալ:
 ՆԿՐՏՈՒՄՆ, գ. Զգտումն, բերումն,
 փոյթ, յառաջադիմութիւն:
 ՆՀԱՆԳ, գ. Կոկորդիլոս:
 ՆՄԱՆ, ա. 1. Հանգոյն, համատիպ, միո-
 բնակ, նոյնպիսի: 2. ա. մ. նխդ. Հանգէտ,
 պատշաճ, համեմատ, ի դէպ:
 ՆՄԱՆԱԲԱՐ, մ. նմանապէս, հետեա-
 բար, ի դէպ:
 ՆՄԱՆԱԲԵՐԵԼ, նբ. Օրինակել:
 ՆՄԱՆԱԳՈՅՆ, ա. 1. Համանման, նոյն-
 պիսի, յարմարագոյն: 2. մ. նխդ. Հան-
 գոյն, պէս:
 ՆՄԱՆԱԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Նկարագրու-
 թիւն:
 ՆՄԱՆԱԿԱՆ, ա. նման, նմանողական:
 ՆՄԱՆԱԿԵՐՊ, ա. նմանատիպ:
 ՆՄԱՆԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. նմանութիւն,
 կերպարանակցութիւն:
 ՆՄԱՆԱԿԻ, մ. նխդ. նման, նմանապէս,
 նմանաբար, հանգոյն:
 ՆՄԱՆԱԿԻՐ, ա. Համանման:
 ՆՄԱՆԱԿԻՅ, ա. 1. Համանման, հաւա-
 սար: 2. Հետեող:
 ՆՄԱՆԱՀԱՆ, ա. Պատկերահան:
 ՆՄԱՆԱՄԱՍՆ, ա. նմանամասնեալ:
 ՆՄԱՆԱՄԱՍՆԵԱԼ, տե՛ս ՆՄԱՆԱՄԱՍՆ:
 ՆՄԱՆԱԶԱՐԶԱՐ, տե՛ս ՆՄԱՆԱՎԻՇՏ:
 ՆՄԱՆԱՊԷՍ, մ. 1. նմանաբար, նմանա-
 կի, միօրինակ, զուգապէս, նոյնպէս, նա-
 յապէս: 2. նխդ. Հանգոյն:
 ՆՄԱՆԱՍԱՐԱՍ, ա. Նոյնօրինակ, նոյն-
 պիսի:
 ՆՄԱՆԱՍԵՐ, ա. մ. Համասեր, նմանա-
 ցեղ, ազգակից, համասեռ, համանման:
 ՆՄԱՆԱՎԻՇՏ, ա. նմանաչարչար:

ՆՄԱՆԱՏԻՊ, տե՛ս ՆՄԱՆԱԿԵՐՊ:
 ՆՄԱՆԱՅԵՂ, տե՛ս ՆՄԱՆԱՍԵՐ:
 ՆՄԱՆԵԼ¹, նբ. նմանեցուցանել:
 ՆՄԱՆԵԼ² (իմ), չբ. Հետեւել, նմանող լի-
 նել, նմանողակից լինել, բերել զնմանու-
 թիւն, պատկերազգեստ լինել:
 - ՆՄԱՆԻ, մբ. ի դէպ գայ, երևի, թուի:
 - ՆՄԱՆՈՂ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՆՄԱՆԵԼ (իմ):
 ՆՄԱՆԵՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Համեմատել,
 յարմարել, պատկանել: 2. Տե՛ս ՆՄԱ-
 ՆԵԼ¹:
 ՆՄԱՆԻ, տե՛ս ՆՄԱՆ:
 ՆՄԱՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՆՄԱՆԱԿԱՆ:
 ՆՄԱՆՈՂԱԿԻՅ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՆՄԱՆԵԼ²
 (իմ):
 ՆՄԱՆՈՐԴ, ա. նմանակից, հետեող,
 հաւասար:
 ՆՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հետեողութիւն: 2.
 Կերպարան, ձև, երևոյթ, տիպ, օրինակ,
 սարսառ, տարազ:
 - ԲԵՐԵԼ ԶՆՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆՄԱ-
 ՆԵԼ² (իմ):
 ՆՄԱՆՈՒՆԱԿ, ՆՄԱՆՅՕՐԷՆ, ՆՄԱՆՕ-
 ՐԷՆ, ա. մ. նխդ. նմանապէս, նոյնպէս,
 նմանակի, նոյնպիսի:
 ՆՆՋԵԼ, չբ. 1. Նիրհել, ի քուս երթալ լի-
 նել՝ մտանել: 2. Մտանել առ կին: 3.
 Հանդարտել, դադարել: 4. Վախճանել,
 մեռանել:
 - ՆՆՋԵՅԵԱԼ, ա. գ. Վախճանեալ, մե-
 ռեալ:
 ՆՆՋԵՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Նիրհեցուցա-
 նել: 2. Դադարեցուցանել, խափանել,
 հանդարտեցուցանել: 3. Բռնաբարել:
 ՆՆՋԻՒՆ, ՆՆՋՈՒՄՆ, գ. 1. Նիւթ, քուս:
 2. Զուգաւորութիւն: 3. Վախճան, մահ,
 փոխումն:
 ՆՇԱՆ, գ. 1. Նիշ, նշանակ: 2. Ակնարկու-
 թիւն: 3. Կնիք, դրոշմ, հետք: 4. Հրաշք,
 սքանչելիք: 5. Դրօշ, դրօշակ: 6. (երկրչ.)
 Կէտ: 7. Կենդրովն, բեւեռ: 8. Նշանաբնց,
 նշանագիր: 9. Նշաւակ, նպատակ:

- ՍՈՒՐԲ ՆՇԱՆ, տե՛ս **ԽԱԶ**։

ՆՇԱՆԱՔԱՆ, գ. Բանյից ինչ։

ՆՇԱՆԱՔԱՐԶ, ա. Նշանակիր։

ՆՇԱՆԱԳԻՐ, գ. 1. Գիր, տառ, նշանագրող։ 2. Թուղթ, նամակ։ 3. Արձանագրութիւն, յիշատակարան։ 4. Դպիր, նօտար։ 5. (աստղգ.) Կենդանակերպ։

ՆՇԱՆԱԳՈՐԾ, ա. 1. Սքանչեւագործ, հրաշագործ։ 2. Հրաշալի, սքանչելի։

ՆՇԱՆԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Հրաշագործել։

ՆՇԱՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հրաշագործութիւն, սքանչեւագործութիւն։ 2. Նշանք, հրաշք, սքանչելիք։

ՆՇԱՆԱԳՐԵԼ, նբ. 1. Գրել, շարագրել։ 2. Գծագրել, նկարել, նշանակել։

ՆՇԱՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս **ՆՇԱՆԱԳԻՐ (1)**։

ՆՇԱՆԱԴԵՏ, ա. Նշանադիտող, հրաշագէտ, կրկնասմայ, ըղձապատում։

ՆՇԱՆԱԴԻՄԱԿ, ա. Ակնեբեւ, հոյակապ, հռչակաւոր։

ՆՇԱՆԱԴԻՏՈՂ, տե՛ս **ՆՇԱՆԱԴԵՏ**։

ՆՇԱՆԱԴՐՈՇՄ, տե՛ս **ՆՇԱՆԱԳԻՐ (1)**։

ՆՇԱՆԱԶԳԵԱՅ, ա. 1. Նշանագործ։ 2. Խաչագագեաց։

ՆՇԱՆԱԼՈՅԾ, ա. գ. Նշանադէտ, երազահան։

ՆՇԱՆԱԽԵՑ, գ. Գրակէս։

ՆՇԱՆԱԽՆԴԻՐ, ա. Հրաշագէտ։

ՆՇԱՆԱԿ, գ. 1. Նշան, նպատակ, նշանակ։ 2. Յիշելիք, նշանակիչ։ 3. Յայտարարութիւն, ազդեցութիւն։ 4. Խորհուրդ։ 5. Հրաշք։ 6. Գաւազան։

ՆՇԱՆԱԿԱՔԱՐ, մ. Նշանակաւ, նշանակապէս, խորհրդաբար, այլաբանաբար։

ՆՇԱՆԱԿԱԿԱՆ, ա. 1. Խորհրդաւոր։ 2. Նշանակիչ, նշանական։

ՆՇԱՆԱԿԱՆ, ա. Նշանակիչ, յայտարար։

ՆՇԱՆԱԿԱՊԷՍ, **ՆՇԱՆԱԿԱԻ**, տե՛ս **ՆՇԱՆԱԿԱՔԱՐ**։

ՆՇԱՆԱԿԱՒՈՐ, ա. 1. Նշանակական, խորհրդաւոր։ 2. Նշանաւոր, հռչակաւոր։

ՆՇԱՆԱԿԵԼ, նբ. 1. Ծանուցանել, ակնարկել, ազդել։ 2. Դրողմել, գծագրել։

ՆՇԱՆԱԿԵՐՏ, տե՛ս **ՀՐԱՇԱԿԵՐՏ**։

ՆՇԱՆԱԿԻԶ, ա. Նշանակող, նշանակ։

ՆՇԱՆԱԿԻՐ, ա. Դրօշակիր, նշանաբարծ։

ՆՇԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Իմաստ, միտք, բովանդակութիւն։

ՆՇԱՆԱՅԵԼ, նբ. Ակնարկել։

ՆՇԱՆԱՅՈՅՑ, ա. Յայտարար։

ՆՇԱՆԱՒՈՐ, ա. 1. Երեւիլի, յայտնի։ 2. Ականաւոր, հռչակաւոր, հոյակապ, անուանի։ 3. Նշանակիր, դրօշակիր։ 4. Նշանակական, խորհրդաւոր։

ՆՇԱՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Նշան։

ՆՇԱՆԵԼ, նբ. 1. Նշաւորել, կնքել, տպաւորել։ 2. Նշանացել։

ՆՇԱՒԱԿ, գ. 1. Նշան, նպատակ։ 2. Նման. Զաղանք։ 3. ա. Խաչատառակ։ 4. Նշանաւոր, անուանի (նշանածիղ)։

ՆՇԱՒԱԿԱՆՔ, տե՛ս **ՆՇԱՒԱԿՈՒԹԻՒՆ**։

ՆՇԱՒԱԿԵԼ, նբ. Առակել, խաչատառակել, ձաղել։

ՆՇԱՒԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խաչատառակութիւն, առականք, ծանականք։ 2. Մականուն։

ՆՇԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս **ՆՇԱՆԵԼ (1)**։

ՆՇԽԱՐ, գ. 1. Յաւելուած, կոտորակ, կոտոր, մասն։ 2. Նման. Մնացորդ։ 3. (եկեղց.) Մասունք։

ՆՇԿԱՀԵԼ, նբ. չբ. 1. Մերժել, անարգել, արհամարհել, անգոսնել։ 2. Ընդվզել, վտարանջել, ապստամբել։

ՆՇԿԱՀԵԼԻ, ա. Արհամարհելի։

ՆՇՄԱՐ, **ՆՇՄԱՐԱՆ**, **ՆՇՄԱՐԱՆՔ**, գ. Նշան, հետք, երևոյթ, տեսիլ։

ՆՇՄԱՐԵԼ, նբ. Նկատել, դիտել, նայել։

ՆՇՄԱՐԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Հայեցուցանել, յուշ առնել։

ՆՇՈՂ, տե՛ս **ՆՇՈՅԼ**։

ՆՇՈՂԱԶԱՐԴ, տե՛ս **ՆՇՈՒԼԱԶԱՐԴ**։

ՆՇՈՂԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Նշողել։

ՆՇՈՂԵԼ, նբ. 1. տե՛ս **ՆՇՈՂԱՅՈՒՅԱՆ**։

նեկ: 2. Նշմարել:
 ՆՇՈՅԼ, գ. Շող, ճառագայթ, ճաճանչ,
 շառայլ, փայլ, ցուրբ:
 ՆՇՈՒԼԱԳԵՂ, ա. Ճաճանչագեղ:
 ՆՇՈՒԼԱԶԱՐԴ, ա. Ճաճանչագարդ, շո-
 դագարդ, լուսաւոր, լուսատու, մաքրա-
 փայլ:
 ՆՇՈՒԼԱՓԱՅԼ, ա. Փայլուն, շողշողենի:
 ՆՇՏԻՐ, գ. Նշտրակ:
 ՆՇՏՐԱԿ, տե՛ս ՆՇՏԻՐ:
 ՆՈՈԱԶ, գ. Այծ (արու), քօշ, քաղ:
 ՆՈՈԱԶԵՐԳՈՒ, ա. գ. Ողբերգակ:
 ՆՈՈԱԶԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Ողբերգութիւն,
 եղբերգութիւն:
 ՆՈՂԿ, ա. Գարշելի:
 ՆՈՂԿԱԼ, ՆՈՂԿՏԱԼ, չբ. Խորշել, գար-
 չել, պժգալ, տաղտկալ, զգուել, քստմենել,
 յափրանալ, ձանձրանալ:
 ՆՈՂԿՅՈՒՅՈՒՅԱՆԵԼ կամ ՆՈՂԿՏԱՅՈՒ-
 ՅԱՆԵԼ, պբ. Գարշեցուցանել:
 ՆՈՂԿՈՒԹԻՒՆ և ՆՈՂԿՏՈՒԹԻՒՆ, գ.
 Գարշանք, տաղտկութիւն, զգուանք,
 յափրութիւն:
 ՆՈՃ, գ. 1. (բսբ.) Նոճի, կիպարի, կիպա-
 րիս: 2. ա. Նոճեայ, կիպարեայ:
 ՆՈՃԵԱՅ, տե՛ս ՆՈՃ(2):
 ՆՈՃԻ, տե՛ս ՆՈՃ:
 ՆՈՃԻԱՃԱՀ, ա. Նոճիաճաղճախ:
 ՆՈՃԻԱՃԱՂՃԱՍ, տե՛ս ՆՈՃԻԱՃԱՀ:
 ՆՈՄԻԿՈՍ, գ. Դիւանաղպիր, նօտար:
 ՆՈՅՆԱՐԱՐ, մ. Նոյնպէս:
 ՆՈՅՆԱԳՈՅ, ա. 1. Համագոյ, Համագո-
 յակից: 2. Անփոփոխ:
 ՆՈՅՆԱԶԳԻ, ա. Համազգի, Համասեռ,
 Համատեսակ:
 ՆՈՅՆԱՅՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Համախոհու-
 թիւն, Համակամուրթիւն:
 ՆՈՅՆԱԿԵՐՊ, ա. Միակերպ, միօրինակ,
 նոյնպիսի:
 ՆՈՅՆԱԿԻ, մ. Նոյնաբար, նոյնպէս:
 ՆՈՅՆԱԿՅԵԼ (իմ), չբ. Միաբանել, միա-
 ձայնել:

ՆՈՅՆԱԶԵԻ, ա. մ. Միօրինակ, Համա-
 նման, նոյնատիպ:
 ՆՈՅՆԱԶԵԻԱՐԱՐ, ՆՈՅՆԱԶԵԻԱՊԷՍ, մ.
 Նոյնաբար, նոյնպէս:
 ՆՈՅՆԱՆՄԱՆ, ՆՈՅՆԱՆՄԱՆԻ, ա. Հա-
 մանման, նոյնպիսի, նոյնգունակ:
 ՆՈՅՆԱՆՈՒՆ, ա. Համանուն, անուանա-
 կից:
 ՆՈՅՆԱՊԷՍ, մ. Նոյնաբար, նոյնպէս,
 նոյնակի:
 ՆՈՅՆԱՍԵՐՄՆ, ա. Ազգական, ազգա-
 կից:
 ՆՈՅՆԱՏԻՊ, ա. մ. Նոյնակերպ, նոյնաձև,
 նոյնգունակ:
 ՆՈՅՆԳՈՒՆԱԿ, ա. 1. Նոյնպիսի, Հա-
 մանման, Հաւասար: 2. մ. Նոյնպէս, Հա-
 լասարապէս, նմանապէս:
 ՆՈՅՆ ԸՆԴ ՆՈՅՆ, մ. Համանգամայն,
 միանգամայն, նոյն Հետայն:
 ՆՈՅՆԺԱՄԱՅՆ, Ի ՆՈՅՆ ԺԱՄԱՅՆ, մ.
 Անդէն և անդ, նոյնՀետայն, Իսկոյն,
 վաղվաղակի, փութապէս:
 ՆՈՅՆ ՀԵՏԱՅՆ, ՆՈՅՆՀԵՏԱՅՆ, մ. Ան-
 դէն առ նմին, զոյգ ընդ, յետոյ, ապա:
 -ԶՆՈՅՆ ՀԵՏԱՅՆ, մ. Անընդմիջաբար,
 Հետեաբար:
 ՆՈՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անզանազանութիւն,
 անփոփոխութիւն:
 ՆՈՅՆՊԷՍ, ՆՈՅՆՊԻՍԱՐԱՐ, մ. Նոյնա-
 պէս, նոյնաբար, նոյնօրէն, նոյնօրինակ,
 նմանապէս:
 ՆՈՅՆՊԻՍ, ա. Համանման, նոյնօրինակ:
 ՆՈՅՆՔԱՆԻ, ա. Համաչափ:
 ՆՈՅՆՕՐԷՆ, տե՛ս ՆՈՅՆՊԷՍ:
 ՆՈՅՆՕՐԻՆԱԿ, ա. 1. Նոյնպիսի: 2. մ.
 տե՛ս ՆՈՅՆՊԷՍ:
 ՆՈՏԱՐ, տե՛ս ՆՕՏԱՐ:
 ՆՈՏԱՐԱՅԻ, ա. գ. Նօտար, նշանադիր:
 ՆՈՐ, ա. 1. Արդի, մատաղ, դեռաբոյս, դե-
 ռածին, ներկայ: 2. մ. Այն ինչ, ի նորոյ,
 դեռ, դեռադեռ:
 - Ի ՆՈՐՈՅ, տե՛ս ՆՈՐ (2):

- ՆՈՐ ՆՈՐ, տե՛ս ՆՈՐԱՆՈՐ:
 ՆՈՐԱԲԱՐԲԱՌ, ա. Դեռախօս:
 ՆՈՐԱԲՈՂԲՈՋ, ա. Դեռաբողբոջ, մա-
 տաղ:
 ՆՈՐԱԲՈՅՍ, ա. Դեռաբոյս, նորաբողբոջ:
 ՆՈՐԱԳԻԻՏ, ա. Նորաստեղծ, նորագոյն:
 ՆՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Նորագիւտ, նորոգա-
 գոյն:
 ՆՈՐԱԳՈՐԾ, ա. 1. Նորաստեղծ: 2. Ան-
 լուր, զարմանալի, հրաշափառ:
 ՆՈՐԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Նորակերտել, նորո-
 գել:
 ՆՈՐԱԴԻՏԱԿ, տե՛ս ՆՈՐԱՏԵՍԻԼ:
 ՆՈՐԱԶՈՒԱՐՃ, ա. Նորափթիթ, առոյգ,
 զուարթ:
 ՆՈՐԱԹԵՔ, ա. 1. Նորաստեղծ, նորա-
 կերտ: 2. Նորահաւատ: 3. Նորատիք:
 ՆՈՐԱԾԻՆ, ա. 1. Երեկածին, այժմածին,
 նորածնեակ: 2. Նորաբոյս, նորատունկ,
 մատաղ:
 ՆՈՐԱԾՄԱՆԵԼ (իմ), ՆՈՐԱԾՆԵԼ (իմ),
 չբ. (եկեղջ.) Վերածնել:
 ՆՈՐԱԿԵՐՊ, ա. Նորատեսիլ, ալլանդակ,
 ալլատարաղ:
 ՆՈՐԱԿԵՐՏ, ա. 1. Նորաչէն, նորագործ,
 նորաստեղծ, նոր, նորահրաշ, հրաշա-
 փառ: 2. (եկեղջ.) Նորընծայ:
 ՆՈՐԱԿԵՐՏԵԼ, նբ. Նորագործել, նորա-
 ստեղծել, նորոգել:
 ՆՈՐԱԿՆԻՔ, ա. (եկեղջ.) Նորակնուք,
 նորընծայ:
 ՆՈՐԱԿՆՈՒՔ, տե՛ս ՆՈՐԱԿՆԻՔ:
 ՆՈՐԱԿՈՁ, ա. (եկեղջ.) Նորահաւատ:
 ՆՈՐԱՀԱՍ, ա. 1. Նորեկ: 2. Կանխահաս,
 նորատունկ: 3. Վաղահաս, յանկարծա-
 հաս: 4. Նորահասակ:
 ՆՈՐԱՀԱՍԱԿ, ա. Մանկահասակ, առոյգ,
 երիտասարդ, տղայ:
 ՆՈՐԱՀԱՐՄՆ, գ. Յաւանակ:
 ՆՈՐԱՀԱՒԱՏ, ա. Դեռահաւատ, նորա-
 թեք, նորակոչ, նորատունկ, մատաղա-
 տունկ:

ՆՈՐԱՀՐԱՇ, ա. Նորանշան, նորաաքանչ,
 անակնունելի, հիանալի, հրաշափառ:
 ՆՈՐԱԶԱՅՆ, ա. Անլուր, անսովոր, օտա-
 րորի:
 ՆՈՐԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՒՆԱՅՆԱ-
 ԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ (2):
 ՆՈՐԱԶԵՒ, ա. Անսովոր, անկարգ, նորո-
 գած, նորակերպ, նորագիւտ:
 - ՆՈՐԱԶԵՒՍ ԱՌՆԵԼ՝ ԶԵՒԵԼ՝ ՆՈՐՈ-
 ԳԵԼ, տե՛ս ՆՈՐԱԶԵՒԵԼ:
 ՆՈՐԱԶԵՒԵԼ, նբ. Նորածեւ առնել, նո-
 րակերտել, ալլափոխել:
 ՆՈՐԱԶԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Ալլափոխութիւն,
 նորութիւն:
 ՆՈՐԱՄՈՒՏ, ա. 1. Նորընծայ: 2. գ. Նո-
 րածեւութիւն:
 ՆՈՐԱՄՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Ամսագլուխ, կա-
 ղանդ:
 ՆՈՐԱՆԱԼ, չբ. Նորոգել:
 ՆՈՐԱՆՇԱՆ, տե՛ս ՆՈՐԱՀՐԱՇ:
 ՆՈՐԱՆՈՐ, ա. Նոր նոր, նորակերպ,
 օտար, անսովոր:
 ՆՈՐԱՇԷՆ, ա. Նորակերտ, նորոգաչէն:
 ՆՈՐԱՊԱՐԳԵՒ, ա. Նորատուր, նորոգա-
 տուր:
 ՆՈՐԱՊԷՍ, մ. Նոր, նորոգ:
 ՆՈՐԱՍՆՈՒՆԴ, ա. Մատաղ:
 ՆՈՐԱՍՏԵՂԾ, ա. Նորակերտ, նորագործ:
 ՆՈՐԱՍՏԵՂԾԵԼ, նբ. Նորակերտել:
 ՆՈՐԱՍՔԱՆՁ, ա. Նորահրաշ, հրաշա-
 փառ, նորանշան, նորակերտ:
 ՆՈՐԱՎԱՐԺ, ա. Դեռալիւթ:
 ՆՈՐԱՏԵՍԻԼ, ա. Նորագիտակ, նորա-
 կերպ:
 ՆՈՐԱՏԻՔ, ա. Նորահասակ, նորաթեք:
 ՆՈՐԱՏՈՒՆԿ, ա. 1. Նորաբոյս, մատաղա-
 տունկ: 2. Նորահաւատ:
 ՆՈՐԱՏՈՒՐ, տե՛ս ՆՈՐԱՊԱՐԳԵՒ:
 ՆՈՐԱՍՈՐ, ա. Նորաստեղծ:
 ՆՈՐԱՅՈՅՑ, ա. Նորատեսիլ, նորանշան,
 անլուր:
 ՆՈՐԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Նորագործել, նո-

րակերտել, նորոգել:
 ՆՈՐԱՓԱՅԼԱԿ, ա. Հրաշափայլ:
 ՆՈՐԱՓԱՌ, ա. Նորափառախնդիր, սնա-
 փառ, զրափառ:
 ՆՈՐԱՓԱՌԱԽՆԴԻՐ, տե՛ս ՆՈՐԱՓԱՌ:
 ՆՈՐԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Սնափառութիւն:
 ՆՈՐԵԿ, ա. Նորահաս, նորընծայ, նոր:
 ՆՈՐԸՆԾԱՅ, ա. Նորահաստ, նորեկ,
 նորատուր:
 ՆՈՐԸՆԾԱՅԵԱԼ, տե՛ս ՆՈՐԸՆԾԱՅ:
 ՆՈՐԻ, գ. Երախայրիք:
 ՆՈՐԻՄԱՅ, ա. Նորագիւտ, նորաձև:
 ՆՈՐՀԱՒԱՏ, տե՛ս ՆՈՐԱՀԱՒԱՏ:
 ՆՈՐՈԳ, ա. 1. Նոր, նորագոյն: 2. Ստոյգ,
 անվրէպ, ճիշդ, քաջայայտ: 3. մ. Արդեւ,
 այն ինչ, նորապէս:
 ՆՈՐՈԳԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՆՈՐԱԳՈՅՆ:
 ՆՈՐՈԳԱԳՈՐԾ, ա. Նորագործ, նորա-
 նշան, նորաձև:
 ՆՈՐՈԳԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Նորութիւն:
 ՆՈՐՈԳԱԶԵԻ, տե՛ս ՆՈՐԱԶԵԻ:
 ՆՈՐՈԳԱՇԷՆ, տե՛ս ՆՈՐԱՇԷՆ:
 ՆՈՐՈԳԱՊԷՍ, մ. 1. Նորդ, այն ինչ, նոր,
 նորապէս: 2. Ստուգապէս, հաստատեալ,
 անվրէպ:
 ՆՈՐՈԳԱՏՈՒՐ, տե՛ս ՆՈՐԱՊԱՐԳԵԻ:
 ՆՈՐՈԳԵԼ, նբ. Նորացուցանել, վերանո-
 րոգել, ալլափոխել, խրակարկատ առնել:
 ՆՈՐՈԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Նորոգումն:
 ՆՈՐՈԳՈՒՄՆ, տե՛ս ՆՈՐՈԳՈՒԹԻՒՆ:
 ՆՈՐՈՒԹԻՒՆ, ՆՈՐՈՒՄՆ, գ. Նորոգու-
 թիւն, նորաձեւութիւն:
 ՆՈՐՈՒՍ, ՆՈՐՈՒՍՈՒՄՆ, գ. ՆորաՎարժ,
 դեռակիրթ, համբալ:
 ՆՈՐՕՐԻՆԱԿ, ա. մ. Նորակերպ, նորա-
 նշան, նորապէս:
 ՆՈՒ, գ. Հարսն:
 ՆՈՒԱԳ¹, գ. Եղանակ, գեղգեղ, գեղգե-
 ղանք, դալլալիկք, երգ:
 ՆՈՒԱԳ², գ. Գաւաթ, բաժակ, տաշտ:
 ՆՈՒԱԳ³, գ. Ժամ, պահ, դամ, անգամ:
 ՆՈՒԱԳԱԿԻՑ, ա. Երգակից:

ՆՈՒԱԳԱՅԱՐԴԱՐ, ա. Երգայարդար,
 երգահան:
 ՆՈՒԱԳԱՐԱՆ, տե՛ս ԳՈՒՍԱՆ (2):
 ՆՈՒԱԳԱՐԱՆԱԿԱՆ, ա. Երաժշտական:
 ՆՈՒԱԳԱՌՈՐ, ա. 1. Բարեյարմար,
 երաժշտական: 2. Բարեկարգ:
 ՆՈՒԱԳԱՌՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Քաջայարմար,
 ճարտար:
 ՆՈՒԱԳԵԼ, նբ. 1. Եղանակել: 2. Հարկա-
 նել, բախել: 3. Վերաձայնել: 4. Յեղյե-
 ղել: 5. Սաղմոսել:
 ՆՈՒԱԳԵՐԳԵԼ, նբ. Նուագել, եղանակել,
 երգաբանել, սաղմոսել:
 ՆՈՒԱԳԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաղցրաձայ-
 նութիւն, բարեձայնութիւն, երաժշտա-
 կանութիւն, նուագութիւն, սաղմոսեր-
 գութիւն:
 ՆՈՒԱԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆՈՒԱԳԵՐԳՈՒ-
 ԹԻՒՆ:
 ՆՈՒԱԶ, ա. 1. Նիւզ, նուագուն, սակաւ,
 սակաւաւոր, սուղ, պակաս, թերի, փոքր,
 դոյզն, դուզնաքեայ: 2. Նուրբ, բարակ,
 թափանցանց:
 – ՆՈՒԱԶ ԱՌԵՆԵԼ, տե՛ս ՆՈՒԱԶԵՑՈՒ-
 ՑԱՆԵԼ:
 ՆՈՒԱԶԱԲԱՆ, ա. Սակաւախօս:
 ՆՈՒԱԶԱԲԱՐ, մ. Նուագապէս, պակա-
 սաբար:
 ՆՈՒԱԶԱԳՈՅՆ, ա. մ. Սակաւագոյն,
 պակասագոյն, նուաստագոյն:
 ՆՈՒԱԶԱԿԱՆ, ա. Նուագեալ, նուագ:
 ՆՈՒԱԶԱՄԻՏ, ա. Տկարամիտ:
 ՆՈՒԱԶԱՆԱԼ, չբ. Նուագել, պակասել,
 սակաւանալ, յետնել:
 ՆՈՒԱԶԱՆՔ, գ. Նուագումն, կասումն,
 դաղարումն:
 ՆՈՒԱԶԱՊԷՍ, տե՛ս ՆՈՒԱԶԱԲԱՐ:
 ՆՈՒԱԶԵԼ¹, տե՛ս ՆՈՒԱԶԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
 ՆՈՒԱԶԵԼ² (իմ), տե՛ս ՆՈՒԱԶԱՆԱԼ:
 ՆՈՒԱԶՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պակասութիւն,
 թերութիւն, սակաւութիւն, յետնութիւն,
 նուաստութիւն: 2. Կարօտութիւն: 3.

Խաւարումն (արեգակի): 4. Նրբութիւն,
 Թափանցութիւն:
 ՆՈՒԱԶՈՒՄՆ, գ. Նուազութիւն, յետ-
 նութիւն, պակասումն:
 ՆՈՒԱԶՈՒՆ, տե՛ս ՆՈՒԱԶ:
 ՆՈՒԱՂ, ա. 1. Աղօտ, մեղմ, թոյլ, նուազ:
 2. Տկար, հիւծեալ, թալկացեալ:
 ՆՈՒԱՂԱԳՈՅՆ, ա. մ. Տկարագոյն:
 ՆՈՒԱՂԱՆԱԼ, ՆՈՒԱՂԵՆԱԼ, տե՛ս
 ՆՈՒԱՂԵԼ² (իմ):
 ՆՈՒԱՂԵԼ¹, տե՛ս 1. ՆՈՒԱՂԵՑՈՒՑԱ-
 ՆԵԼ: 2. ՆՈՒԱՂԵԼ² (իմ):
 ՆՈՒԱՂԵԼ² (իմ), չբ. Նուաղանալ, նուա-
 ղանալ, աղօտանալ, պակասել, խաւարել,
 տկարանալ, լուծանել, լքանել, հիւծել,
 թալկանալ, թառամել:
 ՆՈՒԱՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Աղօտացուցա-
 նել, շլացուցանել, տկարացուցանել,
 նուազեցուցանել:
 ՆՈՒԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Նուազութիւն, պա-
 կասութիւն:
 ՆՈՒԱՃԵԼ, նբ. 1. ձնչել, բնկնել, զբբ-
 ոամբ արկանել, տիրել, իշխել: 2. Հաճել:
 ՆՈՒԱՃՈՒԹԻՒՆ, ՆՈՒԱՃՈՒՄՆ, գ. Հը-
 պատակութիւն, հնազանդութիւն:
 ՆՈՒԱՍՏ, ա. Խոնարհ, ցած, ցածուն, չա-
 փաւոր, ստորին, յետին, տրուպ, չնչին:
 ՆՈՒԱՍՏԱԲԱՐ, մ. Նուաստապէս, խո-
 նարհաբար:
 ՆՈՒԱՍՏԱԳՈՅՆ, ա. Խոնարհագոյն,
 ստորնագոյն, ստորին, յետին:
 ՆՈՒԱՍՏԱԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նուաստու-
 թիւն, ցածութիւն, յետնութիւն, զիջումն,
 խոնարհութիւն:
 ՆՈՒԱՍՏԱԽՈՒՄԲ, ա. Սակաւաթիւ:
 ՆՈՒԱՍՏԱԿԱՆ, ա. Խոնարհական, յետին,
 ցածուն, ստորին, անարգ:
 ՆՈՒԱՍՏԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոնարհամ-
 տութիւն, ցածութիւն:
 ՆՈՒԱՍՏԱՆԱԼ, չբ. Խոնարհել, հնազան-
 դել, զիջանել, նուաճել, ճնշել, յետնել:
 ՆՈՒԱՍՏԱՊԷՍ, տե՛ս ՆՈՒԱՍՏԱԲԱՐ:

ՆՈՒԱՍՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խոնարհե-
 ցուցանել, ցածուցանել, ընդ վայր հար-
 կանել, զրնկենուլ:
 ՆՈՒԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Զիջումն, խոնար-
 հութիւն, ցածութիւն, յետնութիւն:
 ՆՈՒԱՐՏԱՆ, գ. Ծածկոյթ, ծածկոց:
 ՆՈՒԷՐ, գ. 1. (եկեղց., կրօն.) Երախայրիք:
 2. Ընծայ, պատարագ, ճօնի: 3. Խորհրդա-
 կատարութիւն, կատարողութիւն, զոհ:
 ՆՈՒԻՐԱԲԵՐ, ա. (եկեղց.) Նուիրատու:
 ՆՈՒԻՐԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Ձեռնադրել, սրբ-
 բազանել:
 ՆՈՒԻՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Կատարողու-
 թիւն, սրբազնագործութիւն, քահանա-
 յագործութիւն:
 ՆՈՒԻՐԱԿ, գ. 1. Հրամանակատար (զի-
 նուոր), սպասաւոր, արբանեակ (արքունի
 պաշտօնեայ), պատուիրակ: 2. Նուիրա-
 նոց, բաժակ:
 ՆՈՒԻՐԱԿԱՆ, ա. 1. Սրբազան, սուրբ: 2.
 Ընծայական (նուիրելի): 3. Նուիրակա-
 տար:
 ՆՈՒԻՐԱԿԱՊԵՏ, գ. Նուիրապետ (զլխա-
 ւոր նուիրակը):
 ՆՈՒԻՐԱԿԱՍԱՐ, ա. գ. (եկեղց.) Սրբազ-
 նակատար, սրբազնագործ:
 ՆՈՒԻՐԱԶԻՐ, ա. Շնորհաձիր:
 ՆՈՒԻՐԱՄՍԱԿ, գ. Ամսագլուխ, նորամ-
 սութիւն:
 ՆՈՒԻՐԱՆ, գ. (եկեղց.) Սրբարան, տա-
 ճար, եկեղեցի:
 ՆՈՒԻՐԱՆՈՅ, գ. 1. Նուիրակ (զոհ մա-
 տուցելու ոսկէ կամ արծաթէ դաւաթ): 2.
 Նուիրան, եկեղեցի:
 ՆՈՒԻՐԱՊԵՏ, տե՛ս ՆՈՒԻՐԱԿԱՊԵՏ:
 ՆՈՒԻՐԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. (եկեղց.) Կատա-
 րողապետական, քահանայապետական,
 քահանայական, խորհրդական:
 ՆՈՒԻՐԱՏՈՒՆ, տե՛ս ՆՈՒԻՐԱԲԵՐ:
 ՆՈՒԻՐԱՈՐՈՒՄ, տե՛ս ՆՈՒԻՐԱԿԱՆ:
 ՆՈՒԻՐԵԼ, նբ. (եկեղց., կրօն.) 1. Ձօնել,
 ընծայել, տալ: 2. Նուիրագործել, օրհնել,

ձեռնադրել, մկրտել, դրոշմել:
 ՆՈՒԻՐՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՆՈՒԻՐԱԿԱՆ:
 ՆՈՒԿԻ, ՆՈՒԿԻԷ, տե՛ս ՈՒՆԿԻ:
 ՆՈՒՐԲ, ա. 1. Բարակ, անօսր, անգայտ, թեթև, մանր: 2. Սուղ, նեղ, անձուկ: 3. (քեր.) Լեբկ (պարզ խուլ բաղաձայն): 4. մ. Նրբապէս:
 ՆՊԱՍՏ, գ. 1. Օգնութիւն, ձեռնտուութիւն, օժանդակութիւն, գործակցութիւն, սատար: 2. Օգուտ, շահ: 3. Զան, փոյթ, հայթայթանք: 4. Օգնական, ձեռնտու, գործակից:
 - ՆՊԱՍՏ ԼԻՆԵԼ. նպաստել, նպաստաւորել, նպաստաւոր լինել, սատարել, օգնել, օգտել, աջակցել:
 ՆՊԱՍՏԱՄԱՏՈՅՑ, ա. 1. Ձեռնտու, օգնական, նպաստատու, սատար, առիթ: 2. Պիտանի, օգտակար:
 ՆՊԱՍՏԱՏՈՒ, տե՛ս ՆՊԱՍՏԱՄԱՏՈՅՑ:
 ՆՊԱՍՏԱԻՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ՆՊԱՍՏ ԼԻՆԵԼ:
 ՆՊԱՍՏԱԻՈՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՆՊԱՍՏ ԼԻՆԵԼ:
 ՆՊԱՍՏԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆՊԱՍՏ:
 ՆՊԱՍՏԵԼ, տե՛ս ՆՊԱՍՏ ԼԻՆԵԼ:
 ՆՊԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆՊԱՍՏ:
 ՆՊԱՏԱԿ, գ. 1. Նշաւակ, թիւրախ, թիւրախ: 2. Դիտաւորութիւն: 3. Նախագաղափար: 4. Բրաբրոն, մրցանակ, յաղթանակ:
 ՆՊԱՐ, ՆՊԱՐԱԿ, գ. Պարէն, ուտեստ, պաշար, թոշակ:
 ՆՊԱՐԱԿԵԼ, նբ. Թոշակել:
 ՆՊԵՐՏ, ա. Հպարտ, ամբարհաւած:
 ՆՍԵՀ, տե՛ս ՆՍԻՀ:
 ՆՍԵՄ, ա. 1. Աղօտ, մթին, ստուերամած, աղշամղջին: 2. գ. Մութն, մթութիւն, խաւար:
 ՆՍԵՄԱԿԱՆ, ՆՍԵՄԱՅԻՆ, ա. Նսեմ, մթին:
 ՆՍԵՄԱՆԱԼ, չբ. Մթագնել, մթանալ, խաւարել, աղօտանալ, փխբ. կուրանալ:

ՆՍԵՄԱՍՏՈՒԵՐ, ա. Խաւարին, մթին:
 ՆՍԵՄԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խաւարեցուցանել, աղօտացուցանել:
 ՆՍԻՀ, գ. 1. Բախտ, վիճակ: 2. Հմայու-թիւն (բախտի գուշակութիւն):
 ՆՍԱԿԻՅ, ա. Բարձակից, աթոռակից:
 ՆՍԱՐԱՆ, գ. Նստելի:
 ՆՍՏԵԼ¹, նբ. Նստուցանել, ցածուցանել, ճնշել:
 ՆՍՏԵԼ² (իմ), չբ. 1. Բաղմել, հանգչել: 2. Հեծանել:
 ՆՍՏԵԼԻ, տե՛ս ՆՍԱՐԱՆ:
 ՆՍՏՈՅ ՏԵՂԻ, տե՛ս ԵՐԱՍՏԱՆՔ:
 ՆՍՏՈՒԱԾ, տե՛ս ԿՂԿՂԱՆՔ:
 ՆՍՏՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Բաղմեցուցանել, հանգուցանել, զետեղել:
 ՆՐԱՆ, գ. Սուսեր, սուր, թուր:
 ՆՐԱՆԱԿՏՈՐ, ա. Սրակոտոր:
 ՆՐԱՐԱՐԱՐ, մ. Նրբապէս, ճարտարաբար:
 ՆՐԱՐԳՈՅՆ, ա. Անօսրագոյն, բարակ, մանր:
 ՆՐԱՐԳՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Նրբամասնութիւն:
 ՆՐԱԼԵԶՈՒ, տե՛ս ՆՐԱԶԱՅՆ:
 ՆՐԱԽԵՂ ԴԻՐ, տե՛ս ՆՐԱՀԱՅԵԱՅ:
 ՆՐԱԿԱՆ, ա. Նուրբ, նեղ, անձուկ:
 ՆՐԱՀԱՅԵԱՅ, ա. Նրբախնդիր:
 ՆՐԱԶԱՅՆ, ա. Նրբալեզու:
 ՆՐԱՄԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նրբագոյու-թիւն:
 ՆՐԱՊԷՍ, մ. 1. Նուրբ, նրբաբար: 2. Ծշղիւ:
 ՆՐԱՏԵՍԱԿ, ա. Բարակ, անօսր:
 ՆՐԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Անօսրացուցանել, նրբել:
 ՆՐԱՓՈՂՈՅ, գ. Նեղափողոց:
 ՆՐԲԵԼ, տե՛ս ՆՐԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:
 ՆՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անօսրութիւն, բարակութիւն: 2. Թաքնութիւն, գաղտնութիւն, խորութիւն:
 ՆՔԹԵԼ, չբ. Քողել, դորսովել, նուաղել, սովել, լուծանել:
 ՆՔՈՂԵԼ (իմ), տե՛ս ՆՔԹԵԼ:

ն.ՔՈՅՐ, տե՛ս ՄԱՂ (1):

նՕթ, գ. Կարմրադեղ, բուռ:

նՕթի, ա. Անսուաղ, անճաշակ, անհաց,
նքթեալ, նքողեալ:

նՈթձեւ, նբ. 1. Աւետել, աւետաւորել,
աւետաբանել: 2. Նիւթել, հիւսել, հայ-

թայթել, առթել, հնարել, ճարտարել:

նՕթՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսուաղութիւն, ծո-

մապահք, պահացողութիւն, պահք:

նՕՍՐ, ա. Անօսր, անգայտ:

նՕՏԱՐ, գ. Նշանագիր, դպիր (արքունի

կամ եկեղեցական):

Շ

ՇԱԲԱԹ, գ. Եօթնեակ, եօթներորդ:

ՇԱԲԱԹԱԽՏԻՐ, տե՛ս ՇԱԲԱԹԱՊԱՀ:

ՇԱԲԱԹԱՆԱԼ, չբ. (եբրայկան ոճով)

Հանգչել, դադարել, դատարկանալ:

ՇԱԲԱԹԱՊԱՀ, ա. գ. Շաբաթախտիր:

ՇԱԲԱԹԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղջ.) Սըր-

բապահութիւն:

ՇԱԲԱԹԱՅՈՒՅԱՆԵՒԼ, պբ. Հանգուցանել,

դադարեցուցանել:

ՇԱԲԱԹՈՒՄՆ, գ. Հանգիստ, դադա-

րումն:

ՇԱԳԱՆԱԿ, գ. Մաշկամիրգ:

ՇԱԳՈՅՐ, գ. Պայուսակ, մախաղ:

ՇԱԼԱԿ, գ. 1. Պարկ: 2. Պատգարակ:

ՇԱԿԱՆՋԱՆԵՒԼ, ՇԱԿԱՆՋԵՒԼ, նբ. չբ.

Ականջել:

ՇԱՀ, գ. 1. Օգուտ, արդիւնք, արգասիք,

վաստակ: 2. Օգտակարութիւն, պիտա-

նութիւն, շահաւէտութիւն:

- ՇԱՀ է, մբ. Օգուտ է:

- Ի ՇԱՀ ԱԾԵՒԼ, Շահեցուցանել:

ՇԱՀՍ ԱՌԵՆԵՒԼ, Խաղալ, պարել:

ՇԱՀԱՐԵՐ, ա. Շահեկան, օգտակար:

ՇԱՀԱՋԱԿԱԿ, գ. Օգուտ, շահ:

ՇԱՀԱԺՈՂՈՎ, ա. Օգտածարաւ, զօշա-

քաղ, վաշխաժողով, վաշխառու:

ՇԱՀԱԿԱՆ, տե՛ս ՇԱՀԵԿԱՆ:

ՇԱՀԱԿԱՆԱՅՈՒ, տե՛ս ՇԱՀԵԿԱՆԱՅՈՒ:

ՇԱՀԱՆՇԱՀ, գ. Արքայից արքայ:

ՇԱՀԱՊ, գ. Տէր, իշխան, պետ, նախարար,
նահապետ, ազգապետ, վերակացու, հա-

զարապետ, ոստիկան:

ՇԱՀԱՊԵՏ, գ. 1. Շահապ: 2. Պահապան:

3. Ոգի, պարիկ:

ՇԱՀԱՍԷՐ, ա. Ազահ:

ՇԱՀԱՍԻՐԵՒԼ, չբ. Ազահել:

ՇԱՀԱՎԱՃԱՌ, գ. 1. Շահավաճառու-

թիւն, վաճառաշահութիւն, տուրևառ:

2. Վաճառական, շահարար:

ՇԱՀԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՇԱՀԱՎԱ-

ՃԱՌ (1):

ՇԱՀԱՏԱԿԵՒԼ (իմ), չբ. Յարձակել, գրոհել,

սուրալ:

ՇԱՀԱՏԱԿԻՒՆ, ՇԱՀԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, ՇԱ-

ՀԱՏԱԿՈՒՄՆ, գ. Արշաւանք, յարձա-

կումն:

ՇԱՀԱՐԱՐ, տե՛ս ՇԱՀԱՎԱՃԱՌ (2):

ՇԱՀԱԻԵՏԱԳՈՅՆ, ա. Շահեկանագոյն,

շահաւորագոյն, օգտակարագոյն:

ՇԱՀԱԻԵՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՇԱՀԱԻԷՏ:

ՇԱՀԱԻԵՏԵՒԼ, չբ. Շահել, օգտել:

ՇԱՀԱԻԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Օգտակարութիւն,

շահեկանութիւն, օգուտ, շահ:

ՇԱՀԱԻԷՏ, ա. Շահաւոր, շահաբեր, շահե-

կան, մեծաշահ:

ՇԱՀԱԻՈՐ, տե՛ս ՇԱՀԱԻԷՏ:

ՇԱՀԱԻՈՐԱՐԱՐ, մ. Շահեկանաբար:

ՇԱՀԱԻՈՐԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՇԱՀԱԻԵՏԱ-

ԳՈՅՆ:

ՇԱՀԱԻՈՐԵՒԼ, նբ. չբ. Շահել, օգտել:

ՇԱՀԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Շահավաճա-

ռութիւն: 2. Շահաւետութիւն, օգտակա-

րութիւն:

ՇԱՀԵՒԼ (իմ), չբ. Շահաւորել, օգտել,

ստանալ, վաստակել:

- ՇԱՀԵՒԼ ԶԿԵԱՆՍ ԱՆՁԻՆ, Ապրեցու-

ցանել:

ՇԱՀԵԿԱՆ, ա. 1. Շահաւոր, շահաւէտ,

օգտակար, պիտանի, արդիւնական,
պտղաբեր: 2. Ճահաւոր, գիպող:
ՇԱՀԵԿԱՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՇԱՀԱՒՈՐԱԲԱՐ:
ՇԱՀԵԿԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՇԱՀԱԻԵՏԱ-
ԳՈՅՆ:
ՇԱՀԵԿԱՆԱՅԵԱԼ, ա. Պիտանադոյն:
ՇԱՀԵԿԱՆԱՅՈՒ, ա. Շահեկան, պիտա-
նացու, օգտակար:
ՇԱՀԵԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Օգտակարու-
թիւն, պիտանութիւն: 2. Վայելչութիւն,
վայելք, սփոփանք, զուարճութիւն: 3.
Արգասաւորութիւն, պտղաբերութիւն:
ՇԱՀԵՅՈՒՑԱՆԵԼ, պր. Ի շահ ածել, օգ-
տեցուցանել, օգտել:
ՇԱՂ, տե՛ս ՅՕՂ:
ՇԱՂԱԽ, գ. 1. Յիխ, ցեխ, տաղախ: 2. Շա-
ղախեալ, անմաքուր, պիղծ:
ՇԱՂԱԽԱՆԱԼ, չբ. Շաղախել, պղծել:
ՇԱՂԱԽԵԼ, նբ. Թաթաւել, թանալ, ներ-
կանել, օծանել, աղտեղել, պղծել:
ՇԱՂԱԽՈՒՄՆ, գ. Թաթաւումն, պղծու-
թիւն, աղտ:
ՇԱՂԱԿԱՊ, տե՛ս ՇԱՂԿԱՊ:
ՇԱՂԱԿՐԱՏ, ա. 1. Շատախօս, լեզուա-
գար, շաղփաղփ, շաղաւաշուրթն, ունայ-
նաբան, ընդունայնախորհ: 2. Շաղակրա-
տութիւն:
ՇԱՂԱԿՐԱՏԵԼ, չբ. Շատախօս լինել,
շաղփաղփել, բարբանջել, բանգագուշել:
ՇԱՂԱԿՐԱՏՈՒԹԻԻՆ, ՇԱՂԱԿՐԱՏՈՒ-
ՄՆ, գ. Շաղփաղփութիւն, բարբանջումն,
բարբաջանք:
ՇԱՂԱՂԵԼ, նբ. Աղաւաղել, ծեքել, կա-
կազել:
ՇԱՂԱՄԱԹ, գ. Թել, լար, առասան:
ՇԱՂԱՄԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Շարամանու-
թիւն, յարամանութիւն, յարակցութիւն:
ՇԱՂԱՇԱՐ, ա. 1. Յարակից: 2. (քեր.)
Փաղառութիւն, վանկ, հեգ:
ՇԱՂԱՇԱՐԵԼ, նբ. 1. Շարակցել, յարակ-
ցել: 2. Կ. չբ. Յարել, զուգել, կապակցել:
3. Զուգաւորել:

ՇԱՂԱՇԱՐՈՒԹԻԻՆ, ՇԱՂԱՇԱՐՈՒՄՆ,
գ. Յարակցութիւն, միաւորութիւն, զու-
գաւորութիւն:
ՇԱՂԱՇՈՅՏ, ՇԱՂԱՇՈՒՏ, ա. Զածած,
անարգ, ցոփ, խենչ:
ՇԱՂԱՇՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Խենչչութիւն, ցո-
փութիւն:
ՇԱՂԱՊԱՏ, ա. գ. 1. Մանուածոյ, ոլորե-
ալ: 2. Մանուած, ոլորք, կնճիռն:
ՇԱՂԱՊԱՏԵԼ, նբ. Շարապատել, պատա-
տել, փաթուծել, ոլորել, բաղչիւսել:
ՇԱՂԱԻԱՇՈՒԹՆ, ա. 1. Շաղակրատ,
շաղփաղփ, շատախօս: 2. Շողոմարար,
քծնի:
ՇԱՂԵԼ, նբ. 1. Շաղապատել, պատատել,
ոլորել, գալարել, կաշկանդել: 2. Շաղա-
խել, թաթաւել:
ՇԱՂԻՂ, գ. 1. Միս: 2. Դիակն, գէշ, մե-
ռելոտի:
ՇԱՂԿԱՊ, գ. 1. Զօղ, կապ, կապակցու-
թիւն: 2. Աւարտ (խօսքի), եզրակացու-
թիւն:
ՇԱՂԿԱՊԱԿՅԵԼ, նբ. Շաղկապել, կա-
պակցել:
ՇԱՂԿԱՊԵԼ, նբ. 1. Կապակցել, կցել, զօ-
ղել, յարել, զուգել, միաւորել: 2. Կապել,
կաշկանդել, պրկել, շաղել:
ՇԱՂԿԱՊՈՒԹԻԻՆ, ՇԱՂԿԱՊՈՒՄՆ, գ.
Զօղումն, միաւորութիւն:
ՇԱՂՂԱԿԵՐ, ա. Հմակեր, գիշակեր, մսա-
կեր:
ՇԱՂՂԱԿԵՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Մսակերու-
թիւն, հմակերութիւն:
ՇԱՂՂԱՅԵՂՅ, ա. Թանճրամարմին, մե-
ծամարմին:
ՇԱՂՓԱԲԱՆՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՇԱՂՓԱՂ-
ՓՈՒԹԻԻՆ:
ՇԱՂՓԱՂՓ, ա. 1. Շաղակրատ, ունայ-
նախօս, շաղաշուրթն: 2. Անհիմն, այլան-
դակ, անհեթեթ:
ՇԱՂՓԱՂՓԱԲԱՆ, տե՛ս ՇԱՂՓԱՂ-
ՓՈՒՏ:

ՇԱՂՓԱՂՓԱԿԱՆ, տե՛ս ՇԱՂՓԱՂՓ:
ՇԱՂՓԱՂՓԱՆՔ, տե՛ս ՇԱՂՓԱՂՓՈՒ-
ԹԻՒՆ:

ՇԱՂՓԱՂՓԵԼ, չբ. նբ. Շաղակրատել,
բարբաջել, բանդագուշել, բաջաղել, ցնո-
րել:

ՇԱՂՓԱՂՓՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Շաղփաղ-
փանք, շաղակրատանք, ունայնաբանու-
թիւն: 2. Աղճատանք, ցնորք, զառան-
ցանք, բանդագուշանք:

ՇԱՂՓԱՂՓՈՒՄՆ, գ. Շաղփաղփուլթիւն:
ՇԱՂՓԱՂՓՈՒՏ, ա. Շաղփաղփաբան,
շաղակրատ:

ՇԱՄԱՆԴԱՂ, գ. Մէգ, մառախուղ, բալ:
ՇԱՄԱՆԴԱՂԱԶԵԻ, ՇԱՄԱՆԴԱՂԱՏԵ-
ՍԻԼ, ա. Բալաձե, բալատեսիլ:

ՇԱՄԱՆԴԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Միգապատու-
թիւն, մթազգածութիւն, մէջգ:

ՇԱՄԲ, գ. Խարձ, շամբակ, եղեգնապու-
րակ, պրակ եղեգանց:

ՇԱՄԲԱԿ, տե՛ս ՇԱՄԲ:

ՇԱՄԲՇԱՐԱՆԵԼ, նբ. չբ. Շաղփաղփել,
բաջաղել:

ՇԱՄԲՇԱՐԱՐ, մ. Յիմարաբար, մոլեգնա-
բար:

ՇԱՄԲՇԱԳՈՅՆ, ա. Անմիտ, անմտագոյն:

ՇԱՄԲՇԱՆՔ, տե՛ս ՇԱՄԲՇՈՒԹԻՒՆ:

ՇԱՄԲՇԵԼ (իմ) կամ ՇԱՄՇԵԼ (իմ), չբ.
Ցնորել, յիմարել, անմտանալ, խելագա-
րել, մոլեգնել, կատաղել, մոլել:

ՇԱՄԲՇՈՒԹԻՒՆ կամ ՇԱՄՇՈՒԹԻՒՆ, գ.

1. Շամբանք, ցնորումն, խելագարու-
թիւն, անմտութիւն, մոլեգնութիւն, մո-
լութիւն, աւիւն: 2. Պազշտութիւն:

ՇԱՄԲՈՒՇ, ա. 1. Խելագար, խօլ, խօլա-
կան, անմիտ, յիմար, մոլի, մոլեգին, ցոփ:
2. Ցանկասէր:

ՇԱՄԲՈՒՏ, ա. Եղեգնուտ, խոտաւէտ:

ՇԱՄՇՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՉՈՐՐՈՐԴՊԵՏՈՒ-
ԹԻՒՆ:

ՇԱՄՓՐԱԿ, գ. Պսակ, թագ:

ՇԱՆԱԶԳԵԱՅ, տե՛ս ՇՆԱՐԱՐՈՅ:

ՇԱՆԴ, տե՛ս ՇԱՆԹ:

ՇԱՆԹ, գ. Կայծակն, հրացան բարկութիւն:
ՇԱՆԹԱԿԱՆ, ա. Շանթային:

ՇԱՆԹԱՀԱՐ, ա. Երկնահար:

ՇԱՆԹԱԶԻԳ, ա. Շանթընկէց:

– ՇԱՆԹԱԶԻԳ ԲԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, Կայծակն,
շանթ:

ՇԱՆԹԱՅԻՆ, տե՛ս ՇԱՆԹԱԿԱՆ:

ՇԱՆԹԸՆԿԵՅ, տե՛ս ՇԱՆԹԱԶԻԳ:

ՇԱԶԵԼ, չբ. Շառաչել (կառքի), չէլ (սո-
ղունների):

ՇԱԶԻՆ, ՇԱԶՈՒՄՆ, գ. 1. Շառաչիւն,
չռիւնջ: 2. Շէլիւն, չչումն:

ՇԱՊԻԿ, գ. Բաղէն, լայնաբարձ քրթանակ,
պատմուճան:

ՇԱՌԱԳՈՅՆ, ա. 1. Կարմրագոյն, բոսո-
րային, արիւնագոյն: 2. Շէկ, չիկակար-
միր, հրաչէկ, խարտեաչ, դեղին:

ՇԱՌԱԳՈՒՆԱՆԱԼ, տե՛ս ՇԱՌԱԳՈՒ-
ՆԵԼ:

ՇԱՌԱԳՈՒՆԱՆՔ, տե՛ս ՇԱՌԱԳՈՒՆՈՒ-
ԹԻՒՆ:

ՇԱՌԱԳՈՒՆԵԼ, չբ. Շառագունանալ,
կարմրանալ, չիկնել, պատկառել, զամօթի
հարկանել:

ՇԱՌԱԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Շառագունանք,
պատկառանք, ամօթ:

ՇԱՌԱՅԼ, գ. Ճառագայթ, չող, նշոյլ:

ՇԱՌԱՇԻՂ, գ. Հատոր, հատուած, զան-
գուած:

ՇԱՌԱԶԵԼ, չբ. Շաչել, թնդել, դռնչել,
չկահել:

ՇԱՌԱԶԻՒՆ, գ. Շառաչուկ, շառաչումն:
ՇԱՌԱԶՈՒԿ, ՇԱՌԱԶՈՒՄՆ, տե՛ս ՇԱ-
ՌԱԶԻՒՆ:

ՇԱՌԱԻՂ կամ ՇԱՌԱԵՂ, գ. 1. Ստեղն,
ուղէչ, բարունակ, ճիւղ, ընձիւղ, ջով,
բողբոջ, ծիլ: 2. փխբ. Մնունդ, սերունդ,
զաւակ, յաջորդ: 3. Ճառագայթ, ճաճանչ,
չող, ցոլք: 4. Շանթ:

ՇԱՌԱԻՂԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՇԱՌԱ-
ԻՂԵԼ:

ՇԱՌԱԻԻՂԵԼ, նբ. Շառաւիղացուցանել,
բուսուցանել, ընծիւղել, արտադրել,
ծնանել, սերել:

ՇԱՌԱԻՆ, տե՛ս ՈՒՂՏ:

ՇԱՏ, ա. 1. Բազուս, յոլով, յոգն, առատ,
բաւական, հերիք: 2. մ. Բազուս, կարի,
ստէպ, յաճախ, յոյժ, յերկար:

– ՇԱՏ ԱՆ ԳԱՄ, տե՛ս ԲԱԶՈՒՄ ԱՆ-
ԳԱՄ:

– ՇԱՏ է, մբ. Բաւական է:

ՇԱՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմաբանու-
թիւն, երկայնաբանութիւն, շատախօսու-
թիւն:

ՇԱՏԱԽՕՍ, ա. Շատխօս, երկայնաբան,
շաղակրատ, լեզուանի:

– ՇԱՏԱԽՕՍ ԼԻՆԵԼ, Բազմաբանել, շա-
ղակրատել:

ՇԱՏԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՇԱՏԽՕՍՈՒ-
ԹԻՒՆ:

ՇԱՏԱԿԵԱՅ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԱԿԵԱՅ:

ՇԱՏԱԿԵՐ, ա. Անյազ, որկորեայ, որկո-
րամոլ:

ՇԱՏԱՀԱՆՃԱՐ, ա. Բազմահանճար, յոզ-
նահանճար:

ՇԱՏԱՀՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմահմտու-
թիւն:

ՇԱՏԱՄԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԱ-
ՄԱՐԴՈՒԹԻՒՆ:

ՇԱՏԱՄԱՐՄԻՆ, ա. Մեծամարմին:

ՇԱՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Շաւան, բաւականա-
նալ: 2. Բաւել, ձեռնհաս՝ կարող լինել: 3.
Բազմանալ:

ՇԱՏԱՇՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմաշրջու-
թիւն, Թափառումն:

ՇԱՏԱՋՈՒՐ, ա. Ջրաբեր, յորդաջուր:

ՇԱՏԱՍԵՐԵԼ, չբ. Բազմասերել (շատ սե-
րունդ ունենալ):

ՇԱՏԱՏԵՍ, ա. Սրատես:

ՇԱՏԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Բազմացուցանել:

ՇԱՏԵԼ, տե՛ս ՇԱՏԱՆԱԼ (1):

ՇԱՏԻՄԱՅ, ա. Բազմիմաստ, բազմա-
հմուտ:

ՇԱՏԽՕՍ, տե՛ս ՇԱՏԱԽՕՍ:

ՇԱՏԽՕՍԵԼ, չբ. Շատախօս լինել, բազ-
մաբանել, երկայնաբանել:

ՇԱՏԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմաբանութիւն,
շաղակրատութիւն, շաղակրատութիւն,
աղճատանք:

ՇԱՏԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Որկրամոլութիւն,
անյազութիւն:

ՇԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Առատութիւն, յորդու-
թիւն, յոլովութիւն, յաճախութիւն, բազ-
մութիւն, հոծութիւն, բազմամարդու-
թիւն:

ՇԱՏՈՒՍՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱԶՄ-
ՈՒՍՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ:

ՇԱՏՐՈՒԱՆ, գ. Վարագոյր, սրսկապան,
կապերտ:

ՇԱՐ¹, գ. 1. Դաս, կարգ, տող, հիւսուած,
յեռումն, շղթայ, գումարտակ: 2. Խումբ,
բազմութիւն:

ՇԱՐ², գ. Շղարշատեռ, տեռ, քող:

ՇԱՐԱԲԱՆԵԼ, նբ. Տրամաբանել, հաւա-
քաբանել:

ՇԱՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւաքաբանու-
թիւն:

ՇԱՐԱԲԱՌՆԱԼ, նբ. Ի բաց բառնալ,
վերառել, կրել, ունել:

ՇԱՐԱԲԱՐ, մ. Շարունակաբար, յարակ-
ցաբար:

ՇԱՐԱԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Կցորդու-
թիւն:

ՇԱՐԱԳԻՐ, ա. գ. 1. Մատենագիր, վիպա-
գիր: 2. Շարագրութիւն, շարագրութիւն,
շարագրած: 3. Նշանագիրք:

ՇԱՐԱԳԾԵԼ, տե՛ս ՇԱՐԱԳՐԵԼ:

ՇԱՐԱԳՈՅԱՆԱԼ, չբ. Շարակայել:

ՇԱՐԱԳՈՒՆԱԿԵԼ (իմ), չբ. Որակաճալ,
տրամակայել, զգածել, զգենուլ (զմար-
մին):

ՇԱՐԱԳՐԱԾ, գ. Շարագիր, շարագրու-
թիւն, շարագրածութիւն, շարած, մատե-
նագրութիւն, պատմագրութիւն, յիշա-
տակարան:

ՇԱՐԱ ԳՐԱԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՇԱՐԱ-
ԳՐԱԾ:

ՇԱՐԱ ԳՐԱԿԱՆ, ա. Գրաւոր, պատմա-
գրական:

ՇԱՐԱ ԳՐԵԼ, նբ. Համագրել, մատենա-
գրքել, պատմագրել, արձանագրել:

ՇԱՐԱ ԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Համագրութիւն:
2. Շարագրած, շարագրումն, շարագրա-
ծութիւն, մատենագրութիւն, գրութիւն,
ճառ:

ՇԱՐԱ ԳՐՈՒՄՆ, տե՛ս ՇԱՐԱ ԳՐՈՒԹԻՒՆ:

ՇԱՐԱ ԴԱՍԵԼ, նբ. Շարակարգել, կարգել,
կարգաւորել, բաղդասել:

ՇԱՐԱ ԴԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Շարակարգու-
թիւն, բաղդասութիւն, կապակցութիւն,
բաղդացութիւն: 2. Շարագրութիւն, ճառ:

ՇԱՐԱ ԴՐԱԿԱՆ, ա. 1. Բաղադրական: 2.
Շարագրեալ:

ՇԱՐԱ ԴՐԵԼ, նբ. 1. Յարադրել, յարել,
բաղադրել, զօդել, կցել, միաւորել, խառ-
նել, զանգանել, ձուլել, շաղկապել, կազ-
մել, յօրինել: 2. Շարագրել:

ՇԱՐԱ ԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բաղադրութիւն,
բաղդացութիւն, շաղկապութիւն, Հաւա-
քումն, միաւորութիւն: 2. Յարագրու-
թիւն, յարմարութիւն: 3. Շարագրու-
թիւն:

ՇԱՐԱԼԾԵԼ, նբ. Զուգել, զօդել, յօդել,
լծակցել, լծորդել, կցել, յարել:

ՇԱՐԱԽԱՌՆԵԼ, նբ. Զանգել, շաղել:

ՇԱՐԱԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, ՇԱՐԱԽԱՌՆՈՒ-
ՄԸՆ, գ. Բաղադրութիւն, խառնուած:

ՇԱՐԱԾ, տե՛ս ՇԱՐԱ ԳՐԱԾ:

ՇԱՐԱԾԵԼ, նբ. Շարակարգել:

ՇԱՐԱԾՆԵԱԼ, ա. Համածին, ընդաբոյս:

ՇԱՐԱԿԱԼ, տե՛ս ՇԱՐԱԿԱՅԵԼ:

ՇԱՐԱԿԱԼԵԼ, նբ. Ըմբռնել, բովանդակել,
շարունակել:

ՇԱՐԱԿԱՅԵԼ, նբ. Շարադասել, շարա-
կարգել:

ՇԱՐԱԿԱՅԱՆԱԼ, ՇԱՐԱԿԱՅԵԼ, չբ. Բա-
ղարկոցել, շարագրել, բաղկանալ:

ՇԱՐԱԿԱՅՈՒՄՆ, գ. Կապակցութիւն,
բաղդացութիւն:

ՇԱՐԱԿԱՊԵԼ, նբ. Շաղկապել, յարել,
զօդել:

ՇԱՐԱԿԱՐԳԵԼ, տե՛ս ՇԱՐԱ ԴԱՍԵԼ:

ՇԱՐԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՇԱՐԱ ԴԱ-
ՍՈՒԹԻՒՆ:

ՇԱՐԱԿՅԵԼ, նբ. Շարալծել, յարակցել:

ՇԱՐԱԶԱՅՆ, տե՛ս ԲԱՂԱԶԱՅՆ:

ՇԱՐԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶԱՅՆԱ-
ԿԸՑՈՒԹԻՒՆ:

ՇԱՐԱՃԵՑԵԱԼ, ա. Մննդակից:

ՇԱՐԱՄԱՆԱԿԱՆ, ա. Յարամանական:

ՇԱՐԱՄԱՆԵԼ, նբ. Յարամանել, ընդե-
լուզանել, յեռուլ, ներհիւսել, ոլորել, փա-
թութել, շաղապատել, զուգել, միաւորել,
նիւթել:

ՇԱՐԱՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Յարամանու-
թիւն, Հիւսուած, կապակցութիւն, բաղ-
կացութիւն, միաւորութիւն, յօրինուած,
շարագրութիւն:

ՇԱՐԱՄԵՐԶԵԼ¹, նբ. Մերձեցուցանել,
շարամօտեցուցանել, յարել, զուգել,
զօդել, շաղկապել:

ՇԱՐԱՄԵՐԶԵԼ² (իմ), չբ. Շարամօտել,
հպել, յարել, միանալ, ընտաննալ:

ՇԱՐԱՄԵՐԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Միաւորութիւն,
հպումն, ընտանութիւն, զուգաւորու-
թիւն:

ՇԱՐԱՄՕՏ, ա. Մօտաւոր, հպաւոր, կից:

ՇԱՐԱՄՕՏԵԼ (իմ), տե՛ս ՇԱՐԱՄԵՐԶԵԼ²
(իմ):

ՇԱՐԱՄՕՏԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՇԱՐԱ-
ՄԵՐԶԵԼ¹:

ՇԱՐԱՅԱՐԵԼ, նբ. Յարակցել, կցել, միա-
ւորել:

ՇԱՐԱՅԱՐՄԱՐԵԼ, նբ. Զուգաշարմարել:

ՇԱՐԱՅԱՐՄԱՐՈՂ, ա. գ. Որմաշէն:

ՇԱՐԱՅԱՐՈՒԹԻՒՆ, ՇԱՐԱՅԱՐՈՒՄՆ, գ.
Յարակցութիւն, կապակցութիւն, միաւո-
րութիւն:

ՇԱՐԱՆԻԹԵԼ, նբ. Յերիւրել, յօրինել:

ՇԱՐԱՊԱՏԵԼ, տե՛ս ՇԱՂԱՊԱՏԵԼ:
 ՇԱՐԱՌԵԼ, նբ. Յարառնուլ, պարառել,
 բովանդակել:
 ՇԱՐԱԿ, գ. 1. Թարախ, խղիսայթ: 2. Ա-
 պականութիւն, նեխութիւն, ժահահո-
 տութիւն:
 ՇԱՐԱԿԱԼԻ, ՇԱՐԱԿԱԼԻՅ, ա. Թարա-
 խալից, շարաւոտեալ:
 ՇԱՐԱԿԱՀՈՏ, ա. Ջարահոտ, ժահահոտ:
 ՇԱՐԱԿԱՀՈՏՈՒԹԻԻՆ, գ. ժահահոտու-
 թիւն:
 ՇԱՐԱԿԱՆԴՆ, գ. Կապ, չուան, պարա-
 ւանդ:
 ՇԱՐԱԿՈՏԵԱԼ, տե՛ս ՇԱՐԱԿԱԼԻ:
 ՇԱՐԱՓԱԿԵԼ, նբ. Պարփակել, շարակցել,
 ամփոփել:
 ՇԱՐԵԼ, նբ. Տողել, շարադասել, շարա-
 կարգել, շարադրել, յարել, շարայարել:
 ՇԱՐԺ, գ. 1. Շարժումն: 2. Գետնաշարժ,
 սասանութիւն:
 ՇԱՐԺԱԿԱՆ, տե՛ս ՇԱՐԺՈՒՆ:
 ՇԱՐԺԱՐԱՆ, գ. Շարժիչ:
 ՇԱՐԺԵԼ, նբ. Շարժեցուցանել, տեղափո-
 խել, դրդուել, խախտել, տատանել, փո-
 փոխել:
 ՇԱՐԺԵԼԱԿԱՆ, ա. Շարժողական, շար-
 ժիչ:
 ՇԱՐԺԵԼՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՇԱՐԺՈՒՄՆ:
 ՇԱՐԺԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՇԱՐԺԵԼ:
 ՇԱՐԺԻՉ, ա. Շարժողական:
 ՇԱՐԺԻԻՆ, տե՛ս ՇԱՐԺՈՒՄՆ:
 ՇԱՐԺԼԵԼ, նբ. 1. Շարժել, սասանել, տա-
 տանել, դրդել: 2. Լկել:
 ՇԱՐԺՄԱԿԲ, տե՛ս ՃԱՐՄՈՒԿԲ:
 ՇԱՐԺՆԱԳՈՅՆ, ա. Արադաշարժ:
 ՇԱՐԺՈՂԱԿԱՆ, ա. 1. Շարժիչ: 2. Շար-
 ժուն:
 ՇԱՐԺՈՂՈՒԹԻԻՆ, գ. Շարժութիւն, շար-
 ժումն:
 ՇԱՐԺՈՒԹԻԻՆ, գ. Շարժումն, շարժողու-
 թիւն:
 ՇԱՐԺՈՒՄՆ, գ. 1. Շարժ, շարժութիւն: 2.

Գետնաշարժ, սասանութիւն:
 ՇԱՐԺՈՒՆ, ա. 1. Շարժական: 2. Երեւուն,
 փոփոխական, դիւրաշարժ, յղղղղղ:
 ՇԱՐԻԱՏ, տե՛ս ՎԱՇԽ:
 ՇԱՐՈՒՄՆ, գ. Շար, հոյլք, ջոկ:
 ՇԱՐՈՒՆԱԿ, ա. 1. Անընդհատ, շարունա-
 կան: 2. Պարունական, բովանդակիչ:
 ՇԱՐՈՒՆԱԿԱՐԱՐ, տե՛ս ՇԱՐՈՒՆԱԿԱ-
 ՊԷՍ:
 ՇԱՐՈՒՆԱԿԱԿԱՆ, ա. Պարունական:
 ՇԱՐՈՒՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՇԱՐՈՒՆԱԿ:
 ՇԱՐՈՒՆԱԿԱՊԷՍ, մ. 1. Շարունակաբար,
 անըադար: 2. Բովանդակապէս:
 ՇԱՐՈՒՆԱԿԵԼ, նբ. Պարունակել, պարա-
 գրել, բովանդակել, ամփոփել, պատել,
 շարակալել:
 ՇԱՐՈՒՆԱԿՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Պարունակու-
 թիւն, սերտութիւն: 2. Միայարութիւն,
 հանապազորգութիւն:
 ՇԱԻԻԴ, գ. 1. Արահետ: 2. Հետք, ոտնա-
 տեղի:
 ՇԱՓԻՂԱՅ, ՇԱՓԻԻՂԱՅ, գ. Յակիւթ:
 ՇԱՔԼԵԼ, չբ. Շառաւիղել, ընծիւղել,
 բողբոջել, փթթել:
 ՇԵՂ, ա. գ. Խոտորնակ, զառ ի վայր, զառ
 ի թափ:
 - ԱՌԻ ՇԵՂ, ԱՌ ՇԵՂ, մ. ա. 1.
 Շեղապէս: 2. Ծուռ, թիւր:
 ՇԵՂԱՊԷՍ, մ. Առ ի շեղ, առ շեղ,
 խոտորակի, խոտորնակի, կողմնակի:
 ՇԵՂԵԼ (իմ), չբ. Խոտորել, հակամիտել,
 թեքել, ծռել:
 ՇԵՂՈՒԹԻԻՆ, գ. Խոտորումն, թիւրու-
 թիւն, ծռութիւն, հակամիտութիւն:
 ՇԵՂՁ, գ. Դէզ, կոյտ, կուտակ, կուտոց,
 կարկառ, շեղջակոյտ:
 ՇԵՂՁԱԿՈՅՏ, տե՛ս ՇԵՂՁ:
 ՇԵՂՁԱԿՈՏԵԼ, նբ. Շեղջել, կուտել,
 դիզել, բարդել:
 ՇԵՂՁԱՇԵՂՁ, ա. Բազմակոյտ:
 ՇԵՂՁԵԼ, տե՛ս ՇԵՂՁԱԿՈՏԵԼ:
 ՇԵՇՏ, մ. Շեշտակի:

ՇԵՇՏԱԿԻ, տե՛ս ՇԵՇՏ:
 ՇԵՇՏԵԼ, նբ. ձեղքել:
 ՇԵՊ, ա. գ. Զառ ի վայր, զառ ի թափ:
 ՇԵՐ, տե՛ս Ստիւրակ:
 ՇԵՐԱՍ կամ ՇԷՐԱՍ, գ. (կենդբ.) Հնդկի որդն, բոմբիւլոս:
 ՇԵՐՏ, գ. Կոտոր, կոտորակ (փայտի):
 ՇԵՐՏԱԿՈՏՈՐ ԱՌՆԵԼ, Զարդել, կոտորել, պատառել:
 ՇԵՐՏԱԿՈՐ, ա. գ. Բրաւոր:
 ՇԵՓՈՐ, ՇԵՓՈՐԱՅ, ՇԻՓՈՐ, ՇԻՓՈՐԱՅ, գ. Փող, յրելի:
 ՇԷԿ, ա. Խարտեաչ, ծիրանեգոյն, Հրագոյն, բոցագոյն:
 ՇԷՆ, ա. 1. Մարդաբնակ, բարեգարդ, բարեկարգ: 2. Արգաւանդ, բերրի: 3. գ. Աւան, գիւղ: 4. Շինուած, շինութիւն:
 ՇԷՐ, գ. Երգ, տաղ, նուազ:
 ՇԹՔԵԼ, տե՛ս ՇՔԹԵԼ¹ (2):
 ՇԻԳՂ, գ. Ճարմանդ, օղամանակ:
 ՇԻԹ, գ. Կաթ, կաթիլ, կայլակ:
 – ՇԻԹ Ի ԲԵՐԱՆՈՅ. Լորճն:
 ՇԻԹԵԼ, տե՛ս ԽԱՅԹԵԼ:
 ՇԻԹՈՅ, տե՛ս ԽԱՅԹՈՅ:
 ՇԻԼ, ա. Խեղ:
 ՇԻԿԱԳՈՅՆ, ա. Շիկատեսակ, շիկորակ, դեղնագոյն:
 ՇԻԿԱԹԱՆ, գ. Ոսպնաթան:
 ՇԻԿԱԿԱՐՄԻՐ, ա. Կարմրագոյն:
 ՇԻԿԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՇԻԿԱԳՈՅՆ:
 ՇԻԿՆԵԼ, չբ. 1. Կարմրանալ, հրանալ: 2. Շառագունել, պատկառել, ամաչել:
 ՇԻԿՈՐԱԿ, ա. Շիկագոյն:
 ՇԻՂ, գ. Շիւղ, ծղօտ:
 ՇԻՂՋ, տե՛ս ՇԵՂՋ:
 ՇԻՆԱԾ, տե՛ս ՇԻՆՈՒԱԾ:
 ՇԻՆԱԿԱՆ, գ. ա. 1. Շինակեաց, շինացի, գեղջուկ, ռամիկ: 2. Ռամկական:
 ՇԻՆԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Գեղականութիւն: 2. Հաւաք. Շինականք:
 ՇԻՆԱԿԵԱՅ, տե՛ս ՇԻՆԱԿԱՆ (1):
 ՇԻՆԱՄԷՋ, գ. Հրապարակ, քաղաքամէջ:

ՇԻՆԱՅԻ, տե՛ս ՇԻՆԱԿԱՆ (1):
 ՇԻՆԵԼ, նբ. Կառուցանել, հիւսնել, կերտել, կազմել, հաստել, ստեղծանել, յօրինել, յարդարել, յարմարել, բարեկարգել, բարեզարդել:
 ՇԻՆՈՂՈՒԹԻԻՆ, գ. Ճարտարապետութիւն:
 ՇԻՆՈՒԱԾ, գ. 1. Շինումն, շինութիւն, չէն, կազմութիւն, կառուցումն: 2. Կազմած, յօրինուած: 3. Բարեկարգութիւն:
 ՇԻՆՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Շինած, շինուած, շինումն, կազմութիւն, յօրինումն: 2. Բարեկարգութիւն, բարեզարգութիւն: 3. Խաղաղութիւն, յաջողութիւն:
 ՇԻՆՈՒՄՆ, տե՛ս ՇԻՆՈՒԹԻԻՆ:
 ՇԻՇ, գ. Ապակի, սրուակ:
 ՇԻՇՔ, գ. Մոծորակ:
 ՇԻՋԱԿԱՆ, ա. Շիջանուտ, դիւրանց, դիւրանցուկ, հարկանցի:
 ՇԻՋԱՆԵԼ, չբ. 1. Նուազել: 2. փխր. Մեռանել, դադարել, մեղմանալ, հանաքտել, անցանել:
 ՇԻՋԱՆՈՒՏ, ա. Շիջական, անցաւոր:
 ՇԻՋՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՇԻՋՈՒՄՆ:
 ՇԻՋՈՒՄՆ, գ. Շիջութիւն (շիջանելը):
 ՇԻՋՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Խափուցանել, անցուցանել, դադարեցուցանել, բառնալ, մեռուցանել:
 ՇԻՏ, տե՛ս ՇԻԹ:
 ՇԻՏԻՏԻ, ա. Կաղեսիմ, տապալէ (իզացող տղամարդ):
 ՇԻՐԻՄ- գ. 1. Գերեզման, դամբարան, դամբան, տապան: 2. Կոթող, արձան:
 ՇԻՐԻՄԱԿԻՅ, ա. Գերեզմանակից:
 ՇԻՐԻՂ, տե՛ս ՇԻՂ:
 ՇԻՓՈՐ, ՇԻՓՈՐԱՅ, տե՛ս ՇԵՓՈՐ:
 ՇԼԱԳՈՅՆ, ա. Մթնագոյն, նսեմագոյն, աղօտ:
 ՇԼԱՆ, տե՛ս ՄՈՒՆԻՐ:
 ՇԼԱՆԱԼ, չբ. 1. Բշականել, բշանալ, չլել, մթազնել, նսեմանալ, աղօտանալ, խաւարել, կուրանալ: 2. Բթել:

ՇԼԱՑՈՒԹԻՒՆ, ՇԼԱՑՈՒՄԸ, գ. ՇԼՈՒ-
ԹԻՆ, ԲԼԱԿՆՈՒԹԻՆ, ԿՈՐՈՒԹԻՆ, ան-
տեսութիւն:

ՇԼԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պր. 1. Մթացուցանել,
խաւարեցուցանել, կուրացուցանել: 2.
Բթել, բլացուցանել, բթացուցանել:
ՇԼԵԼ (իմ), տե՛ս ՇԼԱՆԱԼ:

ՇԼՄՈՐԵԼ (իմ), չք. Վարանել, չփոթել:
ՇԼՄՈՐԵՅՈՒՑԱՆԵԼ, պր. Վարանեցու-
ցանել, վարանել, չփոթել:

ՇԼՈՒՈՍ, ա. Կանաչորակ:
ՇԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՇԼԱՑՈՒԹԻՒՆ:

ՇԿՕԹԱԿ ԱՌԵՆԵԼ. Տարազերել, արտա-
սահմանել:

ՇՂԱՐՇԱՏԵՌ, գ. 1. տե՛ս ՇԱՐ²: 2. ա. Բե-
հեգեայ:

ՇՂԹԱՅ, գ. 1. Կապանք, ոտնակապ, ձե-
ռակապ: 2. փխբ. Շար, կարգ, դասաւո-
րութիւն:

ՇՂԹԱՅԱԳՈՐԾ, ա. Շղթայածե, շղթա-
յատող:

ՇՂԹԱՅԱՁԵԻ, ՇՂԹԱՅԱՏՈՂ, տե՛ս ՇԸՂ-
ԹԱՅԱԳՈՐԾ:

ՇՂՈՒԱԲԱՐՈՅ, ա. Շողոմարար, քծնի,
շողոքորթ:

ՇՄԲՐՈՅ, գ. Պարկ, քուրձ, մախաղ:

ՇՆԱԲԱՐՈՅ, ա. Շանազգեայ, անառակ,
անամօթ:

ՇՆԱԲԵՐԱՆ, ա. Ջարախօս:

ՇՆԱԼ, չք. Խառնակել:

- ՇՆԱՅԵԱԼ, ՇՆԱՅՈՂ, տե՛ս ՇՈՒՆ (2):

ՇՆԱՆՈՒՆ, ա. Վատանուն, շնաբարոյ,
պիղծ:

ՇՆԻԿ, գ. Սկունդ:

ՇՆՈՐԴԻ, գ. Պոռնկորդի:

ՇՆՈՐՀ, գ. 1. Ձիւր, պարգե, ողորմութիւն:

2. Վայելչութիւն: 3. Հաճութիւն: 4.
Շնորհակալութիւն, գոհութիւն:

- ՇՆՈՐՀՅՈ ԱՌԵՆԵԼ ՈՒՄԵՔ. Շնորհել,
ներել:

- ՇՆՈՐՀ ՈՒՆԵԼ (իմ). Շնորհակալ լինել,
գոհանալ:

ՇՆՈՐՀԱԲԱՇԽ, ա. Շնորհաբաշխական,
շնորհապարգե:

ՇՆՈՐՀԱԲԱՇԽԱԿԱՆ, տե՛ս ՇՆՈՐՀԱ-
ԲԱՇԽ:

ՇՆՈՐՀԱԳԻՐ, ա. Հոգելից, հոգեշահ:

ՇՆՈՐՀԱԴՐՈՒՄՏ, ա. Շնորհալի, գեղե-
ցիկ:

ՇՆՈՐՀԱԶԱՐԴ, ա. Վայելչազարդ, բա-
րեշուք, առաքինի:

ՇՆՈՐՀԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Փառաւո-
րութիւն, վայելչութիւն:

ՇՆՈՐՀԱԼԻ, տե՛ս ՇՆՈՐՀԱԼԻՑ:

ՇՆՈՐՀԱԼԻՑ, ա. 1. Շնորհալի, շնորհա-
ւոր, շնորհազարդ, բարեշնորհ: 2. Գեղե-
ցիկ, սիրուն, վայելուչ, չքնաղ: 3. Ուրախ,
զուարթ:

ՇՆՈՐՀԱԼՈՅՍ, ա. Լուսափայլ:

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼ, ա. Շնորհակալու, երախ-
տաւոր, գոհ:

- ՇՆՈՐՀԱԿԱԼ ԼԻՆԵԼ. Գոհանալ, շնոր-
հակալել:

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԵԼ (իմ), տե՛ս ՇՆՈՐՀԱԿԱԼ
ԼԻՆԵԼ:

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ, գ. 1. Շնորհակալու-
թիւն: 2. Հաճութիւն:

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒ, տե՛ս ՇՆՈՐՀԱԿԱԼ:

- ՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒՔ, գ. յոգն. Շնորհակա-
լիք, հաճութիւն:

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Գոհութիւն,
գոհացողութիւն:

ՇՆՈՐՀԱԿԱՆ, ա. Պարգեական, շնորհա-
տուր:

ՇՆՈՐՀԱԿՈՐՈՅՍ, ա. Ապաշնորհ:

ՇՆՈՐՀԱՀԱՏՈՅՑ ՇՆՈՐՀԱՀԱՏՈՅՈՒ
ԼԻՆԵԼ. Շնորհակալ լինել, վարձատրել:

ՇՆՈՐՀԱՁԻՐ, ա. Պարգեատու, նուիրածիւր:

ՇՆՈՐՀԱՆՈՐՈԳ, ա. Շնորհազարդ:

ՇՆՈՐՀԱՇԱՌԱԻՒՂ, ա. Գեղեցկատեսիլ,
գեղեցկուղէչ:

ՇՆՈՐՀԱՇԱԻՒՂ, ա. Ուղղընթաց:

ՇՆՈՐՀԱՇՈՒՔ, ա. Շնորհազարդ, վայել-
չապանծ:

ԵՆՈՐՀԱՊԱՏԱՐ, Կ. Ենորհալից:
 ԵՆՈՐՀԱՊԱՐԳԵԻ, Կ. Ենորհաբաշխ:
 ԵՆՈՐՀԱՏՈՒ, ԵՆՈՐՀԱՏՈՒՈՂ, Կ.
 Պարգևատու, չնորհաբաշխ:
 ԵՆՈՐՀԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, Կ. Ենորհատրու-
 թիւն:
 ԵՆՈՐՀԱՏՈՒՐ, Կ. 1. Աստուածապարգև,
 երկնածիր: 2. Ենորհական: 3. Ենորհա-
 տու:
 ԵՆՈՐՀԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, Կ. ԵՆՈՐՀԱՏՈՒ-
 ՈՒԹԻՒՆ:
 ԵՆՈՐՀԱՐԱՐ, Կ. Բարեբար, երախտա-
 ւոր:
 ԵՆՈՐՀԱՒՈՐ, Կ. ԵՆՈՐՀԱԼԻՑ:
 ԵՆՈՐՀԱՒՈՐԵԼ, Կ. Ենորհել, պարգևել:
 - ԵՆՈՐՀԱՒՈՐԵԱԼ, Կ. Ենորհազարդ,
 չնորհալից, չնորհաւոր:
 ԵՆՈՐՀԵԼ, Կ. 1. Պարգևել, առատաձեռ-
 նել, բաշխել: 2. Ներել, գիշանել: 3. Ենոր-
 հուկա առնել, մարդահասել:
 ԵՆՈՐՀԸՆԿԱԼ, Կ. Պարգևառու:
 ԵՆՈՐՀՈՒԿՍ ԿԱԺ ԱՌ ԵՆՈՐՀՈՒԿՍ ԱՌ-
 ՆԵԼ՝ ԱՍԵԼ՝ ԽՕՍԵԼ. Ենորհել, չնորհա
 առնել, մարդահասել:
 ԵՆՈՒԹԻՒՆ, Կ. 1. Խառնակութիւն: 2.
 Կռապաշտութիւն:
 ԵՆՁԱԲԵՐ ԵՐԱԿԲ. (Կզմիս.) Ենչերակք:
 ԵՆՁԱԾՆՈՒԹԻՒՆ, Կ. Ոգեծնութիւն:
 ԵՆՁԱԿԱԼ ԱՆՕԹԲ, Կ. ԵՆՁԱԿԱՆ, Կ. 1. Զգայական, կենդանա-
 կան: 2. Ենչաւոր, կենդանի: 3. Բանա-
 կան, հոգեկան, հոգեւոր:
 ԵՆՁԱԿԱՊՈՒԹԻՒՆ, Կ. Համաչնչութիւն:
 ԵՆՁԱԿԵԱՅ, Կ. Ենչական, չնչաւոր:
 ԵՆՁԱԿԻՐ, Կ. Ենչակեաց:
 ԵՆՁԱԿԻՑ, Կ. Համաչուենչ, միաբան:
 ԵՆՁԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, Կ. Համաչնչութիւն,
 չնչակապութիւն, միաբանութիւն:
 ԵՆՁԱՆՇԵԼՁՈՅՑ, Կ. Հոգեկորոյս, մահա-
 ռիթ:
 ԵՆՁԱՆԱԼ, Կ. Ենչաւորել, չնչել, կեն-
 դանանալ:

ԵՆՁԱՍՊԱՌ, Կ. Հեղձամղձուկ, ոգե-
 սպառ:
 ԵՆՁԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, Կ. Ենչաւորել, կեն-
 սացուցանել, կենդանածնել:
 ԵՆՁԱԻՈՐ, Կ. ԵՆՁԱԿԱՆ:
 ԵՆՁԱԻՈՐԵԼ, Կ. ԵՆՁԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:
 ԵՆՁԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, Կ. 1. Կենդանու-
 թիւն: 2. Կիւր. Մարմնասիրութիւն: 3.
 Անբանութիւն:
 ԵՆՁԱՓՈՂ, Կ. (Կզմիս.) 1. Փող, փողակ
 (չնչառական): 2. Թոք:
 ԵՆՁԵԼ, Կ. 1. Փչել: 2. Զբ. Հնչել (քամի):
 3. Ենչել: 4. Արտաչնչել:
 ԵՆՁԵՐԱԿԲ, Կ. (Կզմիս.) Խշրտականք,
 չնչաբեր, երակք:
 ԵՆՁԻՒՆ, Կ. Ենչիւն:
 ԵՆՁՈՒՄՆ, Կ. 1. Փշուճ: 2. Ենչիւն:
 ԵՆՁԵԼ, Կ. Զբ. Ենչ. Հծծել, քրթմնջել,
 տրանջել, մրմնջել:
 ԵՆՁԻՒՆ, ԵՆՁՈՒՄՆ, Կ. Ենչուճ, հըծ-
 ծանք, մրմննջ:
 ԵՆՈՒԿ, Կ. Խառնակութիւն, չփոթ, յոյզ,
 աղմուկ:
 ԵՆՈՒՆՁ, Կ. ԵՆՁԻՒՆ:
 ԵՆԳԱՆԱԼ, Կ. Գոյրոշանալ:
 ԵՆԳԵՏԵՍԱԿ, Կ. Գոյրոշատեսակ:
 ԵՆԳԻ, Կ. 1. Գոյրչի, գոյրոշի, չոգոլի: 2.
 Ենչ: 3. Ծառագայթ (արեգակի):
 ԵՆԳԻԱՄԵՑ, Կ. Միգապատ, աղջամղ-
 ջիւն:
 ԵՆԳՄՈԳ, Կ. 1. Բանասարկու, քսու, փաս-
 քուս, քսմոս, բամբասասէր: 2. Բամբա-
 սական:
 ԵՆԳՄՈԳԵԼ, Կ. Ենչակրատել, չողորոր-
 թել, մարդահասել:
 ԵՆԳՄՈԳՈՒԹԻՒՆ, Կ. Բանասարկութիւն,
 քսութիւն, չաղակրատութիւն:
 ԵՆԳՈՒԼ, Կ. 1. Կ. ԵՆԳԻ (1): 2. Յոգուց-
 ճանութիւն, հեծութիւն:
 ԵՆՂ, Կ. 1. Նշող, նշոյլ, չառաւիղ, ճառա-
 գայթ: 2. Կ. Լուսափայլ:
 ԵՆՂԱՁԱՐԴ, Կ. ԵՆՂԱՁԱՐԴ:

ՇՈՂԱԼ, չբ. 1. Նշողել, շողշողել, փայլել, փայլատակել, ճաճանչել: 2. Լողալ, սլա-նալ, ճեմել: 3. Երևալ:

ՇՈՂԱՆԱԼ, չբ. Տապանալ:

ՇՈՂԱԻՈՐ, ա. Լուսանշոյլ:

ՇՈՂԵԼ (իմ), տե՛ս ՇՈՂԱԼ:

ՇՈՂԻԻՆ, գ. Շողումն, փայլիւն, փայլա-տակումն:

ՇՈՂՇՈՂԵԼ (իմ), չբ. Փայլակել, փայլա-տակել:

ՇՈՂՇՈՂԵՆԻ, ա. Փայլուն, փաղփուն:

ՇՈՂՈՄԱՐԱՐ, ա. Շողոքորթ, ողոքոտ, մարդահաճոյ, մարդելոյզ, քծնի:

ՇՈՂՈՄԵԼ, նբ. չբ. Շողոքորթել, քծնել, ողոքել:

ՇՈՂՈՄՈՒԹԻԻՆ, գ. Շողոքորթութիւն:

ՇՈՂՈՒՄՆ, գ. Շողիւն, փայլումն, ցոլա-ցումն, ցոլումն:

ՇՈՂՈՔՈՐԹ, ա. Շողոմարար, փաղաքուշ, քծնի, սուտակասպաս:

ՇՈՂՈՔՈՐԹԱՆՔ, տե՛ս ՇՈՂՈՔՈՐԹՈՒ-

ԹԻԻՆ:

ՇՈՂՈՔՈՐԹԵԼ, տե՛ս ՇՈՂՈՄԵԼ:
ՇՈՂՈՔՈՐԹՈՒԹԻԻՆ, գ. Շողոմութիւն, քծնումն, սուտակասպասութիւն, պաշ-տօնուկք:

ՇՈՃ, ՇՈՃԻ, տե՛ս ՍՈՃԻ:

ՇՈՅՏ, ա. 1. Փոյթ, արագաշարժ, աջողակ, ժիր, ճարտար, կայտառ: 2. մ. Շուտով, փութով:

ՇՈՇԵԼ (իմ), տե՛ս ՇՕՇԵԼ (իմ):

ՇՈՇՈԿԱՆՍ ԱՌԱՆԵԼ, տե՛ս ՇՈՇՈԿԵԼ:

ՇՈՇՈԿԵԼ, չբ. Շողկանս առնել, նազել:

ՇՈՊԵԼ, նբ. 1. Շոպշոպել, յափշտակել, կորզել, ձրձել, շորթել, կապտել: 2. ձո-ղոպրել, փրծուցանել:

ՇՈՊՇՈՊԵԼ, տե՛ս ՇՈՊԵԼ:

ՇՈՐԹԵԼ, տե՛ս ՇՈՊԵԼ (1):

ՇՈՐԻԿ, ա. Քսու:

ՇՈՒԱՅՏ, տե՛ս ՇՈՒԱՅՏՈՏ:

ՇՈՒԱՅՏԱՐԱՐՈՅ, ա. Յոփ, զեղիս, խննչ, անառակ:

ՇՈՒԱՅՏԱՆԱԼ, տե՛ս ՇՈՒԱՅՏԵԼ (իմ):

ՇՈՒԱՅՏԱՆՔ, տե՛ս ՇՈՒԱՅՏՈՒԹԻԻՆ:

ՇՈՒԱՅՏԱՍԷՐ, ա. Զեխասէր:

ՇՈՒԱՅՏԵԼ (իմ), չբ. Շուայտանալ, զեղ-խել, շուայել, անառակել, խննչանալ, յղփանալ, յօրանալ, փափկանալ:

ՇՈՒԱՅՏՈՏ, ա. Շուայտ, շուայտասէր, կաթոտ, պագշոտ:

ՇՈՒԱՅՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Շուայտանք, զեղ-խութիւն, յղփութիւն, շուայութիւն, ան-յագութիւն, ցոփութիւն, խննչութիւն, հեշտասիրութիւն, անառակութիւն:

ՇՈՒԹԱՓ, ա. Վաղվաղկոտ:

ՇՈՒԹԱՓԵԼ, չբ. Շտապել, ճեպել, աճա-պարել, արագել, փութալ, վաղվաղել:
ՇՈՒԹԱՓՈՒԹԻԻՆ, գ. Արագաշարժու-թիւն, արագութիւն, վաղվաղումն:

ՇՈՒԿԱՏ, ա. Խաբեբայ:

ՇՈՒՄՐԱՅ, գ. (բար.) Սամիթ վայրենի:

ՇՈՒՆ, գ. 1. (կենդբ.) Բարակ: 2. փխբ.

Շնացեալ, շնացող (կիր կամ տղամարդ):

3. Շնիկ, սկունդ:

ՇՈՒՆՁ, գ. 1. Շոգի: 2. Տուրեառ շնչոյ: 3. Սիւք, սիւք: 4. Շնչաւոր: 5. Հոգի, ոգի, անձն:

- ՇՈՒՆՁ ԿԼԱՆԵԼ. Ոգի առնուկ:

ՇՈՒՇԵԼ, չբ. Ծուլանալ, թուլանալ:

ՇՈՒՏԱՐԱՆ, ա. Արագախօս:

ՇՈՒՏԱԳՈՅՆ, ա. Փութակամ, ուսումնա-սէր:

ՇՈՒՏԱԺԻՐ, ա. Արագ (շուտ և ժիր):

ՇՈՒՏԱԽՕՍ, ա. Արագախօս, յանդուգն:

ՇՈՒՏԱՆԱԼ, չբ. Փութալ, աճապարել:

ՇՈՒՏԱՍԱՂԱՊ, ա. Դիւրագայթ:

ՇՈՒՏԱՓՈՅԹ, ա. Վաղվաղկոտ, արա-գաշարժ:

ՇՈՒՏՈՎ, մ. Շոյտ, փութով:

ՇՈՒՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Արագութիւն:

ՇՈՒՐԹՆ, գ. 1. Շրթունք: 2. լայնաբարձ Բերան, լեզու, բարբառ: 3. փխբ. Ափն, եզր:

ՇՈՒՐՁ, նիւդ. մ. Շուրջանակի:

- ՇՈՒՐՋ ԱԾԵԼ. 1. Շրջեցուցանել: 2. Հո-
լովել, չրջել:
- ՇՈՒՐՋ ԳԱԼ, տե՛ս ՇՐՋԱԳԱՅԵԼ² (իմ):
ՇՈՒՐՋԱՆԱԿԱԻ, մ. Շրջանակաւ, շուր-
ջանակի:
ՇՈՒՐՋԱՆԱԿԻ, մ. 1. Շուրջանակաւ: 2.
Կիւր. Շուրջ: 3. ա. Շրջակայ:
ՇՈՒՐՋԱՌ, տե՛ս ՆԱՓՈՐՏ:
ՇՈՒՐՋԲԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Բնացուցա-
նել:
ՇՈՒՐՋԱՆԱՊԱՐՀ, գ. Շրջաբերութիւն,
չրջան:
ՇՈՒՔ, գ. 1. Ստուեր, հովանի: 2. Քօղ: 3.
Կիւր. Հովանաւորութիւն: 4. Պատիւ, մե-
ծարանք, փառք:
ՇՁԵԼ, չբ. Շահել:
ՇՁԻԻՆ, ՇՁՈՒՄՆ, տե՛ս ՇԱՁԻԻՆ, ՇԱ-
ՁՈՒՄՆ:
ՇՊԱՐ, գ. Սնգոյր:
ՇՊԱՐԱՐ, գ. Ներկագործ:
ՇՊԱՐԵԼ (իմ), չբ. Սնգուրել:
ՇՊԵՏ, գ. Հովիւ:
ՇՌԱՅԼ, տե՛ս ՇՌԱՅԼՈՒԹԻԻՆ:
ՇՌԱՅԼԱԿԱՆ, ա. Շուայտ, գեղի, ցոփ:
ՇՌԱՅԼԱՄԻՏ, ա. Շուայտոտ, ցանկասէր,
հեշտասէր:
ՇՌԱՅԼԵԼ (իմ), չբ. Ջեղիւել, անառակել,
շուայտել:
ՇՌԱՅԼՈՒԹԻԻՆ, գ. Ջեղիւութիւն, շուայ-
տութիւն, անհափութիւն, անժուժութիւն,
անառակութիւն, անխառնութիւն:
ՇՌԻՆԴ, գ. Ժխոր:
ՇՌԻՆՁ, գ. Շահիւն, չչիւն:
ՇՌԻՆԺ, ՇՌԻՆՏ, գ. Կոնք, տաշտ, լական,
լեկան:
ՇՌԻՆՁԱՆ, գ. Սունհանք:
ՇՏԱՊ, գ. 1. Խուճապ, ճեպումն, վաղվա-
դումն, փոյթ: 2. ա. Խուճապական: 3. մ.
Ստիպաւ, ճեպով, տաղնապաւ, արագ:
- ՇՏԱՊ ՏԱԳԱՆՊԻ. Վարանք, չփոթ, աղ-
մուկ, վտանգ, տառապանք:
ՇՏԱՊԱՆԱԼ, տե՛ս ՇՏԱՊԵԼ² (իմ):

ՇՏԱՊԱՆԱԿԻ, մ. Շտապ, փութանակի:
ՇՏԱՊԵԼ¹, նբ. Ստիպել, փութացուցանել,
հարկեցուցանել, նեղել, վտանգել:
ՇՏԱՊԵԼ² (իմ) չբ. Շտապանալ, խուճա-
պել, փութալ:
ՇՏԵՄԱՐԱՆ, գ. Մառան, ամբար, ամբա-
րանոց, մթերանոց:
ՇՏԵՄԱՐԱՆԱՊԱՀ, գ. Շտեմարանապետ,
մատակարար:
ՇՏԵՄԱՐԱՆԱՊԵՏ, գ. 1. Շտեմարանա-
պահ, մատակարար, տնտես, հազարա-
պետ: 2. Տնօրէն:
ՇՏԵՄԱՐԱՆԵԼ, նբ. Ամբարել, մթերել,
ժողովել, պահել, գանձել, թաքուցա-
նել:
ՇՏՈԳԱՆԵԼ, նբ. Շփոթել, խառնել, խառ-
նակել:
ՇՐԵԻԻՆ, գ. Խարշափ, խօշիւն, սօսա-
փիւն:
ՇՐԵՆՋԵԼ, տե՛ս ՇԵՆՋԵԼ:
ՇՐՈՒՇԱԿ, գ. Ցուկակապ:
ՇՐՈՒՇԱՆԱԿՔ, տե՛ս ՇՐՕՇԱԿՔ:
ՇՐՋԱԲԵՐ, ա. Բոլորակ, բոլորչի:
ՇՐՋԱԲԵՐԱԿԱՆ, ա. 1. Ընդհանրական:
2. Թափառական:
ՇՐՋԱԲԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՇՐՋԱ-
ԲԵՐՈՒԹԻԻՆ:
ՇՐՋԱԲԵՐԱՋԵԻ, ա. Բոլորածե:
ՇՐՋԱԲԵՐԵԼ (իմ), չբ. Շրջանակել, չրջա-
գայանալ, պարաբերել, պտուտել:
ՇՐՋԱԲԵՐՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Շրջաբերակա-
նութիւն, պարաբերութիւն, հոլովումն,
պարաբերութիւն, պարագայութիւն, չրջա-
գարձ, չրջան: 2. (քբ.) Հոլով:
ՇՐՋԱԳԱՅ, ա. 1. Շրջաբերական, թափա-
ռական: 2. գ. Շրջանակ, չրջաբերութիւն,
բոլորումն, չրջադարձ:
ՇՐՋԱԳԱՅԱՆԱԼ, տե՛ս ՇՐՋԱԳԱՅԵԼ²
(իմ):
ՇՐՋԱԳԱՅԵԼ¹, նբ. Շրջապատել, պար-
փակել:
ՇՐՋԱԳԱՅԵԼ² (իմ), չբ. 1. Շուրջ գալ,

պարագայի, չըջայածել, հիւ գալ, չըջել, զգնալ: 2. Շրջաբերել:

ՇՐՋԱԳԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Շրջաբերութիւն, պարագայութիւն, ընթացք, չըջագարձ, չըջան: 2. Երթեկեկութիւն: 3. Վերադարձ:

ՇՐՋԱԳՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Թափառումն, յածումն:

ՇՐՋԱԴԱՐՁ, գ. Շրջան:

ՇՐՋԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Շրջափակութիւն, պահպանութիւն, պաշարումն:

ՇՐՋԱԽՈՅՋ ԱՌՆԵԼ. Խուզել, հետախուզել, հետազոտել:

ՇՐՋԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Խնկարկութիւն:

ՇՐՋԱԾՅՈՒՑԻԿ, ա. Հանդիսական:

ՇՐՋԱԿԱՅ, ա. 1. Մօտակայ: 2. գ. Պարագայ, հանգամանք:

ՇՐՋԱՆ, գ. Շրջաբերութիւն, չըջագարձ, չըջանակ, պտոյտ:

- ՇՐՋԱՆ ԱՌՆՈՒԼ. Շրջաբերել, պտուտկել, պտուտել:

ՇՐՋԱՆԱԿ, գ. 1. Շրջան: 2. Պարունակ, գօտի, ծիր, բոլորակ: 3. Ծղխնի, 4. Ճեմելիք:

- ՇՐՋԱՆԱԿԱԻ, ՇՐՋԱՆԱԿԻԻ, մ. Շուրջանակի:

ՇՐՋԱՆԱԿԵԼ, նբ. Շրջել, հոլովել, բոլորել, չըջըջել, յեղանակել:

ՇՐՋԱՆԱՊՏՈՅՑ, ա. Յորձանուտ:

ՇՐՋԱՆԿԵԱԼ, ա. Դիմադարձ:

ՇՐՋԱՁԱՓՈՒԹԻՒՆ, ՇՐՋԱՁԱՓՈՒՄՆ, տե՛ս ՊԱՐԱԳԻԾ:

ՇՐՋԱՊԱՀ, ա. Թիկնապահ:

ՇՐՋԱՊԱՏԵԼ, նբ. Պարփակել, պատ առնուլ, չըջափակել, պարունակել, պաշարել, պարսպել, ամրացուցանել:

ՇՐՋԱՊԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Շրջաչափութիւն, պարագիծ:

ՇՐՋԱՊԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարառութիւն, չըջափակութիւն:

ՇՐՋԱՍՏԵՂԾԵԼ, ՇՐՋԱՍՏԵՂԾՈՒԼ, նբ. Յարմարել, պատկանել:

ՇՐՋԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Կազմութիւն, յօրինում:

ՇՐՋԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հոլանաւորութիւն: 2. Բոլորակութիւն:

ՇՐՋԱՅԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Սրսկումն, լուացումն (ըստ մովսիսական օրէնքի): 2. Մշտիկ:

ՇՐՋԱՅԱՆՔ, տե՛ս ՇՐՋԱՅԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ՇՐՋԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարառութիւն:

ՇՐՋԱՓԱԿ, ա. Պարուրափակ:

- ՇՐՋԱՓԱԿ ՏԱԼ. Շրջափակել, չըջապատել:

ՇՐՋԱՓԱԿԵԼ, տե՛ս ՇՐՋԱՊԱՏԵԼ:

ՇՐՋԱՓԱԿՈՒԹԻՒՆ, ՇՐՋԱՓԱԿՈՒՄՆ, գ. Պարփակումն, չըջապատութիւն:

ՇՐՋԵԼ¹, նբ. 1. Դարձուցանել, փոխել, յեղաշրջել, յեղափոխել, ալլալի, չըջանակել, հոլովել:

ՇՐՋԵԼ² (իմ), չբ. Շուրջ գալ, չըջապայել, քալլել, գնալ, զգնալ, ճեմել, յածել, թափառել, պտուտել, գեգերել, գեռալ:

ՇՐՋԵՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Շրջել, դարձուցանել, յեղափոխել, յեղյեղել: 2. Շուրջ ածել, յածեցուցանել, ճեմեցուցանել:

ՇՐՋԻԿՆ, ա. Շրջըջուց:

ՇՐՋՇՐՋԵԼ¹, նբ. 1. Փոփոխել: 2. Շրջեցուցանել, յածեցուցանել:

ՇՐՋՇՐՋԵԼ² (իմ), չբ. Խաղալ, դառնալ, դարձգարձել, յածել:

ՇՐՋՇՐՋԻՒՆ, ՇՐՋՇՐՋՈՒՄՆ, գ. Յեղյեղումն, փոփոխումն:

ՇՐՋՇՐՋՈՒՆ, տե՛ս ՇՐՋԻԿՆ:

ՇՐՋՈՒԾ, գ. Դարձուած, չըջագարձ, փոփոխութիւն:

ՇՐՋՈՒՄՆ, գ. 1. Յածումն, չըջապայութիւն, երթեկութիւն: 2. Շրջան, դարձ, չըջաբերութիւն, փոփոխութիւն, յեղյեղումն, յեղանակումն: 3. Եղանակ:

ՇՐՏՆՈՒԼ, չբ. 1. Խրտնուլ, խրտչել, սարտնուլ, պակնուլ: 2. Ապշել: 3. Շլանալ:

ՇՐՏՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խրտուցանել, սարտուցանել, պակուցանել, չլացուցանել:

ՇՐՕՇԱԿՔ, գ. Շրուշանակք:
 ՇՓԱՆԱԼ, չբ. Մեծամտել, գոռոզանալ,
 փքանալ, յոխորտալ, խրոխտալ:
 ՇՓԱՅՈՒԹԻԻՆ, գ. Սիգուլթիւն, ամբար-
 չաւաճութիւն, սնապարծութիւն, պար-
 ծանք, ճոխութիւն:
 ՇՓԵԼ, նբ. 1. Ճմլիլ, լիսուլ, մանրել, մա-
 չել, քերել: 2. Շաղիլ, չաղախել, մրել:
 ՇՓՈԹ, գ. Շփոթումն, խառնակութիւն,
 խռովութիւն, աղմուկ, վրդով:
 ՇՓՈԹԱՐԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Խառն(ա)խո-
 սութիւն:
 ՇՓՈԹԱՐԱՐ, մ. Շփոթապէս, խառնի-
 խուռն, անխտիր:
 ՇՓՈԹԱԿԱՆ, ա. 1. Խառնակ: 2. Խուճա-
 պական:
 ՇՓՈԹԱՆՔ, տե՛ս ՇՓՈԹՈՒՄՆ:
 ՇՓՈԹԱՊԷՍ, տե՛ս ՇՓՈԹԱՐԱՐ:
 ՇՓՈԹԵԼ, նբ. Խառնակել, յուզել, պղտո-
 րել, վրդովել:
 ՇՓՈԹՈՒՄՆ, գ. Շփոթ, չփոթանք, խառ-
 նակութիւն, պղտորումն:
 ՇՔԱԴԻՐ, ա. Պատուադիր:
 ՇՔԱԼ, չբ. Պանծալ, չփանալ:
 ՇՔԱԼԻՑ, ա. Մեծաշուք:
 ՇՔԵՂ, ա. Մեծաշուք, փառաւոր, փառա-
 ցի, հոյակապ, պատկառելի:
 ՇՔԵՂԱՐԱՐ, մ. ա. Շքեղակերպ, փառացի:
 ՇՔԵՂԱԳՈՅՆ, ա. մ. Մեծաշուք, պատ-
 կառելի:
 ՇՔԵՂԱԳՈՐԾԵԼ, տե՛ս ՇՔԵՂԱԶԱՐԴԵԼ:
 ՇՔԵՂԱԶԱՐԴ, ա. Պերճազարդ, շքեղա-
 շուք:
 ՇՔԵՂԱԶԱՐԴԱՓԱՅԼ, ա. Հոյակապ:
 ՇՔԵՂԱԶԱՐԴԵԼ, նբ. Շքեղացուցանել,
 պճնազարդել, փառաւորել:
 ՇՔԵՂԱԿԵՐՊ, ա. Գեղապանծ, վայելուչ,
 պատուական:
 ՇՔԵՂԱՃՈՒՍ, ա. Մեծապանծ, փառացի:
 ՇՔԵՂԱՆԱԼ, չբ. Պայծառանալ, պեր-
 ճանալ, ճոխանալ:
 ՇՔԵՂԱՇՈՒՔ, ա. Շքեղազարդ, մեծավա-

յելուչ, մեծափառ, վայելչապանծ, գեղե-
 ցիկ, պայծառ, փառաւոր:
 ՇՔԵՂԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Պատուասիրել,
 երեւելի առնել, շքեղազարդել, փառաւո-
 րել:
 ՇՔԵՂԱԻՈՐ, ա. Փառացի:
 ՇՔԵՂՈՒԹԻԻՆ, գ. Շուք, փառաւորու-
 թիւն, մեծավայելչութիւն:
 ՇՔԹԵԼ¹, նբ. 1. Շքթեցուցանել: 2. Շքթ-
 քել:
 ՇՔԹԵԼ² (իմ), չբ. Անամօթել, լրբել:
 ՇՔԹԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՇՔԹԵԼ¹ (1):
 ՇՕԹ, գ. Նկան, նկանակ:
 ՇՕՇԱՆՔ, գ. Շաղփաղփանք, բանդա-
 գուշանք:
 ՇՕՇԱՓԵԼ, չբ. նբ. 1. Մատչել, հպել: 2.
 փխբ. Փորձել, գննել:
 ՇՕՇԱՓԵԼԻՔ, գ. Հպելիք, հպելութիւն,
 չօշափութիւն:
 ՇՕՇԱՓԻԻՆ, գ. Սօսափիւն, չչիւն:
 ՇՕՇԱՓՈՒԹԻՆ, ՇՕՇԱՓՈՒՄՆ, գ. 1.
 Հպաւորութիւն: 2. Շօշափելիք:
 ՇՕՇԵԼ (իմ), չբ. Քայքայել, ննխել:

Ո

ՈՂ, գ. Ով:
 ՈՂ², ձ. 1. Ո՛հ: 2. Բա՛բէ, աւա՛ղ:
 - Ո՛ր, ձ. Ո՛հ ո՛հ:
 ՈԳԵԹԱՓ ԼԻՆԵԼ. Վհատել, նուաղել,
 անշքանալ:
 ՈԳԵԼ, նբ. Ասել, արտասանել:
 ՈԳԵԽԱՌՆԵԼ (իմ), չբ. Հոգեխառնել,
 վերախառնել:
 ՈԳԵԾՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Շնչածնութիւն:
 ՈԳԵԿԱՆ, տե՛ս ՀՈԳԵԿԱՆ:
 ՈԳԵԿԻՐ, տե՛ս ՀՈԳԵԿԻՐ:
 ՈԳԵՂԱՐԱՐԱՐԱՌ, ա. Ուժգին (ձայնի մա-
 սին):
 ՈԳԵՇԱՂ, տե՛ս ՀՈԳԵՇԱՂ:
 ՈԳԵՇՈՒՆՁ, տե՛ս ՀՈԳԵՇՈՒՆՁ:

ՈԳԵՊԱՀ, գ. ՊԻՀ, պարէն:
 ՈԳԵՊԱՀԱՆՋ, ա. Մահառիթ:
 ՈԳԵՍԷՐ, տե՛ս ՀՈԳԵՍԷՐ:
 ՈԳԵՍՊԱՌ, ա. 1. Շնչասպառ: 2. Հոգեկո-
 րոյս:
 ՈԳԵՒՈՐ, ա. 1. տե՛ս ՀՈԳԵՒՈՐ: 2. Ու-
 ժաւոր, հօօր:
 ՈԳԵՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀՈԳԵՒՈՐՈՒ-
 ԹԻՒՆ:
 ՈԳԻ, գ. 1. Հոգի, շունչ: 2. Կեանք: 3.
 Անձն: 4. Հողմ:
 - ՈԳԻ ԱՌՆՈՒԼ, Հոգի առնուլ, շունչ
 կլանել, հանգչել:
 - ՅՈԳԻՈՅ ՀԱՆՆԵԼ կամ ԵԼԱՆՆԵԼ. Հեծել,
 հեծեծել, հառաչել:
 - ՅՈԳԻՍ ԱՊԱՍՏԱՆ ԼԻՆՆԵԼ, տե՛ս
 ՀԱՏԿԼԵԼ (իմ):
 - ՀԱՆՆԵԼ ՅՈԳԻՈՅՆ. Մեռանել:
 - ՀԱՐԿԱՆՆԵԼ ՋՈՔ ՅՈԳԻ. Սպանանել:
 ՈԳՈՐԵԼ (իմ), չբ. Խեթկել, բախել, մաքա-
 ռել, կռուել, մրցել, մարտնչել, հակառակել:
 ՈՋՈՐԱԾԵԾ ԱՌՆՆԵԼ, Ձաղկել, խոշտան-
 ցել:
 ՈՋՈՒՄՆ, տե՛ս ԹԵԶԱՆ:
 ՈԼՈՐ, գ. 1. Ոլորակ, ոլորումն, պրկումն,
 գելումն: 2. Պնդութիւն, սերտութիւն:
 ՈԼՈՐԱԿ, տե՛ս ՈԼՈՐ:
 ՈԼՈՐԵԼ, նբ. 1. Գալարել, փաթութիւն: 2.
 փխբ. Հիւսել, նիւթել (չարիք): 3. Փոյթ
 ընդ փոյթ շարժել:
 ՈԼՈՐՈՒՄՆ, գ. 1. Ոլոր, ոլորակ, պրկումն,
 ուժգնութիւն: 2. Մանուած, հիւսուած:
 3. Գլումն, գլորումն:
 ՈԼՈՐՏԱՆԱԼ, չբ. Ամփոփել, պարագրել,
 բովանդակել, սահմանել, եզերանալ, պա-
 րուրել:
 ՈԼՈՐՏԱՊԷՍ, մ. Շուրջանակաւ, պարագ-
 րապէս:
 ՈԼՈՐՏՔ, գ. Պարունակ, չրջանակ:
 ՈԼՈՔ, գ. (կզմիւս.) Սրունք, կարթ:
 ՈՒԱԼ, տե՛ս ՈՒԱՆԱԼ:
 ՈՒԱԿԱԼ, ա. Ձալայուչ, ռխապահ, քի-

նաւոր:
 ՈՒԱԿԱԼԵԼ, չբ. Ոխանալ, քինալ:
 ՈՒԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոխք, ռխութիւն,
 քինապահութիւն:
 ՈՒԱՆԱԼ, չբ. Ոխալ, ռխակալել, չարա-
 յուչ լինել, մախալ, խեռալ:
 ՈՒԱՊԱՀ, տե՛ս ՈՒԱԿԱԼ:
 ՈՒԱՅՈՒՅԱՆՆԵԼ, պբ. Գրգռել, զայրա-
 ցուցանել:
 ՈՒԵՐԻՄ, ՈՒԵՐԻՄԱՅ, ՈՒՈՐԻՄ, ա. 1.
 Թշնամի, հակառակորդ, ախոյեան, ոսոխ:
 2. Յոխորտ, ժանտ:
 ՈՒՈՐՏ, ա. Յոխորտ, յանդուգն:
 ՈՒՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՒԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ:
 ՈՒՔ, գ. 1. Ոխակալութիւն, ռխութիւն,
 խէթ, քէշ: 2. Թշնամանք, ատելութիւն:
 Ո՛Հ, ձ. Աւաղ, եղո՛ւկ, վա՛յ, վա՛հ, ո՛վ, ո՛:
 ՈՂԲ, գ. Լալիւն, աշխար, կական, կոծ, ճիւշ:
 ՈՂԲԱԳԻՆ, տե՛ս ՈՂԲԱԼԻՑ:
 ՈՂԲԱԼ, չբ. Նբ. Աշխարել, կոծել, կակա-
 նել, ճչել, սգալ, աւաղել, արտասուել:
 ՈՂԲԱԼԻ, ա. Ողբերգագին:
 ՈՂԲԱԼԻՑ, ա. Ցաւագին, վշտալից:
 ՈՂԲԱԿԱՆ, ա. Լալական:
 ՈՂԲԱԿԻՑ, ա. Արտասուակից, արտա-
 սուակցորդ, սգակից:
 ՈՂԲԱԿՅԱԲԱՐ, մ. Ցաւակցաբար, կա-
 րեկցաբար:
 ՈՂԲԱԿՅԵԼ, չբ. Ցաւակցել:
 ՈՂԲԱՁԱՅՆ, ա. 1. Լալական: 2. գ. Ող-
 բաձայնութիւն:
 ՈՂԲԱՁԱՅՆԵԼ, նբ. Ողբերգել:
 ՈՂԲԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ողբերգութիւն:
 ՈՂԲԱՐԿ, ՈՂԲԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ողբ, ող-
 բերգութիւն:
 ՈՂԲԱՅՈՒՅԱՆՆԵԼ, պբ. Լացուցանել:
 ՈՂԲԵՐԳԱԳԻՆ, ա. Ողբերգական, ողբալի:
 ՈՂԲԵՐԳԱԿ, ա. 1. Նոխազերգու: 2. Լա-
 լական: 3. Ողբերգական, ողբերգային:
 ՈՂԲԵՐԳԱԿԱՆ, ա. 1. Ողբալի, ողբերգա-
 գին: 2. Ողբերգակ, լալական: 3. մ. Ողբե-
 րէն:

ՈՂԲԵՐԳԱԿԵԼ, տե՛ս ՈՂԲԵՐԳԵԼ:
 ՈՂԲԵՐԳԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՂԲԵՐ-
 ԳՈՒԹԻՒՆ:
 ՈՂԲԵՐԳԱՐԿԵԼ, տե՛ս ՈՂԲԵՐԳԵԼ:
 ՈՂԲԵՐԳԵԼ, նբ. Ողբաձայնել, ողբերգա-
 կել, ողբերգարկել, ողբալ:
 ՈՂԲԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ողբ, կոծ, սուգ:
 2. Եղբերբզուլթիւն, նոխազերբզուլթիւն:
 ՈՂԲԵՐԷՆ, տե՛ս ՈՂԲԵՐԳԱԿԱՆ (3):
 ՈՂԲՈՒՄՆ, գ. Ողբ, ողբերգութիւն, լալիւն:
 ՈՂԿՈՅՁ, գ. Ճիւռ:
 ՈՂԿՈՒՋԱԲԵՐ, ա. Ողկուզաբոյծ:
 ՈՂԿՈՒՋԱԲՈՅԾ, տե՛ս ՈՂԿՈՒՋԱԲԵՐ:
 ՈՂԿՈՒՋԱՋԱՐԴ, ա. Ողկուզալից:
 ՈՂԿՈՒՋԱԼԻԺ, տե՛ս ՈՂԿՈՒՋԱՋԱՐԴ:
 ՈՂԿՈՒՋՈՐԷՆ, մ. Խիտ առ խիտ, միա-
 խուռն:
 ՈՂՆ, գ. 1. Թեկն, թիկունք, թիկնամէջ,
 միջնողն: 2. Ողնայար, ողնաշար: 3. Վեր-
 նակողմն (մի բանի):
 - ՈՂՆ ԱՌՆՈՒԼ, Հանգչել:
 - ՅՈՂՆ ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ), ՅՈՂՆ ԵՐԹԱԼ.
 տե՛ս ԸՆԴՈՂՆԵԼ (իմ):
 - ՅՈՂՆ ԿԱԼ. Բարձրավզել, խորխտալ:
 ՈՂՆԱՅԱՐ, տե՛ս ՈՂՆԱՇԱՐ:
 ՈՂՆԱՇԱՐ, գ. Ողն, ողնայար, ողնուլար,
 ողն ու լար:
 ՈՂՆԱՓԱՅՏ, գ. 1. Ողնուց (նաւի): 2.
 լայնաբար՝ Լաստափայտ, նաւ:
 ՈՂՆԴԺՆԵԱՅ, ա. Բարձրավիզ, անհնա-
 զանդ:
 ՈՂՆՈՒԼԱՐ, ՈՂՆ ՈՒ ԼԱՐ, տե՛ս ՈՂՆԱ-
 ՇԱՐ:
 ՈՂՆՈՒՅ, տե՛ս ՈՂՆԱՓԱՅՏ (1):
 ՈՂՈԳՈՄԵԱՆ, ՈՂՈԳՈՄԷՆ, տե՛ս ԾԱՂ-
 ԿԱՋԱՐԴ (2):
 ՈՂՈՂ, տե՛ս ՀԵՂԵՂ:
 ՈՂՈՂԱԿ, ա. գ. Լողակ, զողակ:
 ՈՂՈՂԱՆԱԼ, չբ. Ողբալ:
 ՈՂՈՂԱՆԵԼ, նբ. 1. Ողողել, հեղեղել: 2.
 կ. չբ. Ընկղմել, համակել: 3. Ողողանալ,
 ողբալ:

ՈՂՈՂԱՆՔ, գ. Ողբ, կոծ:
 ՈՂՈՂԵԼ, նբ. 1. Հեղեղել, հեղեղատել,
 ողողանել: 2. փխբ. Ընկղմել, համակել: 3.
 Լուռնալ:
 ՈՂՈՂԻՉ, ա. Հեղեղական:
 ՈՂՈՐԿ, ա. 1. Հարթ, կոկ: 2. փխբ. Մեղմ,
 ողոր: 3. փխբ. Ընտիր, ճարտար, վայելուչ:
 ՈՂՈՐԿԱՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԹԱՆՉՔ:
 ՈՂՈՐԿԱՏԵՍԱԿ, ՈՂՈՐԿԱՏԵՍԻԿ, Ո-
 ՂՈՐԿԱՏԵՍԻԼ, ա. Ողորկ, փխբ. ջիւնջ,
 պայծառ, փայլուն:
 ՈՂՈՐԿԵԼ, նբ. 1. Հարթել, յղկել, կոկել,
 յարգարել: 2. փխբ. Մեղմել, կակղել,
 դիւրել, ողորել, շողորորթել, փայփայել:
 ՈՂՈՐԿԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՈՂՈՐԿԵԼ:
 ՈՂՈՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լեղկութիւն, հար-
 թութիւն: 2. Մեղմութիւն, կակղութիւն,
 փափկութիւն: 3. Մեղկութիւն:
 ՈՂՈՐՄ, գ. 1. Ողորմութիւն, աղեկիզու-
 թիւն, գորով, գութլ, կարեկցութիւն: 2. ա.
 Աղիողորմ, ողորմագին, ողորմելի, գթա-
 լի, եղկական: 3. մ. Ողորմաբար, կարեկ-
 ցաբար:
 - ՈՂՈՐՄ ՈՂՈՐՄ, ա. մ. Ողորմագին:
 ՈՂՈՐՄԱԲԱՐ, տե՛ս ՈՂՈՐՄ (3):
 ՈՂՈՐՄԱԳԻՆ, ա. 1. Ողորմելի, թշուառ,
 հիքացեալ: 2. Ցաւագին, կողկողագին: 3.
 մ. Ողորմելաբար, ողորմելապէս, թշուա-
 ռապէս:
 ՈՂՈՐՄԱԳՈՅՆ, ա. Ողորմագին:
 ՈՂՈՐՄԱԾ, ա. Գթած, գորովագութ, բա-
 րեգութ, բարերար:
 ՈՂՈՐՄԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գթութիւն,
 կարեկցութիւն: 2. Ողորմութիւն, շնորհ:
 ՈՂՈՐՄԱԿԱՆ, ա. Ողորմելի, թշուառ:
 ՈՂՈՐՄԱՆՔ, գ. Գորովանք:
 ՈՂՈՐՄԱՊԷՍ, մ. Ողորմաբար, ողորմա-
 գին:
 ՈՂՈՐՄԵԼ (իմ), չբ. 1. Գթալ, գորովել,
 կարեկցել լինել, կարեկցել: 2. Մարդասի-
 բել, խնայել, խնամել, բարերարել, շնորհս
 առնել: 3. Ողորմուկս արկանել:

ՈՂՈՐՄԵԼԱԲԱՐ, ՈՂՈՐՄԵԼԱՊԷՍ, տե՛ս ՈՂՈՐՄԱԳԻՆ (3):

ՈՂՈՐՄԵԼԻ, ա. Տառապեալ, թշուառ, հէք, եղկելի:

ՈՂՈՐՄՈՒԹԻԻՆ, գ. Ողորմ, ողորմածութիւն, գթութիւն, մարդասիրութիւն, բարերարութիւն, խնամք, կարեկցութիւն, շնորհ, առատաձեռնութիւն:

ՈՂՈՐՄՈՒԿՍ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ՈՂՈՐՄԵԼ (իմ) (3):

ՈՂՈՔ, գ. 1. Աղաչանք, աղերսանք, հրապոյրք, չողոքորթութիւն, քաղցրութիւն:

2. ա. Ողոքական, աղերսական:

- ՅՈՂՈՔ ԱՄԵԼ. Յորդորել, յօժարեցուցանել:

- ՅՈՂՈՔ կամ ՅՈՂՈՔՍ ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ). Աղերսել, աղաչել, պաղատել:

ՈՂՈՔԱԿԱՆ, ա. 1. Աղերսական, փաղաքշական, համոզիչ, յորդորիչ, յորդորական:

2. Քաղցր, մխիթարական:

ՈՂՈՔԱՆՔ, գ. Ողոք, ողոքումն, աղերս, չողոմութիւն, չողոքորթութիւն, յորդոր, հրապոյրք, թողչութիւն:

ՈՂՈՔԱՒՈՐ, ա. Ողոքիչ, աղաչաւոր, աղերսաւոր, աղօթական:

ՈՂՈՔԻՉ, ա. Ողոքաւոր, կամարար:

ՈՂՈՔՈՏ, ա. Ողոքիչ, չողոքորթ, քծնի:

ՈՂՈՔՈՒՄՆ, տե՛ս ՈՂՈՔԱՆՔ:

ՈՂՋ, ա. 1. Կենդանի, առողջ, ողջանդամ:

2. Ամբողջ, անթերի, ողջոյն, բոլոր, բովանդակ, կատարեալ:

3. Ողջախոհ, ողջամիտ:

- ՈՂՋ ՈՂՋ, մ. 1. Կենդանոյն: 2. Ամբողջապէս:

ՈՂՋԱԲԱՐ, մ. Ամբողջապէս, ողջոյն:

ՈՂՋԱԳՈՅՆ, ա. Առողջագոյն:

ՈՂՋԱԳՈՒՐԵԼ, նբ. Գգուել, ընդգրկել, գրկել, գիրկս արկանել, փափախել:

ՈՂՋԱԽՈՂ, ա. 1. Ողջախորհուրդ, ողջամիտ, առողջամիտ, խոհական, մտացի, ուշիմ, զգոն, առաքինի, անկեղծ, անմեղ, հաւատարմ:

2. Ժուժկալ, պարկեշտ, ամօթխած:

ՈՂՋԱԽՈՂԱԲԱՐ, մ. Ողջախոհապէս:

ՈՂՋԱԽՈՂԱԳՈՅՆ, ա. Խոհականագոյն:

ՈՂՋԱԽՈՂԱՆԱԼ, չբ. Ողջախոհել, զգոնանալ, զգաստանալ, խելաբերել, պարկեշտանալ:

ՈՂՋԱԽՈՂԱՊԷՍ, տե՛ս ՈՂՋԱԽՈՂԱԲԱՐ:

ՈՂՋԱԽՈՂԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զգաստացուցանել, զգոնացուցանել:

ՈՂՋԱԽՈՂԱՅՈՒՑԻՉ, ա. Զգաստացուցիչ:

ՈՂՋԱԽՈՂԵԼ (իմ), տե՛ս ՈՂՋԱԽՈՂԱՆԱԼ:

ՈՂՋԱԽՈՂՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Զգոնութիւն, զգաստութիւն, ողջմտութիւն:

2. Ժուժկալութիւն, բարեխառնութիւն, չափաւորութիւն, պարկեշտութիւն, սրբութիւն:

ՈՂՋԱԽՈՂՆՈՒՐԴ, տե՛ս ՈՂՋԱԽՈՂ:

ՈՂՋԱԿԱՆ, ա. Ողջ, առողջ:

ՈՂՋԱԿԵՋ, գ. Զոհ, ողջընծայ, պատարաք:

ՈՂՋԱԿԻՋԵԼ, նբ. Զոհագործել, զոհել, պատարագել:

ՈՂՋԱԿԻՋՈՒԹԻՆ, գ. Ողջակիզումն, ողջակէզ:

ՈՂՋԱԿԻՋՈՒՄՆ, տե՛ս ՈՂՋԱԿԻՋՈՒԹԻՆ:

ՈՂՋԱՀԱԽԱՏ, ա. Ողջամիտ, անմեղ:

ՈՂՋԱՄԲ, մ. 1. Ողջութեամբ: 2. Ամբողջ, ամբողջապէս:

ՈՂՋԱՄԻՏ, ա. 1. Ողջախորհուրդ, ողջախոհ, առողջամիտ, իմաստուն, ուշիմ:

2. Ուղղահաւատ: 3. Անկեղծ, միամիտ, հաւատարմ:

ՈՂՋԱՄՏՈՒԹԻՆ, տե՛ս ՈՂՋՄՏՈՒԹԻՆ:

ՈՂՋԱՆԱԼ, չբ. Առողջանալ, բժշկել:

ՈՂՋԱՆԴԱՄ, ա. մ. Ողջ, անվնաս, անվթար:

ՈՂՋԱՆԴԱՄՈՒԹԻՆ, գ. Առուգութիւն, ուժեղականութիւն:

ՈՂՋԱՊԱՏՈՒՄ, տե՛ս ՈՂՋՈՒՆԱՊԱՏՈՒՄ:

ՈՂՋԱՊԵՍ, մ. 1. Ողջաբար: 2. Ողջմտու-
թեամբ: 3. Հաւաստեաւ, հաւաստապէս:
ՈՂՋԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պր. 1. Առողջացու-
ցանկ, բժշկել: 2. Յարգարել, կազմել:
ՈՂՋԱՅՈՒՅԻՉ, ա. Բուժիչ:
ՈՂՋԸՆԾԱՅ, տե՛ս ՈՂՋԱԿԷՉ:
ՈՂՋԻԿ, ա. մ. Ամբողջ, ողջոյն:
ՈՂՋՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ողջախոհութիւն,
առողջ(ա)մտութիւն, ուղղութիւն, արդա-
րութիւն:
ՈՂՋՈՅՆ¹, ա. մ. Ողջ, ողջիկ, ամբողջ, բո-
լոր, բովանդակ:
ՈՂՋՈՅՆ², գ. Ողջութիւն:
- ՈՂՋՈՅՆ ՏԱԼ. Ողջուեսել:
ՈՂՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Առողջութիւն (ողջ լի-
նելը):
- ՈՂՋՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Ողջամբ (ողջ և
առողջ):
ՈՂՋՈՒՆԱՊԱՏՈՒՄ, ա. (եկեղց.) Ողջա-
պատում:
ՈՂՋՈՒՆԵԼ, նբ. Ողջոյն տալ:
ՈՃ, գ. 1. Ծղօտ, ցողուն: 2. Հասկ (հնձե-
լի): 3. Զամբիւղ, կողով: 4. Կարգ, եղա-
նակ, կերպ, օրէն, ձև, կանոն, տարազ,
հնարք: 5. Օրէնք, վարդապետութիւն: 6.
Վարք, կեանք:
ՈՃԻՐ, գ. 1. Եղեռն, ոճրագործութիւն,
ապիրատութիւն, վնաս, յանցանք: 2. ա.
Չար, անօրէն, դժնդակ:
ՈՃՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարագործու-
թիւն, զազրագործութիւն, ոճիր:
ՈՄՆ, գ. Ոք:
Ո՛Յ, ձ. Ո՛, ո՛վ, ո՛հ, վա՛յ:
ՈՅԺ, գ. Զօրութիւն, կար, կարողութիւն,
զօրաւորութիւն, ամբողջութիւն, ուժգնու-
թիւն, սաստկութիւն:
- ՅՈՒԺՈՅ, մ. Յոյժ, ուժգին:
ՈՅԾ, ա, Յուրտ, զով, հով:
ՈՅԱՊԱՔԷՆ, եղբ. Մի՛ արդեօք:
ՈՅ ԳՈՅ, գ. Զգոյ, անգոյ, անէ, ոչինչ,
ոչէք:
ՈՅԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՅԵՂՈՒԹԻՒՆ:

ՈՅ ԵՐԲԷՔ, մ. Բնաւ ոչ, ոչ երբէք:
ՈՅ ԵՒՍ, տե՛ս ՉԵՒ, ՉԵԿ ԵՒՍ (2):
ՈՅԷ, գ. 1. Անգոյ, ոչինչ: 2. Ոչնչութիւն,
անգոյութիւն:
ՈՅԷԱՆԱԼ, չբ. Ոչնչանալ, անգոյանալ,
չքանալ:
ՈՅԷՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոչնչութիւն:
ՈՅԻՉ, ա. 1. Անգոյ: 2. Չնչին, անպի-
տան, անոտի: 2. գ. Ոչնչութիւն, անգո-
յութիւն, ոչէ:
ՈՅԽԱՐ, գ. 1. Օդի, խոյ, առն, մաքի,
պատրուճակ, արտիկ (վարի): 2. փխբ.
Հեզ, հլու:
ՈՅԽԱՐԱԿ, գ. Ոչխարիկ:
ՈՅԽԱՐԵՆԻ, գ. Օդենի:
ՈՅԽԱՐԻԿ, տե՛ս ՈՅԽԱՐԻԿ:
ՈՅՆԱՆԱԼ, չբ. Ոչնչանալ, չքանալ:
ՈՅՆՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոչէ, չգոյ, անգոյ,
ոչինչ:
ՈՊԻՒԱՉ, տե՛ս ԵԲԵՆՈՍ:
ՈՋԻԼ, գ. Բժիժ:
ՈՌՆԱԼ, չբ. Մոնչել, գոչել, կոչել:
ՈՌՈԳ, ա. Առոյգ, ուռճացեալ:
ՈՌՈԳԱՆԱԼ, չբ. Առուգանալ, ուռճա-
նալ:
ՈՌՈԳԱՆԵԼ, ՈՌՈԳԵԼ, նբ. 1. Արբուցա-
նել, խոխոմել: 2. փխբ. Ողողել, թրջել,
ցողել:
ՈՌՈԳՈՒՄՆ, գ. Արբուցումն:
ՈՍԻՆ, ա. Մնամջջ, սին, ազազուն, վտիտ:
ՈՍԿԵԱԿՆ, գ. (հնբ.) Ոսկեբար:
ՈՍԿԵԲԵՆԻ, ա. Ոսկեզարդ, ոսկեզօծ:
ՈՍԿԵԳՈՅՆ, ա. Ոսկեառնակ:
ՈՍԿԵԳՈՐԾ կամ ՈՍԿԵԳՈՐԾ, գ. 1.
Ոսկերիչ: 2. ա. Ոսկեզարդ, ոսկեղէն:
ՈՍԿԵԶԱՆ, տե՛ս ՈՍԿԵՏԵՍԱԿ:
ՈՍԿԵԶԱՐԴ, ա. Ոսկեհոռ, ոսկիապա-
ճոյճ:
ՈՍԿԵԶՕԾ, ա. Ոսկեպատ, ոսկեզարդ,
ոսկեթել, ոսկեգոյն:
ՈՍԿԵԹԵԼ, ա. Ոսկեկար, ոսկեհոռ, ոսկե-
զարդ:

ՈՍԿԵԽԱՂԱՅ, ա. Ոսկենկար:
 ՈՍԿԵԽՆՁՈՐ, տե՛ս ՈՍԿԻԿՄԲԵԱՅ:
 ՈՍԿԵԿԱԶՄ, ա. Ոսկիակազմ, ոսկեկերտ,
 ոսկեզարդ:
 ՈՍԿԵԿԱՐ, տե՛ս ՈՍԿԵԹԵԼ:
 ՈՍԿԵԿԵՐՏ, տե՛ս ՈՍԿԵԿԱԶՄ:
 ՈՍԿԵԿՈՒԹ, ա. Ոսկէձոյլ, ոսկիաստեղծ:
 ՈՍԿԵՀԱՆԳՈՅՑ, տե՛ս ՈՍԿԻԿՄԲԷ:
 ՈՍԿԵՀՈՒԹ, կամ ՈՍԿԵՀՈՒԹԻՆ, ա. Ոսկե-
 թել, ոսկեզարդ, ոսկեղէն:
 ՈՍԿԵՁԵՂՈՒՆ, ա. Ոսկիայարկ:
 ՈՍԿԵՂԷՆ, ա. Ոսկեկերտ, ոսկեզարդ, ոս-
 կեզօծ, ոսկի:
 ՈՍԿԵՂԻՆԻԿ, ա. Ոսկեղէն, փխբ. գեղե-
 ցիկ, պատուական, անապական:
 ՈՍԿԵՃԱՃԱՆՁ, ա. Ոսկեփայլ, ճառա-
 գայթարձակ:
 ՈՍԿԵՃԱՄՈՒԿ, ա. Ոսկեհոռ, ոսկեթել:
 ՈՍԿԵՄՈՂ, ա. Ոսկեսէր:
 ՈՍԿԵՆԿԱՐ, ա. Ոսկեհոռ, ոսկեթել:
 ՈՍԿԵՊԱՏ, տե՛ս ՈՍԿԻԱՊԱՏ:
 ՈՍԿԵՍԱՐ, ա. Ոսկիվարաւանդ:
 ՈՍԿԵՍԱՐԵԱՆ, ա. Ոսկեկազմ:
 ՈՍԿԵՍԷՐ, ա. Ոսկեմոլ:
 ՈՍԿԵՎԱՐՍԵԱՂ, ա. Ոսկեփայլ:
 ՈՍԿԵՏԱԽՏԱԿ, ա. Ոսկիապատ:
 ՈՍԿԵՏԵՍԱԿ, ա. Ոսկետեսիլ, ոսկեգոյն,
 ոսկեզան:
 ՈՍԿԵՏԵՍԻԼ, տե՛ս ՈՍԿԵՏԵՍԱԿ:
 ՈՍԿԵՐԻՉ, ա. գ. Ոսկեգործ:
 ՈՍԿԵՓԱՅԼ, ա. Ոսկիափայլ, ոսկեճա-
 ճանչ:
 ՈՍԿԵՔԱՐ, տե՛ս ՈՍԿԵԱԿՆ:
 ՈՍԿԷՁՈՅԼ, ա. Ոսկեկուռ:
 ՈՍԿԻ, ա. Ոսկեղէն:
 ՈՍԿԻԱԶՕԾ, տե՛ս ՈՍԿԵԶՕԾ:
 ՈՍԿԻԱԿԱՊ, տե՛ս ՈՍԿԵՀՈՒԹ:
 ՈՍԿԻԱՅԱՐԿ, տե՛ս ՈՍԿԵՁԵՂՈՒՆ:
 ՈՍԿԻԱՆԿԱՐ, տե՛ս ՈՍԿԵՆԿԱՐ:
 ՈՍԿԻԱՊԱՃՈՅԾ, տե՛ս ՈՍԿԵԶԱՐԴ:
 ՈՍԿԻԱՊԱՏ, ա. Ոսկեպատ, ոսկեզօծ:
 ՈՍԿԻԱՍՏԵՂՉ, տե՛ս ՈՍԿԵԿՈՒԹ:

ՈՍԿԻԱՓԱՅԼ, տե՛ս ՈՍԿԵՓԱՅԼ:
 ՈՍԿԻԿՄԲԵԱՅ, ՈՍԿԻԿՄԲԷ, ա. Ոսկե-
 խրճոր (վահան):
 ՈՍԿԻՎԱՐԱՒԱՆ Դ, տե՛ս ՈՍԿԵՍԱՐ:
 ՈՍԿՐ, գ. Վանդ:
 ՈՍԿՐՈՏԻ, գ. յոգն, Ոսկերք:
 ՈՍՆԵԼ (իմ), չբ. Սնանալ, ազագել:
 ՈՍՈԽ, ա. գ. 1. Հակառակորդ, դիմա-
 մարտ, ախոյեան: 2. Նախանձայոյց, քի-
 նախնդիր: 3. Ոխակալութիւն, քէն:
 ՈՍՈԽԱՍԷՐ, տե՛ս ՀԱԿԱՌԱԿԱՍԷՐ:
 ՈՍՈԽԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱԿԱՌԱԿԱ-
 ՍԻՐՈՒԹԻՒՆ:
 ՈՍՈԽԵԼ, չբ. Դատախազել, ոգորել, հա-
 կառակել, դիմամարտել, մրցել, ճգնել:
 ՈՍՈԽՈՒԹԻՆ, գ. Հակառակութիւն:
 ՈՍՊԵՆԱԹԱՆ, գ. Շիկաթան:
 ՈՍՏ¹, գ. ձիւղ, ուղէշ, ստեղն, շառաւիղ:
 ՈՍՏ², գ. Բլուր, բլրակ:
 ՈՍՏԱՉՈՒԱՐԾ, ա. Սաղարթազուարճ:
 ՈՍՏԱՅՆ, գ. 1. Անկուած (ջուլհակի բա-
 նուածք): 2. նման. Սարգիստայն:
 ՈՍՏԱՅՆԱԳՈՐԾ, տե՛ս ՈՍՏԱՅՆԱԿ:
 ՈՍՏԱՅՆԱԳՈՐԾԵԼ, տե՛ս ՈՍՏԱՅՆԱՆ-
 ԿԵԼ:
 ՈՍՏԱՅՆԱՆԿ, ա. գ. Ոստայնագործ:
 ՈՍՏԱՅՆԱՆԿԵԼ, նբ. Ոստայնագործել,
 կկել:
 ՈՍՏԱՆԵԱՅ, տե՛ս ՈՍՏԱՆԻԿ:
 ՈՍՏԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ՈՍՏՆՈՒԼ:
 ՈՍՏԱՆԻԿ, ա. Ոստանեայ, արքունական,
 ազատական:
 ՈՍՏԱՔԱՆՑ, ա. Ոստինակոտոր:
 ՈՍՏԻԿԱՆ, գ. Վերակացու, տեսուչ, դի-
 տայետ, իշխան, գլխաւոր, հրամանա-
 տար, հոգաբարձու, կուսակալ:
 ՈՍՏԻԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Վերակացութիւն,
 վերատեսչութիւն, հոգաբարձութիւն,
 գործակալութիւն, կուսակալութիւն:
 ՈՍՏԻՆ, ա. 1. Ցամաքային, չորին: 2. Ցա-
 մաքուտ, ծարաւուտ, անջրդի:
 ՈՍՏԻՆԱԿՈՏՈՐ, տե՛ս ՈՍՏԱՔԱՆՑ:

ՈՍՏՆԱԿԱՆ, ա. Ոստին, ցամաքային
 (կենդանի):
 ՈՍՏՆՈՒԼ, չբ. Ոստչել, ընդոստել, ըն-
 դոստչել, ոստանել, սարտոնուլ, օցտել,
 խրտչել:
 ՈՍՏՈՍՏԵԼ, չբ. Թռթռել, վազվազել:
 ՈՍՏՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ընդոստուլցանել:
 ՈՍՏՁԵԼ (իմ), տե՛ս ՈՍՏՆՈՒԼ:
 ՈՍՏՐԷ, ՈՍՏՐԷՈՍ, գ. (կենդբ.) Տիպ:
 Ո՞Վ¹, գ. 1. Ո՞, ո՞վ ոք: 2. Որ:
 - Ո՞Վ ՈՒՔ, տե՛ս Ո՞Վ (1):
 Ո՞Վ², ձ. 1. Ո՛, ո՛հ, ա՛յ, բա՛բէ: 2. Ա՛խ:
 ՈՎԻՏ, գ. 1. տե՛ս ՀՈՎԻՏ: 2. Այգի:
 ՈՏՆ, գ. 1. Աք: 2. Հետք, ոտնատեղի: 3.
 Օդ, կօշիկ: 4. Ստորոտ (լեռան): 5. Ոտնա-
 չափ: 6. տե՛ս ՁԱՓ (3): 7. Պատուանդան,
 խարխախ (սեան):
 - ՈՏՆ ԱՐԿԱՆԵԼ, ԸՆԴ ՈՏՆ ՀԱՐԿԱ-
 ՆԵԼ. Ոտնահարել, արհամարհել, անդոս-
 նել:
 - ՅՈՏՆ ԿԱԼ, Յառնել, կանգնել:
 - ՈՏՆ ՈՏՆ, ՈՏՆ ԱՌ ՈՏՆ, մ. Առ սակաւ
 սակաւ, դամ քան զգամ, հետզհետէ:
 ՈՏՆԱԼՈՒԱՅ, տե՛ս ԼԵԿԱՆ:
 ՈՏՆԱԿԱՊ, գ. Ոտնակապանք:
 ՈՏՆԱԿԱՊԱՆՔ, տե՛ս ՈՏՆԱԿԱՊ:
 ՈՏՆԱԿԱՊԵԼ, նբ. Կասեցուցանել:
 ՈՏՆԱԿԱՌԵԼ, չբ. Զկայ առնուլ:
 ՈՏՆԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Յոտանաւորու-
 թիւն:
 ՈՏՆԱՀԱՐ, տե՛ս ՈՏՆՀԱՐ:
 ՈՏՆԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՏՆՀԱՐՈՒ-
 ԹԻՒՆ:
 ՈՏՆԱՀԵՏ, տե՛ս ՈՏՆԱՏԵՂԻ:
 ՈՏՆԱԶԱՓ, տե՛ս ՈՏՆ (5):
 ՈՏՆԱՌԱԿԱՆ, ա. Փայառական
 ՈՏՆԱՌԵԼ, չբ. Լպրծել, սալթաքել, գայ-
 թազդել, սխալել:
 ՈՏՆԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Սալթաքումն,
 փայառութիւն, գայթազդութիւն, ան-
 կումն: 2. Ոտնցաւութիւն:
 ՈՏՆԱՏ, ա. Ոտնբեկ, հաշմ:

ՈՏՆԱՏԵՂԻ, գ. Ոտնահետ, հետք:
 ՈՏՆԱՅԱԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոտնառութիւն,
 պատազրոս:
 ՈՏՆԱԻՈՐ, ա. Յոտանաւոր:
 ՈՏՆԱՓՈՆ, կամ ՈՏՆՓՈՆ ԼԻՆԵԼ. Ոտ-
 նափոխել, քայլափոխել, վերոտնել, քայ-
 լել:
 ՈՏՆԱՓՈՆԵԼ (իմ), տե՛ս ՈՏՆԱՓՈՆ ԼԻ-
 ՆԵԼ:
 ՈՏՆԱՓՈՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Քայլափոխ, քայ-
 լափոխութիւն:
 ՈՏՆԲԵԿ, ա. Ոտնատ, հաշմ, կաղ:
 ՈՏՆԶԱՏՈՅՑ, ա. գ. Խափան, խոչըն-
 դոտն:
 ՈՏՆԽԹԻ, մ. Յարամբի:
 ՈՏՆԿԱՅ, գ. Կայք:
 ՈՏՆԿԱՊ, տե՛ս ՈՏՆԱԿԱՊ:
 ՈՏՆԿԱՊԵԼ, տե՛ս ՈՏՆԱԿԱՊԵԼ:
 ՈՏՆԿՈՒԻ, գ. Կռիւ ոտից, կռուան:
 ՈՏՆՀԱՐ, Ոտնահար, չարակամ:
 - ՈՏՆՀԱՐ ԼԻՆԵԼ. Ոտնհարել, աքացել,
 փխբ. այլապանել:
 ՈՏՆՀԱՐԵԼ (իմ), տե՛ս ՈՏՆՀԱՐ ԼԻՆԵԼ:
 ՈՏՆՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլապանութիւն,
 ծաղր:
 ՈՐ, գ. 1. Որ ոք: 2. չ. Զի, թէ, որպէս զի:
 - ՈՐ ՈՒՔ, տե՛ս ՈՐ (1):
 ՈՐԱԿ, գ. Որակութիւն, որպիսութիւն,
 հանգամանք, տեսակ:
 ՈՐԱԿԱՅԵՂՑ, ա. Յոգնատեսակ, բազմե-
 ըանգ:
 ՈՐԱԿԱՆԱԼ, չբ. Կերպանալ:
 ՈՐԱԿԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կերպարանել:
 ՈՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՐԱԿ:
 ՈՐԱՅ, գ. Յօրան, օրան:
 ՈՐԲԱՆՈՅ, գ. Որբանուցանոց:
 ՈՐԲԱՄՆՈՒՑԱՆՈՅ, տե՛ս ՈՐԲԱՆՈՅ:
 ՈՐԲԱՐ, տե՛ս ՈՐԳՈՆ:
 ՈՐԳՈՆ, մ. չ. 1. Որբար, որգան, որպէս,
 որկէն, զոր օրինակ: 2. Իբրու, իբր եթէ,
 իբր թէ:
 ՈՐԳՈՒՆԱԿ, մ. ա. Որպէս, որգոն, զոր

օրինակ, իբրու, որպիսի:

ՈՐԴԱՆ, գ. Կարմիր, կարմրադեղ:

ՈՐԴԵԱԿ, գ. 1. տե՛ս ՈՐԴԻ: 2. Զագ (կեն-
դանու):

ՈՐԴԵԲԱՐ, մ. Որդիաբար, որդեպէս:

ՈՐԴԵԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՐԴԵՄՆՈՒ-
ԹԻՒՆ:

ՈՐԴԵԳԻՐ, տե՛ս ՈՐԴԻ (3):

- ՅՈՐԴԵԳԻՐՍ ԱՌՆՈՒՆ, տե՛ս ՈՐԴԵ-
ԳՐԵԼ:

ՈՐԴԵԳՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՈՐԴԵԳՐԱԲԱՐ:

ՈՐԴԵԳՐԵԼ, նք. Որդիագործել, յորդե-
գիրս առնուլ, որդիացուցանել:

ՈՐԴԵՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Որդեբերուծիւն,
զաւակասերուծիւն, մանկագործուծիւն,
մանկածնուծիւն, մանկարարուծիւն:

ՈՐԴԵԿԵՐ, ա. Զաւակակեր, մանկակեր:

ՈՐԴԵԿՈՏՈՐ, ա. Մանկակոտոր:

ՈՐԴԵՊԷՍ, տե՛ս ՈՐԴԵԲԱՐ:

ՈՐԴԵՍԷՐ, ա. Մանկասէր:

ՈՐԴԵՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մանկասիրու-
թիւն:

ՈՐԴԵՍՊԱՆ, ա. Մանկասպան:

- ՈՐԴԵՍՊԱՆՔ, տե՛ս ՈՐԴԵՍՊԱՆՈՒ-
ԹԻՒՆ:

ՈՐԴԵՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Որդեսպանք,
մանկասպանութիւն:

ՈՐԴԻ, գ. 1. Զաւակ, որդեակ, մանուկ,
ուսուր: 2. (կրօն.) Բանն աստուած: 3. Որ-

դեգիր, որդի, պատուաստիր:

- ՈՐԴԻ Ի ՀՕՐԷ, մ. Հետեաբար:

ՈՐԴԻԱԲԱՐ, տե՛ս ՈՐԴԵԲԱՐ:

ՈՐԴԻԱԳՈՐԾԵԼ, տե՛ս ՈՐԴԵԳՐԵԼ:

ՈՐԴԻԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՈՐԴԵԳՐԵԼ:

ՈՐԴՆ, գ. (կենդե.) Թրթուր, ճճի, ճիճի:

- ՀՆԴԻԿ ՈՐԴՆ, տե՛ս ՇԵՐԱՍ:

ՈՐԴՆԱԼԻՑ, ա. Որդենուց:

ՈՐԴՆԱՀԱՐ, ա. Ծճեկեր:

ՈՐԴՆԵՌԱՑ, տե՛ս ՈՐԴՆԱԼԻՑ:

ՈՐԵԱՆՔ, տե՛ս ՈՐԵԱՐ:

ՈՐԵԱՐ, գ. յոգն. Որեանք, արք, մարդիկ:

ՈՐԶԱՆ, տե՛ս ՈՐԳՈՆ:

ՈՐ ԶԻ, շ. Որպէս զի:

ՈՐԹՎ, գ. 1. Որթատունկ, այգի: 2. Խա-
շոյ:

ՈՐԹ², գ. Կողով, սակառ, սապատ:

ՈՐԹ³, գ. Երինջ, ընջուղ, զուարակ:

ՈՐԹԱՏՈՒՆԿ, տե՛ս ՈՐԹ¹ (1):

ՈՐԹՈՂՈՔՍ, տե՛ս ՈՒՂՂԱՓԱՌ:

ՈՐԹՈՂՈՔՍԱԿԱՆ, ա. Ուղղափառ, ուղ-
ղահաւատ, ողջամիտ:

ՈՐԹՈՅ, տե՛ս ԱՅԳԻ (1):

ՈՐԻ, տե՛ս ԱԳՈԱԻ:

ՈՐԻՇ, ա. մ. Նիդ. Ուրիշ, ուրոյն, մեկուսի,
զատ, այլ, յատուկ, օտար:

- ՈՐԻՇ ՈՐԻՇ. Զատ ի զատ:

ՈՐՄ, գ. Փսխած, զգայու:

ՈՐՄԱԼ, չք. Ործկալ, ործկտալ, փսխել,
զգայուել, նողկտալ, ժայթքել:

ՈՐՄԿԱԼ, ՈՐՄԿՏԱԼ, տե՛ս ՈՐՄԱԼ:

ՈՐԿԷՆ, տե՛ս ՈՐԳՈՆ:

ՈՐԿՈՐ, գ. 1. (կզմխս.) Փող, ստուգն: 2.
փխք. Որովայնամուղութիւն:

ՈՐԿՈՐԱԳԱՀ, տե՛ս ՈՐԿՈՐԱՄՈԼ:

ՈՐԿՈՐԱԺԷՏ, տե՛ս ՈՐԿՈՐԱՄՈԼ:

ՈՐԿՈՐԱԺԷՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՐԿՈՐԱ-
ՄՈԼՈՒԹԻՒՆ:

ՈՐԿՈՐԱՄՈԼ, ա. Որկորագահ, որկորա-
ժէտ, որկորեայ, որովայնամուղ, որկո-

րուստ, անյագ:

ՈՐԿՈՐԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Որկորաժէտու-
թիւն, որկորատութիւն, որովայնամուղու-

թիւն, որովայնաժետութիւն, անյագու-
թիւն:

ՈՐԿՈՐԵԱՅ, տե՛ս ՈՐԿՈՐԱՄՈԼ:

ՈՐԿՈՐԵԱՆ, գ. յոգն. ՈՐԿՈՐԵԱՅՔ:

ՈՐԿՈՐՈՒՍՏ, տե՛ս ՈՐԿՈՐԱՄՈԼ:

ՈՐԿՈՐՍԱԲԱՐ, մ. Անյագաբար:

ՈՐԿՈՐՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՐԿՈՐԱՄՈԼ-
ՈՒԹԻՒՆ:

ՈՐԿՈՐԱՄՈԼ, տե՛ս ՈՐԿՈՐԱՄՈԼ:

ՈՐԿՈՐԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՐԿՈՐԱՄՈԼ-
ՈՒԹԻՒՆ:

ՈՐԶ, ա. Արու, հաւանի:

ՈՐՁԱՔԱՐ, գ. 2. Խստաքար: 2. ա. Որձա-
քարեայ:
ՈՐՁԱՔԱՐԵԱՅ, տե՛ս ՈՐՁԱՔԱՐ (2):
ՈՐՁԵԻԷԳ, տե՛ս ԱՐՈՒԷԳ:
ՈՐՄ, գ. Յանկ, պատուար, պարբսպ, որ-
մափակ:
ՈՐՄԱԿԻՑ, ա. Դրացի, սահմանակից:
ՈՐՄԱՇԷՆ, ա. գ. Շարայարմարող, գա-
ղատոս:
ՈՐՄԱՐԳԵԼ, ա. Բանտարգել, բանտար-
կեալ:
- ՈՐՄԱՐԳԵԼ ԱՌՆԵԼ. Բանտարգել առ-
նել:
ՈՐՄԱՐԳԵԼՈՅ, գ. Պարբսպ:
ՈՐՄԱՓԱԿ, տե՛ս ՈՐՄ:
ՈՐՄԵԼ, նբ. Պարսպել:
ՈՐՄԻՍԿ, տե՛ս ՄԱՆԵԱԿ:
ՈՐՈԳԱՅԹ, գ. Թակարդ, լար, հաղբք,
ծուղակ:
ՈՐՈԳԱՅԹԱԴԻՐ, ա. Թակարդադիր,
հնարադիր, չարարուհստ, խաբեբայ, պա-
տիր:
ՈՐՈԳԱՅԹԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնարա-
դրութիւն, դաւ, խաբէութիւն:
ՈՐՈԳԱՅԹԱՐԱՆ, գ. Որոգայթ (որո-
գայթների տեղ):
ՈՐՈԳԱՅԹԵԼ, նբ. Թակարդել:
ՈՐՈՃ, գ. 1. Որոճումն: 2. փխբ. Խոր-
հուրդ, բան, գործ:
ՈՐՈՃԱՐԱՐ, տե՛ս ՈՐՈՃՈՂԱՐԱՐ:
ՈՐՈՃԱԼ, տե՛ս ՈՐՈՃԵԼ:
ՈՐՈՃԱՅԻՆ, ա. Որոճող (կենդանի):
ՈՐՈՃԱՆ, տե՛ս ՈՐՈՃ:
ՈՐՈՃԵԼ, հբ. 1. Ծասկել, ծամել: 2. փխբ.
Խորհել, խորհրդածել, կշռադատել:
ՈՐՈՃՈՂ, տե՛ս ՈՐՈՃԱՅԻՆ:
ՈՐՈՃՈՂԱՐԱՐ, մ. Որոճաբար:
ՈՐՈՃՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՈՐՈՃՈՒՄՆ, գ. Որոճ,
որոճան, փխբ. մտածութիւն, խորհրդա-
ծութիւն:
ՈՐՈՄՆԱՔԵՐ, ա. Որոմնաբոյս:
ՈՐՈՄՆԱՔՈՅՍ, տե՛ս ՈՐՈՄՆԱՔԵՐ:

ՈՐՈՄՆԱՅԱՆ, ա. Որոմնացանու, փխբ.
բանասարկու:
ՈՐՈՄՆԱՅԱՆՈՒ, տե՛ս ՈՐՈՄՆԱՅԱՆ:
ՈՐՈՅՆ, տե՛ս ՈՒՐՈՅՆ:
ՈՐՈՆԵԼ, նբ. 1. Յուզել, խուզել, ի խնդիր
ելանել, խնդրել, հետազօտել, քննել,
գննել: 2. Քաղել զոջիւս:
ՈՐՈՇ, գ. Աստիճան, սանդղամատն:
ՈՐՈՇԱՐԱՐ, մ. Որոշակի, սահմանաբար:
ՈՐՈՇԵԼ, նբ. 1. Սահմանել, կարգել, զա-
նազանել, ընտրել: 2. Ջատել, զատուցա-
նել, տրոհել, մեկնել, բաժանել, անջատել:
ՈՐՈՇՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՈՐՈՇՈՒԹԻՒՆ, գ.
Ընտրողութիւն, ընտրութիւն, զանազա-
նութիւն:
ՈՐՈՇՈՒՄՆ, գ. 1. Բացորոշութիւն, զա-
նազանութիւն, տեսութիւն: 2. Կանոն: 3.
Բաժանումն, զատումն:
ՈՐՈՇՏԵԼ, նբ. Քակել, եղծանել, մերժել:
ՈՐՈՋ, գ. Որոջակ, որոջիկ, գառն, բուծ:
ՈՐՈՋԱԿ, ՈՐՈՋԻԿ, տե՛ս ՈՐՈՋ:
ՈՐՈՎԱՅՆ, գ. 1. Փոր: 2. Արգանդ: 3.
լայնաբար՝ Ստամոքս:
ՈՐՈՎԱՅՆԱԺԵՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՐԿՈ-
ՐԱՄՈՂՈՒԹԻՒՆ:
ՈՐՈՎԱՅՆԱԽՕՍ, տե՛ս ՈՐՈՎԱՅՆԱ-
ԿՈՉ:
ՈՐՈՎԱՅՆԱԿՈՉ, ա. գ. Որովայնախօս,
վհուկ:
ՈՐՈՎԱՅՆԱՄՈՂ, տե՛ս ՈՐԿՈՐԱՄՈՂ:
ՈՐՈՎԱՅՆԱՄՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՐԿՈ-
ՐԱՄՈՂՈՒԹԻՒՆ:
ՈՐՈՎԱՅՆԱՊԱՇՏ, ա. Որովայնասէր:
ՈՐՈՎԱՅՆԱՊԱՐԱՐ, ա. Որովայնամոլ,
պորտաբոյծ, պորտապարար, չատակեր:
ՈՐՈՎԱՅՆԱՊԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Որո-
վայնամոլութիւն:
ՈՐՈՎԱՅՆԱՍԷՐ, տե՛ս ՈՐՈՎԱՅՆԱՊԱՇՏ:
ՈՐՈՎԱՅՆԱՍԱԽՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Փորա-
ցաւութիւն:
ՈՐՈՎԱՇԵՏԵԻ, շ. Ջի, քանդի, վասն զի, իբր
զի:

ՈՐՈՏ, գ. 1. Որոտուժն, որոտիւն: 2. փխբ. Գոչիւն:

ՈՐՈՏԱԶԱՅՆ, ա. 1. Որոտընդոստ: 2. գ. Որոտուժն, որոտ:

ՈՐՈՏԸՆԴՈՍՏ, տե՛ս ՈՐՈՏԱԶԱՅՆ (1):

ՈՐՈՏԻՒՆ, ՈՐՈՏՈՒՄՆ, տե՛ս ՈՐՈՏ:

ՈՐՈՐ, գ. (կենդբ.) ծայր:

ՈՐՈՐԱՆ, գ. Որորոց, որբան, որբոց:

ՈՐ ՈՔ, տե՛ս ՈՐ:

ՈՐԶԱՓ, գ. 1. Որբա՞ն, քանի՞: 2. չ. նխդ. Որպէս, իբր, իբրեւ, իբրու:

– ՈՐՐԶԱՓ ԵՒՍ, ՈՐՐԶԱՓ ԵՒՍ ԱՌԱՒԵԼ. Քանի՞օն, քանի՞ Լս:

ՈՐԶԱՓՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՐՔԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ՈՐՊԱԿ, մ. չ. Որպէս, որգոն, գոր օրինակ:

ՈՐՊԷՍ, նխդ. 1. Իբրեւ, նման, Հանգոյն: 2. մ. Զոր օրինակ, ըստ որում: 3. մ. Յորժամ, իբրեւ, եբր, մինչ, այն ինչ: 4. չ. Որպակ, օրինակ իմն: 5. չ. Որպէս զի, զի: 6. գ. Որպիտութիւն: 7. ձ. Բա՛բէ, իբրեւ՝ զի, որպէ՛ս զի:

ՈՐՊԷՍ ԶԻ, չ. 1. Զի, վասն զի: 2. (յունական ոճով) Մինչ զի, որպէս թէ, իբր թէ: 3. ձ. Իբրեւ՝ զի, որպէ՛ս:

ՈՐՊԷՍ ԹԷ, չ. 1. Իբր այն թէ, իբր եթէ, իբր թէ: 2. Մինչ զի:

ՈՐՊԷՏ, ա. Ումպէտ:

ՈՐՊԻՍԻ, գ. 1. Զինչպիսի՞: 2. Որգուենակ: 3. չ. Որպիսի ինչ, որգոն, որպէս, գոր օրինակ, օրինակ իմն:

– ՈՐՊԻՍԻ ԻՆՉ, տե՛ս ՈՐՊԻՍԻ (3):

ՈՐՊԻՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Որակութիւն, որակ, յատկութիւն, Հանգամանք, տարազ, իսկութիւն, յեղանակ, օրինակ:

ՈՐՋ, գ. 1. Կաղաղ, մորի, բայոց, որջարան: 2. նման. Պատասպարան, թաքստոց:

ՈՐՋԱՄՈՒՏ ԼԻՆԵԼ, Որջանալ:

ՈՐՋԱՆԱԼ, չբ. Կաղաղանալ, որջամուտ լինել, որջիլ, զօղել:

ՈՐՋԱՐԱՆ, տե՛ս ՈՐՋ (1):

ՈՐՋԵԼ, տե՛ս ՈՐՋԱՆԱԼ:

ՈՐՋԻԼ, տե՛ս ՈՋԻԼ:

ՈՐՍ, գ. 1. Որսորդութիւն: 2. Կենդանի (որ կարելի է որսալ կամ որսած):

ՈՐՍԱԿԱՆ, ա. 1. Որսող, որսորդ: 2. Որսորդական: 3. գ. Զինորս:

ՈՐՍԱՍԷՐ, ա. Որսատենչ:

ՈՐՍԱՏԵՆՉ, տե՛ս ՈՐՍԱՍԷՐ:

ՈՐՍՈՂ, ա. գ. 1. Որսորդ: 2. փխբ. Բանսարկու:

ՈՐՍՈՐԴ, գ. Որսող, որսօն:

– ՈՐՍՈՐԴ ԲԱՆԻՑ, Բանորսակ:

ՈՐՍՈՐԴԱԿԱՆ, ա. Որսական:

– ՈՐՍՈՐԴԱԿԱՆՆ, գ. Որսորդութիւն:

ՈՐՍՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Որս, որսորդական:

ՈՐՍՕՆ, գ. Որսորդ:

ՈՐՐԱՆ, ՈՐՐՈՑ, տե՛ս ՈՐՈՐԱՆ:

ՈՐՔԱՆ, գ. ՈՐՀափ, քանի՞:

ՈՐՔԱՆԱՅԱՐ, մ. Քանի՛պատիկ:

ՈՐՔԱՆԻՑՍ ԱՆԳԱՄ, մ. Քանիցս անգամ:

ՈՐՔԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Քանակութիւն, քանակ, չափ: 2. Թուականն, թուականնութիւն:

ՈՐՔԻՆ կամ ՈՐՔԻՒՆ, գ. (բժշկ.) Մըջմընոց:

ՈՐՔԻՆՈՏ, ա. Մարմառոտ:

ՈԻ, չ. եւ:

ՈԻԹԱՄԱՍՆԵԱՅ, ա. Ութամասնի:

ՈԻԹԱՄԱՍՆԻ, տե՛ս ՈԻԹԱՄԱՍՆԵԱՅ:

ՈԻԹԵԱԿ, գ. Ութերեակ:

ՈԻԹԵՐԵԱԿ, տե՛ս ՈԻԹԵԱԿ:

ՈԻԹԵՏԱՄՆ, տե՛ս ՈւժոՒՏԱՄՆ:

ՈԻԹԵՔԱՆ, թ. Ութեքին:

ՈԻԹԵՔԻՆ, տե՛ս ՈԻԹԵՔԱՆ:

ՈԻԹՈՒՏԱՄՆ, թ. Ութուտան:

ՈԻԺԱԻՈՐ, տե՛ս ՈԻԺԵՂ:

ՈԻԺԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բռնութիւն:

ՈԻԺԳԻՆ, ա. 1. Զօրւաոր, պնդագոյն, տոկուէն, ամեհի, խիստ: 2. մ. Ուժգնաբար, ուժգնապէս, ուժգինն, յոյժ, սաստիկ, կարի, բռնի, քաջ, մեծապէս:

– ՈԻԺԳԻՆՍ, տե՛ս ՈԻԺԳԻՆ (2):

ՈՒԺԳՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՈՒԺԳԻՆ (2):
 ՈՒԺԳՆԱԿ, ՈՒԺԳՆԱԿԻ, ա. մ. Ուժգին, ուժգնաբար:
 ՈՒԺԳՆԱՀԵՉԱԿ, ա. Ազդեղ, մեծածայն, բարձրածայն:
 ՈՒԺԳՆԱՆԱԼ, չբ. Զորանալ, սաստկանալ, ուժեղանալ:
 ՈՒԺԳՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՈՒԺԳԻՆ (2):
 ՈՒԺԳՆԱՊԻՐԿ, ա. Կարկամ, պինդ, կարծր:
 ՈՒԺԳՆԱՍԻՐՏ, ա. Փաջասիրտ, անվեհեր, արի:
 ՈՒԺԳՆԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Զորացուցանել, սաստկացուցանել, ամրացուցանել, ճգտել:
 ՈՒԺԳՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Սաստկութիւն, ոյժ, զօրութիւն, ուժեղութիւն:
 ՈՒԺԵՂ, ա. Ուժաւոր, զօրաւոր, հզօր, զօրեղ, քաջ, կորովի, կարող, տոկուն, անպարտելի:
 ՈՒԺԵՂԱԳՈՅՆ, ա. Զօրագոյն, պնդագոյն:
 ՈՒԺԵՂԱԿ, ա. 1. Զօրաւոր, քաջ: 2. Ուժեղին:
 ՈՒԺԵՂԱԿԱԲԱՐ, մ. Արիաբար, քաջապէս:
 ՈՒԺԵՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՒԺԵՂՈՒԹԻՒՆ:
 ՈՒԺԵՂԱՆԱԼ, տե՛ս ԶՕՐԱՆԱԼ:
 ՈՒԺԵՂԱՊԷՍ, մ. Ուժգնապէս, սաստկապէս:
 ՈՒԺԵՂԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԶՕՐԱՅՈՒՅԱՆԵԼ:
 ՈՒԺԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Զօրեղութիւն, զօրաւորութիւն, կորովութիւն, ոյժ, զօրութիւն, ուժգնութիւն:
 ՈՒԼ¹, գ. Ուլիկ, յուլիկ, ալոջ (էգ), ամիկ, բուժ:
 ՈՒԼ², տե՛ս ՈՒԼՆ (2):
 ՈՒԼԻԿ կամ ՅՈՒԼԻԿ, տե՛ս ՈՒԼ¹:
 ՈՒԼՆ, գ. 1. Վիզ, փող, պարանոց: 2. Ուլ (խաղալու վէգ):

ՈՒԽՏ, գ. 1. Խոստումն, պայման, դաշն:
 2. Աղօթք: 3. Վանք:
 ՈՒԽՏԱԴԻՐ, ա. 1. Դաշնաւոր, դաշնագիր, ուխտակից: 2. Աղօթական: 3. (կրօն) Նուիրական:
 ՈՒԽՏԱԴՐԵԼ, նբ. չբ. Դաշնաւորել, ուխտել:
 ՈՒԽՏԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դաշնաւորութիւն, ուխտ, խոստումն:
 ՈՒԽՏԱԴՐՈՒԺ, ա. Ուխտանենդ, ուխտազանց:
 ՈՒԽՏԱԶԱՆՅ, ա. Ուխտադրութ, ուխտակորոյս:
 ՈՒԽՏԱԶԱՆՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատուիրանազանցութիւն, ուխտանենդութիւն:
 ՈՒԽՏԱԿԱԼ, ա. Ուխտապահ, ուխտընկալ:
 ՈՒԽՏԱԿԱՆ, ա. (կրօն.) Կղերական, վանական:
 ՈՒԽՏԱԿԱՏԱՐ, ա. Ուխտապահ:
 ՈՒԽՏԱԿԻՅ, ա. Դաշնաւոր, միաբան:
 ՈՒԽՏԱԿՈՐՈՅՍ, ա. Ուխտազանց, ուխտադրութ:
 ՈՒԽՏԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Դաշնաւորութիւն, միաբանութիւն:
 ՈՒԽՏԱՆԵՆԳ, ա. Ուխտադրութ, ուխտազանց, ուխտակորոյս, ուրացող:
 ՈՒԽՏԱՆԵՆԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուխտազանցութիւն, ուրացութիւն:
 ՈՒԽՏԱՊԱՀ, ա. Ուխտակալ, ուխտակատար:
 ՈՒԽՏԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւատարմութիւն:
 ՈՒԽՏԱՍԷՐ, ա. Ուխտապահ:
 ՈՒԽՏԱՐԱՆ, գ. (կրօն.) Տապանակ ուխտի:
 ՈՒԽՏԱՐԱՐ, ա. Կամակատար, հաճոյական:
 ՈՒԽՏԱՌՈՐ, ա. գ. 1. (կրօն.) Ուխտադիր. նազարացի: 2. Ժառանգաւոր, վիճակաւոր, եկեղեցական, կղերիկոս: 3. Վանական, կրօնաւոր, միանձն: 4. Միայնուհի, հաւատաւոր:

ՈՒԽՏԱՍԻՈՐԵԼ (իմ), չբ. Կրօնաւորել:
 ՈՒԽՏԱՍԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուխտադրու-
 թիւն, սրբութիւն:
 ՈՒԽՏԵԼ, նբ. Ուխտադրել, խոստանալ:
 ՈՒԽՏԸՆԿԱԼ, տե՛ս ՈՒԽՏԱԿԱԼ:
 ՈՒԾԱՆԱԼ, չբ. Հովանալ, սառչել, ցրտա-
 նալ, պաղել, օտարանալ:
 ՈՒԾԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Յրտացուցանել,
 հովացուցանել, օտարացուցանել:
 ՈՒՂ, գ. Ուղի:
 ՈՒՂԱՐԿԱՒՈՐ, տե՛ս ՅՈՒՂԱՐԿԱՒՈՐ:
 ՈՒՂԱՐԿԵԼ, տե՛ս ՅՈՒՂԱՐԿԵԼ:
 ՈՒՂԵԳՆԱՅ, կամ ՈՒՂԵԳՆԱՅ, ա.
 Ուղեոր, ճանապարհորդ:
 ՈՒՂԵԳՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուղեորութիւն,
 ճանապարհորդութիւն:
 ՈՒՂԵԴԱՐՁ, գ. Վերադարձ:
 ՈՒՂԵԿԻՅ, ա. 1. Ճանապարհակից, ճա-
 նապարհորդակից: 2. Զուգընթաց, համըն-
 թաց:
 ՈՒՂԵԿՅԵԼ, չբ. Ճանապարհակցել:
 ՈՒՂԵԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ճանապարհա-
 կրցութիւն: 2. Զայնակցութիւն:
 ՈՒՂԵՂ, գ. 1. Խելք, խելապատակ: 2.
 Գիւր. Միտք, բանականութիւն: 3. նման.
 Պարարտութիւն:
 ՈՒՂԵՐՁԵԼ, նբ. Ըղերձել, ընծայաբեր լի-
 նել, հաճել:
 ՈՒՂԵՒՈՐ, ա. գ. Ուղեղնաց, ճանապար-
 հորդ, անցաւոր, հետեւող:
 ՈՒՂԵՒՈՐԵԼ¹, նբ. Առաջնորդել:
 ՈՒՂԵՒՈՐԵԼ² (իմ), չբ. Ճանապարհորդել,
 դիմել, երթալ, գնալ:
 ՈՒՂԵՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ուղեղնացու-
 թիւն, ճանապարհորդութիւն, ընթացք,
 երթ: 2. Գիւր. Փոխումն (մեռնելը):
 ՈՒՂԵՇ, գ. Զիւղ, ոստ, բարունակ, շա-
 ւաւիղ, ստեղծ, ընծիւղ, ուռ:
 ՈՒՂԻ, գ. Ճանապարհ, ուռ, անցք:
 ՈՒՂԻՂ, ա. 1. Անխոտոր, միօրինակ,
 հարթ, զիւրիւն: 2. Գիւր. Արդար, իրաւա-
 ցի, ճշմարիտ, բարի: 3. մ. Ուղղապէս:

- ՈՒՂԻՂ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՈՒՂՂԵԼ:
 ՈՒՂԽ, մանաւանդ՝ ՈՒՂԽՔ, գ. 1. Հեղեղ,
 ողող: 2. Հեղեղատ, վտակ:
 ՈՒՂԽԱՊԱՐԱՐ, ա. Զրարբի:
 ՈՒՂԽԱՋՈՒՐ, ա. Յորդառատ, յորդա-
 ջուր:
 ՈՒՂԽԵԼ, չբ. Զեղանել, յորդել:
 ՈՒՂԿԵԱՆ, ա. Թղաչափ, թղեան:
 ՈՒՂՂԱԲԱՐ, տե՛ս ՈՒՂՂԱԿԻ:
 ՈՒՂՂԱԲԵՐՁ, ա. Ուղղորդ, կանգուն,
 բարձրապարանոց:
 ՈՒՂՂԱԳԻՐ, ա. Զջմարտաճառ:
 ՈՒՂՂԱԳՆԱՅ, ա. 1. Ուղղադնացիկ,
 ուղղորդադնաց, ուղղադնացական: 2.
 Ուղղադնացեալ:
 ՈՒՂՂԱԳՆԱՅԱԿԱՆ, տե՛ս ՈՒՂՂԱ-
 ԳՆԱՅ (1):
 ՈՒՂՂԱԳՆԱՅԱԵԼ, տե՛ս ՈՒՂՂԱԳՆԱՅ
 (2):
 ՈՒՂՂԱԳՆԱՅԻԿ, տե՛ս ՈՒՂՂԱԳՆԱՅ
 (1):
 ՈՒՂՂԱԳՈՐԾ, ա. Արդար, բարեգործ,
 առաքինի, իրաւարար:
 ՈՒՂՂԱԴԱՏ, ա. Արդարադատ:
 ՈՒՂՂԱԴԱՒԱՆ, ա. Ուղղահաւատ, ուղ-
 ղափառ:
 ՈՒՂՂԱԼԻՅ, ա. Պարարտ, գէթ, պարա-
 րակ:
 ՈՒՂՂԱԽՈՂ, ՈՒՂՂԱԽՈՐՂ, տե՛ս ՈՒՂ-
 ՂԱՃԱԽԱՏ:
 ՈՒՂՂԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուղղաճայնու-
 թիւն:
 ՈՒՂՂԱԾԵԼ, նբ. Առաջնորդել:
 ՈՒՂՂԱԿԱՆ, ա. 1. Ուղիւղ: 2. (քբ.)
 Անուանական (հոլով):
 ՈՒՂՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՒՂՂՈՒ-
 ԹԻՒՆ և ՈՒՂՂԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ:
 ՈՒՂՂԱԿԵՐՏԵԼ, նբ. Ուղղել, կանգնել:
 ՈՒՂՂԱԿԻ, մ. 1. Ուղղաբար, ուղղապէս,
 զէպուղիւղ: 2. Յիրաւի:
 ՈՒՂՂԱԿՏՈՐ, ա. Անխոտոր, անվրէպ:
 ՈՒՂՂԱԿՅԵԼ, նբ. Յարել, միաւորել:

ՈՒՂՂԱՀԱՆՈՒՄ, ա. Ուղղադաւան, ուղղափառ, ուղղախոհ, ողջամիտ:
 ՈՒՂՂԱՀԱՆՈՒՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուղղափառութիւն, ողջմտութիւն:
 ՈՒՂՂԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուղղախօսութիւն:
 ՈՒՂՂԱԶԵԻՆԵԼ, նբ. Ուղղել:
 ՈՒՂՂԱԶԻԳ, ա. Ուղղատարած:
 ՈՒՂՂԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ողջմտութիւն, անկեղծութիւն, հաւատարմութիւն:
 ՈՒՂՂԱՇԱԽԻՂ, ա. Ուղղընթաց:
 ՈՒՂՂԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեպաշտութիւն:
 ՈՒՂՂԱՊԱՏՈՒՄ, տե՛ս ՃՇՄԱՐՏԱՊԱՏՈՒՄ:
 ՈՒՂՂԱՊԷՍ, տե՛ս ՈՒՂԻՂ (3) և ՈՒՂՂԱԿԻ (1):
 ՈՒՂՂԱՍԻՐՏ, ա. Ողջամիտ:
 ՈՒՂՂԱՏԱՐԱԾ, տե՛ս ՈՒՂՂԱԶԻԳ:
 ՈՒՂՂԱՏՈՐԵԼ, նբ. Ուղղել, կարգել, առաջնորդել:
 ՈՒՂՂԱՏՈՐԻԶ, ա. գ. 1. Ղեկավար: 2. Ղեկ:
 ՈՒՂՂԱՓԱՌ, ա. (կրօն.) Ուղղադաւան, ուղղահաւատ, ուղղափառհաւատ, որթողութիւն:
 ՈՒՂՂԱՓԱՌՀԱՆՈՒՄ, տե՛ս ՈՒՂՂԱՓԱՌ:
 ՈՒՂՂԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուղղահաւատութիւն, ողջմտութիւն:
 ՈՒՂՂԵԱԿ, տե՛ս ՂԵԿ:
 ՈՒՂՂԵԼ, նբ. Ուղիղ առնել, հարթել, յարգարել, կանգնել, յաջողել, վարել, դեկավարել, կառավարել, առաջնորդել, հովուել, բարեկարգել:
 ՈՒՂՂԸՆԹԱՅ, ա. Ուղղաշաւիղ, շնորհաշաւիղ:
 ՈՒՂՂԻԶ, ա. գ. 1. Առաջնորդ, կառավար, ղեկավար, վարիչ: 2. Ուղղեակ, ղեկ, քեղի:
 ՈՒՂՂՈՐԴ, ա. 1. Ուղիղ: 2. Ուղղաբերձ, կանգուն: 3. մ. Ուղղապէս, ուղղորդա-

բար, ուղղորդապէս, ուղղութեամբ:
 ՈՒՂՂՈՐԴԱԲԱՐ, տե՛ս ՈՒՂՂՈՐԴ (3):
 ՈՒՂՂՈՐԴԱԳՆԱՅ, տե՛ս ՈՒՂՂԱԳՆԱՅ (1):
 ՈՒՂՂՈՐԴԱՊԷՍ, մ. Ուղիղ, ուղղորդ:
 ՈՒՂՂՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուղղութիւն:
 ՈՒՂՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուղղորդութիւն (ուղիղ ինքել):
 ՈՒՂՈՒԿ, տե՛ս ՈՒՂԿԵԱՆ:
 ՈՒՂՈՒԴԻԼ, չբ. Լողալ, լուզել, դուղել:
 ՈՒՂՏ, գ. (կենդբ.) Շառաւն:
 ՈՒՂՏԻՆԶ, տե՛ս ԸՆՁՈՒՂՏ:
 ՈՒՂՓԱՃԵՄ, ա. Երկնաճեմ, լուսաճեմ:
 ՈՒՂՓԵԱՆ, ա. Արփակաւն, երկնային:
 ՈՒՄՊ, գ. Արբուն:
 ՈՒՄՊԷՏ, ՈՒՄ ԵՒ ՊԷՏ, ա. մ. Անպէտ, պիտակ, անխտիր, վայրապար:
 ՈՒՆԱԿ, տե՛ս ՈՒՆԵԼԻ (1):
 ՈՒՆԱԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Բնաւորել: 2. Զետեղել: 3. Խանձել, կրթել:
 ՈՒՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ունակութիւն:
 ՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ունելութիւն, կալուսն, ընդունակութիւն:
 ՈՒՆԱՅՆ, ա. 1. Թափուր, դատարկ, դատարկաճեռն, պարապորդ, նանիր, սին, սնոտի, ընդունայն, անմասն, մերկ, սոսկ, լոկ: 2. գ. Դատարկութիւն:
 - ՈՒՆԱՅՆ ԵՒ ԹԱՓՈՒՐԲ ՄՆԱԼ, տե՛ս ՈՒՆԱՅՆԱՆԱԼ:
 ՈՒՆԱՅՆԱԲԱՆ, ա. Դատարկաբան:
 ՈՒՆԱՅՆԱԲԱՆԵԼ, չբ. Դատարկաբանել:
 ՈՒՆԱՅՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դատարկաբանութիւն, ունայնաճայնութիւն, զրախօսութիւն, շատախօսութիւն:
 ՈՒՆԱՅՆԱԲԱՐ, մ. Ունայնապէս, ընդունայն, ի նանիր, ի գուր:
 ՈՒՆԱՅՆԱԲՈՅՍ, ա. Ընդվայրաբոյս:
 ՈՒՆԱՅՆԱՆՈՐՀ, ա. Զրախորհուրդ:
 ՈՒՆԱՅՆԱՀԱՆՈՒՄ, ա. Թերահաւատ:
 ՈՒՆԱՅՆԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ունայնաբանութիւն: 2. (կրօն.) Նորաճայնութիւն:

ՈՒՆԱՅՆԱԶԵՌՆ, ա. մ. Ընդունայնա-
ձեռն, դատարկաձեռն, ձեռնունայն:
ՈՒՆԱՅՆԱՄԻՏ, ա. Ունայնախորհ:
ՈՒՆԱՅՆԱՆԱԼ, չբ. Ունայն և թափուրք
մնայլ, զրկել, անգաւակել, ի դերե ելանել:
ՈՒՆԱՅՆԱՊԱՐԾ, ա. Մնապարծ:
ՈՒՆԱՅՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՈՒՆԱՅՆԱՐԱՐ:
ՈՒՆԱՅՆԱՋԱՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՈՒՆԱՅ-
ՆԱՎԱՍՏԱԿ ԼԻՆԵԼ:
ՈՒՆԱՅՆԱՎԱՍՏԱԿ ԼԻՆԵԼ. Ունայնա-
ջան լինել:
ՈՒՆԱՅՆԱՎԱՐ, ա. Դատարկ, աւելորդ,
սնոտի:
ՈՒՆԱՅՆԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Նուստա-
ցուցանել:
ՈՒՆԱՅՆԱՓԱՌ, ա. Սնափառ, զրափառ:
ՈՒՆԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նանրութիւն, ըն-
դունայնութիւն:
ՈՒՆ Գ, գ. Ծեծած, մղել:
ՈՒՆ Դ, գ. Հունդ, սերմն:
ՈՒՆ ԴԱԿԵՐ, տե՛ս ԸՆ ԴԱԿԵՐ:
ՈՒՆԵԼ, չբ. 1. Կալուլ, ըմբռնել, բռնն
հարկանել, պինդ ունել, պահել, արգե-
լուլ: 2. Կրել, տանել: 3. Առնուլ, տիրել:
4. Կարել, մարթել:
- ՈՒՆԵԼ ԱՌ Կամ ԻՐԲԵԻ. Համարել,
առգնել:
ՈՒՆԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Տէրութիւն, տիրո-
ղութիւն, տիրութիւն:
ՈՒՆԻՈՎՆ, գ. (Հնք.) Եղնգաքար:
ՈՒՆԿԻ, գ. Նուկի, նուկիէ:
ՈՒՆԿՆ, գ. 1. Ականջ, լսարան, լսելիք: 2.
յոգն. Ունկունք, բռնատեղ:
- ՈՒՆԿՆ ԴՆԵԼ. Ունկնդիւր լինել, ուն-
կընդրել, ականջել, լսել, հնազանդել, ան-
սալ:
ՈՒՆԿՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՒՆԿԸՆԴՐ-
ՈՒԹԻՒՆ:
ՈՒՆԿՆԱԼՈՒՐ, տե՛ս ԱԿԱՆՋԱԼՈՒՐ:
ՈՒՆԿՆԱՄՈՒՏ, տե՛ս ԱԿԱՆՋԱՄՈՒՏ:
ՈՒՆԿՆԴԻՐ, ա. գ. 1. Հնազանդ: 2. Աշա-
կերտ:

- ՈՒՆԿՆԴԻՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՈՒՆԿՆ
ԴՆԵԼ:
ՈՒՆԿՆԴՐԵԼ, տե՛ս ՈՒՆԿՆ ԴՆԵԼ:
ՈՒՆԿՆ ԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Լսողութիւն,
հնազանդութիւն:
ՈՒՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ունակութիւն, ու-
նումն, կալումն: 2. Իշխանութիւն:
ՈՒՆՈՒՄՆ, տե՛ս ՈՒՆՈՂՈՒԹԻՒՆ (1):
ՈՒՆՁ, մանաւանդ՝ ՈՒՆՁԲ, գ. 1. Քիթ: 2.
Պինջ, ռունգն, քթափողք: 3. Պերեշտք:
- ՈՒՆՁՍ ԱՌՆԵԼ՝ ՈՒՆԵԼ՝ ԸՆԿԵՆՈՒԼ,
Կամ ՅԸՆՁՍ ՔԵՐԵԼ, ՅԸՆՁՍՅՔ ԲԱ-
ՆԱԼ. Ծաղր՝ այսն առնել, եպերել, ար-
համարհել, քամահել, պոստել:
ՈՒՆՁԱՏ, ա. Պնչատ:
ՈՒՆՋ, գ. 1. Տակ, խորք, յատակ, գետին:
2. Խորշ: 3. Արմատ:
ՈՒՇ. գ. 1. Յիշողութիւն: 2. Ուշադրու-
թիւն, մտադրութիւն, դիտողութիւն,
զգուշութիւն: 3. Ուշեղութիւն, միտք,
խելք: 4. Յիշատակ, յիշողութիւն:
- ՈՒՇ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՌՆՈՒԼ՝ ԴՆԵԼ՝ ՈՒՆԵԼ
(իմ), 1. Միտ դնել, փոյթ ունել, գուն գոր-
ծել, նկատել: 2. Նկրտել, դէտակն ունել,
դիտել, զգոյշ լինել, պատկառ կալ:
- ՅՈՒՇ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ. Յիշեցուցա-
նել, ազդ առնել, յիշել:
- ՅՈՒՇ ԲԵՐԵԼ. Յիշել, խորհել:
- ՅՈՒՇ ԳԱԼ, տե՛ս ՈՒՇԱԲԵՐԵԼ² (իմ):
- ՅՈՒՇ ԼԻՆԵԼ ՈՒՄԵՔ. Յիշել, յիշատա-
կել:
ՈՒՇԱԲԵՐԵԼ¹, նբ. Յուշ բերել, յիշել, որո-
ձել, ի միտ առնուլ:
ՈՒՇԱԲԵՐԵԼ² (իմ), չբ. Գալ ի միտս՝
յինքն, ուշաբեր լինել, յուշ գալ, զան-
ձամբ լինել, զգաստանալ, խելաբերել,
հանդարտել:
ՈՒՇԱԲԵՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՈՒՇԱԲԵՐԵԼ²
(2):
ՈՒՇԱԴՐԵԼ, նբ. չբ. 1. Ուշ դնել, ուշ ու-
նել, միտ դնել: 2. Դէտակն ունել:
ՈՒՇԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մտադրութիւն,

արթնութիւն, խեղամտութիւն, զգուշութիւն, դիտողութիւն:

ՈՒՇԱԿԱԼ, ա. Ուշակալու:

ՈՒՇԱԿԱԼՈՒ, տե՛ս ՈՒՇԱԿԱԼ:

ՈՒՇԱՏՈՒ, ա. Փոյթ, ջանասէր:

ՈՒՇԱՐԱՐ, ա. Մտադիր, ուշեղ:

ՈՒՇԵՂ, ա. Ուշիմ:

ՈՒՇԵՂԱՊԷՍ, մ. Ուշադրութեամբ:

ՈՒՇԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուշ, խելք, իմաստութիւն:

ՈՒՇԻՄ, ա. Ուշեղ, մտացի, խելացի, սրամիտ, իմաստուն, խոհական, զգօն:

ՈՒՇՄԱԳՈՅՆ, իմաստնադոյն, ուսումնասէր, խոհական, հանճարեղ:

ՈՒՇՈԳԻ, ա. Բարեկարգ, բարեձև:

ՈՒՌՒ, գ. 1. Բարունակ (խաղողի որթի մատը): 2. Շառաւիղ, ուղէչ, ճիւղ, ոստ: 3. տե՛ս ՈՒՌԻ:

ՈՒՌ², գ. Նստոյ տեղի:

ՈՒՌԵՆԻ, տե՛ս ՈՒՌԻ:

ՈՒՌԵՑ, ա. Ուռոյց:

ՈՒՌԹԱՆԱԼ, չբ. Ուռճանալ:

ՈՒՌԹԵԼ, տե՛ս ՅՈՒՌԹԵԼ:

ՈՒՌԻ, գ. (բսբ.) Ուռենի, ուռ:

ՈՒՌԿԱՆ, գ. Ցանց, արճող, արճոյլ:

ՈՒՌԿԱՆԱՐԿ, ՈՒՌԿԱՆԱԻՐ, ա. գ. Ցանցորդ, ձկնորս:

ՈՒՌԿԱՆԵԼ, նբ. Որսալ, ցանցել, վարմարկել, ժողովել:

ՈՒՌՃԱԶԱՐԴ, ա. Առատ, լիուլի, յորդ:

ՈՒՌՃԱԼԻ, ՈՒՌՃԱԼԻՐ, ՈՒՌՃԱԼՐԱՅԵԱԼ, ա. 1. տե՛ս ՈՒՌՃԱԶԱՐԴ: 2. Զուարճալի:

ՈՒՌՃԱՆԱԼ, չբ. Ուռճանալ, լիանալ, ճոխանալ, պերճանալ, զօրանալ, զուարճանալ:

ՈՒՌՆ, գ. Կռան, մուրճ:

ՈՒՌՆՈՒԼ Կամ ՈՒՌՉԵԼ (իմ), չբ. 1. Այտնուլ, խանչանալ: 2. փխբ. Փքանալ, փլքալ, ամբարտաւանել, չկարտանալ:

ՈՒՌՈՅՑ, ա. գ. 1. Ուռեց: 2. Այտոյց:

ՈՒՌՈՒԹ, տե՛ս ՅՈՒՌՈՒԹ:

ՈՒՌՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ըմփորտել:

ՈՒՌՈՒՑՈՒՄՆ, գ. 1. Այտումն, այտուցումն: 2. փխբ. Փքումն, փքանք, խանչումն:

ՈՒՌՉԵԼ (իմ), տե՛ս ՈՒՌՆՈՒԼ:

ՈՒՍ, գ. 1. Նուս: 2. Օձիք: 3. փխբ. Մէջք, թիկունք:

ՈՒՍԱԾ, ա. Քաջուսումն, ճարտար:

ՈՒՍԱՆԵԼ (իմ), հբ. 1. Վարդապետել, վարժել, սովորել, կրթել: 2. Իմանալ, տեղեկանալ:

ՈՒՍԱՆՈՅ, գ. (եկեղց.) Վական:

ՈՒՍՈՂ, ա. գ. Ուսումնական, մաթէմատիկոս:

ՈՒՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՈՒՍՈՒՄՆ:

ՈՒՍՈՒՄՆ, գ. 1. Ուսողութիւն, տեղեկութիւն, հմտութիւն, գիտութիւն, արուեստ: 2. Կրթութիւն, սովորութիւն, վարդապետութիւն: 3. Կրօն, դէն, աղանդ: 4. Ուսուցումն:

ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՈՒՍՈՂ:

– ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆՆ, տե՛ս ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուսումնականն, ուսումնուածք (մաթէմատիկա):

ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԻՑ, ա. գ. Դաւանակից, հաւատակից:

ՈՒՍՈՒՄՆԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւատակցութիւն:

ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԷՐ, ա. գ. 1. Գիտնաւոր, բանասէր, հմտասէր: 2. Փոյթ, երկասէր, աշխատասէր:

ՈՒՍՈՒՄՆՈՒԱԾ, տե՛ս ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ՈՒՍՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Վարդապետել, վարժել, կրթել:

– ՈՒՍՈՒՑԱՆԵԼԻ, ՈՒՍՈՒՑԱՆՈՂ, տե՛ս ՈՒՍՈՒՑՈՂ:

ՈՒՍՈՒՑԻՉ, ա. գ. 1. Ուսուցանող, ուսուցող, վարժապետ, վարդապետ, մանկավարժ, դաստիարակ: 2. Առաջնորդ:

ՈՒՍՈՒՑՈՂ, ա. գ. Ուսուցանող, ուսու-

ցիւն, վարդապետ, րաբուն:

ՈՒՍՈՒՑՈՒՄՆ, գ. Ուսումն, խրատ:

ՈՒՍՈՒՑԶԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՎԱՐԴԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ:

ՈՒՍՏ, գ. Ուստի:

ՈՒՍՏԵՄՆ, մ. Ուստեք, անտի:

ՈՒՍՏԵՔ, տե՛ս ՈՒՍՏԵՄՆ:

– ՈՒՍՏԵՔ ՈՒՍՏԵՔ, մ. Աստի և անտի:

– ԱՄԵՆԱՅՆ ՈՒՍՏԵՔ, մ. Յամենուստ:

– ԱՅԼ ՈՒՍՏԵՔ, ԱՅԼՈՒՍՏ ՈՒՍՏԵՔ, տե՛ս ԱՅԼՈՒՍՏ:

ՈՒՍՏԻ, գ. 1. Ուստ: 2. չ. Վասն որոյ, վասն այսորիկ, ապա ուրեմն:

ՈՒՍՏՐ, գ. Որդի, տղայ:

ՈՒՏԵԼ, նբ. 1. Ճաշակել, ճարակել: 2. փխբ. Ծախել, վատնել, հալել, մաշել: 3. փխբ. Տանջել, չարչարել:

ՈՒՏԵԼԻ, ա. գ. 1. Կերակուր, ճարակ: 2. Ճաշակելի:

ՈՒՏԵՍ, գ. Պարէն, նպար, ռոճիկ:

ՈՒՏԻՃ, գ. 1. Երբ, ցեց, մեց: 2. Քաղցկեղ:

ՈՒՏԻՉ, ա. Կերիչ:

Ո՞ՒՐ, գ. 1. Յո՞ւ, յո՞ւ: 2. մ. չ. Երբ, յորժամ, մինչ:

ՈՒՐԱԳ, գ. Դակու:

ՈՒՐԱԽ, ա. Զուարթ, խրախ:

– ՈՒՐԱԽ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՈՒՐԱԽԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:

– ՈՒՐԱԽ ԼԻՆԵԼ, իրախ լինել, ուրախանալ, խնդալ, բերկրել, ցնծալ, զուարճանալ:

ՈՒՐԱԽԱԲԵՐ, ա. Բերկրաբեր:

ՈՒՐԱԽԱԼԻՐ, ՈՒՐԱԽԱԼԻՑ, ա. Բերկրալից, խնդալից, ուրախական, ուրախարար:

ՈՒՐԱԽԱԿԱՆ, ա. Ուրախալի, խնդալի:

ՈՒՐԱԽԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. 1. Խնդալից լինել: 2. Խրախճանակից լինել:

ՈՒՐԱԽԱՄԻՏ, ա. 1. Զուարթ: 2. Ուրախական:

ՈՒՐԱԽԱՆԱԼ, տե՛ս ՈՒՐԱԽ ԼԻՆԵԼ:

ՈՒՐԱԽԱՐԱՐ, ա. Ուրախացուցիչ, զու-

արթացուցիչ, զուարթարար:

ՈՒՐԱԽԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ուրախ առնել, զուարթացուցանել, զուարճացուցանել:

ՈՒՐԱԽԱՅՈՒՑԻՉ, տե՛ս ՈՒՐԱԽԱՐԱՐ:

ՈՒՐԱԽԱԿԵՏ, ա. Ուրախալից, ուրախարար:

ՈՒՐԱԽՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բերկրութիւն, խընդութիւն, ցնծութիւն, զուարթութիւն: 2. Խրախութիւն, խրախունք, խրախճանք, խնճոյք, զինարբուք:

ՈՒՐԱՆԱԼ, նբ. չբ. Յուրաստ լինել՝ կալ, ժխտել, մերժել, հրաժարել, զբժել, անտես առնել, անտեսել:

ՈՒՐԱՆՕՐ, մ. Ուր:

ՈՒՐԱՍՏ, գ. Ուրացութիւն, ուրացող:

– ՅՈՒՐԱՍՏ ԼԻՆԵԼ՝ ԿԱԼ, տե՛ս ՈՒՐԱՆԱԼ:

ՈՒՐԱՅԱԿԱՆ, ա. Ուրացող:

ՈՒՐԱՅԵԼ, տե՛ս ՈՒՐԱՅՈՂ:

ՈՒՐԱՅՈՂ, ա. գ. Ուրացեալ:

ՈՒՐԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Բացասութիւն, ապաստութիւն, հրաժարումն:

ՈՒՐԴ, տե՛ս ԱՌՈՒ:

ՈՒՐԵՄՆ, չ. 1. Ապա, ապա ուրեմն, այսուհետեւ, ուստի, արդ: 2. Իմն, ինչ: 3. մ. Ուրեք, երբէք, երբեմն: 4. Համարեա՛թէ, իբր թէ, գրեթէ, գոգցես:

ՈՒՐԵՔ, մ. 1. Երբէք, երբեմն, ուրեմն: 2. գ. Իմն, ինչ:

– Է ՈՒՐԵՔ, ՈՒՐԵՔ ՈՒՐԵՔ. Երբեմն, երբէք երբէք, ի տեղիս տեղիս:

ՈՒՐԻՇ, տե՛ս ՈՐԻՇ:

ՈՒՐԿԱՆԱԼ, չբ. Բորոտել:

ՈՒՐԿԱՆՈՅ, գ. Գողենոց:

ՈՒՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գողութիւն, բորոտութիւն:

ՈՒՐՈՅՆ, մ. 1. Որիչ, ուրիչ, զատ, մեկուսի, առանձինն: 2. Նիւդ. Բաց ի, առանց: 3. ա. Անմասն: 4. Իւրական, յատուկ, սեպհական, առանձնական:

– ՈՒՐՈՅՆ ՈՒՐՈՅՆ. Որիչ որիչ, զատ ի զատ:

ՈՒՐՈՅՆԱՆԱԼ, չբ. Մեկուսանալ,
առանձնանալ:
ՈՒՐՈՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեկուսութիւն,
բաժանումն:
ՈՒՐՈՒ, գ. Ուրուական, Հոգէգէշ:
ՈՒՐՈՒԱԿԱՆ, գ. 1. Պատրանք, տեսիլ,
ցնորք: 2. Կուռք: 3. Հոգէգէշ:
ՈՒՐՈՒԱՊԱՇՏ, ա. Կռապաշտ, կռապաշ-
տական, դիցապաշտ:
ՈՒՐՈՒԿ, ա. Բորոտ, պիսակոտ, քոսոտ:
ՈՒՐ ՈՒՐՈՅՆ, Ուրոյն ուրոյն, զատ ի
զատ:
ՈՓ, գ. Խոռոչ, խորշ, փոս, գուբ, վիհ:
ՈՔ, գ. Ոմն:
ՈՔՈԶ, տե՛ս ԱԿՔԱՆ:

Չ

ՉԱԶԳԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՉԱԶՆՈՒ-
ՈՒԹԻՒՆ:
ՉԱԶՆՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Չազգականու-
թիւն:
ՉԱԽՈՐԺԱԿԱՆ, ա. Անախորժ:
ՉԱՆԱՐԴԱԳՈՒՐԴ, ա. Վատթար:
ՉԱՆԶՆԱԿՈՐ, ա. Անանձն:
ՉԱՆՍԱԿԱՆ, ա. Անհնազանդ, ստամ-
բակ:
ՉԱՆՍԱԿՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհնազանդու-
թիւն, անսաստութիւն:
ՉԱՋՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյաջողութիւն,
ձախորդութիւն, ձախողանք:
ՉԱՐ, ա. 1. Վատթար, յոռի, ապիւրատ,
անզգամ, անօրէն: 2. Վնասակար, դժըն-
դակ, անախորժ: 3. Փռւտ, խոտան: 4. գ.
Չարութիւն, չարիք: 5. Սատանայ: 6. մ.
Չարաբար, չարաչար:
- ՉԱՐԱԿ, ՉԱՐԵԱԿ, ՉԱՐԻԻ, ՉԱՐՈՎ,
տե՛ս ՉԱՐ (6):
- ՉԱՐ ԱՌԵՆԵԼ՝ ԳՈՐԾԵԼ, տե՛ս ՉԱՐԱ-
ՐԱՐԵԼ:
ՉԱՐԱԲԱԽՏ, տե՛ս ՉԱՐԱԲԱՍՏ:

ՉԱՐԱԲԱՆ, ա. Չարալեզու, չարասաց:
ՉԱՐԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ՉԱՐԱԽՕՍԵԼ:
ՉԱՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՉԱՐԱԽՕ-
ՍՈՒԹԻՒՆ:
ՉԱՐԱԲԱՍՏ, ա. 1. Դժբախտ, թշուառ,
թշուառական: 2. Չարադե, ժանտ, անըզ-
գամ:
ՉԱՐԱԲԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՉԱՐԱԴԻ-
ԻՈՒԹԻՒՆ:
ՉԱՐԱԲԱՐ՝, տե՛ս ՉԱՐ (6):
ՉԱՐԱԲԱՐՉ, տե՛ս ՉԱՐԱԲԱՐՈՅ:
ՉԱՐԱԲԱՐՈՅ, ա. 1. Չարաչար, չարաբա-
րու, վատաբարոյ, չարակամ, անզգամ,
անզգայ, անմիտ: 2. Չարածճի:
ՉԱՐԱԲԱՐՈՒ, տե՛ս ՉԱՐԱԲԱՐՈՅ:
ՉԱՐԱԲԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Չարկամու-
թիւն, վատաբանութիւն, անզգամութիւն,
ամարդութիւն: 2. Չարարուեստութիւն,
խորամանկութիւն, դաւ:
ՉԱՐԱԳԱԶԱՆ, ա. Չարածճի:
ՉԱՐԱԳԱՆԵԼ (իմ), չբ. Վշտադնել:
ՉԱՐԱԳԵՂ, ա. Տգեղ:
ՉԱՐԱԳԻԻՏ, ա. Չարահնար, չարիմաց:
ՉԱՐԱԳԼՈՒԽ, ա. Չարաբարոյ:
ՉԱՐԱԳՈՅՆ՝, ա. Վատթարագոյն, յոռե-
գոյն:
ՉԱՐԱԳՈՅՆ՝, ա. Չարագեղ, ժանտատե-
սիլ:
ՉԱՐԱԳՈՐԾ, ա. 1. Ապիւրատ: 2. Վնասա-
կար, չարարար: 3. Դաւաճան, չարարու-
եստ, խորամանկ:
ՉԱՐԱԳՈՐԾԱԲԱՐ, մ. Չարաբար:
ՉԱՐԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Խարդախել, դաւա-
ճանել:
ՉԱՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Չարութիւն,
ոճիր: 2. Չարարուեստութիւն, դաւաճա-
նութիւն:
ՉԱՐԱԳՈՒԹ, ա. Անզուլթ, անազորոյն:
ՉԱՐԱԳՐԳԻՒ, ա. Չարայոյզ:
ՉԱՐԱԴԵԼ, ա. (յուշական ոճով) Չարա-
դիւակ, չարաբաստ, թշուառ, թշուառա-
կան:

զԱՐԱ ԴԵԻՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս զԱՐԱ ԴԵԻՈՒԹԻՒՆ:

զԱՐԱ ԴԷՄ, ա. Ձառադէմ, ժանտատեսիլ:

զԱՐԱ ԴԺՆԵԱՅ, ա. Դժնդակ:

զԱՐԱ ԴԻՒԱԿ, տե՛ս զԱՐԱ ԴԵԻ:

զԱՐԱ ԴԻԻԹ, ա. Ձարագործ:

զԱՐԱ ԴԻՒԹԻՒՆ, գ. Ձարաբաստու-
թիւն, թշուառութիւն:

զԱՐԱ ԶԳԵԱՅ, զԱՐԱ ԶԳԻ, ա. 1. Վատա-
տոհմիկ: 2. Ձարատեսակ:

զԱՐԱ ԶՐԱԻ, ա. Ողորմելի:

զԱՐԱ ԹԻՒՐ, ա. Խեղաթիւր:

զԱՐԱ ԹՈՅՆ, ա. Թուռալից, ժանտ, վնա-
սակար:

զԱՐԱ ԼԵԶՈՒ, ա. 1. Ձարախօս, չարաբան,
վատախօս: 2. Հայհոյիչ:

զԱՐԱ ԼԼՈՒԿ, ա. 1. Մոլեգնեալ, խոշ-
տանգեալ, վարակեալ: 2. Խոշտանգիչ,
չարհարիչ, չարատանջ:

զԱՐԱ ԽՈՂ, տե՛ս զԱՐԱ ԽՈՐՀ:

զԱՐԱ ԽՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ձարախորհու-
թիւն, չարամտութիւն: 2. Յանդգնու-
թիւն: 3. Անմտութիւն:

զԱՐԱ ԽՈՐԺԱԿ, ա. Ձարասէր, չարակամ:

զԱՐԱ ԽՈՐՀ, ա. 1. Ձարամիտ, չարախոր-
հուրդ: 2. Ժանտ, անզգամ: 3. Ձարագործ,
վնասակար:

զԱՐԱ ԽՈՐՀՈՂ, տե՛ս զԱՐԱ ԽՈՐՀ:

զԱՐԱ ԽՈՐՀՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս զԱՐԱ ԽՈ-
ՀՈՒԹԻՒՆ:

զԱՐԱ ԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. 1. Ձարախորհ, չա-
րակամ, անզգամ: 2. Ձարաբուստ, դա-
ւաճան:

զԱՐԱ ԽՈՐՀՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձարախո-
հութիւն, դաւաճանութիւն:

զԱՐԱ ԽՏԱԿԱՆ, ա. 1. Վնասակար: 2.
Թշուառ:

զԱՐԱ ԽՏԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձարակրու-
թիւն:

զԱՐԱ ԽՏԱՎԱՏ, զԱՐԱ ԽՏԱՎԱՐ, ա. մ.
Անտանելի, դժնդակ, դաժան:

զԱՐԱ ԽՕՍ, ա. գ. 1. Ձարաբան, չարալե-

զու, պարսաւաղիր, վատախօս, քսու, զըր-
պարտիչ: 2. Բանարկու, սատանայ:

- զԱՐԱ ԽՕՍ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս զԱՐԱ ԽՕՍԵԼ:
զԱՐԱ ԽՕՍԵԼ, չբ. և նբ. Ձարախօս լինել,
բամբասել, զրպարտել, ամբաստանել:
զԱՐԱ ԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բամբասանք,
բանարկութիւն, զրպարտութիւն: 2.
Ամբաստանութիւն, դատախազութիւն,
մեղադրանք:

զԱՐԱ ԾԵՐ, ա. Դառնածեր:

զԱՐԱ ԿԱՄ, ա. Ձարասէր, չարագործ,
չարամիտ, անզգամ:

զԱՐԱ ԿԱՄՐԱՐԱՐ, մ. Անզգամաբար:

զԱՐԱ ԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Անզգամութիւն,
չարութիւն:

զԱՐԱ ԿՆ, ա. Ձարակնեայ, յաչաղկոտ,
չարայաչաղ, չարանախանձ, նախանձող,
մախող:

զԱՐԱ ԿՆԵԱՅ, տե՛ս զԱՐԱ ԿՆ:

զԱՐԱ ԿՆԵԼ, չբ. և նբ. Յաչաղել, նա-
խանձել, մախալ:

զԱՐԱ ԿՆՃԻՌ, ա. Ձարակամ:

զԱՐԱ ԿՆՈՏ, տե՛ս զԱՐԱ ԿՆ:

զԱՐԱ ԿՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յաչաղանք, յա-
չաղութիւն, մախանք: 2. Ժլատութիւն,
անյազութիւն:

զԱՐԱ ԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձարչարանք, տա-
ռապանք, վիշտ:

զԱՐԱ ՀԱՄԲԱԻ, ա. Ձարահոչակ:

զԱՐԱ ՀԱՄԲԱԵԼ, նբ. Ձարախօսել,
բամբասել:

զԱՐԱ ՀԱԻԱԿ, ա. գ. Ձարախօս:

զԱՐԱ ՀԱԻԱՏ, ա. Ձարափառ, անզգամ:

զԱՐԱ ՀՆԱՐ, ա. Ձարաբուստ, նենգաւոր:
զԱՐԱ ՀՆԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խարդախանք,
խարդախութիւն, նենգութիւն, նենգաւո-
րութիւն, անզգամութիւն:

զԱՐԱ ՀՈՏ, ա. Ժահաճոտ, շարաւաճոտ,
դառնաճոտ:

զԱՐԱ ՀՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ջաղրահոտու-
թիւն, զարշահոտութիւն, ժահաճոտու-
թիւն:

ՉԱՐԱՆԶԻՉԱԿ, տե՛ս ՉԱՐԱՆԶԱՄԱՐԱԿ:
ՉԱՐԱՉԱՅՆ, ա. 1. Անախորժ, անյար-
մար: 2. Չարահոչակ: 3. Հայհոյական:
ՉԱՐԱՂԱՆԴ, ա. Աղանդաւոր:
ՉԱՐԱՂԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Մոլորութիւն:
ՉԱՐԱՂԷՏ, ա. Դժնդակ, անբերելի, ան-
տանելի:
ՉԱՐԱՃՃԻ, ա. Չարաբարոյ:
ՉԱՐԱՄԱՀ, ա. մ. Դառնամահ, վատա-
մահ, բռնամահ, չարամեռ:
ՉԱՐԱՄԱՆԿ, տե՛ս ԽՈՐԱՄԱՆԿ:
ՉԱՐԱՄԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽՈՐԱՄԱՆ-
ԿՈՒԹԻՒՆ:
ՉԱՐԱՄԲԵՐ, ա. Դժոխքմբեր, դժուարա-
կիր, անբերելի:
ՉԱՐԱՄԵՌ, ա. Չարամահ:
ՉԱՐԱՄԻՏ, ա. Չարախորժ, չարագործ,
նենգաւոր:
ՉԱՐԱՄՈԳԱԿԱՆ, ա. Կախարդական:
ՉԱՐԱՄՈՅՆ, ա. Տառապեակ:
ՉԱՐԱՄՈՌԱՅ, ա. Անյիշաչար, անոխա-
կալ:
ՉԱՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարախոհութիւն,
չարխորհրդութիւն:
ՉԱՐԱՅԱՉԱՂ, ա. Չարակն, չարանա-
խանձ:
ՉԱՐԱՅՈՅՁ, ա. Չարագրգիւ, խռովա-
րար:
ՉԱՐԱՅՈՒՇ, ա. Յիշաչար, ոխակալ:
– ՉԱՐԱՅՈՒՇ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՈՒՆԱՆԱԼ:
ՉԱՐԱՅՈԺԱՐ, ա. Չարակամ, չարամիտ,
չարասէր:
ՉԱՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Վատթարանալ, անըզ-
գամել: 2. Զչարել, դժկամակել, զայրա-
նալ:
ՉԱՐԱՆԱԽԱՆՁ, ա. Չարայաչաղ, չա-
րակն, մախող:
ՉԱՐԱՆԻԻԹ, ա. Չարաբուհատ:
ՉԱՐԱՇԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Զօղաքաղութիւն:
ՉԱՐԱՇՇՈՒԿ, ա. Չարաղէտ, դժնդակ,
անողորմ:
ՉԱՐԱՇՈՒԷՐ, տե՛ս ՎԱՇՇՈՒԷՐ:

ՉԱՐԱՇՈՒՆՁ, ա. Մահառիթ, դժնդակ:
ՉԱՐԱՇՈՒՔ, ա. 1. Անպատիւ, անարգ: 2.
Վատթար, դժնդակ, դառն, ժանտ, խիստ:
ՉԱՐԱՉԱՐ, ա. 1. Սաստիկ, դառն, դժըն-
դակ, անտանելի, անհնարին, անօրէն: 2.
մ. Չարապէս, սաստկապէս, անողորմ:
ՉԱՐԱՊԱՇՏ, ա. 1. Մոլորեալ, չարափառ:
2. Կռապաշտ, կռապարիշտ:
ՉԱՐԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարափառու-
թիւն:
ՉԱՐԱՊԱՇՏՕՆ, ա. Չարապաշտ, կռա-
պարիշտ:
ՉԱՐԱՊԱՏԱՀ, ա. Չախող, վնասակար:
ՉԱՐԱՊԱՏԿԵՐ, ա. Գարշատեսիլ, չարա-
դէմ, ճառադէմ:
ՉԱՐԱՊԷՍ, մ. Չարաբար, չարաչար, չա-
րեօք:
ՉԱՐԱՌ, ա. 1. Չարասէր, չարաօթար: 2.
Մոլիլ:
ՉԱՐԱՍԱՅ, ա. Չարաբան, չարախօս:
ՉԱՐԱՍԷՐ, ա. Չարամիտ, չարակամ,
չար:
ՉԱՐԱՍԿԻԶԲՆ, տե՛ս ՍԿԶԲՆԱՉԱՐ:
ՉԱՐԱՍՏԵՂՄ, ա. Չարապատկեր, տգեղ:
ՉԱՐԱՎԱԽԱՇ, ա. Վաւառտական:
ՉԱՐԱՏԱՆՁ, ա. Չարալլուկ:
ՉԱՐԱՏԵԱՅ, ա. Բարեսէր, առաքինի:
ՉԱՐԱՏԵՍ, ՉԱՐԱՏԵՍԱԿ, ՉԱՐԱՏԵՍԻԼ,
ա. Գարշ, յոռի, չարադէմ, ժանտ:
ՉԱՐԱՐԱՐ, ա. Չարագործ:
ՉԱՐԱՐԱՐԵԼ, նբ. չբ. Չար առնել՝ գոր-
ծել:
ՉԱՐԱՐՈՒԵՍ, ա. Չարանիւթ, չարա-
հնար, չարախորժ, չարագործ:
ՉԱՐԱՐՈՒԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարախոհու-
թիւն, խորամանկութիւն:
ՉԱՐԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, չբ. 1. Զայրացուցա-
նել, զբզբել: 2. Չարչարել, նեղել:
ՉԱՐԱՓԱՌ, ա. Մոլորեալ, աղանդաւոր,
հերետիկոս:
ՉԱՐԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղանդ:
ՉԱՐԵԱՅԱՊԱՐՏ, ա. Մեղապարտ:

ՉԱՐԸՄԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարակըուլթիւն:
 ՉԱՐԸՆԿԱԼ, ւ. Անյազ:
 ՉԱՐԺԱՆԻ, տե՛ս ԱՆԱՐԺԱՆ:
 ՉԱՐԺԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆԱՐԺԱՆՈՒ-
 ԹԻՒՆ:
 ՉԱՐԻՄԱՍՏ, ՉԱՐԻՄԱՅ, ւ. Չարամիտ,
 չարախորհուրդ, չարարուեստ, նենգա-
 ւոր, դաւաճան:
 ՉԱՐԻՄԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարամտութիւն,
 չարարուեստութիւն, չարահայրութիւն:
 ՉԱՐԻՔ, գ. 1. Չարութիւն, մեղք, յան-
 ցանք: 2. Վնաս, արկած, աղէտ, թշուա-
 ռութիւն:
 - ՉԱՐԵՕՔ, մ. Չարաւ, չարապէս, չարա-
 չար:
 ՉԱՐԽՈՐՀՐԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՉԱՐԱ-
 ՄԸՏՈՒԹԻՒՆ:
 ՉԱՐԿԱՄ, տե՛ս ՉԱՐԱԿԱՄ:
 ՉԱՐՀԱՄԲԱՆ, տե՛ս ՉԱՐԱՀԱՄԲԱՆ:
 ՉԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարիք, մեղք, անզգա-
 մութիւն, վատթարութիւն:
 ՉԱՐՉԱՐԱԿԱՆ, ւ. Չարչարելի, կրա-
 կան:
 ՉԱՐՉԱՐԱԿԻՑ, ւ. 1. ձգնակից: 2. Կարե-
 կից, կրակից, ախտակից, ցաւակից:
 - ՉԱՐՉԱՐԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՉԱՐՉԱ-
 ՐԱԿՑԵԼ (իմ):
 ՉԱՐՉԱՐԱԿՑԵԼ (իմ), չբ. Չարչարակից
 լինել:
 ՉԱՐՉԱՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խաչակցու-
 թիւն: 2. Կարեկցութիւն, ցաւակցութիւն:
 ՉԱՐՉԱՐԱՆՔ, գ. Չարչարութիւն, տան-
 ջանք, հարուած, վիշտ, ցաւ, նեղութիւն,
 կիւրք:
 - ՉԱՐՉԱՐԱՆՔՆ, ՉԱՐՉԱՐԱՆԱՅՆ.
 (եկեղյ.) Զատիկ:
 ՉԱՐՉԱՐԵԼ, նբ. Նեղել, խոշտանգել, աշ-
 խատ առնել, հարստահարել:
 ՉԱՐՉԱՐԵԼԻ, տե՛ս ՉԱՐՉԱՐԱԿԱՆ:
 ՉԱՐՉԱՐԻՉ, ւ. Տանջիչ:
 ՉԱՐՉԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՉԱՐՉԱՐԱՆՔ:
 ՉԱՓ, գ. 1. Քանակ, քանակութիւն, որ-

քանութիւն, բաւ: 2. Չափաւորութիւն,
 եղանակ, տարազ, պայման, համեմատու-
 թիւն, զուգահափութիւն: 3. Ոտն (վան-
 կերի տաղահափութեան մէջ): 4. ւ. Չա-
 փաւոր, վայելուչ: 5. նխդ. Մինչև, իբր,
 շուրջ:
 - ՉԱՓ ԻՆՉ, ՉԱՓ ՄԻԱՅՆ, ՉԱՓ ՈՔ.
 Այսչափ, այնչափ, չափով, չափաւոր,
 դուզնաքայ: 2.
 - ՉԱՓՈՎ, մ. ւ. Չափաւորապէս, չա-
 փաւոր:
 - ՉՉԱՓ ԱՌԵՆՈՒՄ. Զփորձ առնուլ, փոր-
 ձել, քննել:
 - Ի ՉԱՓՈՒ ՈՒՆԵԼ, տե՛ս ՉԱՓԱՌՈՐԵԼ:
 ՉԱՓԱԲԱՐ, մ. Չափով, չափաւորապէս,
 չափաքերապէս:
 ՉԱՓԱԲԵՐ, ւ. 1. Չափաւոր, զգաստ: 2.
 Դուզնաքայ:
 ՉԱՓԱԲԵՐԱԿԱՆ, ւ. Չափաւոր:
 ՉԱՓԱԲԵՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՉԱՓԱԲԱՐ:
 ՉԱՓԱԲԵՐԵԼ, նբ. Յարմարել:
 ՉԱՓԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Չափակցութիւն,
 համեմատութիւն, յարմարութիւն:
 ՉԱՓԱԿԻՐ, ւ. Չափաքեր, չափաւոր:
 ՉԱՓԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Զուգահափու-
 թիւն:
 ՉԱՓԱՀԱՍԱԿ, ւ. Կատարելահասակ:
 ՉԱՓԱՆ, գ. Չափ:
 ՉԱՓԱՐ, տե՛ս ՅԱՆԿԻ:
 ՉԱՓԱՐԱՆ, գ. Չափ (վերջրած չափը):
 ՉԱՓԱՌՈՐ, ւ. 1. Համեմատ, յարմար: 2.
 Միջաստիճան, միջակ: 3. Պարկեշտ, հա-
 մեստ, զգաստ: 4. Նուաստ, խոնարհ:
 - ՉԱՓԱՌՈՐ ՄԻ, մ. Չափաւորապէս,
 փոքր մի:
 ՉԱՓԱՌՈՐԱԳՈՅՆ, ւ. Նուազ:
 ՉԱՓԱՌՈՐԱՊԷՍ, մ. Չափով, միջակա-
 բար:
 ՉԱՓԱՌՈՐԵԼ, նբ. Ի չափու ունել:
 ՉԱՓԱՌՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Չափ: 2. Չա-
 փակցութիւն, յարմարութիւն: 3. Պար-
 կեշտութիւն:

ՉԲԱՐԻ, աս. Անբարի, չար:
 ՉԲՆԱԿԱԿՈՐ, ՉԲՆԱԿՈՐ, աս. Անբուճ,
 անբնական:
 ՉԳԻՏԱՆՔ, տե՛ս ԱՆԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:
 ՉԳԻՏՈՒ, ՉԳԻՏՈՒՆ, աս. Անգէտ, տգէտ,
 անիմաստ, տխմար:
 ՉԳՈՅ, տե՛ս ԱՆԳՈՅ:
 ՉԵՐԷՅ, գ. Ջրահանայ:
 ՉԵԻ, ՉԵԻ ԵԻՍ, մ. 1. Մինչ չե: 2. (յուճ.
 նմանողութեամբ) Ոչ ևս:
 ՉԷ՜¹, տե՛ս ՉԻՔ:
 ՉԷ՜², տե՛ս ԱՆԳՈՅ:
 ՉԷԱԿԱՆ, աս. Արարած:
 ՉԷՈՒԹԻՒՆ, գ. Անէութիւն, անգոյու-
 թիւն, ոչնչութիւն, ոչինչ, չգոյ:
 ՉԻՂՋ, գ. (կենդւ.) Չղջիկան, Հոլամուկ:
 ՉԻՆՉ, աս. գ. 1. Ոչինչ, չէ, չգոյ: 2. Դուզ-
 նաքեայ, տկար:
 ՉԻՔ¹ (պակասաւոր բայ). Չէ:
 ՉԻՔ², գ. Չէ, չգոյ, պակասութիւն:
 - ՉԻՔ ԼԻՆԵԼ. Ջրանալ:
 ՉԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Դժկամակութիւն:
 ՉԿԱՅ, աս. Անկայուն, անցաւոր:
 ՉԿԵՆ ԴԱՆԻ, տե՛ս ԱՆԿԵՆ ԴԱՆ:
 ՉԿԵՅՈՒ, աս. Անգործ, անպիտան:
 ՉԿԵՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Անգործութիւն:
 ՉՀԱԿԱՏԱԼԻ, աս. Անհաւատալի:
 ՉՀԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՀՆԱԶԱՆԴՈՒ-
 ԹԻՒՆ:
 ՉՁԵՌՆՀԱՍ, աս. Անձեռնհաս, անգոր:
 ՉՂՋԻԿԱՆ, տե՛ս ՉԻՂՋ:
 ՉՄԱՐԴԻ, աս. Անմարդի, տմարդի:
 ՉՄԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Տմարդութիւն:
 ՉՄԱՐԹՈՒ, ՉՄԱՐԹՈՒՆ, աս. Անճարակ,
 անպէտ:
 ՉՄՆԱԼԻ, աս. Անցաւոր:
 ՉՄՈՌԱՅԱԿԱՆ, աս. Անմոռանալի,
 անանց:
 ՉՅԱՆՅՈՒՅԵԱԼ, աս. Անմեղ:
 ՉՅԱՋՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձախորդութիւն,
 վտանգ, արկած:
 ՉՅՈՒՍԱԼԻ, աս. Անյուսալի:

ՉՆԱՇԽԱՐՀԻԿ, աս. Գերաշխարհիկ, նո-
 րահրաշ, գերապանծ, ահաւոր, հրաշա-
 փառ:
 ՉՆՁԵԱՆ, տե՛ս ՉՆՁԻՆ:
 ՉՆՁԻԿ, աս. Չնչին, աննշան, փոքրիկ:
 ՉՆՁԻՆ, աս. Չնչիկ, դոյզն, աննշան, տը-
 կար, անպիտան, սին, սնոտի:
 ՉՆՁԻՆԱԳՈՅՆ, աս. Ոչինչ, սնոտի:
 ՉՈՆԱԿԱԼ, տե՛ս ԱՆՈՆԱԿԱԼ:
 ՉՈՆԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՆՈՆԱԿԱԼ-
 ԼՈՒԹԻՒՆ:
 ՉՈՐ, աս. Ցամաք, չորուտ (խոնաւութիւ-
 նից զուրկ):
 ՉՈՐԱԲԵԿ, տե՛ս ԱՇՏՈՒԾ:
 ՉՈՐԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պահացողութիւն:
 ՉՈՐԱՅԻՆ, աս. Չորանուտ, չորուտ, ցա-
 մաքային:
 ՉՈՐԱՆԱԼ, չբ. Ցամաքել, դօսանալ:
 ՉՈՐԱՆՈՒՏ, աս. Ցամաքուտ, չորային:
 ՉՈՐԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պր. Ցամաքեցուցա-
 նել:
 ՉՈՐԵՔԱՆԿԻՒՆ, ՉՈՐԵՔԱՆԿԻՒՆԻ, աս.
 Քառանկիւն, քառակուսի, չորեքկուսի:
 ՉՈՐԵՔԳԼԽԵԱՆ, աս. Քառազլուխ, չո-
 րեքտառեան (Աւետարանի մասին):
 ՉՈՐԵՔԳՐԵԱՆ, աս. Քառազիր:
 ՉՈՐԵՔԴԻՄԵԱՆ, ՉՈՐԵՔԴԻՄԻ, աս. Քա-
 ռազէմ, չորեքկերպեան:
 ՉՈՐԵՔԴՐԱՄԵԱՆ, աս. գ. Սատեր:
 ՉՈՐԵՔԵԱՆ, թ. Չորեքին:
 ՉՈՐԵՔԵՑԵՐԵԱՆ, աս. Չորեքծագեան:
 ՉՈՐԵՔԵՐԻՎԱՐԵԱՆ, աս. Քառաձի:
 ՉՈՐԵՔԻՆ, տե՛ս ՉՈՐԵՔԵԱՆ:
 ՉՈՐԵՔՄԱԳԵԱՆ, տե՛ս ՉՈՐԵՔԵՑԵՐԵԱՆ:
 ՉՈՐԵՔԿԱՆ ԳՆԵԱՆ, աս. Քառակնդուն:
 ՉՈՐԵՔԿԱՐԳԵԱՆ, աս. Քառակարգեան:
 ՉՈՐԵՔԿԵՐՊ, ՉՈՐԵՔԿԵՐՊԵԱՆ, աս. Քա-
 ռակերպ, չորեքդիմեան, չորեքդիմի:
 ՉՈՐԵՔԿԵԱԿԻ, մ. Չորեքս, չորեքս ան-
 դամ:
 ՉՈՐԵՔԿՈՒՄԻ, աս. Քառակուսի, չորեք-
 անկիւնի:

ՁՈՐԵՔՆԻԻԹԵԱՅ, Կ. Քառանիւթ, քա-
 ռանիւթեայ:
 ՁՈՐԵՔՏԱՌԵԱՆ, տե՛ս ՁՈՐԵՔԳԼԽԵԱՆ:
 ՁՈՐԵՔՏԱՍԱՆԵՔԵԱՆ, Թ. Ձորեքտասա-
 նեքիւն:
 ՁՈՐԵՔՏԱՍԱՆԵՔԻՆ, տե՛ս ՁՈՐԵՔՏԱ-
 ՍԱՆԵՔԵԱՆ:
 ՁՈՐԵՔՏԱՐՐԵԱՆ, Կ. Քառատարրեան:
 ՁՈՐԻՐ, Թ. Ձորրորդ:
 ՁՈՐԻՅՍ, ՁՈՐԻՅՍ ԱՆԳԱՄ, տե՛ս ՁՈ-
 ՐԵՔԿԱՆԿԻ:
 ՁՈՐՈՒՏ, տե՛ս ՁՈՐ:
 ՁՈՐՐԵԱԿ, Թ. Քառեակ:
 ՁՈՐՐՈՐԴ, Թ. 1. Չորիւր: 2. Չորրեակ, քա-
 ռեակ: 3. Քառորդ:
 ՁՈՐՐՈՐԴՊԵՏՈՒԹԻՆ, Գ. Շամշտու-
 թիւն:
 ՁՈՐՔ, Թ. Քառ:
 ՁՈՐՔՈՏԱՆԻ, Գ. Հետեակ:
 ՁՈՒ, Գ. 1. Երթ, գաղթ, չուարարութիւն,
 ուղեորութիւն, շարժում, տեղափոխու-
 թիւն: 2. Բանակ, կարաւան: 3. Հանգեր-
 ձանք, աղիւ:
 - ՁՈՒ ԱՌԵՆԵԼ, Ի ՁՈՒ ԱՆԿԱՆԵԼ (Իմ),
 տե՛ս ՁՈՒԵԼ:
 ՁՈՒԱՆ, Գ. Առասան, ճոպան, պարան,
 կառան, խառան:
 ՁՈՒԱՌ, տե՛ս ԹՇՈՒԱՌ:
 ՁՈՒԱՌԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԹՇՈՒԱՌԱԳՈՅՆ:
 ՁՈՒԱՌԱՆԱԼ, տե՛ս ԹՇՈՒԱՌԱՆԱԼ:
 ՁՈՒԱՌՈՒԹԻՆ, տե՛ս ԹՇՈՒԱՌՈՒ-
 ԹԻՆ:
 ՁՈՒԱՐԱՐՈՒԹԻՆ, տե՛ս ՁՈՒ (1):
 ՁՈՒԵԼ, ՀԲ. Չու առնել, ի չու անկանել:
 ՁՈՒԽԱՅ, Գ. Յիսի:
 ՁՊԷՏ, ՁՊԻՏՈՅ, Կ. Անպէտ, անպիտան,
 չնչին:
 ՉՔԱՀԱՆԱՅ, տե՛ս ՉԵՐԷՅ:
 ՉՔԱՆԱԼ, ՀԲ. 1. Չիք լինել, չքոտել, չքել,
 անհետանալ, աներևութանալ: 2. Պակա-
 սել, նուագել, խաւարել (լուսատուների
 մասին):

ՉՔԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, ԿԲ. Անհետ առնել,
 աներևութացունել:
 ՉՔԱՒՈՐ, Կ. 1. Աղքատ, տնանկ, ցակա-
 նեակ: 2. փխք. Անշուք, անբաժ, յետին:
 ՉՔԱՒՈՐԱԿԱՆ, Կ. Անշուք, անլոյս:
 ՉՔԱՒՈՐԵԼ (Իմ), ՀԲ. 1. Աղքատանալ,
 կարօտել: 2. Տկարանալ, յետնել, վերջա-
 նալ:
 ՉՔԱՒՈՐՈՒԹԻՆ, Գ. 1. Աղքատութիւն,
 տնանկութիւն: 2. Պակասութիւն:
 ՉՔԵԼ (Իմ), տե՛ս ՉՔԱՆԱԼ:
 ՉՔՄԵՂ, Կ. Անմեղ:
 ՉՔՆԱՂ, Կ. 1. Անմամ, չնաշխարհիկ,
 պայծառագեղ, գերապանծ, հոյակապ,
 սքանչելի: 2. Անակնունելի, անակնկալ:
 3. մ. Սքանչելապէս:
 ՉՔՆԱՂԱԳԵՂ, Կ. Ամենագեղ, հրաշա-
 գեղ, գեղեցկահրաշ:
 ՉՔՆԱՂԱԳԻՏ, Կ. Դժուարագիւտ, ան-
 գիւտ, անմամ:
 ՉՔՆԱՂԱԴԵՄ, Կ. Գեղեցկագէմ:
 ՉՔՆԱՂԱԶԱՐԴ, Կ. Գեղեցկազարդ:
 ՉՔՆԱՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՉՔՆԱՂ:
 ՉՔՆԱՂԱԿԵՐՊ, Կ. Գեղեցկատես, գե-
 ղեցկատեսիլ:
 ՉՔՆԱՂԱԿԵՐՏ, Կ. Հրաշակերտ, հոյա-
 կապ:
 ՉՔՆԱՂԱՊԷՍ, մ. Գեղեցկապէս, վայել-
 չապէս:
 ՉՔՆԱՂԱՏԵՍ, ՉՔՆԱՂԱՏԵՍԻԼ, Կ.
 Չքնաղագէմ, գեղեցկագէմ, հրաշագեղ,
 չքնաղակերպ:
 ՉՔՈՏԵԼ (Իմ), տե՛ս ՉՔԱՆԱԼ (1):
 ՉՔՈՏԻ, Կ. 1. Չնչին, աննշան: 2. Տհաս,
 տղայամիտ:
 - ՉՔՈՏԻՔ, Գ. Ոչնչութիւն:
 ՉՔՈՒԹԻՆ, Գ. Տարակուսանք, տարա-
 կոյս, վարանումն:

Պ

ՊԱԳԱՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԿԻՐ ՊԱԳԱՆԵԼ:

ՊԱՆԱՏՆ կամ ՊԱՂԱՏՆ, գ. Ապարանք, արքունիք:

ՊԱՆԱՐ, գ. 1. Պաղպաջ: 2. Սպի: 3. Կեղ, խոյլ, խաղաւարտ: 4. Խարան, նիշ:

ՊԱՆԱՐԱԿԱՊ, ա. Զարդարուն, փողփողեալ:

ՊԱԽԱՐԱԿԱՆՔ, գ. Պարսաւանք:

ՊԱԽԱՐԱԿԵԼ, նբ. Անգոսնել, աղարտել, պարսաւել, թշնամանել, ըստգտանել, բամբասել:

ՊԱԽԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Պախարականք:

ՊԱԽԵԼ, չբ. Պակնուլ, սրտաբեկել, ահաբեկ լինել:

ՊԱԽԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՊԱԿՈՒՑԱՆԵԼ:

ՊԱԽՈՒՄՆ¹, գ. Պատառումն, բեկումն:

ՊԱԽՈՒՄՆ², գ. Սոսկումն, ահ:

ՊԱԽՈՒՑ, տե՛ս ԵՐԱՍԱՆԱԿ (1):

ՊԱԽԻՆ, գ. 1. Ինչք, ստացուած, պիտոյք, դբամ: 2. Պաճարանք, պաշար: 3. Պաճար, նախիր, անդեայք, արջառ:

ՊԱԿԱՍ, ա. 1. Թերի, անկատար, նուազ, սակաւ: 2. մ. Պակասաբար:

ՊԱԿԱՍԱԲԱՐ, տե՛ս ՊԱԿԱՍ (2):

ՊԱԿԱՍԱԶԵՌՆ, տե՛ս ՍԱԿԱՒԱԶԵՌՆ:

ՊԱԿԱՍԱՄԻՏ, ա. Անմիտ, յետսամիտ:

ՊԱԿԱՍԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմտութիւն, անխելութիւն:

ՊԱԿԱՍԱՄՕՐՈՒ, ՊԱԿԱՍԱՄՕՐՈՒՍ, ա. Քարձ:

ՊԱԿԱՍԱՊԵՏ, տե՛ս ՍԱԿԱՒԱՊԵՏ:

ՊԱԿԱՍԱԻՈՐ, ա. Պակաս, թերի, անկատար:

ՊԱԿԱՍԵԼ, չբ. 1. Նուազել, կասել, դադարել, տկարանալ: 2. Նուազել, լքանել, թալանալ:

ՊԱԿԱՍԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Նուազեցունցանել, ի բաց բառնալ:

ՊԱԿԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Թերութիւն, անկատարութիւն, նուազութիւն: 2. Զբաւորութիւն, յետնութիւն:

ՊԱԿԱՍՈՒՄՆ, գ. Պակասութիւն:

ՊԱԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՊԱԿՈՒՑԱՆԵԼ:

ՊԱԿԵՆՈՒԼ, չբ. Պակչել, պախել, դարհուրել, ապշել, յիմարել:

ՊԱԿՇՈՏ, ա. Խենչչ, ցոփ, անառակ, լիտի, վաւաշոտ:

ՊԱԿՇՈՏԵԼ (իմ), չբ. Անառակել, շուայտել, անկղիտանալ:

ՊԱԿՇՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անառակութիւն, խենչչութիւն, վաւաշոտութիւն, ցանկասիրութիւն:

ՊԱԿՈՒՄՆ, գ. Պախումն, երկիւղ, ահ:

ՊԱԿՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Պախեցուցանել, հիացուցանել, ահացուցանել:

ՊԱԿՈՒՑԱՆՈՂԱԿԱՆ, ա. Պակուցանող: ՊԱԿՈՒՑՈՒՄՆ, գ. Պակումն, ահարկութիւն, երկիւղ, ահ:

ՊԱԿՁԵԼ (իմ), տե՛ս ՊԱԿՆՈՒԼ:

ՊԱՀ, գ. 1. Պահպանութիւն, պահեստ: 2. Բանտարգելութիւն:

– ՊԱՀ ԱՐԿԱՆԵԼ. Պահարկել:

– ՊԱՀ ՈՒՆԵԼ. Պահել, պահպանել:

ՊԱՀԱԽՈՅՋ, տե՛ս ՊԱՀԱՅՈՅՋ:

ՊԱՀԱԿ, գ. ա. 1. Պահպան, պահանորդ, պահակապան: 2. Վերակացու, պաշտպան, ոստիկան: 3. Օգնական, ձեռնտու, յանձանձիջ, հոգաբարձու:

– ՊԱՀԱԿ ՈՒՆԵԼ՝ ՎԱՐԵԼ, տե՛ս ՏԱՐԱՊԱՐՀԱԿ ՎԱՐԵԼ:

ՊԱՀԱԿԱՊԱՆ, տե՛ս ՊԱՀԱԿ (1):

ՊԱՀԱԿԵԼ, չբ. Փոյթ առնել՝ ունել:

ՊԱՀԱԿԵՐ, գ. Մնուցիչ, դայեակ, դաստիարակ:

ՊԱՀԱՅՈՅՋ, ա. գ. Գիշերապահ:

ՊԱՀԱՆ Գ, գ. 1. Պահանգաւապ: 2. Զրահք, պահպանակ:

ՊԱՀԱՆ ԳԱԿԱՊ, տե՛ս ՊԱՀԱՆ Գ (1):

ՊԱՀԱՆՈՐԴ, գ. 1. Պահապան, պահպանող, պահակ, պարեկապան, առաջապահ:

2. Յոռուութեք, գրապանակ:

ՊԱՀԱՆՋԱՆՔ, գ. Պահանջումն:

ՊԱՀԱՆՋԱՐԱՆ, գ. Դատարան (գատա-
ւորի նստավայր):

ՊԱՀԱՆՋԻՉ, ա. 1. Պահանջող: 2. Վրէժ-
խընդիր:

ՊԱՀԱՆՋՈՂ, ա. գ. Հարկապահանջ:

ՊԱՀԱՆՋՈՒՄՆ, գ. Պահանջանք:

ՊԱՀԱՊԱՆ, գ. 1. Պահպանիչ, պահպա-
նորդ: 2. Պահպանութիւն, պահ, ամբու-
թիւն: 3. Գրապանակ, պահանորդ:

ՊԱՀԱՊԱՆԱՊԵՏ, գ. Պահպանապետ:

ՊԱՀԱՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՊԱՀՊԱՆՈՒ-
ԹԻՒՆ:

ՊԱՀԱՐԱՆ, գ. 1. Պահպանարան: 2.
Դառաղ: 3. Արկղ, տուփ:

ՊԱՀԱՐԱՆԵԼ, նբ. Պահել (ամփոփել մի
բանի մէջ):

ՊԱՀԱՐԿԵԼ, նբ. Պահ արկանել, պահպա-
նել:

ՊԱՀԱՅՈՂ, ա. Պահող, ժուժկալ:

ՊԱՀԱՅՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Պահք, ժուժկա-
լութիւն, չորակերութիւն:

ՊԱՀԵԼ, նբ. 1. Պահ ունել, պահպանել,
սպաս առնել, հովանի լինել: 2. Պինդ ու-
նել, արգելուլ: 3. Թաքուցանել, մթերել:

4. Ժուժկալել:

ՊԱՀԵԿ, տե՛ս ՊԱՅԻԿ:

ՊԱՀԵՍՏ, գ. 1. Պահուստ, պահումն,
պահպանութիւն: 2. Մթերք, աւանդ: 3.
Բանտ:

ՊԱՀՈՒՍՏ, տե՛ս ՊԱՀԵՍՏ:

ՊԱՀՊԱՆ, տե՛ս ՊԱՀԱՊԱՆ:

ՊԱՀՊԱՆԱԿ, գ. 1. Զրահք: 2. Գրապա-
նակ:

ՊԱՀՊԱՆԱԿԱՆ, ա. 1. Պահպանիչ, պահ-
պանող, պահապան, պահպանողական: 2.
Հաշտպան, զօրավիգն: 3. Հրամայական:

4. գ. Հմայեակ, պահպանակ:

ՊԱՀՊԱՆԱԿԻՅ, ա. Պահպանական, պահ-
պանող:

ՊԱՀՊԱՆԱՊԵՏ, գ. 1. տե՛ս ՊԱՀԱՊԱՆԱ-

ՊԵՏ: 2. Ներքինապետ, մարդապետ:

ՊԱՀՊԱՆԱՐԱՆ, գ. Պատսպարան:

ՊԱՀՊԱՆԵԼ, նբ. Պահպանեցուցանել,
պաշտպանել, հովանաւորել, պատսպա-
րել:

ՊԱՀՊԱՆԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՊԱՀՊԱ-
ՆԵԼ:

ՊԱՀՊԱՆԻՉ, ՊԱՀՊԱՆՈՂ, ա. 1. Պահա-
պան: 2. Փրկիչ: 3. Տեսուչ:

ՊԱՀՊԱՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՊԱՀՊԱՆԱ-
ԿԱՆ:

ՊԱՀՊԱՆՈՐԴ, տե՛ս ՊԱՀԱՊԱՆ:

ՊԱՀՊԱՆՈՅ, տե՛ս ՊԱՀԱՊԱՆ:

ՊԱՀՊԱՆՈՅ, տե՛ս ԲԱՆՏ:

ՊԱՀՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պահ, պաշտպա-
նութիւն, հովանի, զգուշութիւն: 2. Գրա-
պանակ:

ՊԱՀՔ, գ. Պահացողութիւն, ժուժկալու-
թիւն, ծոմ:

ՊԱՂ, գ. Սառն, սառոյց:

ՊԱՂԱՆԱԼ, տե՛ս ՊԱՂԵԼ (իմ):

ՊԱՂԱՆ, գ. Համետ:

ՊԱՂԱՆԵԼ, տե՛ս ՀԱՄԵՏԵԼ:

ՊԱՂԱՆՁԱԻ, գ. Քարանձաւ, ժայռ:

ՊԱՂԱՊԱՆԾԱԿԱՆ, ա. Սառնատեսակ,
վճիտ, յստակ:

ՊԱՂԱՏ, տե՛ս ՊԱՂԱՏԱՆՔ:

ՊԱՂԱՏԱԽԱՌՆ, ա. Աղերսալի, թախճա-
գիւն:

ՊԱՂԱՏԱՆՔ, գ. Պաղատ, պաղատումն,
մաղթանք, աղաչանք, աղերսանք,
թախանձանք, աղօթք:

ՊԱՂԱՏԵԼ (իմ), չբ. Աղաչել, աղերսել,
մաղթել, թախանձել:

ՊԱՂԱՏԵՆ, տե՛ս ՊԱՂԱՏԵՆ:

ՊԱՂԱՏՈՒՄՆ, տե՛ս ՊԱՂԱՏԱՆՔ:

ՊԱՂԵԼ, (իմ), չբ. Պաղանալ, սառել,
սառչել:

ՊԱՂԵՏ, տե՛ս ՊԱՂԱՏԱՆՔ:

ՊԱՂՈՒՄՆ, գ. Սառումն:

ՊԱՂՊԱՂԱԿ, տե՛ս ԲԻԻԲԵՂ:

ՊԱՂՊԱՋ, տե՛ս ՊԱԼԱՐ (1):

ՊԱՂՊԱՋԱԿ, տե՛ս ՊՂՊՋԱԿ:

ՊԱՂՊԱՋԵԼ, չբ. փայլել, փողփողել, շող-
շողել:

ՊԱՂՊԱՋՈՒՄՆ, գ. փայլումն, փաղփու-
մբն:

ՊԱՂՊԱՋՈՒՆ, ա. Փաղփուռն, փայլուռն,
պայծառ:

ՊԱՃԱՐ, գ. Նախիր, անդեայ, արջառ,
գուար:

- ՊԱՃԱՐՔ, գ. Պաճարանք, հայթայ-
թանք, հնարք:

ՊԱՃԱՐԱՐՈՅԾ, ա. Անասնաբոյժ, պաճա-
րատես, հովիւ:

ՊԱՃԱՐԱՐԿԱՆ, ա. գ. Պաճարեղէն,
պաճար:

ՊԱՃԱՐԱՄԻՏ, ա. Անմիտ:

ՊԱՃԱՐԱՆՔ, գ. 1. Պարէն, պէտք, գոյք,
ինչք: 2. Հնարագիտութիւն, հայթայ-
թանք, հնարք:

ՊԱՃԱՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԱՆԱՄՆԱՐԱՐ:

ՊԱՃԱՐԱՏԵՍ, տե՛ս ՊԱՃԱՐԱՐՈՅԾ:

ՊԱՃԱՐԱՐՕՏ, գ. Աբօտ (պաճարի հա-
մար):

ՊԱՃԱՐԵԼ, նբ. չբ. Հայթայթել, նիւթել,
հնարել, ճարտարել, ջանալ:

ՊԱՃԱՐԵՂԱՐԱՐ, մ. ա. Անասնաբար,
անասնական:

ՊԱՃԱՐԵՂԷՆ, ա. Անասնական:

- ՊԱՃԱՐԵՂԷՆՔ, գ. Անասուռք:

ՊԱՃԱՐԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անասնութիւն,
անբանութիւն:

ՊԱՃԵԱՆ, ՊԱՃԷՆ, ՊԱՃԻԿ, տե՛ս ՊԱՏ-
ՃԷՆ:

ՊԱՃՈՅԺ, ա. գ. 1. Պաճուճեալ, զարդա-
րուռն: 2. Պաճուճանք, զարդարանք:

ՊԱՃՈՒՃԱՐԱՆ, ա. Պերճաբան, պանծա-
բան, ճոռոմաբան:

ՊԱՃՈՒՃԱՐԱՆԵԼ, չբ. Պերճաբանել, ճո-
ռոմաբանել:

ՊԱՃՈՒՃԱՋԱՐԴ, ա. 1. Պաճոյճ, զար-
դարուռն: 2. Պատիր, խաբէական:

ՊԱՃՈՒՃԱՆ, տե՛ս ՊԱՃՈՒՃԱՆՔ:

ՊԱՃՈՒՃԱՆՔ, գ. 1. Պաճոյճ, զարդ, զար-
դարանք, պճնութիւն, պճնանք, սեթեւեթ:
2. տե՛ս ՊԱՃՈՒՃԱՊԱՏԱՆՔ:

ՊԱՃՈՒՃԱՊԱՏԱՆՔ, գ. Պաճուճանք, խր-
տուիլ, խուճիճ:

ՊԱՃՈՒՃԱՍԷՐ, ա. Պճնասէր, զարդասէր:

ՊԱՃՈՒՃԵԼ, նբ. 1. Զարդարել, գեղա-
զարդել, պճնել, գեղեղեսել, սեթեւեթել:
2. Զմուռել: 3. Պերճաբանել:

ՊԱՅԱՋԱՏ, գ. 1. Յաջորդ, փոխանորդ,
ժառանգ, ժառանգորդ: 2. Ազնուատոհմ,
ազնուական:

ՊԱՅԱՋԱՏԵԼ, նբ. 1. Ժառանգել, յաջոր-
դել: 2. Տիրապետել, տիրել, իշխել:

ՊԱՅԱՋԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Յաջորդութիւն
(իշխանութեան կամ սերունդների յա-
ջորդականութիւն):

ՊԱՅԱԿ, տե՛ս ՊԱՅԻԿ:

ՊԱՅԹԵԼ¹, չբ. Պատառել, ճայթել:

ՊԱՅԹԵԼ², տե՛ս ՊԱՅԹՈՒՅԱՆԵԼ:

ՊԱՅԹԻՒՆ, տե՛ս ՊԱՅԹՈՒՄՆ:

ՊԱՅԹՈՒՄՆ, գ. Պայթիւն, ճայթիւն, շա-
ռաչումն:

ՊԱՅԹՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Պայթել, ճայթե-
ցուցանել, պատառել:

ՊԱՅԻԿ, գ. Պահակ, պահակապան (բերդի
պահական գինորդ):

ՊԱՅԾԱՌ, ա. 1. Լուսափայլ, փայլուռն,
ջինջ: 2. Շքեղ, փառացի, երեւելի,
չքնաղ:

ՊԱՅԾԱՌԱՐԱՆ, ա. Պերճաբան, պաճու-
ճաբան, ճոռոմաբան:

ՊԱՅԾԱՌԱՐԱՆԵԼ, չբ. Պերճաբանալ,
պաճուճաբանել, ճառատել:

ՊԱՅԾԱՌԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Պերճաբա-
նութիւն, ճոռոմաբանութիւն:

ՊԱՅԾԱՌԱՐԱՐ, տե՛ս ՊԱՅԾԱՌԱՊԷՍ:

ՊԱՅԾԱՌԱՐՈՐԲՈՔ, ա. Յորդայոյս:

ՊԱՅԾԱՌԱԳԵՂ, ա. Զբնաղ:

ՊԱՅԾԱՌԱԳՈՅՆ, ա. Պայծառեւրանգ:

ՊԱՅԾԱՌԱԳՈՐԾԵԼ, տե՛ս ՊԱՅԾԱՌԱ-
ՅՈՒՅԱՆԵԼ:

ՊԱՅԾԱՌԱԶԱՐԴ, աս. Վայելչապանծ, չքեղ:

ՊԱՅԾԱՌԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Շքեղու-թիւն:

ՊԱՅԾԱՌԱԶԳԵԱՅ, աս. մ. Պայծառա-զգեստ, լուսափայլ, պայծառ:

- ՊԱՅԾԱՌԱԶԳԵԱՅ ԼԻՆԵԼ. Պայծա-ռազգեստ, պայծառազգեստել, պայծա-ռանալ:

ՊԱՅԾԱՌԱԶԳԵՆՈՒԼ, տե՛ս ՊԱՅԾԱՌԱ-ԶԳԵԱՅ ԼԻՆԵԼ:

ՊԱՅԾԱՌԱԶԳԵՍՏ, տե՛ս ՊԱՅԾԱՌԱԶ-ԳԵԱՅ:

ՊԱՅԾԱՌԱԶԳԵՍՏԵԼ (իմ), տե՛ս ՊԱՅ-ԾԱՌԱԶԳԵԱՅ ԼԻՆԵԼ:

ՊԱՅԾԱՌԱԶԳԵՍՏՈՒԹԻՒՆ, ՊԱՅԾԱ-ՌԱԶԳԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուսափայլու-թիւն, պայծառութիւն:

ՊԱՅԾԱՌԱԼՈՅՍ, տե՛ս ԼՈՒՍԱՊԱՅԾԱՌ:

ՊԱՅԾԱՌԱԿԱՆ, տե՛ս ՊԱՅԾԱՌ:

ՊԱՅԾԱՌԱԿԱՑՈՒՐԴ, գ. Տօն, տօնա-խմբութիւն:

ՊԱՅԾԱՌԱԿԵՐՊԵԼ, նբ. 1. Պայծառա-ցուցանել, չքեղացուցանել: 2. չք. Պայ-ծառանալ, չքեղանալ:

ՊԱՅԾԱՌԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՅԼԱ-ԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ (4):

ՊԱՅԾԱՌԱԿԵՐՏ, աս. Գեղեցկաչէն, պայ-ծառաչէն:

ՊԱՅԾԱՌԱՀՐԱՇ, տե՛ս ՀՐԱՇԱՊԱՅԾԱՌ:

ՊԱՅԾԱՌԱՅԱՐԴԱՐ, աս. Պայծառակերտ, հոյակապ:

ՊԱՅԾԱՌԱՅԻՆ, տե՛ս ՊԱՅԾԱՌ:

ՊԱՅԾԱՌԱՆԱԼ, չք. Լուսափայլել, չքե-ղանալ, պերճանալ, երեւելի լինել:

ՊԱՅԾԱՌԱՆՇՈՅԼ, աս. Լուսաճաճանչ, լուսաւոր, անաղօտ:

ՊԱՅԾԱՌԱՇԷՆ, տե՛ս ՊԱՅԾԱՌԱԿԵՐՏ:

ՊԱՅԾԱՌԱՊԱՃՈՅԾ, տե՛ս ՊԱՅԾԱՌԱ-ԶԱՐԴ:

ՊԱՅԾԱՌԱՊԱՐԾ, աս. Գեղապանծ, պան-ծալի:

ՊԱՅԾԱՌԱՊԷՍ, մ. Փառօք, վայելչապէս:

ՊԱՅԾԱՌԱՏԵՍԻԼ, աս. Փառացի, չքեղ:

ՊԱՅԾԱՌԱՐԱՐ, աս. Լուսատու:

ՊԱՅԾԱՌԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Փայլեցու-ցանել, լուսաւորել, վայելչացուցանել, զարդարել:

ՊԱՅԾԱՌԵՐԱՆ Գ, տե՛ս ՊԱՅԾԱՌԱ-ԳՈՅՆ:

ՊԱՅԾԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուսափայլու-թիւն, փայլ, լոյս, փայլումն, յստակու-թիւն, չքեղութիւն, վայելչութիւն:

ՊԱՅԾԱՌՈՒՄՆ, տե՛ս ՊԱՅԾԱՌՈՒ-ԹԻՒՆ:

ՊԱՅՂԱԿՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԼՇԱԿՆՈՒԹԻՒՆ:

ՊԱՅՄԱՆ, գ. 1. Ուխտ, դաշն, խոստումն: 2. Կարգ, օրէնք: 3. Հանգամանք: 4. Ոճ, ձև:

ՊԱՅՄԱՆԱՒՈՐ, աս. Պայմանաւորական, օրինաւոր:

ՊԱՅՄԱՆԱՒՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՊԱՅՄԱ-ՆԱՒՈՐ:

ՊԱՅՄԱՆԵԼ, նբ. Պայման առնել, դաշ-նաւորել, ուխտել:

ՊԱՅՈՒՍԱԿ, գ. Պարկ, քսակ, մախաղ:

ՊԱՅՔԱՐ, գ. Կռիւ, կազ, վէճ:

- Ի ՊԱՅՔԱՐ ՄԱՏՁԵԼ՝ ՄՏԱՆԵԼ, տե՛ս ՊԱՅՔԱՐԵԼ:

ՊԱՅՔԱՐԵԼ, չք. Ի պայքար մատչել՝ մտանել, կազել, մաքառել, ոգորել:

ՊԱՆ, գ. 1. Բլիթ, նկան: 2. Խորիսխ:

ՊԱՆԴԱՆԴ, տե՛ս ՊԱՏԱՆԴ:

ՊԱՆԴԽՏԱԿԻՑ, աս. Նժդեհակից:

ՊԱՆԴԽՏԱՆԱԼ, տե՛ս ՊԱՆԴԽՏԵԼ (իմ):

ՊԱՆԴԽՏԱՆՈՅ, գ. Իջևան, օտարանոց:

ՊԱՆԴԽՏԵԼ (իմ) չք. Գաղթել, նժդեհա-նալ, նժդեհել, վտարանդել, օտարանալ:

ՊԱՆԴԽՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Նժդեհութիւն, վտարանդութիւն, զաղթականութիւն, օտարութիւն:

ՊԱՆԴՈԿԱՊԱՆ, տե՛ս ՊԱՆԴՈԿԱՊԵՏ:

ՊԱՆԴՈԿԱՊԵՏ, գ. Պանդոկապան:

ՊԱՆԴՈԿԻ, գ. Իջևան, օթևան, վան, խան:

ՊԱՆԴՈՅԻՐ, ա. Անմիտ, յիմար, մորոս:
 ՊԱՆԴՈՐՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմտութիւն, յիմարութիւն:
 ՊԱՆԴՈՒԽՏ, ա. գ. 1. Վտարանդի, նժգեհ, տարագիր: 2. Գաղթական, օտարական:
 ՊԱՆԹԵՌ, տե՛ս ՅՈՎԱԶ:
 ՊԱՆԻՐ, գ. Մաճառակ:
 ՊԱՆԾԱԲԱՆ, տե՛ս ՊԱՃՈՒՃԱԲԱՆ:
 ՊԱՆԾԱԳՈՅՆ, ա. Վսամ:
 ՊԱՆԾԱԼ, չբ. Պանծանալ, պարծել, Հպարտանալ, գոռոզանալ, մեծամտել:
 ՊԱՆԾԱԼԻ, ա. Հռչակելի, գովելի, Հիանալի, արգոյ, չբել:
 ՊԱՆԾԱՆԱԼ, տե՛ս ՊԱՆԾԱԼ:
 ՊԱՆԾԱՆՔ, գ. Պանծութիւն, պարծանք, չբեղութիւն:
 ՊԱՆԾԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Հռչակել, մեծացուցանել:
 ՊԱՆԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Պանծանք, պարծանք:
 ՊԱՇԱՐ, գ. Թոշակ, պարէն, նալար:
 ՊԱՇԱՐԵԼ, նբ. Շուրջ արկանել՝ պատել, շրջապատել, շրջափակել, պարփակել:
 ՊԱՇՏԱԿ, գ. Ծառայ, սպասաւոր:
 ՊԱՇՏԱՄՈՒՆՔ, տե՛ս ՊԱՇՏՈՆ:
 ՊԱՇՏԱՏԱԿԱՆ, գ. Օժիտ (որ Հարսը բերու՞մ է փեսայի տուն):
 ՊԱՇՏԵԼ¹, նբ. 1. Երկիր պագանել, երկրպագել, պաշտօնատար լինել, պաշտօն Հարկանել: 2. (եկեղց.) Պաշտօն արկանել: 3. Սպասահարկել, ծառայել, արբանեկել: 4. Դարմանել, հոգալ:
 ՊԱՇՏԵԼ² (իմ), չբ. Ի կիր արկանել, պէտս առնել, պիտօք վարել:
 ՊԱՇՏԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՊԱՇՏՈՆ:
 ՊԱՇՏՈՒՄՆ, գ. Պաշտելութիւն, պաշտօն:
 ՊԱՇՏՊԱՆ, գ. 1. Պահպանող, հովանաւոր, վերակացու: 2. Օգնական, պահապան, ջատագով:
 – ՊԱՇՏՊԱՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՊԱՇՏՊԱՆԵԼ:
 ՊԱՇՏՊԱՆԱԿՔ, գ. Պաշտպանութիւն, սպասահարկութիւն, արբանեկութիւն:
 ՊԱՇՏՊԱՆԵԼ, նբ. 1. Պաշտպան հովանի

լինել, հովանաւորել, ջատագովել, պահել, պահպանել, պատսպարել: 2. Փոյթ առնել, հոգալ, արբանեկել, պաշտել, սպասահարկել:
 ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պաշտպանումն, հովանաւորութիւն, պահպանութիւն, օգնականութիւն, ջատագովութիւն, զօրավիգն: 2. Սպասահարկութիւն, արբանեկութիւն, պաշտօն:
 ՊԱՇՏՊԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹԻՒՆ (1):
 ՊԱՇՏՈՆ, գ. 1. Պաշտումն, աստուածապաշտութիւն, պաշտամունք: 2. Իիք, կուռք: 3. Սարկաւագութիւն, սպասաւորութիւն:
 – ՊԱՇՏՈՆ ԱՌՆԵԼ կամ ՄԱՏՈՒՅԱՆԵԼ. Մեծարել, պատուասիրել, պաշտել:
 ՊԱՇՏՈՆԱՄԱՏՈՅՑ ԼԻՆԵԼ. Պաշտօն մատուցել, պաշտել,
 ՊԱՇՏՈՆԱՍԷՐ, ա. Կրօնասէր, բարեպաշտ:
 ՊԱՇՏՈՆԱՏԱՐ, գ. Պաշտօնեայ, պաշտօնարար, երկրպագու:
 – ՊԱՇՏՈՆԱՏԱՐ ԼԻՆԵԼ. Պաշտել:
 ՊԱՇՏՈՆԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, ՊԱՇՏՈՆԱՏԱՐՈՒՄՆ, գ. Ծառայութիւն:
 ՊԱՇՏՈՆԱՐԱՆ, գ. Պաշտօնետեղ, տաճար, եկեղեցի:
 ՊԱՇՏՈՆԱՐԱՐ, տե՛ս ՊԱՇՏՈՆԱՏԱՐ:
 ՊԱՇՏՈՆԱԻՈՐ, տե՛ս ԴԻՅԱՊԱՇՏ:
 ՊԱՇՏՈՆԵԱՅ, գ. ա. 1. Պաշտօնատար, սպասաւոր, ծառայ: 2. Հիւպերէտ: 3. Ընդոժին: 4. Կամակատար, կամարար: 5. Սարկաւագ:
 ՊԱՇՏՈՆԵՏԵՂ, տե՛ս ՊԱՇՏՈՆԱՐԱՆ:
 ՊԱՇՏՈՆՈՒԿՔ, գ. Մարդահաճութիւն, չողոքորթութիւն:
 ՊԱՊ, գ. Հաւ:
 ՊԱՊԱՆԵԼ, նբ. Խարչատել:
 ՊԱՊԱԿԵԼ (իմ), չբ. Պասքել, տոչորել:
 ՊԱՊԱԿՈՒՄՆ, գ. Պասքումն, պասուք, տոչորումն:

ՊԱՊԱՆՁԵԼ¹, տե՛ս ՊԱՊԱՆՁԵՑՈՒՅԱՆ
 ԵՆԵԼ:
 ՊԱՊԱՆՁԵԼ² (իմ), չբ. Կարկել, համբա-
 նալ, ափիբերան լինել:
 ՊԱՊԱՆՁԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Պապանձել,
 ափիբերանել, ափիբերան առնել, ըմբե-
 րանել, կարկեցուցանել, կարկել:
 ՊԱՊԱՍ, գ. Քահանայ, երէց:
 ՊԱՊԿԱՅ, գ. (կենդբ.) Դուգաք:
 ՊԱՊՁԵԱԿ, տե՛ս ԱՅԾ:
 ՊԱՌԱԿ, գ. 1. Բակ, մակաղատեղ, փա-
 րախ: 2. լայնաբար՝ Հօտ, խաչն: 3. Ազդը
 (խոզի):
 – ՊԱՌԱԿ ՊԱՌԱԿ. երամ երամ:
 ՊԱՌԱԿԱՆ, գ. երազազ:
 ՊԱՌԱԿՏԵԼ, նբ. Պառակտեցուցանել,
 պատառել, ճեղքել, խզել, հերձուլ, բաժա-
 նել, որոշել, երկպառակտել:
 ՊԱՌԱԿՏԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՊԱՌԱԿ-
 ՏԵԼ:
 ՊԱՌԱԿՏՈՒԹԻՒՆ, գ. երկպառակութիւն:
 ՊԱՌԱԿ, գ. Ծերուհի:
 ՊԱՌԱԿԵԼ (իմ), չբ. 1. Ծերանալ: 2. փխբ.
 Հնանալ:
 ՊԱՌԱԿՈՐԴԻ, տե՛ս ԱՄԼՈՐԴԻ:
 ՊԱՌԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծերութիւն:
 ՊԱՍԵՔ, տե՛ս ՊԱՍՔԱ:
 ՊԱՍԵՔԱՏՕՆ, ՊԱՍԵՔԱՏՕՆԱԿ, գ.
 Պասքա:
 ՊԱՍԿԱԿԱՆ (ՊԱՐՍԿԱԿԱՆ) ՀԱԻ, տե՛ս
 ՍԻՐԱՄԱՐԳ:
 ՊԱՍԿՈՒՃ, տե՛ս ԿՈՐԾ:
 ՊԱՍՈՒՔ, գ. Պասքումն, պապակումն:
 ՊԱՍՏԱՌ, գ. Օթոց:
 ՊԱՍՏԱՌԱԿԱԼ, գ. 1. Պատան: 2. Պատանք:
 ՊԱՍՔԱ, գ. (եկեղց.) Պասեք, պասեքա-
 տօն, պասեքատօնակ, անց, անցանակ,
 զատիկ:
 ՊԱՍՔԱՆԱԼ, տե՛ս ՊԱՍՔԵԼ (իմ):
 ՊԱՍՔԵԼ (իմ), չբ. 1. Պապակել: 2. փխբ.
 Տենչալ, կարօտել, փափաղել: 3. Յամա-
 քել, չորանալ:

ՊԱՍՔՈՒԹԻՒՆ, ՊԱՍՔՈՒՄՆ, գ. Պա-
 սուք, պապակումն:
 ՊԱՏ ԱՌԵՈՒԼ, 1. Շրջապատել, պարփա-
 կել: 2. Գալարել (գալարներ կազմել):
 ՊԱՏ Ի ՊԱՏ, ՊԱՏ Ի ՊԱՏԷ, ՊԱՏ Ի ՊԱՏՈՒ,
 ա. մ. 1. Մանուածոյ: 2. փխբ. Խրթնի:
 ՊԱՏԱ ԳՐՈՍ, տե՛ս ՈՏՆԱՅԱԿՈՒԹԻՒՆ:
 ՊԱՏԱՀ, գ. Պատահար, պատահումն,
 դէպք, դիպումած, անցք, հանգամանք,
 բախտ:
 ՊԱՏԱՀԱՐ, գ. 1. տե՛ս ՊԱՏԱՀ: 2. Արկած,
 հարուած, փորձանք:
 ՊԱՏԱՀԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՊԱՏԱՀԵ-
 ՑՈՒՅԱՆԵԼ:
 ՊԱՏԱՀԵԼ, չբ. 1. Հանդիպել, ի դէպ գալ,
 դէպ լինել, ի վերայ հասանել, ընդ առաջ
 ելանել, ընդդէմ լինել, բախել: 2. Լինել:
 ՊԱՏԱՀԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Հանդիպեցու-
 ցանել:
 ՊԱՏԱՀՈՒՄՆ, գ. 1. Պատահ, հանդիպու-
 մըն, դէպք, դիպումած, անցք: 2. (տրամ.)
 Որակ, պարագայ, հանգամանք:
 – ՊԱՏԱՀՄԱՄՔ, մ. Վրիպակութեամբ:
 ՊԱՏԱՂԵԼ (իմ), չբ. Ջբաղել, դեգերել,
 պարապել:
 ՊԱՏԱՂԻՉ, ա. Խափանեցուցիչ, խափա-
 նիչ, արգելիչ:
 ՊԱՏԱՂՈՒՄՆ, գ. Ջբաղումն, զբաղանք,
 դեգերանք:
 ՊԱՏԱՆ, գ. Երիզ (փաթաթելու շոր):
 – ՊԱՏԱՆՔ. Կտաւ, պաստառակալ:
 ՊԱՏԱՆԿԱՆ, ա. Երիտասարդական:
 ՊԱՏԱՆԴ, գ. Գրաւական, պատանդու-
 թիւն:
 ՊԱՏԱՆԴԵԼ, նբ. Պաշարել, թակարդել,
 կաշկանդել:
 ՊԱՏԱՆԴԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատանդ (պա-
 տանդի դրութիւնը):
 ՊԱՏԱՆԵԱԿ, տե՛ս ՊԱՏԱՆԻ:
 ՊԱՏԱՆԵԿԱՏՈՒՓՈՒՆ, տե՛ս ՄԱՆԿԱՏՈՒՓ:
 ՊԱՏԱՆԵԿԿԻԿ, գ. Կիսապատանեակ, ման-
 կիկ:

ՊԱՏԱՆԻ, գ. Պատանեակ, պարմանի,
տղայ, երիտասարդ:

ՊԱՏԱՌ, գ. Կոտոր, մասն, բեկոր:

ՊԱՏԱՌԱՔՈՅԾ, ա. գ. Հացկատակ:

ՊԱՏԱՌԱՏՈՒՆ, ա. Պատառուն, ցնցոտի,
հնոտի:

ՊԱՏԱՌԱՔԱՂ, գ. Մսահան:

ՊԱՏԱՌԵԼ, նբ. Բեկանեկ, հերձանեկ, հեր-
ձուկ, ցելուկ, ճեղքեկ, յոշեկ, գիշատեկ,
խզեկ:

ՊԱՏԱՌՈՒԱԾ, գ. Ծերպ:

ՊԱՏԱՌՈՒՄՆ, գ. 1. Հերձումն, խզումն,
բացումն, բաժանումն: 2. փխբ. երկպա-
ռակութիւն, պառակտութիւն:

ՊԱՏԱՌՈՒՆ, տե՛ս ՊԱՏԱՌԱՏՈՒՆ:

ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՔԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Պաշտ-
պանութիւն:

ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒ, ա. Զատագող:

ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Համա-
րատուութիւն: 2. Ապաքանութիւն, փաս-
տաբանութիւն, ջատագողութիւն:

ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՐԵԼ, նբ. Տալ պատասխա-
նի, ջատագովել, համար տալ:

ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՊԱՏԱՍ-
ԽԱՆԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ:

ՊԱՏԱՍԽԱՆԵԼ, տե՛ս ՊԱՏԱՍԽԱՆԻ ՏԱԼ:

ՊԱՏԱՍԽԱՆԻ, գ. 1. Ասացուած (փոխա-
գարձ): 2. Պատասխանատուութիւն, ջա-
տագողութիւն: 3. Համարատուութիւն:

– ՊԱՏԱՍԽԱՆԻ ԱՌԵԼ կամ ԱՌԵԼ
ՊԱՏԱՍԽԱՆԻ, տե՛ս ՊԱՏԱՍԽԱՆԻ ՏԱԼ:

– ՊԱՏԱՍԽԱՆԻ ՏԱԼ, ՏԱԼ ՊԱՏԱՍԽԱՆԻ.

1. Պատասխանել, պատասխանի առնել: 2.
Պատասխանատրել, արգարացուցանել:

– ՀՐԱՄԱՆ ՊԱՏԱՍԽԱՆԻՈՅ, տե՛ս ՀՐԱ-
ՄԱՆ:

ՊԱՏԱՍԽԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՊԱՏԱՍԽԱՆ-
ԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ:

ՊԱՏԱՏԵԼ, նբ. 1. Փաթութիւ, ծածկել: 2.
կ. չբ. Պատել, փարել, յարել:

ՊԱՏԱՏՈՒԿ, տե՛ս ԳԵՂԶ:

ՊԱՏԱՐԱԳ, գ. 1. Պատրուճակ, զոհ: 2.

Նուէր, ընծայ, տուրք, կաշառ:

ՊԱՏԱՐԱԳԱՐԵՐ, ա. Ընծայաբեր:

ՊԱՏԱՐԱԳԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Քահա-
նայագործութիւն:

ՊԱՏԱՐԱԳԱՐԱՆ, գ. (եկեղց.) Սեղան:

ՊԱՏԱՐԵԼ, նբ. 1. Յորդել, զեղուկ: 2. Բո-
վանդակել:

ՊԱՏԱՐՈՒՄՆ, գ. Լրումն, զեղումն, բո-
վանդակումն:

ՊԱՏԱՐՈՒՆ, ա. Լի, զեղուն, պղպղուն,
ծայրալիւր, ծայրալից, լիակատար:

ՊԱՏԳԱՄ, գ. 1. Պատուէր, հրաման,
վճիռ: 2. Խրատ: 3. Լուր, համբաւ: 4.
Պատգամաբեր, պատգամաւոր:

– Ի ՊԱՏԳԱՄՍ ԱՆԿԱՆԵԼ, տե՛ս ՊԱՏ-
ԳԱՄԱԳՆԱՅ ԼԻՆԵԼ:

ՊԱՏԳԱՄԱՐԵՐ, ա. գ. Պատգամաւոր,
դեսպան:

ՊԱՏԳԱՄԱՐԱԳՆԱՅ ԼԻՆԵԼ. Ի պատգամս
անկանել, հրեշտակագնաց լինել:

ՊԱՏԳԱՄԱՐԱԳՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրեշտա-
կագնացութիւն:

ՊԱՏԳԱՄԱՌՈՐ, ա. գ. Հրեշտակ, դես-
պան:

ՊԱՏԳԱՄԱՌՈՐԵԼ, չբ. Հրեշտակագնաց
լինել, հրեշտակագնաց առնել:

ՊԱՏԳԱՄԱՌՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրեշտակու-
թիւն, առաքելութիւն:

ՊԱՏԳԱՐԱԿ, գ. Դարգիճ, լկտիք, չալակ:

ՊԱՏԵԱՆ, գ. 1. Աման (սրի): 2. Կեղե, փո-
ճուկ: 3. Խեցի (փափկամարմինների): 4.
Խեց (կրիայի): 5. Զրահ, լանջապանակ: 6.
Լանջք, կուրծք:

ՊԱՏԵԼ, նբ. 1. Պատատել, փաթութիւ: 2.
Շուրջ արկանել, չընկալատել, պարփակել,
պաշարել, պարուրել, դրուագել: 3. Մած-
կել, վերարկել: 4. Շընկցուցանել:

ՊԱՏԵՂ, ա. Պատշաճ, պատկանաւոր, պի-
տանի, դիպան, յարմար, ընդունակ, ար-
ժանի:

– ՊԱՏԵՂ Է, մբ. Ի դէպ է:

– Ի ՊԱՏԵՂ, ԸՍՏ ՊԱՏԵՂԻ, մ. Ըստ պատ-

շահի, պատեհաբար:

ՊԱՏԵՀԱԲԱՐ, մ. Պատեհապէս, ըստ պատշաճի, ի դէպ, օրինօք:

ՊԱՏԵՀԱԳՈՅՆ, ա. մ. Յարմարագոյն, վայելչական:

ՊԱՏԵՀԱՊԷՍ, տե՛ս ՊԱՏԵՀԱԲԱՐ:

ՊԱՏԵՀՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պատշաճողութիւն, արժանաւորութիւն: 2. Դիպուած, դէպք:

ՊԱՏԵՆԱԶԷՆ, ա. Զրահաւոր:

ՊԱՏԵՐԱԶՄ, գ. Ռազմ. խազմ, կռիւ, մարտ, ճակատ, ճակատամարտ, պայքար: – ՏԱՂ ՊԱՏԵՐԱԶՄ. Պատերազմիկ:

ՊԱՏԵՐԱԶՄԱԶԱՐԹՈՅՅ, ա. Խռովայոյց:

ՊԱՏԵՐԱԶՄԱԿԱՆ, ա. 1. Պատերազմիկ, պատերազմող: 2. գ. փխբ. Սատանայ:

ՊԱՏԵՐԱԶՄԱԿԻՑ, ա. 1. Մարտակից, նիզակակից: 2. Հակառակամարտ, ախոյեան, ոսոխ:

ՊԱՏԵՐԱԶՄԱՍԷՐ, ա. Կռուասէր:

ՊԱՏԵՐԱԶՄԱՏԵԱՅ, ա. Վատասիրտ:

ՊԱՏԵՐԱԶՄԱՏՈՒ, ա. Պատերազմող, թըշնամի:

ՊԱՏԵՐԱԶՄԵԼ (իմ), չբ. Տալ պատերազմ, մարտնչել, կռուել, մրցել, ճգնել:

ՊԱՏԵՐԱԶՄԻԿ, ա. 1. տե՛ս ՊԱՏԵՐԱԶՄԱԿԱՆ: 2. Պատերազմող, ռազմիկ:

ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՉ, ա. Պատերազմող, թշնամի, ոսոխ, դիմամարտ, ընդդիմամարտ:

ՊԱՏԵՐԱԶՄՈՂ, ա. գ. 1. Ռազմիկ, մարտիկ: 2. Հակառակորդ, դիմամարտ, թըշնամի, ոսոխ: 3. նման, Հակառակ, նեղիչ:

4. Պատերազմական:

ՊԱՏԶԱԾՈՒ, ա. Պատժարար:

ՊԱՏԺԱԿԱՆ, ա. 1. Պատժողական, պատժաւորական, վրիժախնդրական: 2. Պատժապարտ, յանցաւոր:

ՊԱՏԺԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատժապարտութիւն:

ՊԱՏԺԱԿԻՑ, ա. Դատապարտակից, տանջանակից:

ՊԱՏԺԱՊԱՐՏ, ա. գ. Յանցաւոր, դատապարտ:

ՊԱՏԺԱՊԱՐՏԵԼ, նբ. Դատապարտել, պատուհասել:

ՊԱՏԺԱՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Յանցաւորութիւն, դատապարտութիւն:

ՊԱՏԺԱՐԱՆ, գ. Տանջանարան:

ՊԱՏԺԱՐԱՐ, տե՛ս ՊԱՏԺԱԾՈՒ:

ՊԱՏԺԱՒՈՐ, ա. 1. Դատապարտ: 2. Պատժապարտ, պարտաւոր, չարագործ: 3. Պատժական:

ՊԱՏԺԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Պատժական, պատժողական:

ՊԱՏԺԵԼ, նբ. Դատապարտել, պատուհասել, յանդիմանել, կշտամբել:

ՊԱՏԺՈՂԱԿԱՆ, ա. Պատժական:

ՊԱՏԻԺ, գ. Պատուհաս, տանջանք, վրէժ:

ՊԱՏԻՃ, գ. 1. Կնճիթ: 2. Կեղև, փոճուկ, պատեան:

ՊԱՏԻՐ, ա. 1. Պատրողական, պատրական, խաբէական: 2. գ. Պատրանք, խաբէութիւն, մոլորութիւն:

ՊԱՏԻՒ, գ. 1. Շուք, փառք: 2. Փառաւորութիւն, պարծանք, շնորհ, յարգանք, մեծարանք: 3. Արժանիք: 4. Պարգև, ընծայ, նուէր:

– ՊԱՏԻԻ ԱՌՆԵԼ. Պատուել, մեծարել:

– ՊԱՏԻԻ ՎԱՐՍԻՆ, տե՛ս ՎԱՐՍԱԿԱԼ:

ՊԱՏԿԱՆ, ա. Պատկանաւոր, պատշաճ, յարմար, դիպող:

ՊԱՏԿԱՆԱԲԱՐ, մ. Ըստ պատշաճի, արժանապէս, յարմարապէս, պատկանապէս:

ՊԱՏԿԱՆԱԿԻՐ, ա. Պատկանաւոր, գեղեցիկաւոր, վայելչական:

ՊԱՏԿԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՊԱՏԿԱՆԱԲԱՐ:

ՊԱՏԿԱՆԱՏԵՍԱԿ, ա. Վայելչատեսակ, գեղեցիկ:

ՊԱՏԿԱՆԱՒՈՐ, ա. Պատկան, պատշաճաւոր, բարեյարմար, յանկաւոր, վայելուչ, յաղող:

ՊԱՏԿԱՆԱՌՈՐԱԲԱՐ, տե՛ս ՊԱՏԿԱՆԱԲԱՐ:

ՊԱՏԿԱՆԱՌՈՐԵԼ, տե՛ս ՊԱՏԿԱՆԵԼ¹:

ՊԱՏԿԱՆԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Յարմարու-

թիւն, յանկաւորութիւն, պատշաճութիւն, պատկանութիւն:
 ՊԱՏԿԱՆ ԴԱՐԱՆ, գ. Կապարճք:
 ՊԱՏԿԱՆԵԼ¹, նբ. Պատշաճել, յարմարել, միաբանել, շարալարել, յեռուել:
 ՊԱՏԿԱՆԵԼ² (իմ), չբ. Ի դէպ գալ, յարմարել:
 ՊԱՏԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, ՊԱՏԿԱՆՈՒՄՆ, գ. Պատկանաւորութիւն:
 ՊԱՏԿԱՌ, ա. Պատկառոտ, պատկառելի, ամօթխած:
 – ՊԱՏԿԱՌ ԿԱԼ. Ուշ ունել, փոյթ յանձին ունել, զգոյշ լինել կալ, դիտել:
 ՊԱՏԿԱՌԱՆՔ, գ. 1. Պատկառութիւն, պատկառումն, ակնածութիւն, ամօթխածութիւն, Համեստութիւն: 2. Ամօթոյք:
 ՊԱՏԿԱՌԵԼ, չբ. 1. Ակնածել: 2. Զամօթի Հարկանել, ամաչել, չիկնել: 3. Պատկառ կալ, զգուշանալ: 4. նբ. տե՛ս ՊԱՏԿԱՌԵՅՈՒՅՄԱՆԵԼ:
 ՊԱՏԿԱՌԵԼԻ, ա. 1. Ակնածելի: 2. Ամօթալի: 3. Պատկառոտ, ամօթխած:
 ՊԱՏԿԱՌԵՅՈՒՅՄԱՆԵԼ, պբ. Պատկառել, պատկառուկա արկանել, ամաչեցուցանել, յամօթ առնել, յանդիմանել:
 ՊԱՏԿԱՌՈՏ, ա. Պատկառելի, ամօթխած:
 ՊԱՏԿԱՌՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՊԱՏԿԱՌԱՆՔ:
 ՊԱՏԿԱՌՈՒԿՍ ՍՐԿԱՆԵԼ. Պատկառեցուցանել, երկեղուկս արկանել:
 ՊԱՏԿԱՌՈՒՄՆ, գ. Պատկառութիւն, պատկառանք:
 ՊԱՏԿԵՐ, գ. 1. Նկար: 2. Արձան: 3. Տեսիլ, երեսք, դէմք, կերպարան:
 ՊԱՏԿԵՐԱԳՈՐԾ, ա. գ. 1. Անդրիանտագործ: 2. Պատկերահան, նկարիչ:
 ՊԱՏԿԵՐԱԳՐԵԼ, նբ. 1. Նկարել, քանդակել: 2. Նկարազրել, նմանեցուցանել, օրինակել:
 ՊԱՏԿԵՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ:
 ՊԱՏԿԵՐԱԶԳԵՍԼԻՆԵԼ. Նմանել:
 ՊԱՏԿԵՐԱԿԱԶՄ, ա. գ. Պատկերահան, նկարիչ:

ՊԱՏԿԵՐԱԿԵՐՊ, ա. Պատկերատիպ:
 ՊԱՏԿԵՐԱԿԻՑ, ա. Կերպարանակից:
 ՊԱՏԿԵՐԱՀԱՆ, գ. Նկարիչ:
 ՊԱՏԿԵՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Կերպարանել, ձևանալ, նմանել: 2. Տպանալ:
 ՊԱՏԿԵՐԱՊԱՇՏ, ա. Կռապաշտ:
 ՊԱՏԿԵՐԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Կռապաշտութիւն:
 ՊԱՏԿԵՐԱՏԻՊ, տե՛ս ՊԱՏԿԵՐԱԿԵՐՊ:
 ՊԱՏԿԵՐԱՅՈՒՅՄԱՆԵԼ, պբ. Նկարազրել, տպաւորել, կերպարանել:
 ՊԱՏԿԵՐԵԼ, նբ. 1. Պատկերացուցանել, կերպացուցանել, ձևացուցանել, նմանեցուցանել, տպաւորել: 2. չբ. տե՛ս ՊԱՏԿԵՐԱՆԱԼ:
 ՊԱՏԿԵՐՈՒՄՆ, գ. Պատկեր, նմանութիւն:
 ՊԱՏԿԻՆԵԼ, նբ. Պատուաստել:
 ՊԱՏՃԱՌ, մանաւանդ՝ ՊԱՏՃԱՌՔ, գ. 1. Հանդամանք, Հաւակ, սկիզբն, առիթ: 2. Պատճառանք, պատրուակ: 3. Պատճառաբանութիւն: 4. Վնաս, յանցանք:
 – Ի ՊԱՏՃԱՌՍ, Ի ՊԱՏՃԱՌ, Ի ՊԱՏՃԱՌԱՅ, ՊԱՏՃԱՌԱԻ, ԱՌ ՊԱՏՃԱՌԷ, ՆԻՊԷ. Յաղաքս, աղաքաւ, սակս, վասն:
 ՊԱՏՃԱՌԱԲԱՆԱԿԱՆ, ա. 1. Փաստաբանական: 2. Պատճառական:
 ՊԱՏՃԱՌԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատճառք:
 ՊԱՏՃԱՌԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատճառանք, Հնարք:
 ՊԱՏՃԱՌԱԽՆԴԻՐ, ա. Պատճառասէր, փաստասէր:
 ՊԱՏՃԱՌԱԿԱՆ, ա. Պատճառաւոր:
 ՊԱՏՃԱՌԱԿԻՑ, ա. Գործակից:
 ՊԱՏՃԱՌԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Գործակցութիւն:
 ՊԱՏՃԱՌԱՆՔ, գ. Պատրուակ, պատճառ:
 ՊԱՏՃԱՌԱՍԷՐ, տե՛ս ՊԱՏՃԱՌԱԽՆԴԻՐ:
 ՊԱՏՃԱՌԱՒՈՐ, ա. 1. Պատճառական, արարած: 2. Յանցաւոր, մեղաւոր:
 ՊԱՏՃԱՌԵԼ, չբ. Զևացուցանել, կցկցել, յօդել, կերպարանել, ձևանալ:

ՊԱՏՃԵԱՆ, տե՛ս ՊԱՏՃԷՆ:

ՊԱՏՃԵՆԱՐԵՐ, ա. Թղթաբեր:

ՊԱՏՃԷՆ, գ. 1. Օրինակ, պատճիկ: 2. Գրուծիւն: 3. Գլուխ, հատուած (գրուած-քի):

ՊԱՏՃԻԿ, տե՛ս ՊԱՏՃԷՆ (1):

ՊԱՏՄԱՔԱՆ, ա. գ. Պատմիչ, պատմաբա-
նիչ:

ՊԱՏՄԱՔԱՆԵԼ, նբ. 1. Պատմել, պատ-
մադրել, ճառել: 2. Քարոզել, հռչակել:

ՊԱՏՄԱՔԱՆԻՉ, տե՛ս ՊԱՏՄԱՔԱՆ:

ՊԱՏՄԱՔԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատմութիւն,
ճառ:

ՊԱՏՄԱԳԻՐ, ա. գ. 1. Մատենագիր,
պատմագրող, պատմիչ: 2. Պատմագրա-
կան:

ՊԱՏՄԱԳՈՎ, ա. Ներբողական:

ՊԱՏՄԱԳՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՊԱՏՄԱԳԻՐ (2):

ՊԱՏՄԱԳՐԱՊԷՍ, մ. Պատմողաբար:

ՊԱՏՄԱԳՐԵԼ, նբ. Մատենագրել:

ՊԱՏՄԱԳՐՈՂ, տե՛ս ՊԱՏՄԱԳՐ (1):

ՊԱՏՄԵԼ, նբ. Ազդել, յայտնել, ծանուցա-
նել, հռչակել:

ՊԱՏՄԻՉ, ա. գ. 1. Պատմող: 2. Վերծա-
նող, մեկնիչ:

ՊԱՏՄՈՂ, տե՛ս ՊԱՏՄԻՉ (1):

ՊԱՏՄՈՂԱՔԱՐ, տե՛ս ՊԱՏՄԱԳՐԱՊԷՍ:

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Զրոյցք, ճառ: 2. Մեկնութիւն, բացատրութիւն:

ՊԱՏՄՈՒԾԱԿ, գ. Հանդերձապետ (հան-
դերձներէ պետ՝ վերականգն):

ՊԱՏՄՈՒԾԱՆ, գ. 1. Պարեգօտ: 2. Ընդ-
հանրապէս՝ զգեստ:

- Կրկին ՊԱՏՄՈՒԾԱՆ. Վերարկու:

ՊԱՏՄՈՒԾԱՆԱՍՓԱԾ ԱՌՆԵԼ, Զգեցու-
ցանել:

ՊԱՏՄՈՒԾԱՆԵԼ (իմ), չբ. Զգեստաւորել,
զգենուլ:

ՊԱՏՆԷՇ, գ. Պատուար, որմափակ:

ՊԱՏՆԱԾ, ա. 1. Պատեհ, պատկան, պատ-
շաճաւոր, յանկաւոր, յարմար, արժան,
իրաւացի, վայելուչ: 2. գ. Պատշաճու-

թիւն, դիպողութիւն, յարմարութիւն: 3.
մ. Ըստ արժանւոյն, ըստ պատշաճի, ըստ
պատշաճից, պատշաճաբար:

- ՊԱՏՇԱԾ Է, ՊԱՐՏ ԵՒ ՊԱՏՇԱԾ Է, մբ.
Անկ է, արժան է:

- ԸՍՏ ՊԱՏՇԱԾԻ, ԸՍՏ ՊԱՏՇԱԾԻՅ, տե՛ս
ՊԱՏՇԱԾ (3):

ՊԱՏՇԱԾԱՔԱՐ, մ. 1. Ըստ պատշաճի,
պատշաճապէս: 2. ա. Պատշաճական:

ՊԱՏՇԱԾԱԳՈՅՆ, ա. Քաջայարմար, վա-
յելչական, պատկանաւոր:

ՊԱՏՇԱԾԱԿԱՆ, տե՛ս ՊԱՏՇԱԾ,

ՊԱՏՇԱԾԱՊԷՍ, տե՛ս ՊԱՏՇԱԾԱՔԱՐ:

ՊԱՏՇԱԾԱՌՈՐ, ա. 1. տե՛ս ՊԱՏՇԱԾ: 2.
Մերձաւոր:

ՊԱՏՇԱԾԵԼ¹, նբ. Պատշաճեցուցանել,
յարմարեցուցանել, յօրինել, յարդարել:

ՊԱՏՇԱԾԵԼ², չբ. Յարմարել, ի դէպ զալ:
ՊԱՏՇԱԾԵՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՊԱՏՇԱ-
ԾԵԼ¹:

ՊԱՏՇԱԾՈՂ, ա. Պատշաճ, համեմատ:

ՊԱՏՇԱԾՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՊԱՏՇԱԾ (1):

ՊԱՏՇԱԾՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Վայելչու-
թիւն, բարեյարմարութիւն, գեղեցկու-
թիւն: 2. Պատշաճութիւն, դիպողութիւն,
յարմարութիւն:

ՊԱՏՇԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յարմարութիւն,
աջողութիւն, արժանիք: 2. Վայելչու-
թիւն, բարեձևութիւն:

- ՊԱՏՇԱԾՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Ըստ պատշաճի:
ՊԱՏՇԱԾ ՈՒՄՆ, գ. Պատշաճութիւն,
յարմարութիւն:

ՊԱՏՇԳԱՄ, գ. Արեգակնակ:

- ՊԱՏՇԳԱՄ ԴՐԱՅ. Նախադուռն, գա-
ւիթ:

ՊԱՏՇԿԱՄ, ՊԱՏՇԿԱՄԲ, տե՛ս ՊԱՏՇԸ-
ԳԱՄ:

ՊԱՏՈՒԱՔԱՆԵԼ, նբ. չբ. Գովել, նազա-
բանել:

ՊԱՏՈՒԱՔԱՐ, մ. Պատուով:

ՊԱՏՈՒԱՔԵՐ, մ. Պատկառելի, փառաւոր:

ՊԱՏՈՒԱԴԻՐ, ա. Շքադիր, պատուամա-

տոյց, փառաւորիչ:

ՊԱՏՈՒԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեծարանք:

ՊԱՏՈՒԱԿԱՆ, ա. 1. Պատուաւոր, մեծա-
րոյ, յարգի, արգոյ, ազնիւ, փառաւոր,
պատկառելի: 2. Մեծագին, մեծագնի, մե-
ծածախ:

- ՊԱՏՈՒԱԿԱՆՔ, գ. Ազնուականք, իշ-
խանք, մեծամեծք:

ՊԱՏՈՒԱԿԱՆ ԳԻՒՏ, ա. Պատուական,
մեծագին, յարգի:

ՊԱՏՈՒԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Յարգագոյն:

ՊԱՏՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լաւութիւն:
2. Ազնուականութիւն: 3. Ամբարշտա-
ւութիւն, ճոխութիւն:

ՊԱՏՈՒԱԿԻՅ, ա. 1. Համապատիւ, փա-
ռակից: 2. Հաւասարապատիւ:

ՊԱՏՈՒԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Համապատուու-
թիւն, փառակցութիւն:

ՊԱՏՈՒԱՄԱՏՈՅ, տե՛ս ՊԱՏՈՒԱԴՐ:

ՊԱՏՈՒԱՆԴԱՆ, գ. Աթոռակ (ոտքերի
տակ դրուող), խարխիւ:

ՊԱՏՈՒԱՍԷՐ, ա. 1. Փառասէր, ամբար-
շտաւ: 2. Արի, պարկեշտ, նազելի: 3.
Մարդասէր, մեծազոգի, առատապարգև:

ՊԱՏՈՒԱՍԻՐԱԲԱՐ, մ. Պատուասիրա-
պէս:

ՊԱՏՈՒԱՍԻՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՊԱՏՈՒԱՍԻ-
ՐԱԲԱՐ:

ՊԱՏՈՒԱՍԻՐԵԼ, նբ. չբ. 1. Մեծարել,
յարգել: 2. Պարծել, պանծալ, փառաւոր
լինել:

ՊԱՏՈՒԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Փառասի-
րութիւն: 2. Մարդասիրութիւն, մեծա-
րանք, պատիւ:

ՊԱՏՈՒԱՍՏ, գ. 1. Երիթ ուռ: 2. Յաւելու-
ած, վերադրութիւն:

- ՈՐԴԻ ՊԱՏՈՒԱՍՏԻ, տե՛ս ՈՐԴԵԳԻՐ:
- ՊԱՏՈՒԱՍՏԻ ՀԱՅՐ, տե՛ս ՀԱՅՐԱ-
ԳԻՐ:

ՊԱՏՈՒԱՍՏԵԼ, նբ. 1. Պատկինել: 2. փխբ.
կցել, զօգել, յօգել, կցկցել, կարկատել:

ՊԱՏՈՒԱՍԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատուազրու-

թիւն, մեծարանք:

ՊԱՏՈՒԱՐ, գ. Նախապարիսպ, պատնէշ:
ՊԱՏՈՒԱՌՈՐ, ա. գ. 1. Պատուական, ազ-
նուական, իշխան, ճոխ: 2. Արգոյ, յար-
գոյ, չքեղ, լաւ:

ՊԱՏՈՒԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Իշխանու-
թիւն, մեծութիւն: 2. Պատուասիրութիւն,
պատիւ:

ՊԱՏՈՒԵԼ, նբ. 1. Պատիւ առնել, մեծարել,
յարգել: 2. Նախապատուել: 3. Պաշտել:
ՊԱՏՈՒԷՐ, գ. Հրաման, պատուիրան,
պատգամ:

- ՊԱՏՈՒԷՐ ՏԱԼ՝ ԴՆԵԼ՝ ԱՌՆԵԼ. 1.
Հրաման տալ, պատուիրել: 2. Ազդ առ-
նել:

ՊԱՏՈՒԻՐԱԿ, գ. Նուիրակ, խնդրակ:

ՊԱՏՈՒԻՐԱՆ, գ. Պատուէր, պատգամ,
օրինադրութիւն:

ՊԱՏՈՒԻՐԱՆԱԴՐԵԼ, նբ. Օրինադրել,
պատուիրել:

ՊԱՏՈՒԻՐԱՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատուի-
րան:

ՊԱՏՈՒԻՐԱՆԱԶԱՆՅ, ա. Օրինազանց,
յանցաւոր:

ՊԱՏՈՒԻՐԱՆԱԶԱՆՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Պա-
տուիրանահատութիւն, հրամանահատու-
թիւն, պատուիրանաւանդութիւն:

ՊԱՏՈՒԻՐԱՆԱԿԱՍԱՐ, ա. Պատուիրա-
նապահ, հրամանակատար:

ՊԱՏՈՒԻՐԱՆԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՊԱ-
ՏՈՒԻՐԱՆԱԶԱՆՅՈՒԹԻՒՆ:

ՊԱՏՈՒԻՐԱՆԱՊԱՀ, ա. Պատուիրանա-
կատար, հրամանակատար:

ՊԱՏՈՒԻՐԱՆԱԻՆԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՊԱ-
ՏՈՒԻՐԱՆԱԶԱՆՅՈՒԹԻՒՆ:

ՊԱՏՈՒԻՐԵԼ, նբ. Պատուէր տալ, պատու-
իրանադրել, կարգել, սահմանել, որոշել:
ՊԱՏՈՒՀԱՆ, գ. 1. Լուսամուտ, լուսան-
ցոյց, լուսանցք: 2. Պահարան (պատի մէջ
սարքած):

- ՊԱՏՈՒՀԱՆՔ, փխբ. յոգն. Զգայա-
րանք:

ՊԱՏՈՒՀԱՍ, գ. 1. Պատիժ: 2. Տանջանք: 3. Սպառնալիք: 4. Սաստ, կշտամբանք, յանդիմանութիւն: 5. Յանցանք, ոճիր: ՊԱՏՈՒՀԱՍԱԼԻՑ, ա. Ահարկու (պատու-հասներով լի): ՊԱՏՈՒՀԱՍԱԿԱՆ, ա. Ահագին, ահարկու, անխնայ: ՊԱՏՈՒՀԱՍԱԿՈՐ ԱՌՆԵԼ. Պատուհասել: ՊԱՏՈՒՀԱՍԱՊԱՐՏ, ա. Պատժապարտ: ՊԱՏՈՒՀԱՍԵԼ, նբ. 1. Պատժել, տանջել: 2. Պատուհասակոծ առնել, յանդիմանել, սաստել: ՊԱՏՈՒՀԱՍՈՂԱԿԱՆ, ա. Յանդիմանական, կշտամբողական: ՊԱՏՈՒՄՆ, գ. Դիպատութիւն: ՊԱՍՊԱՐԱՆ, գ. 1. Ապաստան, յարկի տեղի, պահպանարան: 2. Բիւր. Պաշտպան, հովանաւոր, գործակից, օգնական: 3. Ամբողթիւն, նեցուկ: - ՊԱՍՊԱՐԱՆ ԼԻՆԵԼ. Պատսպարել, պաշտպանել, հովանաւորել: ՊԱՍՊԱՐԱՆԵԼ, տե՛ս ՊԱՍՊԱՐԵԼ: ՊԱՍՊԱՐԵԼ¹, նբ. 1. Պաշտպանել, հովանաւորել, ընդունել: 2. Հանգուցանել: 3. Շուրջ պատել, ամփոփել: - ՊԱՍՊԱՐԵԼ ԶԱՆՁՆ. Կազդուրել: ՊԱՍՊԱՐԵԼ² (իմ), չբ. 1. Ապաստան լինել, ապաստանել, ապաւինել: 2. Ունել զտեղի, զետեղել, ժողովել, հանգչել: 3. Յոտն կալ, կազդուրել, զօրանալ: ՊԱՍՊԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՊԱՍՊԱՐԵԼ¹: ՊԱՍՊԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պաշտպանութիւն, ամբողթիւն: ՊԱՏՐԱԽԱՌՆ, ա. մ. Խաբեպատիր: ՊԱՏՐԱԿԱՆ, ա. Պատրողական, պատիր: ՊԱՏՐԱՆՔ, գ. Պատիրք, խաբէութիւն, նենգ, դաւ: - Ի ՊԱՏՐԱՆՍ ԱՐԿԱՆԵԼ, ՊԱՏՐԱՆՍ ՄԱՏՈՒՑԱՆԵԼ, Պատրել, խաբել: ՊԱՏՐԱՍ, ա. 1. Կազմ: 2. Յօժար: 3. Առ-

ձեռն, ներկայ, առձեռն, պատրաստ: 4. Անձնապահ, զգոյշ: 5. մ. Զգուշութեամբ, պատրաստաբար: - ՊԱՏՐԱՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՊԱՏՐԱՍԵԼ: - ՊԱՏՐԱՍ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս Ի ՊԱՏՐԱՍԻ ՈՒՆԵԼ: - Ի ՊԱՏՐԱՍԻ ՈՒՆԵԼ. Պատրաստ լինել: ՊԱՏՐԱՍԱԲԱՐ, մ. 1. Անյապաղ, յօժարութեամբ: 2. Զգուշութեամբ: 3. Դիւրաւ, յաջողակաբար: ՊԱՏՐԱՍԱԳՈՅՆ, ա. Դիւրապատրաստ, առձեռն: ՊԱՏՐԱՍԱԿԱՆ, ա. 1. Պատրաստ, դիւրապատրաստ: 2. Դիպող, պատեհ: ՊԱՏՐԱՍԱՊԵՍ, տե՛ս ՊԱՏՐԱՍԱԲԱՐ: ՊԱՏՐԱՍԵԼ, նբ. 1. Պատրաստ առնել, հանդերձել, կազմել, յարգարել: 2. Կ. չբ. Պատրաստ լինել, զգուշանալ: ՊԱՏՐԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յօժարութիւն: 2. Հանդերձանք, կազմած, կահ, սպաս: 3. Զգուշութիւն: - ՊԱՏՐԱՍՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Պատրաստաբար, հանդերձանօք: ՊԱՏՐԵԼ, նբ. Ի պատրանս արկանել, խաբել, դաւել, որսալ: ՊԱՏՐԻԱՐԳ, գ. (եկեղց.) Հայրապետ, եպիսկոպոսապետ: ՊԱՏՐԻԱՐԳԱՐԱՆ, գ. Կաթողիկոսարան: ՊԱՏՐԻԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Հայրապետութիւն: ՊԱՏՐԻԿ, գ. Բղեաշխ, նախարար, եպարքոս: ՊԱՏՐԻՉ, ա. 1. Պատրող, խաբեբայ, հրապուրիչ: 2. Պատիր, պատրողական: ՊԱՏՐՈՂ, տե՛ս ՊԱՏՐԻՉ: ՊԱՏՐՈՂԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Խաբեբայութիւն: ՊԱՏՐՈՂԱԲԱՐ, մ. Պատրելով: ՊԱՏՐՈՂԱԿԱՆ, ա. Խաբէական, ստալօղ, պատիր, մոլար: ՊԱՏՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատրանք, խաբէութիւն:

ՊԱՏՐՈՅԳ, ՊԱՏՐՈՅԿ, գ. Բուծիչ:

ՊԱՏՐՈՒԱԿ, գ. 1. Ծածկոյթ, պարտակ, քող, գլխաշուք: 2. Դիմակ: 3. փխբ. Կեղծիք, պատճառանք, միահանէք:

ՊԱՏՐՈՒԱԿԵԼ, նբ. Ծածկել, քողարկել, պատել, պարածածկել, առագաստել, վարագործել:

ՊԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՊԱՏՐՈՂՈՒԹԻՒՆ:

ՊԱՏՐՈՒՃԱԿ, գ. 1. Պատարագ: 2. Մասնաւորապէս՝ ոչխար: 3. Ռոճիկ:

ՊԱՏՐՈՒՄՆ, գ. Պատրանք:

ՊԱՐ, գ. 1. Կաքաւք: 2. Հոյլք: 3. Զոկ: 4. Ծար:

- ՊԱՐ ԱՌԵՆՈՒԼ. 1. Պարել, կաքաւել: 2. Պարառել, պարունակել, բովանդակել:

- ՊԱՐ ԱՆՅԱՆԵԼ, Ի ՊԱՐ ԱՆՅԱՆԵԼ, ՊԱՐ ԳԱԼ, Ի ՊԱՐՈՒ ԳԱԼ, ՊԱՐ ՅՕՐԻՆԵԼ, ՊԱՐՍ ԽՄԲԵԼ, ՊԱՐՍ ՏԱԼ, տե՛ս ՊԱՐ ԱՌԵՆՈՒԼ (1):

- ՊԱՐ ԱՐԿԱՆԵԼ, Շուրջ պատել, շրջապատել, պարապնդել:

ՊԱՐԱԲԱՌԵԱԼ, նբ. Ի բաց բառնալ, խլել, ջնջել:

ՊԱՐԱԲԵՐԵԼ, նբ. Շրջաբերել, պարբերել: ՊԱՐԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՇՐՋԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ:

ՊԱՐԱԳԱՅ, ա. 1. Շրջագայ: 2. գ. Շրջագայութիւն, պարաբերութիւն, շրջան: 3. Հանգամանք, հետեւանք:

ՊԱՐԱԳԱՅԵԼ (իմ), տե՛ս ՇՐՋԱԳԱՅԵԼ (իմ):

ՊԱՐԱԳԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՇՐՋԱԳԱՅՈՒԹԻՒՆ:

ՊԱՐԱԳԻԾ, գ. Շրջափութիւն, շրջափութման:

ՊԱՐԱԳԼՈՒԽ, գ. Գլուխ (պարի կամ գլխի), պարապետ, պարառաջ:

ՊԱՐԱԳԾԵԼ, նբ. Պարագրել:

ՊԱՐԱԳՐԵԼ, նբ. 1. Բովանդակել, պարունակել: 2. Շուրջ պատել, շրջափակել, պարփակել: 3. Ստորագրել, նկարագրել, գծագրել, գրոշմել, սահմանել:

ՊԱՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պարփակումն, բովանդակութիւն, սահման: 2. Ստորագրութիւն:

ՊԱՐԱԳՕՏԵԼ (իմ), հբ. Գոտեղրել:

ՊԱՐԱԴԻՏԵԼ, չբ. Պարահայել, պարատեսել, քննել:

ՊԱՐԱԾԱԾԿԵԼ, նբ. Պատսպարել, պարաքողել:

ՊԱՐԱԾԱԾԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատսպարութիւն:

ՊԱՐԱԾԵԼ, նբ. չբ. Շուրջ ածել, շրջաբերել:

ՊԱՐԱԿԱՆՈՆ, ա. Անսովոր:

ՊԱՐԱԿԻՅ, ա. Դասակից:

ՊԱՐԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Դասակցութիւն:

ՊԱՐԱՀԱՅԵԼ (իմ), տե՛ս ՊԱՐԱԴԻՏԵԼ:

ՊԱՐԱՀՈՄԵԼ, նբ. Ժողովել, միաւորել:

ՊԱՐԱՅԱԾԵԼ (իմ), չբ. Շրջագայել:

ՊԱՐԱՅԱԾՈՒՄՆ, գ. Պարաբերութիւն, շրջաբերութիւն:

ՊԱՐԱՆ, գ. Զուռն, ճոպան, խառան, կառան, լար, տոռն, առասան, կապ:

ՊԱՐԱՆԵԼ (իմ), չբ. Վերագարձել:

ՊԱՐԱՆՈՑ, գ. 1. Վիզ, փող, ուն: 2. (աշխգր.) Կիրճ (ծովի): 3. (աշխգր.) Նեղուց:

- ԽԻՍՏ ՊԱՐԱՆՈՑ. Յամառութիւն:

ՊԱՐԱՊ, գ. Պարապութիւն, անգործութիւն:

- ՊԱՐԱՊ ԱՌԵՆՈՒԼ, Պարապումն առնուլ, հանգչել:

- ՊԱՐԱՊ ԲԵՐԵԼ՝ ԿԱՅՈՒՑԱՆԵԼ՝ ՏԱԼ. Պարապել, զբաղել:

- ՊԱՐԱՊՈՒՎ, մ. Ըստ պարապութեան:

ՊԱՐԱՊ ԺԱՄ. Միջոց:

ՊԱՐԱՊԱՆԱԼ, տե՛ս ՊԱՐԱՊԵԼ (1):

ՊԱՐԱՊԱՏԵԼ (իմ), չբ. 1. Փարել: 2. Քոշքել, քոշքոտել:

ՊԱՐԱՊԵԼ, չբ. 1. Պարապ առնուլ, պարապանալ, դատարկանալ, յետս կալ: 2. Պարապ բերել, դեգերել, զհետ լինել իմիք, պատկառ կալ:

ՊԱՐԱՊԵՏ, գ. Պարագլուխ:

ՊԱՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գլխաւորութիւն
(պարագլուխ լինելը):

ՊԱՐԱՊԵՏՈՒՑԱՆԵԼ, պր. 1. Զբաղեցուցանել, կրթել: 2. Վարժեցուցանել, վարժել: 3. Դատարկացուցանել: 4. Հրաժարեցուցանել:

ՊԱՐԱՊԵՆ ԴԵԼ, նբ. Պնդել, պատել, գսպել, կաշկանդել, կապել:

ՊԱՐԱՊՈՐԴ, ա. Անգործ, դատարկ:

ՊԱՐԱՊՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պարապ, անգբաղութիւն, հանդարտութիւն: 2. Հանապազորդութիւն, դեգեբրանք:

- ԸՍՏ ՊԱՐԱՊՈՒԹԵԱՆ, մ. Պարապով:

ՊԱՐԱՊՈՒՄԵՆ, գ. Պարապութիւն:

- ՊԱՐԱՊՈՒՄԵՆ ԱՌԵՆՈՒԼ, տե՛ս ՊԱՐԱՊԱՌԵՆՈՒԼ:

ՊԱՐԱՌԱՋ, տե՛ս ՊԱՐԱԳՆՈՒԽ:

ՊԱՐԱՌԵԼ, նբ. Շուրջ պատել, պարագրել, բովանդակել, պարունակել:

ՊԱՐԱՌՈՅԵԼ, չբ. Շրջապատել:

ՊԱՐԱՌՈՒ, ա. Բովանդակիչ, պարունական:

ՊԱՐԱՍՔՕՂԵԼ, նբ. Պարածածկել:

ՊԱՐԱՏԵՍԵԼ, տե՛ս ՊԱՐԱԴԻՏԵԼ:

ՊԱՐԱՐ, գ. Պարարումն:

ՊԱՐԱՐԱԿ, ա. Պարարտ, գէր:

ՊԱՐԱՐԵԼ, նբ. Պարարտացուցանել, բուծանել:

ՊԱՐԱՐՈՒՄԵՆ, գ. Բուծումն:

ՊԱՐԱՐՏ, ա. 1. Պարարակ, գէր, իւղալից, ճարպապարարտ: 2. Արգաւանդ, բերրի, բարգաւաճ:

- ՊԱՐԱՐՏՔ, գ. Պարարտութիւն, ճարպութիւն, ճարպ:

ՊԱՐԱՐՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Գիրանալ: 2. Ժխբ. Լիանալ:

ՊԱՐԱՐՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պր. Պարարել:

ՊԱՐԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գիրութիւն: 2. Ժխբ. Լիութիւն, առատութիւն:

ՊԱՐԱԿԱՆ Դ, գ. 1. Ոտնակապ, ոտնակապանք: 2. Ընդհանրապէ՛ս կապ,

կապանք, շղթայ:

ՊԱՐԱԿԱՆ ԴԵԼ, նբ. 1. Պարապնդել, պատտել, կապել: 2. Ժխբ. Պատել, պաշարել, կաշկանդել:

ՊԱՐԱՌՈՐ, ա. գ. Պարաւորակ:

ՊԱՐԱՌՈՐԱԿ, տե՛ս ՊԱՐԱՌՈՐ:

ՊԱՐԱՌՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պար, դաս, խումբ, խմբակցութիւն:

ՊԱՐԳԵԻ, մանաւանդ՝ ՊԱՐԳԵԻՔ, գ. 1. Շնորհք, տուրք, ձիր: 2. Ռոճիկ, թոշակ: 3. Մրցանակ:

ՊԱՐԳԵԻԱՐԱՇԽ, ա. Շնորհաբաշխ, շնորհածիր, պարգևատու, պարգևածիր:

ՊԱՐԳԵԻԱՐԱՇԽԵԼ, նբ. Պարգևատրել, առատաձեռնել, շնորհել:

ՊԱՐԳԵԻԱՐԱՇԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Առատաձեռնութիւն:

ՊԱՐԳԵԻԱՐԵՐ, ա. Պարգևատու:

ՊԱՐԳԵԻԱԿԱՆ, ա. Շնորհական:

ՊԱՐԳԵԻԱՋԻՐ, տե՛ս ՊԱՐԳԵԻԱՐԱՇԽ:

ՊԱՐԳԵԻԱՊԵՏ, գ. Գանձաւորապետ:

ՊԱՐԳԵԻԱՌ, ՊԱՐԳԵԻԱՌՈՒ, ա. գ. Շնորհընկալ:

ՊԱՐԳԵԻԱՍԷՐ, ա. Մարդասէր, առատաձեռն:

ՊԱՐԳԵԻԱՏՈՒ, ա. Պարգևաբաշխ, շնորհատու, շնորհածիր, վարձահատոյց:

ՊԱՐԳԵԻԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարգևաբաշխութիւն, առատաձեռնութիւն:

ՊԱՐԳԵԻԱՏՐԵԼ, նբ. Պարգևել, շնորհել, առատաձեռնել:

ՊԱՐԳԵԻԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարգևատուութիւն, պարգև, շնորհ, ձիր:

ՊԱՐԳԵԻԵԼ, նբ. Շնորհել, առատաձեռնել:

ՊԱՐԳԵԻԸՆԿԱԼ, ա. Պարգևական:

ՊԱՐԳԵԻԺ, ա. Պարգևատու, շնորհատու:

ՊԱՐԳԵԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարգև:

ՊԱՐԵԳՕՏ, գ. Պատմուճան, պարեգօտիկ:

ՊԱՐԵԳՕՏԻԿ, տե՛ս ՊԱՐԵԳՕՏ:

ՊԱՐԵԼ, չբ. Պար առնուլ, կաքաւել:

ՊԱՐԵՆ, գ. 1. Ժայռ, ապառաժ: 2. Ան-
դունդք, վիհ:

ՊԱՐԵԿԱՊԱՆ, գ. Պահանորդ, պահա-
պան:

ՊԱՐԵՐԳԱԿ, ան. գ. Պարերգող:

ՊԱՐԵՐԳՈՂ, տե՛ս ՊԱՐԵՐԳԱԿ:

ՊԱՐԶ, ա. 1. Անմրուր, դուռ, անապակ,
անպղտոր: 2. Անյօդ (ոչ բաղադրեալ): 3.
Անկեղծ, միամիտ, պարզամիտ: 4. Պար-
զախօս: 5. Մեկին, յայտնի: 6. գ. Պար-
զութիւն (պարզկայ): 7. մ. Պարզաբար: 8.
Սոսկապէս, լոկ:

ՊԱՐԶԱԲԱՆԵԼ, նբ. Յստակապատում
առնել, յայտնաբանել:

ՊԱՐԶԱԲԱՐ, մ. 1. Յայտնապէս, մեկին:
2. Սոսկապէս, լոկ: 3. Վայրապար: 4. Հա-
մարձակ, տիրաբար:

ՊԱՐԶԱԳՈՅՆԱ, մ. Մեկնագոյնս:

ՊԱՐԶԱԽՕՍ, տե՛ս ՊԱՐԶ (4):

ՊԱՐԶԱԿԱՆ, ա. Պարզ, անխառն, անյօդ:

ՊԱՐԶԱՄԻՏ, ա. 1. Անկեղծ, միամիտ: 2.
Յստակամիտ: 3. Անզբազէտ, տգէտ:

ՊԱՐԶԱՄՏԱԲԱՐ, ՊԱՐԶԱՄՏԱԾԱԲԱՐ,
մ. Պարզամտութեամբ:

ՊԱՐԶԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկեղծութիւն,
միամտութիւն, պարզութիւն:

ՊԱՐԶԵԼ, նբ. 1. Յստակել, մաքրել, գտել,
քամել, սրբել: 2. Ծաւալել: 3. Զգել, եր-
կայնել:

- ՊԱՐԶԻԼ ՄԵԿՆԻԼ. Խոյս տալ, հեռա-
նալ:

ՊԱՐԶՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՊԱՐԶԱՄՏՈՒ-
ԹԻՒՆ:

ՊԱՐԶՈՒԱԾ, գ. 1. Զգումն, տարածու-
թիւն: 2. Ծաւալումն (լրերի):

ՊԱՐԶՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մաքրութիւն: 2.
Պարզամտութիւն, անկեղծութիւն: 3.
տե՛ս ՊԱՐԶ (6):

ՊԱՐԶՈՒՄՆ, տե՛ս ՊԱՐԶՈՒԱԾ:

ՊԱՐԶՈՒՆԱԿ, գ. Լծակ, նիգ, դռնափակ:

ՊԱՐԶՈՒՏ, գ. Զազար:

ՊԱՐԷՆ, գ. Ուտեստ, ռոճիկ, ճարակ:

- ԱՒՈՒՐՆ ՊԱՐԷՆ. Օրապահիկ:

ՊԱՐԷՏ, գ. Տեսուչ, վերակացու:

ՊԱՐԻՆ, գ. Գետնաստոր, փսխաթ:

ՊԱՐԻԿ, գ. Համբարու, յուշկապարիկ:

ՊԱՐԻՍՊ, գ. Քաղաքորմ, պատուար, նա-
խապարիսպ, պատնէշ:

ՊԱՐՄ, մ. Հպարտաբար, համարձակ:

ՊԱՐՄԱՆԱԼ, տե՛ս ՊԱՐՄԵԼ (իմ):

ՊԱՐՄԱՆՔ, գ. 1. Պանծանք, չքեղութիւն,
պերճութիւն: 2. Յարգանք: 3. Մեծաբա-
նութիւն:

ՊԱՐՄԵԼ (իմ), չբ. Պանծալ, նազել, պեր-
ճանալ, ճոխանալ, մեծաբանել:

ՊԱՐՄԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Պերճացուցանել,
բերկրեցուցանել:

ՊԱՐՄՈՒԿ, ա. Սնապարծ:

ՊԱՐՄՈՒՄՆ, գ. Պարծանք:

ՊԱՐՄՈՒՆԱԿ, ա. Պանծալի:

ՊԱՐԿ, գ. Պայուսակ, մախաղ, չալակ,
քսակ, քուրճ, բակեղեթ:

ՊԱՐԿԵՇՏ, ա. 1. Ժուժկալ, չափաւոր, ող-
ջախոհ, համեստ: 2. Նազելի, պատուա-
կան, արգոյ, պատկառելի: 3. Մաքուր,
սուրբ, անարատ:

ՊԱՐԿԵՇՏԱԲԱՆ, ա. Զգաստախօս:

ՊԱՐԿԵՇՏԱԲԱՐ, մ. Պարկեշտութեամբ:

ՊԱՐԿԵՇՏԱԳԵՂ, ա. Հրաշանազելի:

ՊԱՐԿԵՇՏԱԿԱՆ, ա. Պարկեշտ:

ՊԱՐԿԵՇՏԱՆԱԼ, չբ. Ողջախոհանալ,
ժուժկալել:

ՊԱՐԿԵՇՏԱՆՈՅ, գ. Միայնանոց, վանք:

ՊԱՐԿԵՇՏԱՄՆՈՒՆԴ, ա. Պարկեշտա-
սուն:

ՊԱՐԿԵՇՏԱՍՈՒՆ, տե՛ս ՊԱՐԿԵՇՏԱ-
ՄՆՈՒՆԴ:

ՊԱՐԿԵՇՏԱՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Ճնշել,
պահել: 2. Պերճացուցանել, զարդարել,
պաճուճել, պծնել: 3. Փառաւորել, չքե-
ղացուցանել:

ՊԱՐԿԵՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ժուժկալու-
թիւն, համեստութիւն, պատկառանք: 2.

Վալյեյնզուլիւն, պատշաճութիւն, յար-
գանք:
- ՊԱՐԿԵՇՏՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Պարկեշտա-
բար:
ՊԱՐՀԵԼ, տե՛ս ՊԱՀԵԼ:
ՊԱՐՀՔ, տե՛ս ՊԱՀՔ:
ՊԱՐՄԱՆ, մանաւանդ՝ ՊԱՐՄԱՆԻ, գ.
Պատանի, երիտասարդ:
ՊԱՐՇԱՐ, տե՛ս ՊԱՇԱՐ:
ՊԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Շարժումն, շրջաբե-
րութիւն:
ՊԱՐՈՅՐ, գ. 1. Ծիր, շրջան: 2. Պարառու-
թիւն, հանդէս, գումար, ամբոխ:
ՊԱՐՈՒԱՆԴ, տե՛ս ՊԱՐԱՒԱՆԴ:
ՊԱՐՈՒՆԱԿ, գ. Ոլորտք:
ՊԱՐՈՒՆԱԿԱԲԱՐ, մ. Բոլորովմբ, պա-
րունակապէս:
ՊԱՐՈՒՆԱԿԱԹԵԻԵԼ, նբ. Թեւասքօղել:
ՊԱՐՈՒՆԱԿԱԿԱՆ, տե՛ս ՊԱՐՈՒՆԱԿԱՆ:
ՊԱՐՈՒՆԱԿԱՆ, տե՛ս. Պարունակող, բո-
վանդակիչ, պարտու, բազմաձական:
ՊԱՐՈՒՆԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՊԱՐՈՒՆԱԿԱ-
ԲԱՐ:
ՊԱՐՈՒՆԱԿԵԼ, նբ. 1. Պարագրել, բովան-
դակել, ամփոփել: 2. Շրջապատել, պա-
տել: 3. Պարաւանդել, պարապնդել:
ՊԱՐՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Շրջափակութիւն:
ՊԱՐՈՒՏԱԿ, տե՛ս ՄԻՋՆ:
ՊԱՐՈՒՐԱՓԱԿ, տե՛ս. Շրջափակ:
ՊԱՐՈՒՐԵԼ, նբ. 1. Պարունակել, պարա-
գրել, պարփակել, բովանդակել, չուրջ
պատել: 2. Գումարել, ժողովել, ամփոփել:
3. Քարշել, ձգձգել: 4. Մաքրել, յապա-
ւել, հատանել, կարծել, ի բաց բառնալ,
հերքել, փարատել:
ՊԱՐՊԱՏԵԼ¹, նբ. չբ. Առլնուլ, խճողել:
ՊԱՐՊԱՏԵԼ², նբ. Շուրջ պատել, պա-
րապնդել, պարաւանդել:
ՊԱՐՍ, գ. Պարսաստի, պարսատակ, պար-
սայակ, պարսետ:
ՊԱՐՍԱՅԱԿ, ՊԱՐՍԱՏԱԿ, ՊԱՐՍԱՏԻԿ,
տե՛ս ՊԱՐՍ:

ՊԱՐՍԱԿ, գ. Դարով, դարովանք, դարո-
վութիւն, նախատինք, պարսաւանք:
ՊԱՐՍԱԿԱԴԵՏ, տե՛ս. Բամբասասէր, պար-
սաւասէր, պարսաւադիր, քննախնդիր
արատոյ:
ՊԱՐՍԱԿԱԴԻՐ, տե՛ս. Զարախօս:
ՊԱՐՍԱԿԱՆՔ, գ. 1. Պարսաւ, պախարա-
կանք, չարախօսութիւն, նախատինք,
անարգանք, թշնամանք: 2. Ըստգիւտ: 3.
Արատ, պակասութիւն:
- ՊԱՐՍԱԿԱՆՍ ԴԵՆԵԼ, տե՛ս ՊԱՐՍԱԿԵԼ:
ՊԱՐՍԱԿԱՍԵՐ, տե՛ս ՊԱՐՍԱԿԱԴԵՏ:
ՊԱՐՍԱԿԵԼ, նբ. Պարսաւան դնել, դարով
առնել, անարգել, դարովել, մեղադրել,
անգոսնել:
ՊԱՐՍԱՔԱՐ, գ. Ռումբ, վիրգ:
ՊԱՐՍԱՔԱՐԵԼ, նբ. Պարսել, փխբ. քար-
կոծել, կշտամբել:
ՊԱՐՍԵԼ, տե՛ս ՊԱՐՍԱՔԱՐԵԼ:
ՊԱՐՍԵՏ, տե՛ս ՊԱՐՍ:
ՊԱՐՍԿԱԿԱՆ, տե՛ս. Արիական, պարսկա-
յին:
ՊԱՐՍԿԱՅԻՆ, տե՛ս ՊԱՐՍԿԱԿԱՆ:
ՊԱՐՍՊԱՒՈՐ, տե՛ս. Պարսպափակ:
ՊԱՐՍՊԱՒՈՐԵԼ, տե՛ս ՊԱՐՍՊԵԼ:
ՊԱՐՍՊԱՓԱԿ, տե՛ս ՊԱՐՍՊԱՒՈՐ:
- ՊԱՐՍՊԱՓԱԿ ԱՌԵՆԵԼ, տե՛ս ՊԱՐՍՊԵԼ:
ՊԱՐՍՊԵԼ, նբ. 1. Պարսպափակ առնել,
պարսպաւորել, ամրացուցանել, չուրջ
պատել: 2. փխբ. Պատսպարել:
- Ի ԲԱՅ ՊԱՐՍՊԵԼ. Որոշել, հեռի առնել,
մեկուսացուցանել:
ՊԱՐՏ, գ. 1. Պարտիք: 2. Փոխ: 3. տե՛ս. Պար-
տաւոր, պարտական: 4. Պատշաճ, օրի-
նաւոր, յանկաւոր, արժան: 5.
- ՊԱՐՏ Է, մբ. Հարկ է, պէտ է, արժան է,
օրէն է, ի դէպ է:
- ՊԱՐՏ ԵՒ ՊԱՏԵԱՃ Է, ՊԱՐՏ ՈՒ ՊԱՏ-
ՇԱՃ Է, տե՛ս ՊԱՐՏ:
- ՊԱՐՏՈՅ ՏԷՐ. Պարտատէր:
ՊԱՐՏԱԿ¹, գ. Պատրուակ, ծածկոյթ:
ՊԱՐՏԱԿ², տե՛ս. Պարտական:

ՊԱՐՏԱԿԱՆ, ա. 1. Պարտապան: 2. Պարտաւոր, վնասապարտ, մեղապարտ: 3. (յուճական ոճով) Վայելչական, վայելուչ:

ՊԱՐՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարտաւորութիւն, յանցաւորութիւն:

ՊԱՐՏԱԿԵԼ, նբ. Պատրուակել, թաքուցանել, ծածկել:

ՊԱՐՏԱՀԱՏՈՅՑ, ա. Պարտաւճար:

ՊԱՐՏԱՊԱՆ, ա. 1. տե՛ս ՊԱՐՏԱԿԱՆ (1): 2. Պարտաւոր, վնասապարտ, մեղապարտ:

ՊԱՐՏԱՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարտականութիւն, յանցանք:

ՊԱՐՏԱՌՈՒ, ա. Փոխառու, պարտապան:

ՊԱՐՏԱՍԵԼ (իմ), չբ. Խոնջել, նուաղել, վաստակել, լքանել, վճատել:

ՊԱՐՏԱՎՃԱՐ, ա. մ. Պարտահատոյց:

ՊԱՐՏԱՏԷՐ, գ. Պարտոյ տէր:

ՊԱՐՏԱՒՈՐ, ա. Մեղապարտ, մեղաւոր, յանցաւոր, դատապարտ:

– ՊԱՐՏԱՒՈՐ ԱՌՆԵԼ. Դատապարտել:

ՊԱՐՏԱՒՈՐԱԲԱՐ, տե՛ս ՊԱՐՏԱՒՈՐԱՊԷՍ:

ՊԱՐՏԱՒՈՐԱՊԷՍ, մ. Պարտաւորաբար:

ՊԱՐՏԱՒՈՐԵԼ, նբ. Պարտաւոր առնել, պարտաւորեցուցանել, ըստգտանել, դատապարտել:

ՊԱՐՏԱՒՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՊԱՐՏԱՒՈՐԵԼ:

ՊԱՐՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յանցաւորութիւն:

ՊԱՐՏԲԱՇԽ (ի) կամ ՊԱՐՏ ԲԱՇԽԻ, գ. Գրաւ, փրկանք:

ՊԱՐՏԵԼ¹, նբ. Յաղթել, վանել, յաղթահարել, ի պարտութիւն մատնել, նկուճ առնել, ընկճել, նուաճել, կործանել:

ՊԱՐՏԵԼ² (իմ) (պակասաւոր բայ) Պարտական գոյ:

ՊԱՐՏԷԶ, գ. Պարտիզիկ, զբախտ, բուրաստան:

ՊԱՐՏԻԶԱՊԱՆ, տե՛ս ՊԱՐՏԻԶՊԱՆ:

ՊԱՐՏԻԶԱՐԱՐ, տե՛ս ՊԱՐՏԻԶՊԱՆ:

ՊԱՐՏԻԶԻԿ, տե՛ս ՊԱՐՏԷԶ:

ՊԱՐՏԻԶՊԱՆ, ա. գ. Պարտիզարար:

ՊԱՐՏԻՔ, տե՛ս ՊԱՐՏ:

ՊԱՐՏՈՒԹԱՓ, ա. Զարախօս:

– ՊԱՐՏՈՒԹԱՓ ԼԻՆԵԼ. Զարախօսել:

ՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարտումն:

– Ի ՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ ՄԱՏՆԵԼ՝ ԴԱՐՁՈՒՑԱՆԵԼ՝ ԸՆԿՂՄԵԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ՊԱՐՏԵԼ¹:

ՊԱՐՏՈՒԿ, ա. Նենգաւոր:

ՊԱՐՏՈՒՄԵՆ, տե՛ս ՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ:

ՊԱՐՓԱԿ, ա. Պաշտպան, ապաւէն:

ՊԱՐՓԱԿԱՐԱՆ, գ. Պատապարան:

ՊԱՐՓԱԿԵԼ, նբ. 1. Շուրջ արկանել՝ պատել, պարունակել, պարագրել: 2. Ամփոփել: 3. Պատել, պաշարել:

ՊԱՐՓԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պարագրութիւն, չրջափակութիւն: 2. Պատումն, պատատումն:

ՊԵՂԵԼ, նբ. 1. Բրել, փորել: 2. փխբ. Կրել, ընդունել:

ՊԵՌԵԿԵԼ, ՊԵՌԵՔԵԼ, տե՛ս ՓԵՌԵԿԵԼ:

ՊԵՏ, գ. 1. Գլուխ, գլխաւոր, առաջնորդ, իշխան: 2. Սկիզբն:

ՊԵՏԱԲԱՐ, մ. Իշխանաբար:

ՊԵՏԱԳՈՅՆ, ա. Գլխաւորագոյն:

ՊԵՏԱԿԱՆ, ա. 1. Իշխանական, գլխաւոր, վեհ: 2. Տիրապետական, ինքնիշխանական, միահեծան: 3. Տիրական, աստուածային, ամենիշխան: 4. գ. Պետ, իշխան,

տէր:

ՊԵՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գլխաւորութիւն, առաջնորդութիւն:

ՊԵՏԱՆԱԼ, չբ. Տիրապետել, իշխել, տիրել:

ՊԵՏԱՒՈՐ, ա. Գլխաւոր, պետ, իշխան:

ՊԵՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պետութիւն, իշխանութիւն:

ՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Իշխանութիւն, տէրութիւն:

ՊԵՐԵԻՇՏՔ, տե՛ս ՈՒՆՁ(Ք) (3):

ՊԵՐԵԻԵՏԵԼ, տե՛ս ՓԵՐԵԻԵՏԵԼ:

ՊԵՐՃ, ա. 1. Պանծալի, փառացի, սէգ: 2. Շքեղ, ճոխ, երևելի, մեծ, գեղեցիկ, հոյակապ: 3. Պաճոյճ, զարդարուն: 4. մ. Շքեղաբար, ճոխաբար, պերճ և պաճոյճ: 5. գ. Պերճութիւն, չքեղութիւն:

- ՊԵՐՃ ԵՒ ՊԱՃՈՅՃ, տե՛ս ՊԵՐՃ (4):

ՊԵՐՃԱՐԱՆ, ա. ձոխաբան:

ՊԵՐՃԱՐԱՆԵԼ, նբ. չբ. ձոխաբանել:

ՊԵՐՃԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. ձոխաբանութիւն, յորդաբանութիւն: 2. Մեծաբանութիւն:

ՊԵՐՃԱԶԱՐԴ, ա. Շքեղազարդ:

ՊԵՐՃԱՆԱԼ, չբ. 1. Պանծանալ, պարծել, գոռոզանալ, նազել: 2. ձոխանալ, չքեղանալ:

ՊԵՐՃԱՊԱՃՈՅՃ, ա. Պանծալի, չքեղ:

ՊԵՐՃԱՊԱՅԾԱՌ, ա. Պանծալի:

ՊԵՐՃԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Շքեղազարդել, ճոխացուցանել:

ՊԵՐՃՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարծանք, փառաւորութիւն:

ՊԷՍ, նխգ. 1. Որպէս, իբրև, հանգոյն: 2. եղբ. Գոգչես, գրեթէ:

- ՊԷՍ ԳՈՒՆԱԿ, տե՛ս ՊԷՍ (1):

- ՊԷՍ ԶԱՅՍ ՕՐԻՆԱԿ, մ. Այսպէս:

ՊԷՍՊԷՍ, ա. 1. Այլ և այլ, զանազան, բազմօրինակ, բազմազունի, բազմազունակ: 2. Գոյնազոյն: 3. Բազմազին, բազմազինի, պատուական:

ՊԷՏ, գ. Պէտք, կարիք:

- ՊԷՏ ԱՌՆԵԼ. Փոյթ առնել, հոգ տանել:

- ՊԷՏ Է, մբ. 1. Հարկ է, պիտոյ է: 2. Փոյթ է:

- ՊԷՏ ԼԻՆԵԼ. Փուլալ, աճապարել:

ՊԷՏՔ, գ. Պէտ, կարիք, պիտոյք, հարկաւորութիւն:

- ՊԷՏՔ ՅԱՆՁԻՆ ՈՒՆԵԼ. Պէտ առնել, հոգալ:

- ՊԷՏՍ ԱՌՆԵԼ, ՊԻՏՕՔ ՎԱՐԵԼ. Ի կիրարկանել:

- ՊԷՏՔ ԵՆ, մբ. Պիտոյ է, պիտի:

ՊԺԳԱԼ, չբ. Գարշել, խորշել, զզուել:

ՊԻԾԱԿ, տե՛ս ՁԻԱՍՏԱՅ:

ՊԻՀ, տե՛ս ՈԳԵՊԱՀ:

ՊԻՂԾ, ա. Անսուրբ, գարշ, զազիր, աղտեղի, խառնակ:

- ՊԻՂԾ ԱՌՆԵԼ. Գարշել:

ՊԻՆ, գ. (կենդբ.) Պիննայ:

ՊԻՆԴ, ա. 1. Հաստատուն, սերտ, ամուր, խիստ, բուռն, ուժգին: 2. Ժիր, փոյթ: 3. Հաւատարիմ:

- ՊԻՆԴ ՈՒՆԵԼ. Ըմբռնել:

ՊԻՆՆԱՅ, տե՛ս ՊԻՆ:

ՊԻՆՆԱՊԱՍԵԱԿ, գ. (կենդբ.) Կարիտոս:

ՊԻՆՋ, տե՛ս ՈՒՆՁ (2):

ՊԻՇ ՈՒՆԵԼ, տե՛ս ՊՇՆՈՒԼ:

ՊԻՍԱԿ, ա. 1. Խայտ, նկարէն, պիսակացիալ: 2. Բորոտ, քոսոտ:

ՊԻՍԱԿԱՅԵԱԼ, տե՛ս ՊԻՍԱԿ (1):

ՊԻՍԱԿՈՏ, տե՛ս ԲՈՐՈՏ:

ՊԻՍԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Բորոտութիւն, ուրկութիւն, պիսակուց:

ՊԻՍԱԿՈՒՑ, տե՛ս ՊԻՍԱԿՈՒԹԻՒՆ:

ՊԻՍԱԿ, գ. Պտղախունել:

ՊԻՏԱԼ, չբ. 1. տե՛ս ՊԻՏԱՆԱԼ: 2. Աղաչել:

ՊԻՏԱԿ¹, ա. 1. Անհարազատ, խորթ: 2. Ումպէտ, պատիր, սուտ:

ՊԻՏԱԿ², գ. Թուղթ, նամակ:

ՊԻՏԱԿԱՐԱՐ, մ. 1. Պիտակապէս, յորջորջանօք: 2. ա. տե՛ս ՊԻՏԱԿ¹:

ՊԻՏԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՊԻՏԱԿԱՐԱՐ (1):

ՊԻՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Խորթութիւն, օտարութիւն:

ՊԻՏԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Շահեկանազոյն:

ՊԻՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Պիտալ, պիտանանալ, կարօտել: 2. Պիտոյ լինել:

ՊԻՏԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՊԻՏԱՆ:

ՊԻՏԱՆԱՆԱԼ, տե՛ս ՊԻՏԱՆԱԼ:

ՊԻՏԱՆԱՅՈՒ, ա. 1. Պիտանի, օգտակար, պիտաւոր, շահեկան, զիպող: 2. Կարևոր:

- ՊԻՏԱՆԱՅՈՒՔ, գ. յոգն. Պիտանիք, պիտաւորք:

ՊԻՏԱՆԱԻՈՐ, տե՛ս ՊԻՏԱՆ:

ՊԻՏԱՆԻ, աս. 1. Պիտանացու, պիտանա-
ւոր, պիտանական, կարեւոր, օգտակար: 2.
Դիւրիչ, լաւ, ընտիր:
- ՊԻՏԱՆԻՔ, տե՛ս ՊԻՏԱՆԱՅՈՒՔ:
ՊԻՏԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Պիտոյութիւն, օգ-
տակարութիւն, լաւութիւն:
- ՊԻՏԱՆՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Պիտապէս, պի-
տաւորապէս:
ՊԻՏԱՊԷՍ, տե՛ս ՊԻՏԱՆՈՒԹԵԱՄԲ:
ՊԻՏԱՌ, աս. 1. Հրամանահասն, հրամանա-
տու: 2. Պիտանի:
ՊԻՏԱՌԱԳՈՅՆ, աս. Շահեկանագոյն:
ՊԻՏԱՌԱԿԱՆ, աս. Վաւերական:
ՊԻՏԱՌԵԼ, նբ. Պիտառոցել, վկայել, հաս-
տատել:
ՊԻՏԱՌՈՅԵԼ, տե՛ս ՊԻՏԱՌԵԼ:
ՊԻՏԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պատգամ, վկայու-
թիւն: 2. Պէտք:
ՊԻՏԱՐԿԵԼ (իմ), չբ. Պիտոյ լինել:
ՊԻՏԱՌՈՐ, աս. Պիտանի, պիտանացու:
- ՊԻՏԱՌՈՐՔ, տե՛ս ՊԻՏԱՆԱՅՈՒՔ:
ՊԻՏԱՌՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՊԻՏԱՆՈՒԹԵԱՄԲ:
ՊԻՏԱՌՈՐԵԼ (իմ), չբ. Պէտս ունել, կարօ-
տել:
ՊԻՏԻ, մբ. 1. Պէտք են, պիտոյ է, պարտ է,
արժան է: 2. Պիտանի է, կարեւոր է:
ՊԻՏՈՅ, աս. 1. Պիտանի, կարեւոր, հարկա-
ւոր: 2. Դէպ, դիպան, յարմար, պատշաճ:
- ՊԻՏՈՅ է, մբ. Պիտի, պարտ է, արժան է:
- ՊԻՏՈՅՔ, գ. Պէտք, կարիք, կարօտու-
թիւն, հարկաւորութիւն:
ՊԻՏՈՅԱԲԱՐ, մ. Պիտապէս, պիտաւորա-
պէս:
ՊԻՏՈՅԱԿԱՆ, աս. Պիտանի, օգտակար:
ՊԻՏՈՅԱՆԱԼ, չբ. Պիտանալ, պիտանա-
նալ, կարօտանալ, պիտոյ լինել:
ՊԻՏՈՅԻ, աս. Պիտանի, պիտանացու:
ՊԻՏՈՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՊԻՏԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ՊԻՏՈՒՍ, տե՛ս ՍՈՃԻ:
ՊԻՐԿ, աս. Պրկեալ, ճիգ:
- ՊԻՐԿ ԶԳԵԼ. Պրկել, ճգել, ճգտել:
ՊԻՐԱՄԻԴ, տե՛ս ԲՈՒՐԳՆ:

ՊԼԱԿԻՆԴԻ, տե՛ս ՊԼԱԿՈՒՆԴ:
ՊԼԱԿՈՒՆԴ կամ ՊԼԱԿՈՒՆՏ, գ.
Կարկանդակ, կտապ, քաքար, նաս-
տիկ:
ՊՂԵՐԳ, աս. Հեղդ, ծոյլ, յոյլ:
ՊՂԵՐԳԱԲԱՐ, մ. Պղերգութեամբ, ծու-
լաբար, ծուլապէս:
ՊՂԵՐԳԱԳՈՅՆ, աս. Հեղգագոյն, ծուլա-
գոյն:
ՊՂԵՐԳԱՆԱԼ, չբ. Պղերգել, հեղգալ,
հեղգանալ, ծուլանալ, յուլանալ, անփոյթ
առնել:
ՊՂԵՐԳԱՆՔ, տե՛ս ՊՂԵՐԳՈՒԹԻՒՆ:
ՊՂԵՐԳԵԼ, տե՛ս ՊՂԵՐԳԱՆԱԼ:
ՊՂԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեղգութիւն, ծու-
լութիւն, յուլութիւն, անհոգութիւն:
ՊՂԵՐԳՈՒՄՆ, տե՛ս ՊՂԵՐԳՈՒԹԻՒՆ:
ՊՂԾԱԲԱՆ, աս. Հայհոյական:
ՊՂԾԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հայհոյանք,
հայհոյութիւն, յիշոց:
ՊՂԾԱԲԱՐԱՌ, աս. Պղծաբաս:
ՊՂԾԱԳՈՅՆ, աս. Ամենապիղծ:
ՊՂԾԱԳՈՐԾ, աս. Զազրագործ:
ՊՂԾԱԳՈՐԾԱԽՕՍ, տե՛ս ՅԻՇՈՅԱՏՈՒ:
ՊՂԾԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Պղծութիւն
(պիղծ գործ՝ արարք):
ՊՂԾԱԼԻՑ, աս. Պղծախառն:
ՊՂԾԱԽԱՌՆ, աս. Պղծալից, պիղծ:
ՊՂԾԱԽՕՍ, աս. Պղծաշուրթն, պղծաբար-
բառ:
ՊՂԾԱՆՈՅ, տե՛ս ՄԵՀԵԱՆ (1):
ՊՂԾԱՆՔ, տե՛ս ՊՂԾՈՒԹԻՒՆ:
ՊՂԾԱՇՈՒՐԹՆ, տե՛ս ՊՂԾԱԽՕՍ:
ՊՂԾԵԼ, նբ. 1. Պիղծ առնել, աղտեղել,
աղտեղացուցանել: 2. Գարշել, գարշե-
ցուցանել: 3. Ապականել (կոյսիւն): 4. Շա-
ղախել, թաթաւել, աղտեղել:
ՊՂԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Պղծանք, պղծագործու-
թիւն, գարշութիւն, անամաքրութիւն, դի-
ջութիւն:
ՊՂՆՁԱԳՈՐԾ, գ. 1. Դարբին: 2. աս. Պղնձա-
կերտ, պղնձի:

ՊՂՆԶԱ ԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Դարբնու-
թիւն:
ՊՂՆԶԱԼԻՑ, տե՛ս ՊՂՆԶԱԽԱՌՆ:
ՊՂՆԶԱԽԱՌՆ, ա. Պղնձալից:
ՊՂՆԶԱԿԵՐՏ, տե՛ս ՊՂՆԶԱԳՈՐԾ (2):
ՊՂՆԶԱԿՈՒՌ, ա. Պղնձակոածոյ:
ՊՂՆԶԱԿՌԱԾՈՅ, տե՛ս ՊՂՆԶԱԿՈՒՌ:
ՊՂՆԶԱՆԻԻԹ, ա. Պղնձի, պղնձեան:
ՊՂՆԶԵԱՆ, ՊՂՆԶԵՂԷՆ, տե՛ս ՊՂՆԶԻ:
ՊՂՆԶԻ, ա. Պղնձանիւթ, պղնձեան, պղնձե-
ղէն:
- ՊՂՆԶԻՔ, գ. Պղնձեղէն (պղնձէ աման-
ներ):
ՊՂՊՁՈՒՆ, ա. Լիուլի, պատարուն, ծայ-
րալիւր, ծայրալից:
ՊՂՊՁԱԿ, գ. Պաղպաջակ, կուտակ:
ՊՂՊՁԱԿԵԼ, չբ. Պղպջանակ:
ՊՂՊՁԱՆԱԼ, տե՛ս ՊՂՊՁԱԿԵԼ:
ՊՂՏՈՐ, ա. 1. Խառնակ, անմաքուր,
պիղծ: 2. փխբ. Մոլար, թիւր:
ՊՂՏՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՊՂՏՈՐ:
ՊՂՏՈՐԵԼ, նբ. Խառնակի, ալլալի, ամ-
բոխի, յուզի, վրդովի:
ՊՂՏՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պղտորումն:
ՊՂՏՈՐՈՒՄՆ, տե՛ս ՊՂՏՈՐՈՒԹԻՒՆ:
ՊՃԵՂՆ, գ. 1. Կոճ (ոտքի): 2. Կրուկ(ն),
գարշապար: 3. լայնաբարձ օտք:
ՊՃՂՆԱԻՈՐ, տե՛ս ԿՈՃԿԷՆ:
ՊՃՆԱԶԱՐԴԵԼ, նբ. 1. Շքեղազարդել,
պճնաւորել, պճնազգեստել: 2. փխբ. Փա-
ռաւորել:
ՊՃՆԱԶԳԵՍՏԵԼ, տե՛ս ՊՃՆԱԶԱՐԴԵԼ:
ՊՃՆԱՅԱՐՄԱՐ, ա. 1. Գեղեցկայարմար,
շքեղ: 2. Պաճուճեալ:
ՊՃՆԱՅՕՐԷՆ, ա. Շքեղազարդ:
ՊՃՆԱՆՔ, գ. Պճնութիւն, պճնումն:
ՊՃՆԱՊԱՃՈՅԺ, ա. Շքեղազարդ:
ՊՃՆԱՊԱՅԾԱՌ, ա. Զարդարուն, գեղե-
ցիկ, շքեղ:
ՊՃՆԱՍԷՐ, ա. Պաճուճասէր, պճնող:
ՊՃՆԱԻՈՐԵԼ, տե՛ս ՊՃՆԱԶԱՐԴԵԼ:
ՊՃՆԵԼ, նբ. 1. Պճնազարդել, պաճուճել,

գեղեցիկել: 2. Պատուել, փառաւորել:
ՊՃՆՈՂ, տե՛ս ՊՃՆԱՍԷՐ:
ՊՃՆՈՒԹԻՒՆ, ՊՃՆՈՒՄՆ, գ. Պճնանք,
պաճուճանք, զարդարանք:
ՊՆԱԿ, գ. Ափսէ, սկուտեղ, սկաւառակ:
ՊՆԱԿԵՏ, տե՛ս ՏԱԽՏԱԿ (2):
ՊՆԴԱԳՈՅՆ, ա. Հաստատազոյն:
- ՊՆԴԱԳՈՅՆ, մ. Պնդապէս, Հարստա-
գոյն:
ՊՆԴԱԴԵՍՊԱՆ, գ. Սուրհանդակ:
ՊՆԴԱԿԱԶՄ, ա. 1. Տոկուն, ուժեղ, քա-
ջազօտի, հզօր, քաջ: 2. Սերտ, կուռ: 3. մ.
Պնդագոյնս, զօրեղապէս:
ՊՆԴԱԿԱԶՄԱԳՈՅՆ, ա. Հաստատա-
գոյն:
ՊՆԴԱԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Պնդութիւն,
Հաստատութիւն:
ՊՆԴԱԿԱՆ, ա. 1. Պինդ, կարծր: 2. փխբ.
Պնդակազմ, առաքիների:
ՊՆԴԱԿԱՊ, ա. մ. Սեռեակապ, կաշկան-
դեալ:
ՊՆԴԱՁԻԳ, ա. Պնդաքարչ, Հաստաձիգ,
կորովաձիգ:
ՊՆԴԱՊԱՐԱՆՈՅ, ա. Խստապարանոց,
խստերախ:
ՊՆԴԱՊԷՍ, մ. 1. Պնդագոյնս, սերտիւ,
ուժգին: 2. Արիաբար:
ՊՆԴԱՅՈՂ, ա. Կծծի, ճղճիմ:
ՊՆԴԱՓԱԿ, ՊՆԴԱՓԱԿԵԱԼ, ա. Ամբա-
փակ:
ՊՆԴԱՔԱՐՇ, տե՛ս ՊՆԴԱՁԻԳ:
ՊՆԴԵԼ¹, նբ. 1. Հաստատել, ամրացուցա-
նել: 2. Կաշկանդել, զօդել, յարել, կցել: 3.
Սաստկացուցանել: 4. Ամփոփել, ծրարել:
5. Ճնշել, նեղել, զսպել, սեղմել: 6. փխբ.
Զօրացուցանել, սրտապնդել:
- ՊՆԴԵԼ ԶԱՆՁԵ. Ժուժկալիլ:
- ՊՆԴԵԼ ԶՄԷՋ ԶՄԷՋՍ. Գօտի ածել,
գօտեւորել, զօրանալ:
ՊՆԴԵԼ² (իմ), չբ. 1. Յամառել: 2. Ծգնել,
առաքիճանալ: 3. Վազել:
ՊՆԴՈՅ, տե՛ս ՊՆԴՈՒԹԻՒՆ:

ՊԵՆՏԱԿՈՆԻԿԱԼ, գ. 1. Ամբողջիկ, կարծ-
րուլիկ: 2. Հաստատուլիկ, զօրուլիկ,
ոյժ, արիուլիկ: 3. Փոյթ, ջան, ճիգն, եր-
կասիրուլիկ:

ՊԵՆՏԱՍ, ա. Ունչատ, տափաքիթ:

ՊԵՆՏԵԼ, տե՛ս ՊԵՆՏԵԼ:

ՊԵՆՏԵԼ, չբ. Պչնել, պիշ ունել, յառել:

ՊՈՂՈՏԱՅ, գ. Լայնափողոց:

ՊՈՅՏ, տե՛ս ՊՈՅՏ:

ՊՈՅՏ, գ. Սան, կաթնայ:

ՊՈՉ, տե՛ս ԱՌԻՆԻ ԱՆԻՆԱՄ:

ՊՈՉԻՆ, գ. Պոռոչիկ (արջառի բառաձև)
բառաչիկ:

ՊՈՒՆԻԿ, գ. Բող:

ՊՈՒՆԿԱՆԱԼ, տե՛ս ՊՈՒՆԿԵԼ (իմ):

ՊՈՒՆԿԱՆՈՅ, գ. Պոռնկոց, պոռնկա-
տուն, բողանոց:

ՊՈՒՆԿԱՏՈՒՆ, տե՛ս ՊՈՒՆԿԱՆՈՅ:

ՊՈՒՆԿԵԼ (իմ), չբ. 1. Պոռնկանալ, շնալ:

2. (եբրայական ոճով) Կուպաշտել:

ՊՈՒՆԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Իգացուցանել,
մեղկել (պոռնկել տալ):

ՊՈՒՆԿՈՐԴԻ, գ. Բողորդի, չորդի, աղջ-
կորդի:

ՊՈՒՆԿՈՅ, տե՛ս ՊՈՒՆԿԱՆՈՅ:

ՊՈՒՆԿՈՒԹԻՆ, գ. 1. Բողուլիկ: 2.

(եբրայական ոճով) Կուպաշտուլիկ:

ՊՈՒՆՉԻՆ, տե՛ս ՊՈՉԻՆ:

ՊՈՒՈՏ, տե՛ս ՊՈՒՈՏԱԽՕՍ (2):

ՊՈՒՈՏԱԽՕՍ, ա. 1. Մեծաբան, մեծախօս,
յոխորտ: 2. Պոռոտ (պոռոտախօսուլիկ
պարունակող):

ՊՈՐ, տե՛ս ԿԱՐԱՊ:

ՊՈՐՏ, գ. Լայնաբարձ Որովայն, փոր:

- ՊՈՐՏ Ի ՎԵՐ, տե՛ս ՅՈՐՍԱՅՍ:

ՊՈՐՏԱԲՈՅԾ, ՊՈՐՏԱՊԱՐԱՐ, ա. Որո-
վայնամուր, որովայնապարար:

ՊՈՒԵՏԱԿԱՆ, ա. Բանաստեղծական,
քերթողական, հագնեղական:

ՊՈՒԵՏԵԼ, նբ. չբ. Քերթել, պուեստիկոսել:

ՊՈՒԵՏԵՍ, ՊՈՒԵՏԻԿ, գ. 1. Բանաստեղծ,
բանահիւս, քերթող, պուէտ: 2. Լայ-

նաբարձ իմաստասէր:

ՊՈՒԵՏԻԿՈՍԱՐԱՐ, մ. Քերթողապէս:

ՊՈՒԵՏԻԿՈՍԱԿԱՆ, ՊՈՒԵՏԻԿՈՍԵԱՆ,

տե՛ս ՊՈՒԵՏԱԿԱՆ:

ՊՈՒԵՏԻԿՈՍԵԼ, տե՛ս ՊՈՒԵՏԵԼ:

ՊՈՒԵՏԻԿՈՍՈՒԹԻՆ, գ. Քերթողուլիկ,

քերթուլիկ, քերթուած:

ՊՈՒԵՏ, տե՛ս ՊՈՒԵՏԵՍ:

ՊՈՒՂԵԼ, նբ. Հերքել, ցրել, վանել, քշել:

ՊՈՒՏԵԱՐԴ, տե՛ս ԿԱԹԱՍԱՅ:

ՊՈՒՏՈՒԿ, գ. Յուբան:

ՊՈՒՐԱԿ, գ. Պրակ, անտառակ:

ՊՁՐԱՆՔ, գ. 1. Պչրուլիկ, պաճուճանք,
Հտպտանք, Հպտանք: 2. Լկտիուլիկ,

խենեղուլիկ, ցոփուլիկ: 3. Քամա-
Հանք, արհամարհանք:

ՊՁՐԵԼ (իմ), չբ. Խենեղանալ:

ՊՁՐՈՒԹԻՆ, տե՛ս ՊՁՐԱՆՔ:

ՊԻԵՍԵՐ, գ. Կիզումն:

ՊԻԶՏԵԼ, տե՛ս ՊԻԵՍԵԼ:

ՊԻԶՕՂ, ա. Հակառակորդ, թշնամի:

ՊԻՈՏԱՐԱՆ, տե՛ս ՊՈՒՈՏԱԽՕՍ:

ՊԻՍԵԼ, նբ. Պուգտել, յընչաց քերել:

- ՊԻՍԵԼ ԶՅՕՆԱ. Քուստել (զյօնս):

ՊՍԱԿ, գ. 1. Թագ, յեզեր: 2. Բրաբրոն: 3.
Ծնօտ (առաքելայի շուրջը քաշած շրջա-

նակ): 4. Բոլորումն, շրջան (տարուայ):

ՊՍԱԿԱԴԻՐՍ ԱՌԵՆԵԼ, տե՛ս ՊՍԱԿԵԼ:

ՊՍԱԿԱԶԱՐԴ, ա. Պսակապաճոյճ, պսա-
կաւոր, պսակակիր, պսակակապ, պսա-
կազգեստ:

ՊՍԱԿԱԶԳԵՍ, տե՛ս ՊՍԱԿԱԶԱՐԴ:

ՊՍԱԿԱԶԳԵՑՈՒԹԻՆ, գ. Պսակաւորու-
թիւն:

ՊՍԱԿԱԿԱԼ, գ. Ապարօշ, խոյր:

ՊՍԱԿԱԿԱՊ, տե՛ս ՊՍԱԿԱԶԱՐԴ:

ՊՍԱԿԱԿԻՐ, տե՛ս ՊՍԱԿԱԶԱՐԴ:

ՊՍԱԿԱՀԻՐՍ, ա. Պսակակապ:

ՊՍԱԿԱՊԱՃՈՅԾ, տե՛ս ՊՍԱԿԱԶԱՐԴ:

ՊՍԱԿԱՊԱՐԳԵՆ, ա. Պսակիչ:

ՊՍԱԿԱԻՈՐ, ա. Պսակակիր, պսակա-
զարդ:

ՊՍԱԿԱԼՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պսակազգեցու-
թիւն:
ՊՍԱԿԵԼ, նբ. 1. Պսակադիրս առնել: 2.
Զարգարել, չքեղազարդել, փառաւորել,
ճոխացուցանել: 3. Գլխաւորել (աւարտին
հասցնել):
ՊՍԱԿԻՉ, ա. Պսակապարգէ:
ՊՏԿԵԼ, չբ. Ընձիւղել, բողբոջել, ցցուել:
ՊՏՂԱԲԵՐ, ա. 1. Մրգաբեր, բարեբեր,
բեղնաւոր, բերրի, արգաւանդ: 2. նման.
Արգասաւոր, արդիւնաւոր: 3. Ընծայա-
բեր, նուիրատու:
- ՊՏՂԱԲԵՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՊՏՂԱԲԵՐԵԼ:
ՊՏՂԱԲԵՐԵԼ, նբ. չբ. 1. Պտղաբեր լինել:
2. Արդիւնաւորել: 3. Ընծայել:
ՊՏՂԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արգասաւորու-
թիւն, պտղածնութիւն: 2. Ընծայաբերու-
թիւն:
ՊՏՂԱԲՈՅԾ, ա. Պտղատածող:
ՊՏՂԱԼԻ, տե՛ս ՊՏՂԱԼԻՅ:
ՊՏՂԱԼԻՅ, ա. Պտղալի, պտղաւէտ, մըր-
դաւէտ:
ՊՏՂԱԽՈՒԿ, տե՛ս ՊԻՍՏԱԿ:
ՊՏՂԱԾԻՆ, ա. Պտղաբեր, բարեբեր, բեղ-
նաւոր:
ՊՏՂԱԾՆԵԼ (իմ), չբ. Պտղաբերել:
ՊՏՂԱԾՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պտղաբերու-
թիւն, քաջաբերութիւն, արգաւանդու-
թիւն, բեղնաւորութիւն: 2. նման. Որդեծ-
նութիւն:
ՊՏՂԱՀԱՍՈՒԹԻՒՆ. գ. Ժամանումն
պտղոց:
ՊՏՂԱՊԱՐԳԵՒ, ա. Պտղաբեր:
ՊՏՂԱՏԱԾՈՂ, տե՛ս ՊՏՂԱԲՈՅԾ:
ՊՏՂԱՏՈՀՄԱԿԱՆ, ա. Արդիւնական,
առատաբեր:
ՊՏՂԱՏՈՒԵԼ (իմ), չբ. Պտղաբեր լինել,
պտղաբերել:
ՊՏՂԱԻՏ, տե՛ս ՊՏՂԱԼԻՅ:
ՊՏՂԱԻՏԵԼ, նբ. Արդիւնաւորել, ար-
դիւնացուցանել, պտղաւորել:
ՊՏՂԱԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արգասաւորու-

թիւն, պտղեղութիւն:
ՊՏՂԱԻՐ, ա. Պտղեղ, պտղաբեր, բերրի:
ՊՏՂԱԻՐԵԼ, տե՛ս ՊՏՂԱԻՏԵԼ:
ՊՏՂԱՔԱՂ ԱՌՆԵԼ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՃՌԱ-
ՔԱՂ ԱՌՆԵԼ:
ՊՏՂԱՔԱՂԵԼ, նբ. Մրգաքաղել:
ՊՏՂԵԼ (իմ), չբ. Պտղաբերել:
ՊՏՂԵՂ, ա. Պտղաւէտ, քաջապտուղ:
ՊՏՂԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Պտղաւէտութիւն:
ՊՏՈՅՏ, ՊՏՈՅՏՔ, գ. Յորձան, յորձանուտ:
ՊՏՈՒԿ, գ. Ընձիւղ, բողբոջ:
ՊՏՈՒՂ, գ. 1. Միբգ: 2. նման. Ծնունդ: 3.
Արդիւնք, արգասիք, բերք: 4. Երախյո-
րեք: 5. Ծայր (մատնեքի):
- ՊՏՈՒՂ ԱԶԱՅ, տե՛ս ԲԻԲ:
ՊՏՈՒՏԵԼ, նբ. Պտուտկել:
ՊՏՈՒՏԻԿ, գ. Պտոյտք, յորձանք:
ՊՏՈՒՏԿԵԼ, տե՛ս ՊՏՈՒՏԵԼ:
ՊՐԱԿ, գ. Պուրակ, մայրի, անտառ:
ՊՐԱԿԱԳԵՂ, ա. Տնկախիտ:
ՊՐԻՈՆԷ, տե՛ս ՍՂՈՅԱՁՈՒԿԵՆ:
ՊՐԾԱՆԵԼ (իմ), չբ. 1. Փրձանել, զերծա-
նել, ճողպարել, խոյս տալ: 2. Հեռանալ,
վերանալ, թօթափել:
ՊՐԾԵԼ, նբ. Զերծուցանել, ազատել, փր-
կել:
ՊՐԿԱՆՔ, գ. Պրկումն:
ՊՐԿԵԼ, նբ. 1. Կապել, կաշկանդել,
բեկեղել: 2. Զգտել, երկայնաձգել, տարա-
ծել:
- Ի ՎԵՐ ՊՐԿԵԼ ԶՅՕՆՍ. Մեծամտել,
պուստել:
ՊՐԿՈՅ, գ. Գելարան, գելոց:
ՊՐԿՈՒՄՆ, գ. 1. Պրկանք: 2. Պարզուած
(օդի):
ՊՐՇԱԿ, գ. Մարդակ (առաստաղի):

Ձ

ՁԱԼՈՏ, գ. Բիր, քուք, կարիճ, մահակ, արջառաջիկ:

ՁԱԽԵԼ կամ ՁԱՂԽԵԼ, նբ. Ձախջախել, ջարդել, խորտակել, փշրել:

ՁԱԽՈՒՄՆ կամ ՁԱՂԽՈՒՄՆ, գ. Ձախ-ջախումն:

ՁԱԽՁԱԽ կամ ՁԱՂՁԱԽ, ա. 1. Ձախջախել, ջախել, խորտակել: 2. փխբ. Ձախջախուն, կցկտուր, ստայօդ, անպիտան, փուտ:

- ՁԱԽՁԱԽՔ, տե՛ս ՁԱԽՁԱԽԱՆՔ:

ՁԱԽՁԱԽԱՆՔ կամ ՁԱՂՁԱԽԱՆՔ, գ. 1. Ձախջախումն, խորտակումն, կոտորած, հարուած: 2. Տառապանք:

ՁԱԽՁԱԽԵԼ կամ ՁԱՂՁԱԽԵԼ, նբ. Ձախել, ջարդել, փշրել, մանրել, խորտակել, բեկանել:

ՁԱԽՁԱԽԻՒՆ, ՁԱԽՁԱԽՈՒՄՆ, գ. Ձախջախանք, կոտորումն, խորտակումն:

ՁԱԽՁԱԽՈՒՆ, տե՛ս ՁԱԽՁԱԽ (2):

ՁԱՀ, գ. 1. Ճրագ, դամբար, կանթեղ, մոմեղէն: 2. Կրակ, խարոյկ: 3. փխբ. Լոյս: 4. փխբ. Նշանակ (որեւէ բանի խորհրդանշան):

ՁԱՀԱՐՈՐԲՈՔ, ա. Ջահավառ, լուսաբորբոք, բոցաճաճանչ:

ՁԱՀԱՋԱՐԴԵԼ, նբ. Ջահավառել, լուսագարդել, պայծառացուցանել:

ՁԱՀԱՋԳԵԱՅ, ՁԱՀԱՋԳԵՍ, ՁԱՀԱ-ՋԳԵՍԵԱԼ, ա. Լուսագգեաց, լուսակիր, լուսապայծառ:

ՁԱՀԱԼՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուսաւորութիւն, պայծառութիւն:

ՁԱՀԱԿԻՐ, ա. Ջահաւոր:

ՁԱՀԱՊԱՅԾԱՌ, ա. Լուսապայծառ:

ՁԱՀԱՎԱՌ, ա. Ջահաբորբոք, լուսափայլ:

ՁԱՀԱՎԱՌԵԼ, նբ. Ջահագարդել, լուսա-

ղարդել, պայծառացուցանել:

ՁԱՀԱՎԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուսափայլութիւն, պայծառութիւն:

ՁԱՀԱՏՈՒ, տե՛ս ԼՈՒՍԱՏՈՒ:

ՁԱՀԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Ջահաւորել, պայծառացուցանել:

ՁԱՀԱՒՈՐ, ա. 1. Լուսաւոր, ջահավառ, լուսատու, ջահագգեաց: 2. Ջահակիր, կանթեղակիր:

ՁԱՀԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Պայծառ, լուսաւոր: ՁԱՀԱՒՈՐԵԼ, նբ. Լուսաւորել, պայծառացուցանել:

ՁԱՀԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուսափայլութիւն, ջահավառութիւն, լուսաւորութիւն:

ՁԱՀԱՓԱՅԼ, ա. մ. Լուսափայլ:

ՁԱՀԱՓԱՅԼԵԼ, չբ. Լուսափայլել, պայծառանալ:

ՁԱՀԵԼ, չբ. Լուսաւորել:

ՁԱՀԸՆԿԱԼ, ա. 1. Լուսատու: 2. Ջահագգեաց, լուսաւոր:

ՁԱՂՔ, ՁԱՂՔԱԳՈՅՆ ՇԻԹՔ, ա. գ. Տեղատարափ:

ՁԱՄՔ, գ. Մնունդ, ուտելիք, կերակուր (մանաւանդ՝ երեխաների), ճարակ:

ՁԱՄՔԵԼ, նբ. 1. Կերակրել, սնուցանել, արբուցանել: 2. փխբ. Մատակարարել, տալ: 3. փխբ. Պարգեւել, բաշխել, շնորհել: ՁԱՄՔԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՁԱՄՔԵԼ:

ՁԱՅԼ և ՁԱՅԼԻ, գ. Ջոյիւր, ջոկ, խումբ:

ՁԱՅԼԱՄՆ, ՁԱՅԼԵԱՄՆ, գ. (կենդեմ) Նէշդաս, նէշսա:

ՁԱՆ, գ. Ճիգն, փոյթ, աշխատութիւն, երկ:

- ՁԱՆ ԴԵԵԼ՝ ՅԱՆՁԻՆ ՈՒՆԵԼ՝ ՏԱՆԵԼ. Ջանալ, գուն գործել՝ դնել, փոյթ առնել՝ դնել՝ յանձին ունել:

ՁԱՆԱԼ՝ չբ. Ջան դնել, գուն գործել, փոյթ առնել, աշխատել, ճգնել, նկրտել:

- ԸՆԴ ՈԳԻՍ ՁԱՆԱԼ, Յոգուց ճանալ:

ՁԱՆԱՀՆԱՐ ԼԻՆԵԼ. Գուն գործել, ելի աղաքս գտանել:

ԶԱՆԱՍԽԻՐ, ա. Աշխատասէր, երկասէր,
 ուսումնասէր, փոյթ:
 ԶԱՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Աշխատասիրու-
 թիւն, երկասիրութիւն, փոյթ:
 ԶԱՆԱՅՈՒՅԱՆՆԵԼ, պր. Փութացուցանել,
 ստիպել:
 ԶԱՆ Գ, ա. Պակասաւոր, հիւանդոտ, խե-
 ղաթիւր (նորածին երեխայի մասին):
 ԶԱՆ ԳՀԵԾ, ա. Պակասաւոր, թերի (լուս-
 նի նուազման մասին):
 ԶԱՍՄ, գ. Ուրուական:
 ԶԱՏԱ ԳՈՎ, ա. գ. 1. Պաշտպան (դատի),
 բարեխօս, ձեռնտու, վերակացու: 2. Դա-
 տախազ, ամբաստան:
 ԶԱՏԱ ԳՈՎԵԼ, նր. չր. Զատագով լինել,
 պաշտպանել, փաստաբանել:
 ԶԱՏԱ ԳՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Պաշտպանու-
 թիւն, փաստաբանութիւն, բարեխօսու-
 թիւն, պատասխանատուութիւն:
 ԶԱՏՈՒԿ, ա. գ. Կրւս, կախարդ, դիւթ,
 վհուկ:
 ԶԱՐԴԵԼ, նր. Զախել, կոտորել, խորտա-
 կել, կոծոպել, մանրել, փշրել:
 ԶԱՐԴՈՅ, գ. Կոտորած:
 ԶԵՌԱՆՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԶԵՌՆՈՒԼ:
 ԶԵՌԱՅՈՒՅԱՆՆԵԼ, տե՛ս ԶԵՌՈՒՅԱՆՆԵԼ:
 ԶԵՌՆՈՒԼ, չր. 1. Զերմանալ, տաքել: 2.
 Վառել, տապել: 3. Թխել, թխսել (ջերմու-
 թեամբ):
 ԶԵՌՈՒՄՆ, գ. Վառումն:
 ԶԵՌՈՒՅԱՆՆԵԼ, պր. Զեռացուցանել, ջե-
 րացուցանել, բորբոքել, եռացուցանել,
 վառել:
 ԶԵՌՈՒՅԱՆՈՂԱԿԱՆ, ա. Զեռուցիչ:
 ԶԵՌՈՒՅԻԶ, ա. Զերմացուցիչ, տաքա-
 ցուցիչ:
 ԶԵՐ, գ. 1. Զերմութիւն, տապ, տօթ: 2.
 Պարզ (պայծառ՝ անամպ եղանակ): 3. ա.
 Զերմ, ջերիւն:
 ԶԵՐԱՆՆԵԼ (իմ), չր. Զերել, տապել, տոչո-
 րել, ախտանալ:
 ԶԵՐԱՅՈՒՅԱՆՆԵԼ, տե՛ս ԶԵՌՈՒՅԱՆՆԵԼ:

ԶԵՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԶԵՐԱՆՆԵԼ (իմ):
 ԶԵՐԻՆ, ա. 1. Զեր, ջերմ, ջերմին: 2.
 Պարզ, մեղմ, բարեխառն, հանդարտ:
 ԶԵՐՄ, ա. 1. Զերմին: 2. Բարեխառն,
 հանդարտ (եղանակ): 3. Սերտ, մտերիմ,
 մերձաւոր, հարազատ: 4. գ. Զեր, ջերմու-
 թիւն:
 ԶԵՐՄԱԲԱՐ, մ. Զերմապէս:
 ԶԵՐՄԱ ԳՈՒ, ա. Տօթ, տապ:
 ԶԵՐՄԱ ԳՈՅՆ, ա. 1. Զերմեռանդն, ջեր-
 մաջերմ: 2. մ. Զերմապէս:
 ԶԵՐՄԱ ԳՈՒԹ, ա. 1. Գորովագութ: 2.
 Գորովական, ջերմեռանդն, կաթողին:
 ԶԵՐՄԱԽԱՆ Դ, ա. Զերմեռանդն:
 ԶԵՐՄԱԽԱՌՆ, ա. Զերմ:
 ԶԵՐՄԱԿԱՆ, ա. 1. Զերմային, ջերմին,
 ջերմ: 2. Զերմեռանդն:
 ԶԵՐՄԱԿԻԾ, ա. Կիզողական:
 - ԶԵՐՄԱԿԻԾ ԱՌՆԵԼ, Կիզով, տոչորել:
 ԶԵՐՄԱՅԻՆ, ա. 1. Զերմական, ջերմին,
 ջերմ: 2. Զերմացուցիչ:
 ԶԵՐՄԱՆԱԼ, չր. 1. Զեռնուլ: 2. Զերանել:
 ԶԵՐՄԱ ՊԵՍ, մ. Զերմաբար, ջերմագոյն:
 ԶԵՐՄԱԶԵՐՄ, ա. 1. Զերմագոյն: 2. Զեր-
 մեռանդն: 3. մ. Զերմաբար, ջերմապէս,
 ստիպաւ, փութով:
 ԶԵՐՄԱԶՈՒՐԲ, տե՛ս ԶԵՐՄՈՒԿԲ:
 ԶԵՐՄԱՅՈՒՅԻԶ, ա. Տաքացուցիչ:
 ԶԵՐՄԱՒՈՐ, ա. Զերմ:
 ԶԵՐՄՆԵՌԱՆ Դ, ԶԵՐՄՆԵՌԱՆ ԴՆ, ա. Զեր-
 մաջերմ, եռանդնոտ:
 ԶԵՐՄՂԵԿԱԼ, տե՛ս ԶԵՐՄՆԱԿԱԼ:
 ԶԵՐՄԻՆ, ա. Զերմային, ջերմական,
 ջերմ:
 ԶԵՐՄԿԱԼ, տե՛ս ԶԵՐՄՆԱԿԱԼ:
 ԶԵՐՄՆ, գ. 1. Տենդ: 2. Զերմութիւն,
 տօթ:
 ԶԵՐՄՆԱԿԱԼ, ա. Զերմնոտ, ջերմոտ:
 ԶԵՐՄՆՈՏ, տե՛ս ԶԵՐՄՆԱԿԱԼ:
 ԶԵՐՄՈՏ, ա. 1. տե՛ս ԶԵՐՄՆԱԿԱԼ: 2.
 Զերմին, ջերմ:
 ԶԵՐՄՈՒԹԻՒԿՆ, գ. 1. Զեր, տապ, տա-

քուլթիւն: 2. Զերմն, տենդ:
 ԶԵՐՄՈՒԿ, մանաւանդ՝ ԶԵՐՄՈՒԿՔ, գ.
 Զերմաջուրք:
 ԶԵՐՈՏ, ա. Զերին, ջեր, բարեխառն:
 ԶԻԼ, ԶԻՂ, գ. 1. (կզմխս.) Նեարդ, աճառ:
 2. Ոյժ, գորութիւն: 3. Զալոտ, արջառա-
 ջիլ:
 ԶԻՆ, գ. Գաւազան (ծեծի):
 ԶԻՆՋ, ա. Մաքուր, զուտ, պարզ, յստակ,
 զճիտ, անաղօտ, փայլուն:
 ԶԻՐԴ, ա. մ. Անընդհատ, անդադար, հա-
 նապաղ, ցանդ:
 ԶԼԱՊԻՆԴ, ԶԼԱՊՆԴԵԱԼ, ա. Զլուտ, ու-
 ժեղակ, կորովի:
 -ԶԼԱՊԻՆԴ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԶԼԱՅՈՒՑԱ-
 ՆԵԼ:
 ԶԼԱՏԵԼ, նբ. Թուլացուցանել, տկարա-
 ցուցանել:
 ԶԼԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զլապինդ առնել,
 ամրացուցանել, գորացուցանել, հաստա-
 տել, լլից:
 ԶԼԵԼ, տե՛ս ԶԼԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:
 ԶԼՈՒՏ, ա. 1. Նեարդապատ, աճառա-
 պատ, ջղատեսակ: 2. Զլապինդ:
 ԶՂԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԶԼՈՒՏ:
 ԶՂԵԱՅ, ա. Ներդեայ:
 ԶՂՈՒՏ, տե՛ս ԶԼՈՒՏ:
 ԶՆԱՐ, գ. Կիթառ:
 ԶՆԱՐԱՀԱՐ, ա. գ. Զնարաւոր, քնարահար:
 ԶՆԱՐԱԽՈՐ, տե՛ս ԶՆԱՐԱՀԱՐ:
 ԶՆԵԼ, նբ. Գանել, հարկանել, տանջել:
 ԶՆՋԱԿԱՆ, ա. Եղծանելի, եղծական:
 ԶՆՋԱՆ, գ. Զնջարան, ջնջոց, ջնջիչ,
 մաքրիչ, սրբիչ:
 ԶՆՋԱՐԱՆ, տե՛ս ԶՆՋԱՆ:
 ԶՆՋԵԼ, նբ. Մաքրել, սրբել, անհետ առ-
 նել, քաւել:
 ԶՆՋԻՉ, ա. Քաւիչ:
 ԶՆՋՈՅ, ա. գ. 1. Քաւիչ: 2. Բուծիչ, բու-
 ժումն:
 ԶՈԼԻՐ, գ. Զոկ, հօտ, երամակ, խումբ,
 գունդ, ջայլ:

ԶՈԼՈՐԵԼ, նբ. Բոլորել, համախմբել:
 ԶՈՈ, գ. Գաւազան, բիր, կանճոխ:
 ԶՈԿ, գ. Զոլիր, ճահուկ, խումբ, գունդ,
 դաս, փաղանդ:
 ԶՈԿԱԴԻՐ, տե՛ս ԲԱՐԴ²:
 ԶՈԿԱԴՐԵԼ, նբ. 1. Խմբել (ջոկ կազմել):
 2. Կարգել, դասակարգել, շարակարգել:
 ԶՈԿԱՄԱՆ, տե՛ս ԲԱՂՀԻԽԱԿԱՆ:
 ԶՈԿԱՄԱՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՂՀԻԽԵԼ:
 ԶՈԿԱՏ, գ. Գունդ, հատուած (զօրքից
 առանձնացուած խումբ):
 ԶՈԿԱՏՐԵԼ, տե՛ս ԶՈԿԱԴՐԵԼ:
 ԶՈԿԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դասաւորութիւն,
 դասակարգութիւն:
 ԶՈԿԱՐԱՆ, գ. Ընդունարան, ժողովարան
 (նոյի տապանի մասին):
 ԶՈՎ, գ. Ընծիւղ, շառաւիղ:
 ԶՈՎԱՆԱԼ, չբ. Ուսմանալ, թաւանալ:
 ԶՈՐԻ, գ. Իշակէս, կիսէչ, կիսածի:
 ԶՈՒԽՏԱԿ, ա. Զոյք:
 ԶՐԱԲԱԺ, ա. գ. Զրահեղձ, ջրախողխող:
 ԶՐԱԲԱՇԽ, տե՛ս ԶՐԱԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ:
 ԶՐԱԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Զրաբաշխ:
 ԶՐԱԲԵՐ, տե՛ս ԶՐԿԻՐ:
 ԶՐԱԲՈՒՂԽ, գ. ա. 1. տե՛ս ԶՐԲՈՒՂԽ: 2.
 Զրաբեր, ջրառատ:
 ԶՐԱԳՈՅՆ, ա. Զրեղէն, ջրի:
 ԶՐԱԴԱՐՁ, գ. Զրանցիկ:
 ԶՐԱԺՈՂՈՎ, տե՛ս ԶՐԱՄԲԱՐ:
 ԶՐԱԼԻՑ, ա. Յորդաջուր, ջրայեղց, ջրա-
 ռատ, ջրական:
 ԶՐԱԽԱՌՆ, ա. Զրի:
 ԶՐԱԽՈՂԽՈՂ, տե՛ս ԶՐԱՀԵՂՁ:
 ԶՐԱԾԻՆ, ա. Զրածնունդ, ջրային:
 ԶՐԱԾՆՈՒՆԴ, տե՛ս ԶՐԱԾԻՆ:
 ԶՐԱԿԱՆ, ա. 1. Զրային, ջրածին (կենդա-
 նի): 2. Զրալից, ջրեղէն:
 ԶՐԱԿՈՅՏ, գ. Զրաչեղձ, ջրաչիղջ:
 ԶՐԱՀԵՂԵՂ, ա. Յորդացոս:
 ԶՐԱՀԵՂՁ, ԶՐԱՀԵՂՁՈՅՑ, ա. Զրաբաժ,
 ջրախողխող, ջրատուգեալ:
 ԶՐԱՀՈՍ, ա. Զրաբեր:

ԶՐԱՄԱԾ, աս. Զրեղէն:
 ԶՐԱՄԲԱՐ, աս. Զրաժողով:
 – ԶՐԱՄԲԱՐՔ, գ. Զրաշիղջ:
 ԶՐԱՄՂԱՀՈՍ, գ. Զրաժողով:
 ԶՐԱՅԵՂՅ, աս. Զրալից:
 ԶՐԱՅԻՆ, աս. գ. Զրական, ջրածին, լողակ,
 կայտառ:
 ԶՐԱՆՈՅ, գ. Ծով:
 ԶՐԱՆՅԻԿ, տե՛ս ԶՐԱԴԱՐՁ:
 ԶՐԱՇԵՂՋ, ԶՐԱՇԻՂՋ, գ. Զրակոյտ:
 ԶՐԱՊԱՏ, աս. Զրալից, ջրայեղց:
 ԶՐԱՌԱՏ, աս. Զրաբուլիս, ջրաբեր:
 ԶՐԱՍԷՐ, աս. Զրաբեր:
 ԶՐԱՍՈՅՁ, աս. Զրասուզեալ:
 ԶՐԱՍՈՒՋԱԿ, աս. Խորէջ:
 ԶՐԱՍՈՒՋԵԱԼ, տե՛ս ԶՐԱՍՈՅՁ:
 ԶՐԱՐԲ, տե՛ս ԶՐԸՄՊՈՒ:
 ԶՐԱՐԲԵԼ (իմ), չբ. Ոռոգանել, ոռոգել:
 ԶՐԱՐԲԻ, աս. 1. Ուղիսապարար, ջրաւոր,
 ջրառատ, ջրաբուլիս: 2. Զրասէր:
 ԶՐԱՅԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրակումն:
 ԶՐԱՅԻՐ, աս. Լոյծ, խոնաւ, թաց:
 ԶՐԱԻՈՐ, աս. գ. 1. տե՛ս ԶՐԱՐԲԻ (1):
 2. Զրուոր, ջրբեր:
 ԶՐԲԵՐ, տե՛ս ԶՐԿԻՐ:
 ԶՐԲՈՒՂԽ, գ. Աղբիւր, աւազան:
 ԶՐԳՈՂ, աս. գ. 1. Զրգողեալ: 2. տե՛ս ԶՐԳՈՒՂՈՒԹԻՒՆ:
 ԶՐԳՈՂԵԱԼ, տե՛ս ԶՐԳՈՂ (1):
 ԶՐԳՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. (բժշկ.) Զրգող:
 ԶՐԴԵԼ (իմ), չբ. Հանապազորդել, ցանկորդել:
 ԶՐԵԼ, նբ. Եղծանել, ցրել, քերել, քեցել:
 ԶՐԵԼԷՆ, աս. Զրային, ջրական, ջրադոյն:
 ԶՐԸՄՊՈՒ, աս. Զրաբեր:
 ԶՐԻ, աս. Զրային, ջրախառն, խոնաւ, լոյծ:
 ԶՐԽՆԴԻՐ, աս. Զրաժողով:
 ԶՐԿԻՐ, աս. գ. Զրաբեր, ջրբեր, ջրաւոր:
 ԶՐՀԱՆ, տե՛ս ԶՐՈՒՈՐ:
 ԶՐՀԵՂԵՂ, գ. Հեղեղ, ողող, ուղիւք, հոսանք:
 ԶՐՀԵՂԵՂԱԿՈՒՐ, աս. Զրհեղեղակուր:

ԶՐՀԵՂԵՂԱԿՈՒՐ, տե՛ս ԶՐՀԵՂԵՂԱԿՈՒՐ:
 ԶՐՀԵՂԵՂԵԱԼ, տե՛ս ԶՐՈՂՈՂ:
 ԶՐՀԵՂՁ, տե՛ս ԶՐԱՀԵՂՁ:
 ԶՐՀՈՐ, գ. Գուբ:
 ԶՐՄԽԵԼ, նբ. Ընկղմել, ընկուզանել:
 ԶՐՄՈՅՐ, աս. Զրխնդիբ:
 ԶՐՄՈՒՂ, գ. 1. Զրամղահոս: 2. Զրբուղիս: 3. Վտակ:
 ԶՐՇԵՂՋ, ԶՐՁՇԻՂՋ, տե՛ս ԶՐԱՇԵՂՁ:
 ԶՐՈՂՈՂ, աս. Զրհեղեղեալ:
 ԶՐՈՒՈՐ, գ. Զրաւոր, ջհան:

Ռ

ՌԱԲԲԻ, գ. Վարդապետ (ուսուցիչ), տէր:
 ՌԱՋՄ, գ. 1. Ճակատ (գօրքի): 2. Պատերազմ, ճակատամարտ, կռիւ: 3. Ռազմիկ (կռուող զինուոր):
 ՌԱՋՄԻԿ, աս. Մարտիկ:
 ՌԱԿԱՅ, աս. Տխմար, յիմար:
 ՌԱՀ, գ. Ճանապարհ, ուղի, արահետ, շաւիղ:
 ՌԱՀԱԿԻՅ, աս. Ճանապարհակից, ուղեկից:
 ՌԱՄԻԿ, գ. աս. 1. Ամբոխ, ժողովուրդ, սինքոր, խառնադանճ: 2. Սոսկական, դռնհիկ, աշխարհիկ:
 ՌԱՄԿԱԿԱՆ, աս. Գոնհիկ, ումիկ:
 ՌԵՄԱԿԱԼ, աս. Ոխակալ, ռիւբրիմ:
 ՌԵՏԻՆ, ՌԵՏՆ, գ. Խիթ:
 ՌԻՇՏ, աս. Ժլատ, կծծի, ագահ:
 ՌՄԲԱՊԱՀ, աս. գ. Թիկնապահ, անճնապահ (իշխանի անճը պաշտպանող):
 ՌՄԲԱՔԱՐ, գ. 1. Բռնաքար, վիրգ: 2. Քարընկէց (պատերազմական մեքենայ):
 ՌՇՏՈՒԹԻՒՆ կամ ՌԺԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժլատութիւն, ագահութիւն, կծծութիւն:
 ՌՈՃԻԿ, գ. Օրապահիկ, աւուրն պարէն, թռչակ, հոգ:

